

วารสารงานวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

จัดทำโดย

งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๖๔

คำนำ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ปัญหาการเรียนการสอน โดยกำหนดให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างน้อยคนละ 1 เรื่องต่อปีการศึกษา และมอบหมายให้งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ รวบรวม ตรวจสอบ และเป็นที่ปรึกษาให้แก่ครูผู้สอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษา เกี่ยวกับการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา การประกอบอาชีพ และประโยชน์โดยรวมของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สารบัญ

แผนกวิชา	หน้า
แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย	1
แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ	15
แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์	29
แผนกวิชาการบัญชี	37
แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	59
แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	78
แผนกวิชาการตลาด	87
แผนกวิชาเลขานุการ	102
แผนกวิชาการจัดการทั่วไป	114
แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ	127
แผนกวิชาการโรงแรม	144
แผนกวิชาการท่องเที่ยว	152
แผนกวิชาสามัญ	156
แผนกวิชาสัมพันธ์	175

แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

รายงานผลการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน รหัส 20401-2211
วิชาชุดไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3
สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางอารี มีบุญมาก
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช 20401-2211
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(ผ้าและเครื่องแต่งกาย)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนรายวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย จึงต้องสามารถทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกฝนทักษะการเย็บชุดไทยได้อย่างประณีตสวยงาม มีการทำงานเป็นทีม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม รวมทั้งส่งเสริมการบูรณาการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เนื่องจากชุดไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมประจำชาติอย่างหนึ่งที่แสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทยที่ทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย และเป็นผู้นำทางวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียนได้อีกด้วย แต่จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน การสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนเป็นรายบุคคล พบว่า วิธีการเรียนการสอนลักษณะอธิบายและสาธิตเพียงอย่างเดียวไม่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่ดีและเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ด้วยตนเอง อีกทั้งการตัดเย็บชุดไทยมีรายละเอียดหลายอย่าง และใช้ระยะเวลานาน ผู้ตัดเย็บจึงต้องมีความขยันอดทน ประณีตในการทำงานเป็นอย่างมาก การเรียนการสอนด้านการตัดเย็บชุดไทยให้มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น เนื้อหาวิชา การเรียนการสอน วิธีการสอน อุปกรณ์ต่าง ๆ ควรหาวิธีจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน สามารถช่วยให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ สามารถทำการสอนผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างกันของผู้เรียน ทั้งด้านความสามารถ คุณสมบัติส่วนตัว เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันทั้งผู้เรียนที่มีผลต่อการเรียนอ่อน ปานกลาง และผู้เรียนที่เรียนเก่ง นอกจากนี้ยังพบว่าเอกสารประกอบการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร เอกสารประกอบการเรียนการสอนเข้ามามีบทบาทมากต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ในด้านการกระตุ้นความสนใจต่อสิ่งที่เรียนและเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการปฏิบัติจริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 7 คน โดยดำเนินการศึกษากับผู้เรียนทุกคน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย แบ่งออกเป็น 6 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับชุดไทยพระราชนิยม หน่วยที่ 2 เครื่องมือและอุปกรณ์ตัดเย็บชุดไทยพระราชนิยม หน่วยที่ 3 พื้นฐานการสร้างแบบตัดชุดไทยพระราชนิยม หน่วยที่ 4 การสร้างและวางแบบตัดชุดไทยพระราชนิยม หน่วยที่ 5 เทคนิคการเย็บและตกแต่งชุดไทยพระราชนิยม หน่วยที่ 6 การลองตัวและแก้ไขข้อบกพร่องของชุดไทยพระราชนิยม

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย

ตัวแปรตาม คือ

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย
- 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. เอกสารประกอบการเรียนเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีเนื้อหาทั้งหมด 6 หน่วยการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

หน่วยที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับชุดไทยพระราชนิยม
หน่วยที่ 2 เครื่องมือและอุปกรณ์ตัดเย็บชุดไทยพระราชนิยม
หน่วยที่ 3 พื้นฐานการสร้างแบบตัดชุดไทยพระราชนิยม
หน่วยที่ 4 การสร้างและวางแบบตัดชุดไทยพระราชนิยม
หน่วยที่ 5 เทคนิคการเย็บและตกแต่งชุดไทยพระราชนิยม
หน่วยที่ 6 การลองตัวและแก้ไขข้อบกพร่องของชุดไทยพระราชนิยม

ราชานิยม

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย จำนวน 60 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

3. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย มีดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Pretest Posttest Design) ของ ประสาท เนื่องเฉลิม (2556 : 73) ดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลองใช้	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

เมื่อ T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การทดลองใช้เอกสารประกอบการเรียน

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

2. การดำเนินการทดลองใช้

2.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง เตรียมห้องเรียน ทดลอง และเตรียมผู้เรียน

2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที เก็บคะแนนไว้เพื่อใช้ในการจัดกลุ่มขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอน และเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

2.3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ที่สร้างขึ้น ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามการตัดเย็บชุดไทยตามใบงานแต่ละหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ตามลำดับครบทุกหน่วยการเรียนรู้ ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนเป็นรายบุคคลระหว่างเรียน โดยการสอนหน้า ชักถามผู้เรียน และสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมต่าง ๆ ทำการจดบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน และตรวจชิ้นงานตัดเย็บ

2.4 เมื่อผู้เรียนได้ศึกษาเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย จบภาคเรียนแล้ว ให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน แต่สลับข้อกัน ตรวจให้คะแนนและเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

2.5 ให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ในสัปดาห์สุดท้ายเมื่อจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นแล้ว

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ตรวจให้คะแนนจากผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน

3.2 หาผลคะแนนประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย

3.3 นำคะแนนของผู้เรียนไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ที่สร้างขึ้นกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยการคำนวณค่า E₁ และ E₂ ใช้สูตรค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าร้อยละ

2. การเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทดสอบสมมติฐานโดยคำนวณค่า t-test แบบ Dependent

3. วิเคราะห์ผลคะแนนประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ได้ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการหรือค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทำใบงานซึ่งปฏิบัติระหว่างเรียน เท่ากับ 84.69 เมื่อผู้เรียนได้เรียนตามเนื้อหาสาระของเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ครบทุกหน่วยการเรียนรู้ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์หรือค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 86.67 ดังนั้น ค่าประสิทธิภาพเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย เท่ากับ 84.69/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ใช้เอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย มีดังนี้

2.1 ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย พบว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนทุกคน

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนที่ใช้เอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า หลังจากที่ได้เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

2.3 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32

ข้อเสนอแนะ

1. การนำเอกสารประกอบการเรียนไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนควรเน้นการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาผู้เรียนควบคู่กับการจัดกิจกรรมที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกด้าน โดยสอดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. การเรียนการสอนด้านการตัดเย็บชุดไทยให้มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น เนื้อหาวิชา การเรียนการสอน วิธีการสอน อุปกรณ์ต่าง ๆ

3. ครูผู้สอนควรศึกษาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปพัฒนาให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาให้สมบูรณ์ตามหลักสูตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการตัดเย็บชุดไทย
2. ทำให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน รหัสวิชา 20401-2211 วิชาชุดไทย

3. ผู้เรียนได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชุดไทยและเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ในการตัดเย็บชุดไทยได้เต็มประสิทธิภาพ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวกัตติกา แก้วขาว
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา คบ.(เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามุ่งเน้นการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาวิชาชีพและเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ผลผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศชาติ ให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่านานาชาติ

การจัดการเรียนรู้มีความสำคัญในด้านเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีความสามารถและทักษะในการใช้งานระบบสารสนเทศ การใช้เทคนิค วิธีการ และอุปกรณ์เครื่องมือ ในการช่วยดำเนินงานรูปแบบต่าง ๆ เทคโนโลยีการศึกษาไม่เพียงเป็นการใช้สื่อในรูปแบบของวัสดุและอุปกรณ์เท่านั้น ยังรวมถึงการใช้วิธีการสอนอย่างมีระบบด้วยมนุษย์หรือไม่ใช้มนุษย์ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์โดยใช้ผลงานวิจัยด้านการเรียนรู้ และการสื่อสารของมนุษย์เป็นพื้นฐาน ให้ผู้เรียนได้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ กระบวนการและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถที่ยั่งยืน

กิดานันท์ มลิทอง (2543 : 4-5) กล่าวว่า เทคโนโลยีการศึกษาเป็นการประยุกต์เอาเทคนิค วิธีการ แนวความคิด วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนการนำหลักการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ เพื่อการออกแบบและส่งเสริมระบบการเรียนการสอนขึ้น โดยเน้นวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่สามารถวัดได้อย่างถูกต้องแน่นอน มีการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนมากกว่ายึดเนื้อหาวิชา มีการใช้การศึกษาเชิงปฏิบัติโดยผ่านการวิเคราะห์และการใช้สื่อดิจิทัล รวมถึงเทคนิคการสอนโดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ มากมาย เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ สื่อการสอนต่าง ๆ ในลักษณะของสื่อประสม และการศึกษาด้วยตนเอง

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันมีความทันสมัยและสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการทำงาน การประกอบอาชีพในสังคม ทั้งในส่วนของการราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชน แนวโน้มทางด้านตลาดแรงงานจึงมีความต้องการบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมการผลิตและประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง ในแต่ละปีมีผลการวิจัยถึงความต้องการทางการตลาดด้านต่าง ๆ ทั้งภาคอุตสาหกรรมทั่วไป ธุรกิจโอที การสื่อสาร กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค อุตสาหกรรมรถยนต์ รวมถึงธุรกิจการเงิน การธนาคาร ธุรกิจการผลิตก็มีทิศทางที่สูงมากยิ่งขึ้น หลายหน่วยงานมีการ

พัฒนาระบบ การจัดการ ซึ่งส่งผลให้การทำงานมีความถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว การนำเทคโนโลยีระบบปฏิบัติการมาใช้ในระบบการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพของผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมในการทำงานตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อพัฒนาประเทศในเรื่องของเศรษฐกิจให้มีความก้าวหน้าและสร้างรายได้ให้กับคนในสังคมและประเทศชาติต่อไป จากสภาพการแนวโน้มทางการศึกษาด้านวิชาชีพและทิศทางการต้องการของตลาดแรงงานในการจัดสรรบุคคลที่มีความพร้อมในการทำงานเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพ ระบบการศึกษาจึงควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ ในการประกอบกิจการธุรกิจอุตสาหกรรมสิ่งทอพบว่า บุคคลซึ่งมีความสามารถในการทำงานด้านอุตสาหกรรมการผลิตมีจำนวนน้อยกว่ากำลังการผลิตในแต่ละปีซึ่งมีจำนวนที่สูงมากขึ้นเรื่อย ๆ และขาดทักษะในการทำงานเป็นจำนวนมาก ทางผู้ประกอบการจึงมีความต้องการให้แต่ละสถานศึกษาปรับเปลี่ยนหลักสูตรเพื่อสอดคล้องกับการทำงานในส่วนด้านต่าง ๆ ตามทิศทางของตลาดแรงงาน โดยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถทักษะการปฏิบัติงานและการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ควบคู่กับการปฏิบัติจริง ทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ ตอบโจทย์ความต้องการในปัจจุบันและอนาคต

งานวิจัยนี้เป็นการทดลองที่มุ่งหาผลของการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดังนั้น การที่สถานศึกษาจะมุ่งพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านตลาดแรงงาน ระบบของการทำงานไม่ใช่แค่พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์เพียงอย่างเดียว แต่ต้องพัฒนาผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการควบคุมและจัดการ จึงเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าสู่ระดับสากล ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงาน การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความพร้อมในด้านทักษะการสร้างแบบ การแยกแบบตัดและการตัดเย็บเสื้อผ้าในรูปแบบต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลายเพื่อความสะดวก ถูกต้องแม่นยำ สร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบเจาะจง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 8 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ

ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้กระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ๆ ละ 7 ชั่วโมง

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาวิชาการศึกษาตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ เรื่อง การสร้างแบบและแยกแบบตัด ตามหลักสูตรสาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผลของการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการสร้างเครื่องมือออกเป็น 3 ส่วน คือ

1.1 แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ

1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพการเรียนรู้ในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-test) เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน สร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายของบทเรียน ซึ่งครอบคลุมจุดมุ่งหมายทุกข้อและทุกเนื้อหาของบทเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ดำเนินการทดลองโดยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ จำนวน 7 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ในห้องเรียน

3.2 ข้างแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ เมื่อเรียนเนื้อหาและทดสอบระหว่างเรียนจบ 5 สัปดาห์แล้ว

จึงทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ในห้องเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน แต่สลับข้อสลับคำตอบ แล้วบันทึกคะแนนและสรุปผลการวิจัย

3.4 วัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ

3.5 รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนการประเมินของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ รายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ และคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
2. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ของคะแนนการประเมินของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ รายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ
3. การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.62 ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.62 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น นักเรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้ได้มากขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.75$) ข้อที่ 1 ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์เนื้อหาวิชาและวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน รองลงมาคือข้อที่ 2 ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.37$) ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่องและผู้สอนมีการเตรียมการสอน (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มีความพร้อม) ($\bar{X} = 3.12$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ คือ ข้อที่ 5 การจัดสภาพห้องเรียนเหมาะสม ($\bar{X} = 4.00$) พบว่า ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เรื่องวัตถุประสงค์เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และผู้สอนใช้สื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ง่าย และมีการติดตามผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

การทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ในส่วนของข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนและการใช้งานของผู้เรียน

แนวทางสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการทำงานของคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสร้างแบบกับการทำงานด้วยมือในการสร้างแบบ
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสร้างแบบและแยกแบบตัดในรูปแบบที่หลากหลาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ขั้นตอนการสร้างแบบและแยกแบบตัดได้
2. เพื่อนำข้อค้นพบเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบต่อไป
3. สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้

การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาเสื้อผ้าฟารี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาเสื้อผ้าแฟชั่น ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย	นางสุชาดา นิลสาข
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(ธุรกิจเสื้อผ้า)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระแสและวิวัฒนาการของการเจริญก้าวหน้าของโลกได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมไทยก้าวหน้าทันโลกยุคโลกาภิวัตน์ สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในการสร้างนิสัยให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว “ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวนำ” การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ และกำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ โดยมุ่งพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีดุลยภาพใน 3 ด้าน คือ สังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ด้านสังคมแห่งภูมิปัญญาการเรียนรู้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนคิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผล สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตและมียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม แนวทางการพัฒนาการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การศึกษาของไทยมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ได้มีวิวัฒนาการมาจนถึงการมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นแม่บทสำคัญก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดไว้ในมาตราต่าง ๆ เช่น มาตรา 40,42,43,46,53,54,69 โดยเฉพาะมาตรา 81 กำหนดให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นกฎหมายทางการศึกษา

ฉบับแรกของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญเรื่องต่าง ๆ เช่น มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับคำถามที่ครูสนใจด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ ครูทุกคนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานสอนหรือเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครูที่ต้องจัดทำควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่ครูต้องใช้การบูรณาการความรู้ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติในการคิดค้นวิธีสอน สื่อหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ผสมผสานกับแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยในการประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหรือแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นทักษะที่ครูต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญการอันเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของความเป็นครูมืออาชีพในยุคของการปฏิรูปการเรียนรู้ตามนโยบายแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ครูใช้การวิจัยเป็นส่วนประกอบหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาเสื้อผ้าแฟชั่น วิชาเสื้อผ้าฟารี เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ การจัดการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเสริมสร้างเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาเสื้อผ้าแฟชั่น จาก 30% เป็น 80%

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การส่งเสริมเจตคติเป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเสื้อผ้าแฟชั่น ในรายวิชาเสื้อผ้าฟารี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทำตารางบันทึกการส่งงาน แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน
2. รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ
3. บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของการส่งงานรายวิชาเสื้อผ้าฟาร์ ก่อนการส่งเสริมเจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 20
2. ค่าเฉลี่ยของการส่งงานหลังการส่งเสริมเจตคติ พบว่า สูงขึ้นกว่าเดิม ทำให้สรุปได้ว่า การที่ครูผู้สอนได้ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อถามถึงสาเหตุการไม่ส่งงาน และให้แรงเสริมเป็นเจตคติในด้านการใช้รางวัลเพื่อเสริมเจตคติ พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเสื้อผ้าแฟชั่น มีการส่งงานสูงขึ้นจากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 80

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนในวิชาอื่นควรมีการสำรวจถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานของนักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ในการสอนรายวิชาเสื้อผ้าแฟชั่น ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยในขณะที่ทำการเรียนการสอนให้มากที่สุด
3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ครูผู้สอนทราบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการส่งงานรายวิชาเสื้อผ้าฟาร์ เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ศึกษาและนำไปสำรวจเจตคติทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาเสื้อผ้าแฟชั่น ในเรื่องของเจตคติต่อการส่งงาน

การเปรียบเทียบทักษะการเย็บด้วยจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยี แฟชั่นและเครื่องแต่งกาย กับเกณฑ์ที่กำหนด

ผู้วิจัย	นางสาวเพ็ญภา หนูมน
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ)
ปีที่ทำวิจัย	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มต่างกำลังปรับตัว แต่ด้วยปัญหาแรงงานขาดแคลนและการปรับค่าแรงค่อนข้างสูง ทั้งยังมีสถานประกอบการเป็นจำนวนมากที่ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถ เพื่อขับเคลื่อนเข้าสู่การผลิต สำหรับทิศทางการตลาดเสื้อผ้าในอนาคต เครื่องนุ่งห่มจะมีโอกาสเติบโตมากขึ้น มีสินค้าหลากหลาย เช่น เสื้อกีฬา ชุดเด็ก ชุดสัตว์เลี้ยง เป็นต้น โดยรวมแล้วการพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มยังต้องปรับตัวกันไป การขาดสภาพคล่องในด้านแรงงานที่มีฝีมือซึ่งการรับแรงงานเข้ามาทำงานมีความรู้แต่ขาดประสบการณ์ ทำให้ต้องเสียเวลาในการฝึกประสบการณ์พนักงานใหม่ก่อนจะมีปฏิบัติงานจริงได้ ทำให้เสียเวลาในการอบรมพนักงาน เพื่อเร่งให้ทันต่อการผลิตในแต่ละครั้ง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ระบุว่า สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอต้องพัฒนานักเรียนด้านการตัดเย็บเสื้อผ้าขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะพร้อมที่จะนำไปใช้ปฏิบัติงานได้ และเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นแรงงานในสถานประกอบการที่มีฝีมือได้ในอนาคต

จากการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ รายวิชาการใช้และการบำรุงรักษาจักร เรื่องพื้นฐานการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ทำให้ผู้สอนได้พบว่าพื้นฐานการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมของผู้เรียนนั้นยังไม่เกิดความชำนาญ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตราย และเมื่อลงปฏิบัติกับชิ้นงานอาจทำให้ชิ้นงานเกิดความเสียหายได้ เพราะจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมมีความเร็ว 3,000-6,000 รอบต่อวินาที ซึ่งต้องใช้ท่าและการบังคับและหยุด ประกอบกับมือที่ต้องประคองเพื่อการเย็บได้ตรงตามเส้นที่กำหนดไว้ โดยนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ยังไม่มีทักษะที่เพียงพอสำหรับการใช้จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม ซึ่งเมื่อทำการทดสอบแล้วคะแนนทั้งหมด นับว่าไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของการใช้จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้น

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนนับว่ามีความสำคัญมาก ซึ่งการสำรวจที่ผ่านมามีพบว่านักเรียนไม่สามารถที่จะปฏิบัติการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมได้ถูกต้อง ยังต้องปรับด้านความรู้ วิธีการ และทักษะพื้นฐานด้านการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม ซึ่งปัญหาอาจเกิดจากสภาพแวดล้อมตัวผู้เรียน ตัวผู้สอน จากการจัดกิจกรรมการสอนและจากสื่อการสอนที่ไม่สมบูรณ์ จึงทำให้ผู้เรียนขาดทักษะในการปฏิบัติงาน อันส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และถ้าผู้สอนนำแบบฝึกทักษะการเย็บจักรอุตสาหกรรมที่น่าสนใจและเข้าใจง่ายมาสอนแก่นักเรียน จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายและมีทักษะในการเย็บเพิ่มมากขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนเล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว และมีความสนใจที่จะศึกษาการแก้ปัญหาในเรื่องกระบวนการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาแฟชั่นและสิ่งทอ รายวิชาพื้นฐานการตัดเย็บระบบอุตสาหกรรม เรื่องพื้นฐานการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม โดยการเลือกจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต ซึ่งเป็นลายที่ใช้ในการฝึกทักษะการเย็บมีลักษณะของลายเรขาคณิต มีรูปแบบที่หลากหลายทั้งเส้นตรง เส้นโค้ง มีจุดเริ่มต้น การจุดเส้นสุด ซึ่งถือว่าเป็นเส้นพื้นฐานของการเย็บเสื้อผ้า แบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิตสามารถตรวจสอบการเย็บด้วยจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้นได้อย่างชัดเจน ทั้งยังเป็นแบบที่สามารถฝึกทักษะการบังคับท่าทางการประคองและการลงน้ำหนักเท้า การบังคับการหยุดของเข็มและจังหวะของการเย็บ ทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากทำแบบฝึกทักษะจนเกิดความเข้าใจทักษะ และมีความชำนาญ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้นที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเย็บด้วยจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กับเกณฑ์ที่กำหนด

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแพขน และสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีทักษะการเย็บที่ดีขึ้นด้วย แบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต สูงกว่าเกณฑ์ที่ระดับคุณภาพดี

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแพขนและสิ่งทอ จำนวน 8 คน รายวิชาพื้นฐาน การเย็บระบบอุตสาหกรรม เรื่องพื้นฐานการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้น

3. เนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต ในครั้งนี้มุ่งฝึกทักษะเรื่อง การเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้น ซึ่งสามารถแบ่งรูปแบบดังนี้

3.1 การเย็บเส้นพื้นฐาน

3.2 การเย็บเส้นลายเรขาคณิตแบบมุม

3.3 การเย็บเส้นลายเรขาคณิตแบบเส้นโค้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต เรื่องการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้

1.1 การเย็บเส้นพื้นฐาน

1.2 การเย็บเส้นลายเรขาคณิตแบบมุม

1.3 การเย็บเส้นลายเรขาคณิตแบบเส้นโค้ง

2. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการตัดเย็บระบบอุตสาหกรรม เรื่องการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้น โดยใช้แบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 แผน

3. แบบวัดภาคปฏิบัติ เรื่องการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีแพขนและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์

2. เริ่มดำเนินการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้และชุดฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิตที่สร้างขึ้น ใช้เวลาทั้งหมด จำนวน 6 ชั่วโมง โดยใช้แบบฝึกทักษะการเย็บ ลายเรขาคณิต ทั้งหมด จำนวน 3 เรื่อง

3. เมื่อสอนเสร็จแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จะมีการประเมินผลจากชุดฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต มีเกณฑ์การให้คะแนน ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ก็สอนซ่อมเสริม

4. เมื่อทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต จนครบทั้ง 3 เรื่องแล้ว ก็ทำการทดสอบโดยใช้แบบวัดภาคปฏิบัติ 2 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ทักษะการเย็บ เรื่องการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้น ด้วยแบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต โดยวัดกับเกณฑ์ (ต้องผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพดี) โดยใช้แบบทดสอบค่าที (One sample t-test) โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC

2. ค่าความเชื่อมั่นของสูตรความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient)

3. ค่าเฉลี่ย Arithmetic Mean ($\bar{X}$)

4. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard Deviation (S.D.)

5. ค่าที่ One Sample t-test

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีแพขนและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้แบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเย็บด้วยแบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต สูงกว่าเกณฑ์ระดับคุณภาพดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการประกอบการเรียนรู้อื่นๆ แนะนำชี้แนะและอธิบายซ้ำ ๆ พร้อมยกตัวอย่างประกอบหลายตัวอย่าง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจก่อนลงมือ

1.2 ครูควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อให้นักเรียนจะได้เกิดความภาคภูมิใจ

1.3 ควรมีการวิเคราะห์สภาพผู้เรียนและปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชา

1.4 ก่อนนำแบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิตไปใช้จะต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจน โดยเฉพาะการอ่านคู่มือครูประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิต เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเย็บลายเรขาคณิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การสร้างเกณฑ์ประเมินทักษะการเย็บจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมนั้นต่อไปสามารถปรับปรุงแก้ไขประเด็นในด้านต่าง ๆ ได้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในครั้งต่อไป

2.2 ครูควรมีการดูแลการปฏิบัติการเย็บของนักเรียนอย่างใกล้ชิดเพื่อให้คำแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติได้

2.3 การศึกษาค้นคว้าเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง กับนักเรียนในการพัฒนาการวางแผนการจัดการเรียนรู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาการใช้และบำรุงรักษาจักรให้กับนักเรียนในรายวิชาเทคโนโลยีแพขนและเครื่องแต่งกายต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกทักษะการเขียนลายเรขาคณิตสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้
2. นักเรียนมีทักษะการใช้จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมเบื้องต้นได้ตามเกณฑ์ระดับคุณภาพดี เมื่อใช้แบบฝึกทักษะการเขียนลายเรขาคณิต

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน
ของครูผู้สอน วิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007
ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวปาลิตา ชะนะ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(เสื้อผ้าและแพทเทิร์น)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 นักเรียนระดับ ปวช.3 แฟชั่นดีไซน์ ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานที่ทุกสาขางานของประเภทวิชาคหกรรมต้องเรียนเพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ในการเรียนการสอนผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีทักษะคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัย คือ “ทักษะนำคุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้นเพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอน รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 ของนักเรียนระดับ ปวช.3 แฟชั่นดีไซน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

1. ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แฟชั่นดีไซน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 7 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- 1) นักเรียนระดับ ปวช.3 แฟชั่นดีไซน์
- 2) วิชาที่ประเมิน คือ รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007

3) ครูที่ได้รับการประเมิน คือ คุณครูปาลิตา ชะนะ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อ

คุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน
- 2) ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน
- 3) ด้านการวัดและประเมินผล

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับ ปวช.3 สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 ระดับ ปวช.3 แฟชั่นดีไซน์ จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนระดับ ปวช.3 สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ประกอบด้วยคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และครูผู้สอนที่ได้รับการประเมิน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลการสอนของครู แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล ในการให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถามได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนน้ำหนักของตัวเลือก ตั้งแต่ 1-5 ตามความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2548 : 161)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	ความพึงพอใจในหัวข้อนี้มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนี้มาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนี้ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนี้น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนี้น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยและนำไป

วิเคราะห์

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน วิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 3 ด้าน วิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียน ใช้วิธีสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แฟชั่นดีไซน์ ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด และมาก

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แฟชั่นดีไซน์ ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 แยกพิจารณาตามรายด้านพบว่า

ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.05 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย

ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.54 ดังนี้ ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วน ตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี

ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.30 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน อยู่ในระดับมาก ผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรม และอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรมีเครื่องมือโดยเฉพาะจักรเย็บผ้าที่มีคุณภาพและพร้อมใช้งานให้มีปริมาณมากกว่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้ตั้งใจเรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

2. ครูผู้สอนให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ เป็นเรื่องที่ดี ผู้เรียนชอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล
2. ทำให้ทราบถึงข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2007 ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

การปรับพฤติกรรมนักเรียนขาดความรับผิดชอบ วิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น

โดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและปรับพฤติกรรมแบบยอมรับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานเสื้อผ้าแฟชั่น

สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุภาภรณ์ รักขามัน
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(เทคโนโลยีเสื้อผ้า)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการใช้กระบวนการสอนที่หลากหลาย โดยมุ่งหวังให้นักเรียน นักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ สามารถแก้ไขปัญหาและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม โดยยึดหลักการตามแนวคิดและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จากการที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น รหัสวิชา 2401-2005 ระดับ ปวช.2 สาขางานเทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ จำนวนนักศึกษา 5 คน พบว่า นักศึกษาขาดความรับผิดชอบในการเรียนหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ การเข้าชั้นเรียน การใช้อุปกรณ์การเรียน การปฏิบัติตามระเบียบการใช้ห้อง การดูแลรักษาห้องปฏิบัติการ การทำงานที่มอบหมายจากครูผู้สอนและจากกลุ่มเพื่อรักษาวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนไว้ให้นักศึกษากลุ่มอื่นไว้ใช้ต่อไป จำเป็นต้องหาแนวทางในการสอนที่สามารถ

สร้างความรับผิดชอบในการเรียนรายวิชานี้ และการตรวจสอบพบว่า การปรับพฤติกรรมแบบยอมรับ โดยครูให้ความรักความเอาใจใส่ ฝึกให้นักศึกษามีวินัย ลงโทษตามสมควร ให้โอกาสแสดงความคิดเห็น พูดถึงนักศึกษาในทางที่ดี ปฏิบัติต่อนักศึกษาในแนวประชาธิปไตย และเป็นแบบอย่างที่ดี และแสดงความชื่นชมเมื่อนักศึกษาทำอะไรสำเร็จ ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาเป็นบุคคลที่รู้จักผู้อื่น มีความมั่นคงในอารมณ์ พร้อมทั้งจะให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกับผู้อื่น นอกจากนี้ วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้กับผู้เรียน เป็นการผสมผสานระหว่างทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคม กับทักษะเนื้อหาด้านวิชาการต่าง ๆ โดยให้ผู้เรียนได้อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยกันทำงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยแต่ละกลุ่มต้องประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน เพื่อที่จะให้ผู้เรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนอ่อน ความสำคัญของบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจากการทำการสำรวจพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาระหว่างสัปดาห์ที่ 1-6 นักศึกษามีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียนมีจำนวนนักศึกษาดูเรียนเกิน 20% ตามที่วิทยาลัยกำหนดจำนวน 5 คน ครูผู้สอนกระทำได้เพียงตักเตือนและทำบันทึกการขาดเรียนแจ้งให้วิทยาลัยฯ และผู้ปกครองของนักศึกษาทราบตามลำดับในสัปดาห์ที่ 7-8 มีนักศึกษาได้ปรับพฤติกรรมการเข้าเรียนเพิ่มขึ้น จำนวน 2 คน จนถึงสัปดาห์ที่ 9 มีนักศึกษาที่มีเวลาเข้าเรียนไม่ถึง 80% จำนวน 3 คน (ขร.) จากข้อมูลข้างต้นจึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้สอนเลือกใช้วิธีการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ และการปรับพฤติกรรมนักศึกษาแบบยอมรับมาใช้ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบสำหรับรายวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น รหัสวิชา 20401-2005 ซึ่งเน้นการปฏิบัติงานเป็นทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ผู้วิจัยคาดว่าจะป็นวิธีการที่จะช่วยเพิ่มความรับผิดชอบในการเรียนของนักศึกษาได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อปรับพฤติกรรมของนักศึกษาระดับ ปวช.2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน สาขางานเทคโนโลยีเสื้อผ้าแฟชั่น สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น รหัสวิชา 20401-2005 โดยมีเป้าหมายว่านักศึกษาจะมีความรับผิดชอบมากขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการโดยการเก็บข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น รหัสวิชา 20401-2005 ภาคเรียนที่ 2/2563

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการภาระงาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มีความรับผิดชอบในระดับดีมาก ดีปานกลาง พอใช้ และควรปรับปรุง

2. แบบสอบถามพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการภาระงาน เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

3. แบบบันทึกเวลาการส่งงาน/การให้คะแนน เป็นแบบประมาณค่า 6 ระดับ คือ มีความรับผิดชอบในระดับดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ ควรปรับปรุง และควรแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาพฤติกรรมครั้งนี้เป็นการทดลองแบบใช้การสังเกตแบบสอบถาม บันทึกพฤติกรรม และการให้คะแนนของนักเรียน ใช้เวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ครั้งที่ 1 เป็นระยะสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อการภาระงานของนักศึกษาโดยใช้เวลาการสังเกต 1 สัปดาห์ ซึ่งแบ่งเป็นสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

ครั้งที่ 2 เป็นระยะที่ใช้การเสริมแรง คือ ใช้วิธีการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานก่อน และทำได้อีกต้อง และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ นักเรียนที่ส่งตามเวลาที่กำหนดจะได้คะแนนเต็ม ส่วนนักเรียนที่ส่งช้าคะแนนจะลดลงไปเรื่อย ๆ ตามระยะเวลาที่กำหนด ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการภาระงานของนักเรียนนั้นใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ โดยผู้ปรับพฤติกรรมเป็นผู้ให้คะแนนในการส่งงาน และจะให้คะแนนเต็มแก่นักเรียนที่ส่งตามเวลาที่กำหนด และมีแบบบันทึกผลคะแนนเป็นรายสัปดาห์เพื่อแจ้งให้นักเรียนได้ทราบผลคะแนน

ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน จะใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยจะมีการกระตุ้นนักเรียนโดยการให้รางวัล และมีการตำหนิและกล่าวตักเตือนนักเรียนผู้ที่ไม่มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และทำโทษโดยการเพิ่มภาระงานให้แก่เด็กนักเรียนที่ไม่ส่งงาน

ครั้งที่ 4 เป็นระยะการตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน จะใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยจะไม่มีการกระตุ้นและการให้รางวัลนักเรียน มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ทำตามปกติ แต่เนื่องจากความเคยชินของนักเรียนและกลัวถูกตัดคะแนน นักเรียนก็จะมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการภาระงานไปในทางที่ดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คิดจากจำนวนนักเรียนที่ส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด โดยคิดคำนวณเป็นร้อยละของการส่งงานตรงเวลา โดยแบ่งเป็นส่งงานตามกำหนดเวลา ส่งช้ากว่ากำหนดเวลา และไม่ส่งงาน

2. นำค่าสถิติร้อยละและค่าสถิติค่าเฉลี่ยของคะแนนในการส่งงานแต่ละสัปดาห์มาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ส่งงานตามเวลาว่ามีการปรับพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ มีผลการเรียนดีขึ้นหรือไม่

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาในการเรียนที่มีต่อรายวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น รหัสวิชา 20401-2005 ของนักเรียนระดับ ปวช.2 เป็นเพียงการศึกษาขั้นต้น ในด้านการเรียนการสอนวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น รหัสวิชา 20401-2005 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมขาดความ

รับผิดชอบในหลาย ๆ ด้าน ในแต่ละรายบุคคลไม่เหมือนกัน รวมทั้งตัวครูผู้สอนก็มีผลต่อการเรียนของนักศึกษา เช่น ครูมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ครูกำหนดเนื้อหาตรงกับคำอธิบายรายวิชา ครูสอนเนื้อหาที่ทันสมัย และแนะนำแหล่งการเรียนรู้ได้ตรงตามภาระงานหรือไม่ ครูมอบหมายงานตามระดับความรู้ของผู้เรียน ด้านการวัดผลและประเมิน ครูแจ้งเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลล่วงหน้า ครูใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลาย ครูวัดผลและประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ครูแจ้งผลการวัดผลต่อผู้เรียนเป็นระยะ ๆ ครูยิ้มแย้มแจ่มใส แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ครูพูดจาที่สุภาพใช้คำที่เหมาะสม ให้โอกาสผู้เรียนเท่าเทียมกัน ครูทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี ครูไม่ลำเอียง มีความยุติธรรมให้คะแนนตามผลงาน สุดท้ายถ้าครูมีความพร้อมในการสอน และนักศึกษามีจิตสำนึกที่ดี มีความรับผิดชอบ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพที่เรียนในทุกรายวิชา การเรียนการสอนก็จะบรรลุและสำเร็จผลด้วยดี

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการติดตามพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักศึกษาของกลุ่มนี้ อีก เพื่อสังเกตว่าวิธีการสอนที่ใช้มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อนักศึกษาอย่างถาวรจนจบรายวิชา สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้กับการเรียนการสอนในทุกรายวิชา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีความรับผิดชอบในการเรียนวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น รหัสวิชา 20401-2005 ในทุก ๆ ด้าน
2. นำผลที่ได้ไปปรับปรุงการสอนนักศึกษาในรุ่นต่อไป

การพัฒนาการสอนด้วยเทคนิคผังความคิด เพื่อสร้างแรงบันดาลใจที่ แปลกใหม่ในการออกแบบ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 แฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายภูสิทธิ์ ใจดี
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศล.บ.(ศิลปกรรมศาสตร์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนของครูในแผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย มุ่งเน้นสมรรถนะของนักเรียน นักศึกษาให้มีความทันสมัย สอดรับกับความต้องการของตลาดแฟชั่น ในปัจจุบันการบริโภคสินค้าแฟชั่น มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างหลากหลาย มีสิ่งเร้าในด้านธรรมชาติ รสนิยม และการใช้ชีวิต ที่ส่งผลต่อการเลือกบริโภค ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ในปัจจุบันจะต้องมีทักษะในการออกแบบที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแฟชั่น ไม่ว่าจะเป็นด้านการออกแบบ กระบวนการทำงาน รวมไปถึงแนวความคิดของการสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration)

ซึ่งกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจนั้นมีความสำคัญมากต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของการ

ออกแบบ จึงจำเป็นต้องมีความทันสมัย แพลกใหม่ และหลากหลาย เพื่อให้ได้มาซึ่งงานออกแบบที่ทันสมัย และตรงตามเป้าหมายของตลาดแฟชั่นในปัจจุบัน การนำเทคนิคแผนผังแรงบันดาลใจมาช่วยในการสอน จะทำให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่อีกขึ้น

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาสังคมให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมเป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม กล่าวคือ การศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยธรรมทางปัญญาและความงดงามทางจิตใจ การศึกษาสร้างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความอดทนในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกวัย (ความสำคัญของการศึกษา, ม.ป.ป.) ความพึงพอใจคือความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล มักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น หรือตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัดใน 5 ด้าน คือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการหลักสูตรให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคในการสร้างแรงบันดาลใจ โดยใช้แผนผังความคิดของนักเรียนระดับ ปวช.2 แฟชั่นดีไซน์
2. เพื่อเปรียบเทียบชิ้นงานก่อนและหลังจากการใช้แผนผังความคิดในการสร้างแรงบันดาลใจในการออกแบบของนักเรียนระดับ ปวช.2 แฟชั่นดีไซน์
3. เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์การออกแบบเครื่องแต่งกายจากการใช้เทคนิคการออกแบบโดยแผนผังความคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 57 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 8 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ นักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการสอนของครูผู้สอน 5 ด้าน คือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้าน

ผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ ระดับ ปวช.2 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช 5 ด้าน คือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด โดยเป็นข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นในการปรับปรุงและพัฒนา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกโจทย์การสร้างแรงบันดาลใจ
2. ผู้สอนสอนเทคนิคการสร้างแรงบันดาลใจแบบแผนผัง
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยคำนวณค่าสถิติดังนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100
2. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) หรือ ($\bar{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาการสอนด้วยเทคนิคผังความคิด เพื่อสร้างแรงบันดาลใจที่แปลกใหม่ในการออกแบบ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1. ด้านรายวิชาในหลักสูตร กล่าวคือ รายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านรายวิชาในหลักสูตร อยู่ในระดับมาก
2. ด้านผู้สอน กล่าวคือ ผู้สอนมีความเป็นกันเอง ให้คำแนะนำ และรับฟังความคิดเห็น ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด
3. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ ใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน การจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้คิดวิเคราะห์ปฏิบัติกิจกรรม การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน กล่าวคือ การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม การใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเอง พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

5. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน กล่าวคือ ในภาควิชามีหนังสือ ตำรา สำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ในภาควิชามีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาการสอนด้วยเทคนิคผังความคิดเพื่อสร้างแรงบันดาลใจที่แปลกใหม่ในการออกแบบ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 แขนงดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป
 - 1.1 จักรเย็บผ้าอาจมีปัญหาระหว่างใช้งานบ้างบางครั้งทำให้งานล่าช้า ตามเพื่อนที่มีจักรที่บ้านไม่ทัน
 - 1.2 ควรอธิบายให้ข้าลงพร้อมยกตัวอย่างประกอบสร้างความเข้าใจให้นักเรียน
2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนในแต่ละครั้ง สำหรับเด็กบางคนที่ตามงานไม่ทัน
 - 2.2 ควรศึกษาพฤติกรรมเด็กก่อนและหลังเลิกเรียนของในรายวิชานั้น ๆ เพื่อประสิทธิภาพในการสอนครั้งต่อไปเพิ่มขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้รับความรู้และเทคนิคการสร้างแรงบันดาลใจในการออกแบบ
2. ผู้สอนได้ศึกษากระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
3. สถานศึกษามีคุณภาพมากขึ้นเนื่องจากนักเรียนมีประสิทธิภาพและมีทักษะเพื่อนำไปใช้ในการทำงาน

**ผลของการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
ที่มีต่อทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช**

ผู้วิจัย นางสาวสุภาพร อามิตร
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.ม.(คหกรรมมหาบัณฑิต)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นที่จะแก้ปัญหาของชาติและผลักดันให้ประเทศเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์ที่มุ่งเน้นตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์ มีทักษะในการจัดการ และทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวันให้สามารถเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียน คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน พยายามสอนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ และได้ทำกิจกรรมร่วมกันในการเรียนการสอน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด และสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันในชั้นเรียน

การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ผู้สอนต้องมุ่งเน้นกระบวนการด้านการคิด วิเคราะห์ และทักษะในการปฏิบัติงาน ออกแบบในยุคสมัยปัจจุบันที่มีความหลากหลายและแปลกใหม่ เพื่อสอดคล้องกับสังคมและวิถีชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านธรรมชาติ อุตสาหกรรมหรือเทคโนโลยี ต่างก็มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นมาก การออกแบบก็เป็นส่วนหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทต่อสังคม ซึ่งงานออกแบบต่าง ๆ ต้องมีความโดดเด่นและน่าสนใจ จึงจะสามารถดึงดูดความต้องการของผู้บริโภคได้เหมือนกับการออกแบบเครื่องแต่งกาย ควรมีการสร้างสรรค์แนวทางกระบวนการคิด การหาแรงบันดาลใจรูปแบบใหม่ ๆ มาพัฒนางานออกแบบเครื่องแต่งกาย ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ช่วยเสริมให้งานออกแบบเครื่องแต่งกายนั้น ๆ มีความน่าสนใจ โดดเด่น และตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้มีโอกาสเลือกสวมใส่ได้มากขึ้น ดังนั้นการเรียนการสอนจึงเน้นเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนเพิ่มพูนทักษะทางการออกแบบและการตัดเย็บที่มีเทคนิคการทำงานที่ละเอียด แต่ทั้งหมดนี้จะได้นำซึ่งการค้นหานวัตกรรมทางการออกแบบ การคิดแรงบันดาลใจ การศึกษาแนวโน้มแฟชั่นเทรนด์ (Trend) การสร้างคอลเลกชัน (Collection) ตลอดจนการศึกษาแนวทางเสื้อผ้าชั้นสูง (Haute-couture) เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการคิดทางการออกแบบและตัดเย็บต่อวงการแฟชั่นได้อย่างน่าสนใจและเหมาะสม (ทัศนีย์ บันลือพรศักดิ์, 2558)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำเทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีต่อทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้า เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งผลต่อทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้า ช่วยกันคิดวิเคราะห์ขั้นตอนการทำงานและเมื่อพบเจอปัญหาหระหว่างทำงานจริง เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
3. เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์การตัดเย็บเสื้อผ้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตามเกณฑ์ร้อยละ 70

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 57 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 9 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.1 ศึกษาตำรา เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลพร้อมศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน
2. ใบความรู้

รวบรวมข้อมูลที่มีความสำคัญกับเนื้อหาที่เรียน ขยายความคิดและเสริมสร้างมุมมองที่กว้างไกลขึ้น รวบรวมอยู่ในใบความรู้
3. แบบทดสอบทักษะการตัดเย็บ
 - 3.1 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญก่อนลงมือปฏิบัติจริง เพื่อดูทักษะพื้นฐานของนักเรียนและเพิ่มทักษะภายหลังการเรียนรู้ด้วยเนื้อหาและการสาธิตที่เป็นประโยชน์ต่อกระบวนการคิดของการทำงาน ขยายความเข้าใจและหลักการสร้างความเข้าใจ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ครูสามารถนำไปต่อยอดในการสอนได้
 - 3.2 เกณฑ์การให้คะแนนมี 4 ข้อ เพื่อวัดทักษะและความสามารถของนักเรียนให้ตรงกับเกณฑ์ที่วางไว้ โดยกำหนด 10 คะแนน จำนวน 2 ข้อ และ 5 คะแนน จำนวน 2 ข้อ คะแนนที่ออกมากจะได้ตามสัดส่วนของทักษะที่นักเรียนเข้าใจในการเรียนรู้ โดยไม่รวมกับคะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
 - 3.3 ตรวจสอบแบบทดสอบทักษะการตัดเย็บ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่มีความรู้ความเข้าใจที่ตรงเนื้อหาและสาขาวิชา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดหัวข้อที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา
2. นำข้อมูลที่ต้องการมาวิเคราะห์จากการวัดผลก่อนทดลอง
3. ศึกษาแนวคิดตามทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัยในชั้นเรียน
4. สร้างเครื่องมือ
5. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องการตัดเย็บ โดยการสาธิตพร้อมยกตัวอย่าง แล้วให้แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความเหมาะสมของสัดส่วนทักษะให้เด็กเก่งร่วมกับเด็กเก่งน้อยกว่า เพื่อให้เด็กช่วยเหลือและหาวิธีแก้ปัญหาด้วยกัน
6. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้
7. นำผลที่ได้ก่อนและหลังเรียนที่ใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
8. ประเมินผลและสรุปผลการศึกษา

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความแตกต่างก่อนเรียน-หลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ T-test Dependent

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะการตัดเย็บ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item – Objective Congruence)
2. การหาดัชนีประสิทธิผล
3. ค่าร้อยละ
4. ค่าเฉลี่ย
5. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
6. Paired Sample t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน
7. One Sample t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 9 คน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักเรียน จำนวน 9 คน มีค่าเฉลี่ย 15.22 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.92 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 23.33 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.35 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้าในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 23.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.35 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะ

1. การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการชั้นเรียนอาจจะส่งผลต่อความสนใจมากขึ้น เช่น การให้ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรม ร่วมกันเสนอความคิดเห็น อาจจะให้ผู้เรียนซึมซับความรู้ความเข้าใจมากขึ้นควบคู่ไปด้วยกัน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอาจน้อยเกินไป รวมถึงช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ซึ่งอาจส่งผลต่อการวิเคราะห์ข้อมูลโดยตรง

3. ควรมีการสำรวจความพึงพอใจหรือความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอน เพราะเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการส่งผลทางการเรียนรู้ของนักเรียนในเรื่องทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้า

4. ควรสร้างแบบทดสอบให้หลากหลายยิ่งขึ้น หรือมีการต่อยอดในรายวิชาต่อไป เพื่อพัฒนากระบวนการคิดในการทักษะการตัดเย็บที่สูงขึ้นตามลำดับความเข้าใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้รับความรู้และความเข้าใจในทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้าสูงขึ้น
2. ผู้สอนได้ศึกษากระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
3. ครูที่สนใจเข้ามาเรียนรู้ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการสอนด้วยเทคนิคการเรียนรู้อย่างเพื่อนช่วยเพื่อน
4. สถานศึกษามีคุณภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีทักษะในการทำงานได้สูงขึ้น

แผนวิชาอาหารและโภชนาการ

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานล่าช้า
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและ
โภชนาการ กลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2563
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวจินดาหระ ขำคม
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย
วุฒิการศึกษา	ว.ทบ.(อุตสาหกรรม บริการอาหารอาหาร)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเองทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน โดยเริ่มจากวินัยในการเข้าห้องเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็สามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นครูที่ปรึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ อาหารและโภชนาการกลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียน พบว่าพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนบางคนเข้าห้องเรียนสาย ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้อึดต่อการเรียนการสอน ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางแผนใข้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและส่งเสริมศักยภาพให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพ ความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัยในการเข้าเรียน ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานล่าช้าของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการกลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานล่าช้าของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัย ได้แก่ วินัยในการเข้าห้องเรียน
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ นักเรียนเข้าห้องเรียนตรงเวลา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน

เครื่องมือวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนก ว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพนักเรียน ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา การใช้แรงจูงใจเสริมแรง โดยให้คำชมแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น การวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนมีความเอาใจใส่ต่อการเรียน มีวินัยและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจโดยดูจากการสังเกต และการสัมภาษณ์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถาม ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

พบว่า นักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียนและมีวินัยมากขึ้น จากตารางการตอบแบบสอบถาม ครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่า ครั้งที่ 1 คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงตามกำหนดเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านไม่ลอก การบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีวินัยมาเรียนตรงเวลา และตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมความพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไข

และสะท้อนปัญหาต่างๆของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและการเข้าห้องเรียนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อครูสอน ครูแนะแนว ผู้ปกครอง ในการนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักศึกษา มาสร้างเสริม พัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย	นางสาวสุยมพร แซ่แต้
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	คศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครู

ควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคม ไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคม และประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นครูประจำชั้นของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้อันเอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหาโดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัยและความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้อย่างเหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ 3 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563จำนวน 37 คน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ วินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ แรงจูงใจในการเรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ 3 จำนวน 37 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรง โดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชาซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงตามกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียน และสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความสนใจการเรียนของนักเรียน

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและความรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ 3 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน มีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่มางานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
3. ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไข และสะท้อนปัญหาต่างๆ ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน

แก้ปัญหาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน

วิชาการถนอมอาหารเบื้องต้นของนักเรียนระดับ ปวช.2 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
โดยใช้การเสริมแรงด้วยตัวบั้งการตูน

ผู้วิจัย	นางอรณา บาลจ่าย
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	วศ.ม.(วิศวกรรมอาหาร)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันจะแบ่งการเก็บคะแนนออกเป็นสองส่วน คือ คะแนนเก็บและคะแนนสอบ โดยที่คะแนนเก็บนั้นคิดเป็นร้อยละ 60 ของคะแนนทั้งหมด ในร้อยละ 60 นั้นผู้วิจัยได้เก็บคะแนนโดยการสอบเป็นรายจุดประสงค์และการส่งงานของนักเรียน ดังนั้นการทำแบบฝึกหัดและการทำการบ้านส่งครูนั้น เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนของการแบบฝึกหัดและการบ้านแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากแบบฝึกหัดจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนได้

จากการสอนวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ระดับ ปวช.2 ผู้วิจัยพบปัญหาหลายด้านของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ และสิ่งสำคัญที่สังเกตเห็น คือ การขาดความรับผิดชอบในการส่งงาน ส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งพฤติกรรมนี้มีผลกระทบต่อการเก็บคะแนนในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน สร้างความยุ่งยากในการติดตามงานนักเรียน ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.2 อาหารและโภชนาการ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อแก้ปัญหาเรื่องการส่งงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้นของนักเรียนระดับ ปวช.2 อาหารและโภชนาการ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้การเสริมแรงด้วยตัวบั้งการตูน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับ ปวช.2 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 23 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น การเสริมแรงทางบวก, ตัวบั้งการตูน
- 2.2 ตัวแปรตาม พฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน

เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน
2. ตัวบ่งชี้การตื่น

การรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือหรือใบงานรายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้นที่กำหนดให้ โดยในแต่ละสัปดาห์จะมีการส่งการบ้านในคาบเรียนวันอังคาร แล้วกำหนดส่งในวันพุธ จากนั้นจะใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานบันทึกผลของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยจะบ่งชี้ตัวบ่งชี้การตื่น 1 ดวงทุกครั้งที่ทำงานส่งตรงตามเวลาที่กำหนดโดยที่งานนั้นต้องเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อย หากใครไม่ส่งตรงตามเวลาที่กำหนด หรือส่งภายในเวลาที่กำหนดแต่งานไม่เสร็จสมบูรณ์ก็จะไม่ได้รับการบ่งชี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลจากการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสังเกตเพื่อศึกษาพฤติกรรมในการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจากให้การเสริมแรงทางบวกด้วยตัวบ่งชี้การตื่น พบว่า จำนวนนักเรียนที่ส่งงานมีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยในสัปดาห์ที่ 1 ส่งงานจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 สัปดาห์ที่ 2 ส่งงานจำนวน 9 คน ร้อยละ 39.13 สัปดาห์ที่ 3 ส่งงานจำนวน 12 คน ร้อยละ 52.17 สัปดาห์ที่ 4 ส่งงานจำนวน 14 คน ร้อยละ 60.87 สัปดาห์ที่ 5 ส่งงานจำนวน 15 คน ร้อยละ 65.22 สัปดาห์ที่ 6 ส่งงานจำนวน 18 คน ร้อยละ 78.26 สัปดาห์ที่ 7 ส่งงานจำนวน 20 คน ร้อยละ 86.96 และสัปดาห์ที่ 8 ส่งงานจำนวน 21 คน ร้อยละ 91.30 ในทางตรงกันข้าม จำนวนนักเรียนที่ไม่ส่งงานก็มีจำนวนลดลงตามลำดับ โดยในสัปดาห์ที่ 1 ไม่ส่งงานจำนวน 16 คน ร้อยละ 69.57 สัปดาห์ที่ 2 ไม่ส่งงานจำนวน 14 คน ร้อยละ 60.87 สัปดาห์ที่ 3 ไม่ส่งงานจำนวน 11 คน ร้อยละ 47.83 สัปดาห์ที่ 4 ไม่ส่งงานจำนวน 9 คน ร้อยละ 39.13 สัปดาห์ที่ 5 ไม่ส่งงานจำนวน 8 คน ร้อยละ 34.78 สัปดาห์ที่ 6 ไม่ส่งงานจำนวน 5 คน ร้อยละ 21.74 สัปดาห์ที่ 7 ไม่ส่งงานจำนวน 3 คน ร้อยละ 13.04 และสัปดาห์ที่ 8 ไม่ส่งงานจำนวน 2 คน ร้อยละ 8.70 โดยคิดจากนักเรียนจำนวน 23 คน

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงานของนักเรียนต่อไป
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจศึกษาพฤติกรรมอื่น ๆ ที่นักเรียนควรได้รับการปรับปรุงนอกจากความรับผิดชอบในการส่งงาน เช่น การทำงานให้สะอาด การเข้าเรียนตรงเวลา เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับ ปวช.2 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความรับผิดชอบในการส่งงานมากยิ่งขึ้น ยังผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

การเสริมแรงทางบวกด้วยสติ๊กเกอร์ดาวเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเข้าแถว ของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุริยา คงชาติ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การจัดการทั่วไป)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาของปัญหา

การเข้าแถวในปัจจุบันจะมีการเช็คชื่อนักเรียนเมื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ เรียบร้อย และคุณครูเวรปล่อยนักเรียนนักศึกษาเช็คชื่อเข้าแถวหน้าเสาธง โดยที่การเช็คชื่อนั้นคิดเป็นร้อยละ 60 ของการเช็คชื่อทั้งหมด ในร้อยละ 60 นั้นผู้วิจัยได้เก็บคะแนนโดยการสอบเป็นรายจุดประสงค์และการมาโรงเรียนของนักเรียน ดังนั้นความรับผิดชอบเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการเข้าแถว เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนของการร่วมกิจกรรมแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากการมาเข้าแถวและเข้าเรียนจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักเรียนไม่ได้มาเข้าแถวดังที่ครูกำหนดให้ นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนได้

จากการสอนในรายวิชาการกิจกรรม ของนักเรียนระดับ ปวช.3 ผู้วิจัยได้พบปัญหาในหลาย ๆ ด้านของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ และสิ่งสำคัญที่ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นนั่นก็คือ การขาดความรับผิดชอบในการมาโรงเรียน เข้าแถวไม่ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้มีผลกระทบต่อการเช็คชื่อในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน สร้างความยุ่งยากในการติดตามงานจากนักเรียน ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเข้าแถวของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเข้าแถวของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้การเสริมแรงด้วยสติ๊กเกอร์ดาว

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 23 คน

เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเข้าแถว
2. สติ๊กเกอร์ดาว

การรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือหรือใบงานรายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้นที่กำหนดให้ โดยในแต่ละ

สัปดาห์จะมีการสั่งการบ้านในคาบเรียนวันอังคาร แล้วกำหนดส่งในวันพุธ จากนั้นจะใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเข้าแถวบันทึกผลของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยจะป้อนสถิติเกอร์ดาว 1 ดวงทุกครั้งที่ทำงานส่งตรงตามเวลาที่กำหนดโดยที่งานนั้นต้องเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อย หากใครไม่ส่งตรงตามเวลาที่กำหนด หรือส่งภายในเวลาที่กำหนดแต่งานไม่เสร็จสมบูรณ์ก็จะไม่ได้รับการป้อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลจากการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเข้าแถว โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสังเกตเพื่อศึกษาพฤติกรรมผลการไม่เข้าแถวของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังจากให้การเสริมแรงทางบวกด้วยสติ๊กเกอร์ดาว แสดงให้เห็นว่า จำนวนนักเรียนที่ส่งงานมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยในสัปดาห์ที่ 1 ส่งงานจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 สัปดาห์ที่ 2 ส่งงานจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 สัปดาห์ที่ 3 ส่งงานจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 47.83 สัปดาห์ที่ 4 ส่งงานจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 60.87 สัปดาห์ที่ 5 ส่งงานจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 73.91 สัปดาห์ที่ 6 ส่งงานจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 78.26 สัปดาห์ที่ 7 ส่งงานจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 82.90 และ สัปดาห์ที่ 8 ส่งงานจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 86.96 ในทางตรงกันข้าม จำนวนนักเรียนที่ไม่เข้าแถวก็มีจำนวนลดลงตามลำดับ โดยในสัปดาห์ที่ 1 การไม่เข้าแถวจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 78.26 สัปดาห์ที่ 2 การไม่เข้าแถวจำนวน 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 52.17 สัปดาห์ที่ 3 การไม่เข้าแถวจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 47.83 สัปดาห์ที่ 4 การไม่เข้าแถวจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 สัปดาห์ที่ 5 การไม่เข้าแถวจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 สัปดาห์ที่ 6 การไม่เข้าแถวจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 สัปดาห์ที่ 7 การไม่เข้าแถวจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.04 และ สัปดาห์ที่ 8 การไม่เข้าแถวจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.04 โดยคิดจากนักเรียนจำนวน 23 คน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจศึกษาพฤติกรรมอื่น ๆ ที่นักเรียนควรได้รับการปรับปรุงนอกจากความรับผิดชอบในการเข้าแถว เช่น การทำงานให้สะอาด การเข้าเรียนตรงเวลา เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความรับผิดชอบในการเข้าแถวมากยิ่งขึ้น ยังผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะการจัดตกแต่ง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์

ผู้วิจัย	นางสาวนาถิดา พงศ์สวัสดิ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ (อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาของปัญหา

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม คนที่เรียนเก่งช่วยคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น แต่ต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำมาใช้กับทุกการเรียนรู้ทุกวิชา และทุกระดับชั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ (วิลเลียมสัน, 2545: 51) และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์เป็นการสอนที่อาศัยแนวคิดการต่อภาพ ผู้เสนอวิธีการนี้คนแรกคืออารอนสันและคณะ ต่อมามีการปรับและเพิ่มเติมขั้นตอนโดย สลาวิน แต่วิธีการหลักยังคงเดิม การสอนแบบนี้นักเรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้นๆจากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ ในตอนที่ศึกษาหัวข้อย่อยนั้น นักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง (ไสว พักขาว, 2544: 195-217)

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนบางคนขาดการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ขาดความรับผิดชอบร่วมกัน เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูใช้วิธีสอนแบบบรรยายเพียงเท่านั้น ไม่มีการใช้สื่อการเรียน การสอน เทคนิคต่างๆ ที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ในการแก้ปัญหาที่จะทำ ให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพทั้งด้านความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร แนวทางหนึ่งคือ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่อาศัยหลักพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จมีการทำงานร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม และการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ (ดวงกมล สิ้นเพ็ง, 2553: 185) ช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความต้องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงเลือกใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่ง เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ให้เป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ พัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 จำนวน 35 คน

2. ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์
ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะการจัดตกแต่งของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1

3. ขอบเขตเวลา

การดำเนินการทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลา 12 สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ วิชาศิลปะ การจัดตกแต่งเรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา จำนวน 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน แบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยง (Reliability)
3. ใบงานที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา 2 ประเภท คือ ใบงานเดี่ยว และใบงานกลุ่ม
4. แบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกัน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ วิชา พระพุทธศาสนา เรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา
ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 - 1.2 ศึกษาเนื้อหาและกิจกรรมเรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา จากหนังสือต่างๆที่เกี่ยวข้อง
 - 1.3 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์
 - 1.4 วิเคราะห์ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา เพื่อกำหนดตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้
 - 1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรม ประกอบด้วย

1. สาระ

2. มาตรฐานการเรียนรู้

3. ตัวชี้วัด

4. สาระสำคัญ

จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

6. สาระการเรียนรู้

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูอธิบายการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ และทบทวนความรู้เดิม

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ผู้สอนแจกใบงานเดี่ยว 1 แก่นักเรียน

2. นักเรียนทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 7 คน เรียกว่า “กลุ่มบ้านเรา” แจกใบงานกลุ่ม

4. ให้แต่ละกลุ่ม “กลุ่มบ้านเรา” คัดเลือกหัวหน้ากลุ่ม กลุ่มละ 1 คน เพื่อทำหน้าที่ประสานการ ดำเนินงาน และสรุปงาน

5. ให้หัวหน้ากลุ่มบ้านเราแบ่งเนื้อหาให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคน คนละ 1 หัวข้อ โดยให้สมาชิกแต่ละคนใน กลุ่มบ้านเลือกสถานที่ ตามหัวข้อ ในใบงานกลุ่มที่ตนเองสนใจ

6. หัวหน้า กลุ่มบ้านเรา อธิบายให้สมาชิกรู้แหล่งในการค้นหา ข้อมูลที่สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบ เช่น จาก หนังสือ ใบความรู้ที่ครูแจกให้ เป็นต้น และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ โดยให้นำมาเสนอ สาระสำคัญ ของเรื่องที่รับผิดชอบในการเข้าเรียนครั้งต่อไป เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในเบื้องต้น

7. หัวหน้ากลุ่มบ้านเราแจกใบงานเดี่ยว 2 พร้อมมอบหมายให้สมาชิกแต่ละคนซึ่งถือเป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละหัวข้อที่ได้รับมอบหมายให้ รับผิดชอบในหัวข้อเดียวกัน เรียกว่า “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ” (Expert group) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหัวข้อเดียวกัน ร่วมกันศึกษาหาข้อสรุปในใบงานเดี่ยว 2 พร้อมทั้งจะกลับไปสอนเพื่อนในกลุ่มบ้าน

8. ผู้เชี่ยวชาญกลับมายังกลุ่มบ้านเรา (กลุ่มเดิม) ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำเสนอเนื้อหาที่เป็น ข้อสรุปจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแล้วในกลุ่มใหญ่ สมาชิกคนอื่นๆ ซักถามอภิปรายหาข้อสรุปร่วมกันทำไปจนครบ ทุกคน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้

8. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

9. ภาระงาน/ ชิ้นงาน

10. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

11. บันทึกหลังสอน ได้แก่ ผลการสอน ปัญหา/อุปสรรค

และแนวทางการแก้ไข

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 20 ข้อ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษา หนังสือเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินผล

2.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 สร้างแบบทดสอบ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบ เลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้รู้ (หัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม) ตรวจสอบและนำข้อเสนอแนะมา ปรับปรุงแก้ไข เกี่ยวกับความถูกต้องและครอบคลุมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียน ระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 จำนวน 35 คน

2.5 ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบที่นักเรียนทำ โดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก และ ให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก

2.6 นำผลจากการตรวจแบบทดสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยาก (p) และมีค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป EVANA

2.7 นำแบบทดสอบไปใช้กับประชากรที่ต้องการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ จิกซอร์เพื่อพัฒนา ความรู้ ความเข้าใจ ในรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งเรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา จำนวน 35 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2. นักเรียนสามารถสอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 75 ขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. นักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ 1 ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์มีความสามารถในการทำงาน ร่วมกันหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ ไปใช้ในการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความเหมาะสมของรูปแบบ กิจกรรมและนักเรียน

1.2 การนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ ไปใช้ครูผู้สอนควรศึกษา หลักการ วิธีการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ให้เข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุตามความมุ่งหมาย

1.3 การเตรียมสื่อเอกสารและอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิคจิกซอร์ ควรคำนึงถึงความเหมาะสมของเวลา เนื้อหา ภาษาและความน่าสนใจ เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดใน การเรียนรู้

1.4 ควรส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกันโดยการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้ พัฒนาทักษะทางสังคมไปพร้อมกับการเรียนรู้ทางวิชาการ ได้พัฒนาตนเอง ด้านการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นนิสัย แสดงถึงความเป็น พลเมืองดีและการเตรียมตัวสู่การเผชิญกับสังคมโลกอย่างสันติสุข

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วย รูปแบบจิกซอร์ ในเนื้อหาอื่น ๆ ของวิชาศิลปะการจัดตกแต่งและวิชาในกลุ่ม สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในทุกระดับชั้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย รูปแบบจิกซอร์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการ ทำงานร่วมกันกับวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม และพัฒนาคุณสมบัติผู้เรียนด้านอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบใน การทำงาน ความมีจิตสาธารณะ และความสนใจในการเรียน

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย รูปแบบจิกซอร์ ในกลุ่มสาระ อื่น ๆ ตามความเหมาะสมของธรรมชาติวิชา เนื้อหาในระดับชั้นต่าง ๆ

การพัฒนาทักษะการนำเสนอผลงานโดยใช้บทบาทสมมติ

วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 30404-0006

ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา

อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายทิวากร เกื้อสม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	คศ.บ. (อาหารและโภชนาการ)
ปีที่ทำวิจัย	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดนโยบาย มาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้ สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนา ระบบคุณภาพมาตรฐานเพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation-Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ (Vocational-Education Standard) มาตรฐาน สถานศึกษา (Institutional Standard) โดยการสนับสนุนการวิจัยและ พัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom-Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการ เรียนการสอนวิชาชีพที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึง จำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง และสามารถนำวิจัยไป ใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

การนำเสนอจัดเป็นทักษะที่จำเป็นของบุคคลทำงานทั้งในสังคมธุรกิจและงานราชการ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของการนำไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน การที่จะประสบความสำเร็จในการนำเสนอที่ดีผู้นำเสนอจะต้องมีความเข้าใจในความหมาย ความสำคัญของการนำเสนอจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องรูปแบบ ขั้นตอนการนำเสนอ รู้ลักษณะของการนำเสนอที่ดี เสริมสร้างคุณสมบัติ ลักษณะของตัวตน รวมถึงการพัฒนาทักษะที่เป็นตัวตนเป็นเอกลักษณ์ในการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ

บทบาทสมมุติ เป็นการแสดงออกด้วยท่าทางโดยไม่มีบทพูด ผู้แสดงจะต้องมีความเชื่อมั่นต่อบทบาทที่แสดง คือ เชื่อว่าบทบาทที่ตนเองแสดงเป็นเรื่องจริง ผู้แสดงจะต้องมีความพร้อมที่จะใช้ร่างกาย อารมณ์ ความคิดและจิตใจ หรือมีความพร้อมที่จะนำเสนอภาพสัมผัสทั้ง 5 มาใช้ในการแสดง

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีนโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนมาใช้แก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะที่เป็นตัวตนเป็นเอกลักษณ์ในการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชาเทคนิคการนำเสนอผลงานเป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปในการนำเสนอผลงาน การเตรียมตัวก่อนการนำเสนอผลงาน อุปกรณ์ที่ใช้นำเสนอผลงาน รวมถึงเทคนิคการนำเสนอผลงาน หรือการจัดการรูปแบบของการนำเสนอผลงานทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักศึกษามีระดับความรู้เรื่องเทคนิคการนำเสนอผลงาน อันส่งผลให้นักศึกษาขาดคุณสมบัติลักษณะของตัวตน รวมถึงพัฒนาทักษะที่เป็นตัวตนเป็นเอกลักษณ์ในการนำเสนอผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในฐานะครูผู้สอนและรับผิดชอบวิชาเทคนิคการนำเสนอผลงาน จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพในการนำเสนอผลงานมากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การศึกษาทักษะการพัฒนาการนำเสนอผลงานโดยใช้บทบาทสมมุติ วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 30400-0006 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะในการนำเสนอผลงานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมุติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษามีทักษะในการนำเสนอผลงานหลังจากการได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมุติสูงกว่าก่อนการได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมุติอย่างน้อยร้อยละ 20 ขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบทบาทสมมุติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการนำเสนอผลงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

1. เนื้อหาหัวข้อในการแสดงบทบาทสมมุติในการนำเสนอผลงาน
2. แบบการประเมินการนำเสนอผลงานด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมุติ วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 30400-0006 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยแบบการประเมินการนำเสนอผลงาน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการทำงาน ด้านการนำเสนอผลงาน และด้านคุณธรรม

วิธีดำเนินการค้นคว้า

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมุติในการนำเสนอผลงาน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 ครั้ง จำนวน 4 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ตามขั้นตอน (สลาวัน. 1995 : 326) ในหน่วยที่ 4 เรื่องเทคนิคการนำเสนอผลงานโดยใช้บทบาทสมมุติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลแบบประเมินการนำเสนอผลงานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป พบว่า จากการได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมุติ ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้แบบประเมินการนำเสนอผลงาน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการทำงาน ด้านการนำเสนอผลงาน และด้านคุณธรรม

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษา ทักษะการพัฒนาการนำเสนอผลงานโดยใช้บทบาทสมมุติ วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 30400-0006 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจากการได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมุติสูงกว่าก่อนการได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมุติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้
2. ผลการศึกษา ทักษะการพัฒนาการนำเสนอผลงานโดยใช้บทบาทสมมุติ วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 30400-0006 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจากการได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมุติสูงกว่าก่อนการได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมุติ ของนักศึกษาหลังได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมุติ สูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. เนื่องจากเป็นกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติในการนำเสนอผลงาน ครูผู้สอนควรให้นักศึกษารู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน

2. ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้บทบาทสมมติในการนำเสนอผลงาน ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำกระบวนการทำงานของนักศึกษาเมื่อทำกิจกรรมเสร็จ และกระตุ้นให้สมาชิกร่วมชิ้นเรียนมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำ

ข้อเสนอแนะสำหรับนักวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเรียนการสอนโดยการใช้บทบาทสมมติในการนำเสนอผลงานในวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และระดับต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะในการนำเสนอผลงาน
2. ควรศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบการสอนได้มากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 คน มีทักษะในการนำเสนอผลงานด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในอาหาร นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ผู้วิจัย	นางสาวลลิตา กี่ประวดี
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 24 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ โดยการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ฉะนั้น รูปแบบการจัดการเรียนการสอนจึงถือว่าเป็นกุญแจสำคัญเพื่อปลดปล่อยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมที่เน้น “การท่องจำมากกว่าการคิดวิเคราะห์ การเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงเมื่อออกไปทำงาน ไม่ได้มีการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ตลอดชีวิต และไม่สามารถทำงานเป็นทีมได้” มาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ให้มากขึ้น

Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ระดับทักษะการคิดขั้นสูง อันประกอบด้วย การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ซึ่งลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความรับผิดชอบ การมีวินัยในการทำงานแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการฝึกให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะของ 21st Century Skills สำหรับเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ (Group Analysis/Learning) ร่วมกันแก้ไขปัญหา (Group Problem-Solving) การเรียนเป็นทีม (Team – Based Learning) ตลอดจนการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing/Activities) ฯลฯ

การจัดการเรียนรู้วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้และทักษะด้านหลักการควบคุม วิเคราะห์คุณภาพ ความปลอดภัย การใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ การใช้วัตถุเจือปนในอาหาร และการปฏิบัติงานอาหาร มาตรฐานอาหารตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์ที่ดี GMP GHP HACCP และ ISO ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการควบคุมคุณภาพอาหาร มีเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันและเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหา นั้น ๆ จึงจะเกิดสัมฤทธิ์ผลที่ดีต่อนักศึกษา

การจัดการเรียนรู้วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร ปัจจุบันประสบปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่ยอมรับของผู้เรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้และทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพได้จำนวนน้อยอันเนื่องมาจากเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้น การเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดจากเอกสารการสอนโดยการอธิบายของครูเป็นหลัก นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และการแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วมในห้องเรียนน้อย จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและขาดสมาธิไม่เกิดกระบวนการในการพัฒนาองค์ความรู้แบบถาวรในการเรียน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และมีบทบาทในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยครูลดบทบาทการสอนให้เป็นการแนะนำ เพิ่มเติมส่วนองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการเข้าถึงองค์ความรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 21 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเภทของเครื่องมือ
 - แบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน
2. วิธีการสร้างเครื่องมือ
 - 2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตอาหาร GMP (Good Manufacturing Practice) ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน) คะแนนหาค่าโดยใช้สถิติค่าร้อยละ
 - 2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ดังนี้

1. ชี้แจงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์
2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. สอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตอาหาร GMP (Good Manufacturing Practice) ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4-6 คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นและประสบการณ์ในประเด็นที่กำหนดและสรุปผลการอภิปรายออกมาเป็นข้อสรุปของกลุ่ม
4. ครูและนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นและเพิ่มเติมส่วนที่เป็นประเด็นสำคัญพร้อมร่วมกันสรุปสาระสำคัญในการเรียนรู้ร่วมกัน
5. นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในการจัดการเรียนการสอน วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตอาหาร GMP (Good Manufacturing Practice)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำแบบทดสอบมาตรวจนับคะแนน หาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สรุปได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 23.38 คิดเป็นร้อยละ 78.48 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 11.19 คิดเป็นร้อยละ 37.72 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 12.19 คิดเป็นร้อยละ 40.60 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีโอกาสอธิบายหรืออภิปรายเนื้อหาในชั้นเรียน ทำให้เข้าใจมากขึ้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.59 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.52 พึงพอใจและยอมรับการประเมินผลจากครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.36

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในรายวิชาอื่น ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ครูควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้และสื่อต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมไม่ติดขัด
3. ในวิชาต่าง ๆ ควรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและใช้เทคนิคการสอนที่แตกต่างกัน สื่อที่มีความทันสมัยและมีหลากหลายเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ และเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการพัฒนาทางการเรียน วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษาให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น

2. ครูได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และนักศึกษามีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในระดับดีมาก

**ศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงาน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา
อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช**

ผู้วิจัย	นางสาวสุพุมลย์ หนูมาศ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศ.ม.(การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานเพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation-Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ (Vocational-Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง และสามารถนำวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนของอาชีวศึกษาจะเป็นการเรียนที่เน้นให้นักเรียน นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนาระบบคุณภาพ มาตรฐาน เพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ (Vocation Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) และจากการที่ได้สังเกตจากการสอนจึงได้พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่สอนจะมีพฤติกรรมที่ไม่ส่งการบ้าน หรือส่งการบ้านล่าช้าและไม่ตามกำหนดที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ และด้วยเหตุนี้วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจึงได้มีการสนับสนุนให้ครูได้ทำการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียน โดยเฉพาะการนำวิจัยมาปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น และส่งผลให้นักเรียน นักศึกษามีความรับผิดชอบในการทำงานและการส่งงานส่งการบ้านในทุกรายวิชาตามกำหนด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีในการส่งงานของนักศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาให้เป็นผู้ตรงต่อเวลาในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ แนวทางการแก้ไขปัญหของการไม่ส่งงานของนักศึกษา

ตัวแปรตาม คือ การส่งงานของนักศึกษา

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาส่งงานและตรงต่อเวลาในการทำงานมากขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 20 ขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบบันทึกเวลาการส่งงาน/การให้คะแนน เป็นแบบประมาณค่า 6 ระดับ คือ มีความรับผิดชอบในระดับดีมาก ระดับดี ระดับปานกลาง ระดับพอใช้ ควรปรับปรุง และควรแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาพฤติกรรมครั้งนี้เป็นการทดลองแบบใช้การสังเกตแบบสอบถาม บันทึกพฤติกรรม และการให้คะแนนของนักเรียน ใช้เวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ครั้งที่ 1 เป็นระยะสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อการงานของนักศึกษา โดยใช้เวลาการสังเกต 1 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง

ครั้งที่ 2 เป็นระยะที่ใช้การเสริมแรง คือ ใช้วิธีการให้ตราปัม และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์นักศึกษาที่ส่งตามเวลาที่กำหนดจะได้คะแนนเต็ม ส่วนนักเรียนที่ส่งช้าคะแนนจะลดลงเรื่อย ๆ ตามระยะเวลาที่กำหนด ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการงานของนักศึกษานั้นใช้เวลา 3 สัปดาห์ โดยผู้รับพฤติกรรมเป็นผู้ให้คะแนนในการส่งงาน และจะให้คะแนนเต็มแก่นักเรียนที่ส่งตามเวลาที่กำหนด และมีแบบบันทึกผลคะแนนเป็นรายสัปดาห์ เพื่อแจ้งให้นักเรียนได้ทราบผลคะแนน

ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักศึกษา จะใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยจะมีการกระตุ้นนักเรียนโดยการให้รางวัล และมี

การดำเนินและกล่าวตักเตือนนักเรียนผู้ที่ไม่มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และทำโทษโดยการเพิ่มภาระงานให้แก่ผู้ที่ไม่ส่งงาน

ครั้งที่ 4 เป็นระยะการตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษา ใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยไม่มีการกระตุ้นและการให้รางวัลนักศึกษา มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ทำตามปกติ แต่เนื่องจากความเคยชินของนักศึกษา และกลัวถูกตักเตือน นักศึกษาก็จะมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานไปในทางที่ดีขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คิดจากจำนวนนักเรียนที่ส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด โดยคิดคำนวณเป็นร้อยละของการส่งงานตรงเวลา โดยแบ่งเป็นส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ส่งช้ากว่ากำหนดระยะเวลา และไม่ส่งงาน
2. นำค่าสถิติร้อยละและค่าสถิติค่าเฉลี่ยของคะแนนในการส่งงานแต่ละสัปดาห์มาวิเคราะห์ของผู้เรียนที่ส่งงานตามเวลาว่ามีการปรับปรุงพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ มีผลการเรียนดีขึ้นหรือไม่ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ด้วยการเสริมแรงจุดด้วยการกล่าวคำชมเชย และปล่อยก่อนเวลา 10 นาที สรุปได้ดังนี้

จากการหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานและการบ้าน พบว่า ครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยการกล่าวคำชมเชยและให้เลิกเรียนก่อนเวลา 10 นาที แก่นักศึกษาที่ส่งงานทันตามกำหนด (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 4.9 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบต่อภาระงานโดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 97 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 38.8 โดยครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีการกระตุ้นโดยการให้รางวัล และดำเนินหรือลงโทษนักศึกษาที่ไม่ส่งงานโดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 3 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบต่อภาระงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 13 โดยครั้งที่ 2 มีการใช้การเสริมแรงโดยกล่าวชมเชยผู้ส่งงานตามกำหนดเวลา ทำให้ถูกต้องและเรียบร้อยและใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ (ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 2.5 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบต่อภาระงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 33 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 6 โดยครั้งที่ 1 เป็นสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน (ใช้เวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 2 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบต่อภาระงานอยู่ในระดับพอใช้ โดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 17 จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทั้ง 4 ครั้ง ส่งผลให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อภาระงานและกระตือรือร้นในการส่งงานและส่งการบ้านที่ได้รับมอบหมายมากขึ้นและตรงเวลา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้สอนควรลดภาระงานที่ทำเป็นรายบุคคลลงและหากิจกรรมเสริมเป็นภาระงานที่เป็นรายกลุ่ม เพื่อให้ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันเพื่อที่นักศึกษาจะได้พัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองแล้ว นักศึกษาจะได้มีการพัฒนาพฤติกรรมด้านความสามัคคีที่มีต่อสังคมส่วนรวมหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วย

2. จากการตรวจสอบผลงานของนักศึกษาที่นำมาส่งตามกำหนดเวลา พบว่า นักศึกษาริบททำให้ภาระงานเสร็จตามกำหนดเวลา แต่นักศึกษาไม่ไตร่ตรองว่าภาระงานที่นำมาส่งนั้นถูกต้องและเรียบร้อยหรือไม่ ก่อนที่นักศึกษาจะนำมาส่งนักศึกษาควรตรวจสอบความเรียบร้อยของงานนั้น ๆ ก่อน

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

ครูควรให้ภาระงานที่หลากหลายที่นอกเหนือจากใบงาน และรายงานเพื่อที่จะได้พัฒนาทั้งทางด้านพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานแล้ว ยังได้พัฒนาทางด้านทักษะทางวิชาการให้แก่ นักศึกษา ควรให้งานกลุ่มบ้างเพื่อทดสอบสามัคคีในหมู่คณะ และปฏิสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อนร่วมงาน

การปรับปรุงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียน ของนักเรียน ระดับ ปวช.3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รายวิชาอาหารจีน

ผู้วิจัย	นางสาวศุภวรรณ สุวรรณ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545) และฉบับที่ 3 (พ.ศ.2553) ให้ความหมายของการศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความงอกงามของบุคคล โดยการถ่ายทอดความรู้ การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ ให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้สมบูรณ์ ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม การดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การผลิตนักเรียน นักศึกษาเพื่อออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูง สถานศึกษาแต่ละแห่งจึงมีการมุ่งเน้นคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาของตนอย่างเข้มงวด เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้สำเร็จการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะในวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

การเรียนการสอนในชั้นเรียน นอกจากจะเป็นสถานที่ให้ความรู้ จะต้องพัฒนาพฤติกรรมให้อยู่ในระเบียบวินัยตามความประสงค์ของสังคม การขาดความรับผิดชอบต่อการทำงานเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้อันเป็นผลทำให้การสอนไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา เป็นปัญหาที่มาจากพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงควรหาวิธีการแก้ไขและนำมาปรับปรุงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียน ซึ่งเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนที่จะแก้ไขปัญหานี้ เนื่องจากเป็นสาเหตุของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เช่น ทำให้เกิดการหยุดการสอนในช่วงหนึ่งเมื่อนักเรียนมีมาสายเข้าชั้นเรียนในขณะที่ทุกคนกำลังเรียน และเมื่อเข้าไปนั่งเรียนจะสอบถามเพื่อนที่นั่งใกล้ๆ ครูผู้สอนสอนอะไรบ้าง ทำให้เกิดการพูดคุยในระหว่างเรียน บางครั้งจะต้องเริ่มสอนใหม่ ทำให้นักเรียนที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้เสียเวลาในการเรียนการสอน ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง จึงได้นำมาเป็นหัวข้อในการวิจัยดังกล่าว

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 นี้ ผู้วิจัยได้ทำการสอนในรายวิชาอาหารจีน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช นักเรียนกลุ่มนี้เข้าเรียนสายประมาณ 20-30 นาที เป็นประจำตั้งแต่ชั่วโมงแรกของการเรียนการสอน ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนจึงนำปัญหานี้มาศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้ ปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ รายวิชาอาหารจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 คน

สมมติฐานการวิจัย

ผลการปรับปรุงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขางานอาหารและโภชนาการ รายวิชาอาหารจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 คน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ รายวิชาอาหารจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 คน ซึ่งจะมีผลทำให้นักเรียนไม่มีสิทธิ์ในการสอบ จึงได้นำวิธีการเสริมแรงทางบวกโดยการทำข้อตกลงในการเพิ่มคะแนนให้แก่แก่นักเรียนที่เข้าชั้นเรียนตรงเวลามาปรับใช้สำหรับปรับพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนตรงเวลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ รายวิชาอาหารจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 37 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ รายวิชาอาหารจีน ภาคเรียนที่

2 ปีการศึกษา 2563 ที่เข้าชั้นเรียนสายเป็นประจำจากการเช็คชื่อในใบรายชื่อการเข้าชั้นเรียน จำนวน 6 คน

เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบบันทึกพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียน

การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. การสร้างแบบบันทึกพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน
 - 1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่างๆ

ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

- 1.2 สร้างแบบบันทึกพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน

เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1.3 นำแบบบันทึกพฤติกรรมในการเข้าเรียนของนักเรียนที่สร้างขึ้นไปใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย

2. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียน

ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

- 2.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียน

เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 2.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนที่สร้างขึ้นไปใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย

การดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการบันทึกพฤติกรรมเวลาเข้าเรียนในชั้นเรียน

2. ผู้วิจัยชี้แจงพฤติกรรมในการเข้าเรียนของนักเรียน และแจ้งนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา รวมถึงอธิบายผลที่จะตามมา และวิธีการแก้ปัญหาด้วยการเสริมแรงบวก โดยการให้คะแนนแก่นักเรียนที่เข้าชั้นเรียนตรงเวลา

3. ผู้วิจัยดำเนินการ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 สังเกตพฤติกรรมนักเรียน สัปดาห์ที่ 1-11 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เป็นระยะเวลา 4 ครั้ง โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียน และทำการเจาะจงเลือกนักเรียนที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา 3 ครั้งขึ้นไป เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการในระยะที่ 2

ระยะที่ 2 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน

ระยะที่ 3 ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการดำเนินการแก่กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียน โดยการเสริมแรงทางบวก โดยการให้คะแนนทุกครั้งที่นักเรียนเข้าชั้นเรียนได้ตรงเวลา ครั้งละ 2 คะแนน ใช้เวลา 5 สัปดาห์ รวมคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 12-16 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

4. ผู้วิจัยทำการบันทึกผลคะแนนจากพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนหลังปรับปรุงพฤติกรรมลงในแบบบันทึกพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ผู้วิจัยนำผลพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนหลังปรับพฤติกรรมมาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ และนำผลคะแนนมาเทียบกับระดับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนตรงเวลาของนักเรียนระดับ ปวช.3 รายวิชาอาหารจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 คน ที่มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 11 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นระยะสังเกตพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.3 รายวิชาอาหารจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 37 คน ใช้เวลา 11 สัปดาห์ พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมเข้าเรียนตรงเวลา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 83.78 และนักเรียนที่มีพฤติกรรมเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22

ระยะที่ 2 เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน ระดับ ปวช.3 รายวิชาอาหารจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จากนักเรียนที่มีพฤติกรรมเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา จำนวน 6 คน

ระยะที่ 3 เป็นระยะที่ใช้การบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนโดยวิธีการเสริมแรงทางบวก คือ การให้คะแนนทุกครั้งที่นักเรียนสามารถเข้าเรียนได้ตรงเวลาครั้งละ 2 คะแนน ใช้เวลา 5 สัปดาห์ รวมคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 12-16 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาอาหารและโภชนาการ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ รายวิชาอาหารจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 หลังปรับพฤติกรรมโดยการเสริมแรงบวก เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 12-16) ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน โดยนับจำนวนครั้งที่เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แล้วเสริมแรงบวกด้วยการเพิ่มคะแนน วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ซึ่งมีการแบ่งช่วงของคะแนนดังนี้

เข้าเรียนตรงเวลา 5 ครั้ง	หมายถึง	อยู่ในระดับดีเยี่ยม
	ได้	10 คะแนน
เข้าเรียนตรงเวลา 4 ครั้ง	หมายถึง	อยู่ในระดับดี
	ได้	8 คะแนน
เข้าเรียนตรงเวลา 3 ครั้ง	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
	ได้	6 คะแนน
เข้าเรียนตรงเวลา 2 ครั้ง	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
	ได้	4 คะแนน
เข้าเรียนตรงเวลา 1 ครั้ง	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด
	ได้	2 คะแนน
เข้าเรียนไม่ตรงเวลา	หมายถึง	ไม่มาเรียน
	ได้	0 คะแนน

สรุปผลการวิจัย

จากวิเคราะห์ผลจากการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน สามารถปรับปรุงตนเองเมื่อทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ซึ่งจากข้อมูลที่บันทึกไว้ นักเรียนสามารถปรับพฤติกรรมของตนเอง โดยการเข้าเรียนในรายวิชาอาหารจีน พบว่า มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น โดยนักเรียนมีการปรับตัว และเข้าเรียนตรงเวลา รวมทั้งถ้าย้ำถึงการบันทึกคะแนนการเข้าชั้นเรียนตามตกลงไว้ในทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน จากการสังเกต นักเรียนมีความภูมิใจต่อคะแนน และการพัฒนาตนเองได้อย่างชัดเจนและครูผู้สอนกล่าวชมเชย และให้กำลังใจด้วยทุกครั้ง จึงเป็นแนวทางที่สามารถใช้ในการแก้ปัญหาในเรื่อง การเข้าเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนได้อีกแนวทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

ครูผู้สอนทุกรายวิชาควรมีการติดตามพฤติกรรมการเข้าเรียน และการมาสายของนักเรียน โดยดูแลติดตามอย่างใกล้ชิด ซึ่งการแก้ไขปัญหาคงต้องศึกษาจากสาเหตุของการมาสายเป็นรายบุคคลถึงจะแก้ปัญหาได้ถูกต้อง และมีประสิทธิผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนตรงเวลา รายวิชาอาหารจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
2. เกิดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียนมีการเข้าชั้นเรียนตรงเวลาตามกำหนด

แผนวิชาคหกรรมศาสตร์

การศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ของนักเรียน นักศึกษา แผนวิชาคหกรรมศาสตร์
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย นางวิลาวัลย์ เกตุแก้ว
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา วท.บ.(เทคโนโลยีการออกแบบ
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)
ปีการศึกษา 2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาด้านอาชีพ ภารกิจหลักของกรมอาชีวศึกษาเพื่อการปรับปรุงคุณภาพของประชากร และพัฒนาคนให้ตอบสนองและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัยโดยส่วนรวม ดังคำกล่าวที่ว่า “การอาชีวศึกษาเป็นกุญแจสำคัญไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญรุ่งเรือง” ดังนั้น กรมอาชีวศึกษาซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการอาชีวศึกษาและรับผิดชอบโดยตรงต่อการดำเนินงานทำหรือมีอาชีพของคนจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ และปริมาณสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

กรมอาชีวศึกษาได้มุ่งเน้นการเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกระบวนการของกรวางแผน โดยเน้นเป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลัก นั่นคือการเพิ่มศักยภาพของทุกกลุ่มเป้าหมาย ไม่จำกัดอายุและเพศ เพื่อให้มีทางเลือกในชีวิตและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ นำไปสู่การสร้างสมรรถนะทางเศรษฐกิจให้เข้มแข็ง โดยให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้นกับการเพิ่มกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐานควบคู่ไปกับกำลังคนด้านเทคโนโลยีในสาขาที่ขาดแคลนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ

ปัจจุบันการจัดการอาชีวศึกษาได้ขยายตัวอย่างกว้างขวาง มีการพัฒนากำลังคนในสายอาชีพต่าง ๆ หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พณิชยกรรม คหกรรม และศิลปกรรม มีการจัดการให้การศึกษาทั้งในและนอกระบบ สำหรับหลักสูตรในโรงเรียน กรมอาชีวศึกษานั้นได้เปิดสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ซึ่งในขณะที่สังคมเปลี่ยนแปลงไปสู่อุตสาหกรรมมากขึ้น บุคคลจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวให้สอดคล้องกับสภาวะที่เปลี่ยนแปลง ความรู้และอาชีพทางด้านคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ซึ่งครอบคลุมความจำเป็นขั้นพื้นฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิตก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันมากขึ้น วิชาคหกรรมจึงมีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในยุคปัจจุบัน และในอนาคตเป็นอย่างยิ่ง ขณะเดียวกันการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ของนักเรียนก็เป็นสิ่งที่พึงชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มในการเลือกอาชีพในอนาคตของผู้เรียน ซึ่งในขณะเดียวกันสังคมและตลาดแรงงานก็ต้องการกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถทางด้านคหกรรมเพิ่มมากขึ้น (วิรัช กุญพมาศ, 2528)

การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันไม่อาจกำหนดในวงแคบให้ผู้ศึกษาเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเท่านั้น การศึกษาในยุคสังคมข้อมูลข่าวสารจำเป็นต้องพัฒนาผู้เรียนให้รอบรู้แข็งแรงในการบรรลุความสามารถ การดำรงชีวิตอย่างเต็มศักยภาพของตนเอง ซึ่งการเรียนด้านคหกรรมสามารถออกไปประกอบอาชีพได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นอาชีพอิสระหรือพนักงานตามโรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร ซึ่งต่างก็ต้องการบุคลากรในด้านนี้ ต่างจากสมัยก่อนที่ว่าการเรียนคหกรรมศาสตร์ทั่วไปเพื่อออกไปเป็นแม่บ้านเท่านั้น ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวของไทยยังขยายตัวอยู่ การเรียนด้านคหกรรมจะไม่ตกอับและตกงาน (สาพรรณ อมตะเดชะ, 2532)

การเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ต้องอาศัยความรู้ ความคิดต่าง ๆ คหกรรมศาสตร์เป็นทั้งวิทยาศาสตร์และศิลปะในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ ว่าด้วยการใช้การพัฒนา การจัดการทรัพยากรมนุษย์และวัสดุ เพื่อประโยชน์สุขของบุคคล รวมทั้งการศึกษาวิจัยในทางวิทยาศาสตร์และศิลปะต่าง ๆ ของชีวิต ครอบครัว ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางกายใจ เศรษฐกิจ และสังคม งานคหกรรม เป็นงานที่เกี่ยวกับอาหาร ใบตอง ตัดเย็บเสื้อผ้า และงานดอกไม้ ผู้ที่ศึกษาสามารถที่จะนำวิชาความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของคนในครอบครัวและสังคม การประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบันจำนวนผู้เรียนที่มีความสนใจในการเรียนรู้งานคหกรรมศาสตร์มีจำนวนลดน้อยลง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนของแผนวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาแผนวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563
2. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้งานของแผนวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้จริงในอนาคตต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาแผนวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 187 คน
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา จะครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ
 - 2.1 การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
 - 2.2 ทักษะที่ได้จากการปฏิบัติงาน
 - 2.3 ทัศนคติที่มีต่ออาชีพ
 - 2.4 ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามแบบปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารอ้างอิง ผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
2. นำเนื้อหาที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์เป็นคำถามในรูปแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามขอคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้ง
5. ตรวจสอบแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ
6. จัดพิมพ์แบบสอบถามตามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามให้นักเรียน นักศึกษาแผนกคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 187 คน ทำแบบสอบถาม หลังจากนั้นทำการรวบรวมแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ
2. นำข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ
3. นำข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาแจกแจงความถี่ของคำตอบแต่ละข้อ โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนนเป็นรายข้อ แต่ละอันดับตามวิธีของลิเคิร์ท
4. วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเบื้องต้น
5. ศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมโดยการวิเคราะห์ทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

นักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 93.59 และอายุระหว่าง 16-18 ปี ร้อยละ 66.84

ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ ค่าเฉลี่ย 4.42 รองลงมาคือความรู้ที่ได้รับจากการฝึกงาน ค่าเฉลี่ย 4.32 การนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนมาใช้ในการหารายได้ ค่าเฉลี่ย 4.24 ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ภาคทฤษฎี ค่าเฉลี่ย 4.17 การนำความรู้จากกลุ่มงานดอกไม้สดและมาลัยไป

ใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 4.12 การนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนมาใช้ในการทำงานอาชีพ ค่าเฉลี่ย 4.07 การนำความรู้จากกลุ่มงานจัดดอกไม้ไปใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 3.92 การนำความรู้จากงานกลุ่มแกะสลักไปใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 3.88 และน้อยที่สุดคือ การนำความรู้จากกลุ่มงานใบตองไปใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 3.81

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการจัดทำวิจัยการศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในทุกปีการศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำมาจัดทำแผนการเรียนเพื่อใช้ในการสอนในภาคเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563
2. นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในโอกาสต่อไป

การเรียนรู้สื่อประสมการเขียนลวดลายด้วยสี ของนักเรียนระดับ ปวช.3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายฮาซัน ใบเต้
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ.(สถาปัตยกรรมภายใน)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนากระบวนการรับรู้ทางศิลปะ การเห็นภาพรวม การสังเกต รายละเอียดสามารถ ค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ด้วยการมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข การเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ การคิดที่เป็นเหตุเป็นผลถึงวิธีการทางศิลปะ

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาด้านนี้ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนที่กำลังศึกษาวิชาองค์ประกอบศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะทัศนคติมากน้อยเพียงใดที่จะออกไปประกอบอาชีพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นและทัศนคติของนักศึกษาระดับ ปวช.3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาการนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการฝึกเทคนิคสื่อผสม
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย และปรับปรุงข้อมูลที่ได้รับจากการเรียนรู้สื่อประสมการเขียนลวดลายด้วยสีขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวช.3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มี 4 ชนิด คือ

1. บทเรียนสื่อประสม จำนวน 12 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบประเมินทักษะการวาดภาพองค์ประกอบศิลป์
4. แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารอ้างอิง ผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
2. นำเนื้อหาที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์เป็นคำถามในการสอบถาม
3. นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามให้นักศึกษาระดับ ปวช.3 แผนกคหกรรมศาสตร์ ทำแบบสอบถาม
2. ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลอย่างสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เพศ อายุ แผนกวิชา อาชีพ รายได้ ฐานครอบครัว และอื่นๆ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่น เป็นคำถามแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับวิชา องค์ประกอบศิลป์ โดยใช้เทคนิคสื่อผสมการจัดกิจกรรมการเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสมเป็นสื่อในการเรียนรู้ที่มีผลต่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสม ถือว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ที่นำมาใช้กับนักเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสม โดยการนำสื่อหลายอย่างต่างชนิดหลายแบบมาใช้เป็นสื่อทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ สนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ความมุ่งหมายเพื่อพัฒนา กิจกรรมการเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิค สื่อประสมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้อาศัยเทคนิคสื่อประสม เพื่อประเมินทักษะการวาดภาพระบายสีโดยใช้เทคนิคสื่อประสม เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสื่อประสม กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาระดับ ปวช.1 คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มี 4 ชนิด คือ บทเรียนสื่อประสมจำนวน 12 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติการวาดภาพองค์ประกอบศิลป์ โดยใช้เทคนิคสื่อผสมของนักเรียน และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์ โดยใช้เทคนิคสื่อผสม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำข้อมูลที่ได้รับเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน การฝึกเทคนิคการใช้สี การใช้วัสดุ ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เพิ่มเติม
2. นำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้
 - 1.1 การใช้บทเรียนการเรียนรู้สื่อประสมการเขียนลวดลายด้วยสี ควรเตรียมสื่อประกอบอื่น ๆ พร้อมทดสอบการใช้ตามกิจกรรมในบทเรียนสื่อประสมกำหนดไว้ เช่น วัสดุที่ใช้ สี กระดาษ และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 ควรกำกับการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สำเร็จตามเวลาที่กำหนด
 - 1.3 บางกิจกรรมมีการศึกษานอกสถานที่ ครูควรเตรียมสถานที่ที่เป็นแหล่งเรียนรู้และเตรียมผู้เรียนให้พร้อม
 - 1.4 บทเรียนการเรียนรู้สื่อประสมการเขียนลวดลายด้วยสีไม่เหมาะที่จะปล่อยให้ผู้เรียนดำเนินการเอง โดยไม่มีการกำกับดูแลของผู้สอน เพราะในบางกิจกรรมจะมีส่วนของผู้สอนร่วมด้วย
 - 1.5 บทเรียนการเรียนรู้สื่อประสมการเขียนลวดลายด้วยสีเป็นแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรเลือกกิจกรรมการเรียนแบบอื่นมาใช้เปรียบเทียบการเรียนรู้อันเป็นโครงงานแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การประยุกต์ใช้ทฤษฎีปัญหาหรือการสร้างสรรค์องค์ความรู้
 - 2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นในการวิจัยเพิ่มเติม เช่น ความฉลาดทางอารมณ์ในการสร้างงานศิลปะ และ เทคนิคประยุกต์

**ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
โดยใช้ภูมิปัญญาไทยผสานการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน
(Project-Based Learning) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา
นครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563**

ผู้วิจัย นายพัทธพล อ่ำการส
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คหกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระแสความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในยุคโลกาภิวัตน์ ด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ทุกองค์กรจะอยู่รอดหรือมีความเจริญก้าวหน้าได้ต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ปัจจุบันสังคมต้องอาศัยองค์ความรู้ (Knowledge based society) ซึ่งมีผลให้การบริหารจัดการศึกษาไทยต้องอยู่ใต้เงื่อนไขของการแข่งขันและความมุ่งมั่นตามความคาดหวังของสังคม ภารกิจหลักของการศึกษาไทยที่ต้องมีการปรับกลยุทธ์หรือกระบวนทัศน์ใหม่ เพื่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศให้เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและสังคม ความรู้ซึ่งมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และเพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา พัฒนาคนได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่พึงประสงค์อุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษาคือ จัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและการสร้างสังคมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (มาตรฐานการศึกษาของชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

สถานศึกษาเป็นองค์กรหนึ่งที่รับผิดชอบงานการจัดการศึกษา เป็นที่ตั้งขององค์กรที่ให้บริการการศึกษา มีสภาพเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมแห่งความรู้ ตลอดจนการศึกษาวิจัย สืบวจจัดหาและจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ บทบาทสำคัญ คือ การให้การศึกษา ซึ่งจะต้องมีการปรับบทบาทของสถานศึกษาในด้านการจัดการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยจำเป็นต้องนำกระบวนการจัดการความรู้มาใช้ในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา กล่าวคือ สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้แหล่งความรู้ที่มีมากมายมหาศาลเกินกว่าจะเรียนรู้หมด มนุษย์มีลักษณะพิเศษคือ ความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดการความรู้ (Knowledge management) ในสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ควรทำในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้เฉพาะ ความรู้ในสถานศึกษาทุกแห่งมีมากมาย แต่บางสถานศึกษาไม่ได้จัดเก็บเฉพาะก็จะจางหายไปกับผู้เกษียณอายุราชการจากการลาออกหรือโอนไปปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น ทำให้ความรู้คนนั้นไม่ได้เก็บไว้ให้เป็นประโยชน์กับผู้ร่วมงานรุ่นหลัง ส่วนความรู้ที่สำคัญประการหนึ่งก็คือความรู้ที่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถเผยแพร่แบ่งปันให้กับผู้ร่วมงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสถานศึกษาได้สมควร ได้มีการนำมา “จัดการความรู้” ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนการสอนเครื่องหอมไทยในอดีตคนไทยไม่นิยมบันทึกความรู้เป็นลายลักษณ์อักษร การถ่ายทอดความรู้ในสมัยนี้กระทำกันด้วยการบอกเล่า สอนให้ทดลอง ลงมือปฏิบัติจริง ความรู้จึง

จำกัดในวงแคบ ๆ และมิได้กระจายความรู้ให้คนทั่วไป วิชาเหล่านี้ไม่มีสถาบันใดเปิดสอนต่อเนื่องและจริงจัง (มีงมาส รัชสกุลสุขการ, 2527)

การเรียนการสอนเรื่องเครื่องหอมไทยในระดับอาชีวศึกษานั้น เป็นการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่จัดอยู่ในกรอบของโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มวิชาเลือกเรียนเท่านั้น นอกจากระดับอาชีวศึกษา ทุกวันนี้คงไม่มีที่ไหนเปิดสอนวิชาดังกล่าวจริงจัง พบว่าวัสดุในการทำเครื่องหอมบางอย่างหายาก มีราคาค่อนข้างสูง ประกอบกับขั้นตอนและกระบวนการผลิตนั้นสลับซับซ้อน จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนและผู้สอนด้านการเรียนรู้และถ่ายทอดภูมิปัญญาเครื่องหอมไทย ดอกไม้และใบไม้ที่นำมาใช้ทำเครื่องหอมมักมีปัญหา ในบางฤดูก็หายาก ด้านค่านิยมของคนในสมัยนี้มองว่ากลิ่นของเครื่องหอมต้องใช้กับงานอวมงคลเท่านั้น ทั้งที่แท้จริงแล้วเครื่องหอมไทยแต่ละประเภทยังมีคุณค่าและมีประโยชน์ในการใช้ที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับเวลาและโอกาสที่เหมาะสม บทบาทของเครื่องหอมถูกลดความสำคัญลงเรื่อย ๆ นับวันมีแต่ละสูญหาย (พิศ ภูมิวิไล อ้างถึง ช่วง สุเดชะ, 2531)

ในฐานะครูผู้สอนและนักคหกรรมศาสตร์ผู้มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมและมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัว พัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม จึงมีแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้โดยใช้ภูมิปัญญาเครื่องหอมไทยผ่านการเรียนรู้เสมือนจริง ใช้ความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์จัดทำสื่อแบบงานประดิษฐ์ มีรูปกลืน สัมผัสได้ आयการใชงานยาวนาน และนาเทคโนโลยีการสร้างคิวอาร์โค้ด (QR-Code) มาใช้เป็นวิธีการหรือกระบวนการที่จะช่วยให้มีการสร้าง รวบรวม จัดระบบ เผยแพร่ ถ่ายโอนแลกเปลี่ยนความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภูมิปัญญาไทยผสานการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (PROJECT-BASED LEARNING) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ และสาขาวิชาการจัดการงานคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องหอมไทย จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เกี่ยวกับเครื่องหอมไทย ประเด็น ประเภทของเครื่องหอม กระบวนการผลิตเครื่องหอม และคุณประโยชน์ของเครื่องหอมไทย เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบถูกผิด มี 2 ตัวเลือก คือ ใช่ และ ไม่ใช่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน คือ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน รายหน่วย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และจัดกลุ่มระดับความรู้ โดย

คำตอบที่ถูก ให้คะแนน 1 คะแนน

คำตอบที่ผิด ให้คะแนน 0 คะแนน

จากนั้นแบ่งคะแนนความรู้เกี่ยวกับเครื่องหอมไทยคะแนนสูงสุด 30 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน จึงได้จัดกลุ่มคะแนนเป็น 3 กลุ่ม มีช่วงคะแนนและความหมายดังนี้

21.00 – 30.00 หมายถึง มีความรู้ในระดับดี

11.00 – 20.00 หมายถึง มีความรู้ในระดับปานกลาง

00.00 – 10.00 หมายถึง มีความรู้ในระดับต่ำ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา พบว่า ผลการวัดความรู้จากแบบทดสอบความรู้ก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบความรู้หลังเรียน (Post-test) จำนวน 30 ชุด เกี่ยวกับเครื่องหอมไทย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ และสาขาวิชาการจัดการงานคหกรรมเพื่อการโรงแรม ที่เรียนวิชาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องหอม เกือบสองในสาม มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องหอมไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (64.7%) ที่เหลือมีความรู้ในระดับดี และระดับต่ำ (35.0% และ 0.7%) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 19.51 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวัดความรู้จากแบบทดสอบความรู้ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) จำนวน 30 ชุด เกี่ยวกับเครื่องหอมไทย นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ และสาขาวิชาการจัดการงานคหกรรมเพื่อการโรงแรม ที่เรียนวิชาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องหอม เกือบสองในสามมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องหอมไทย ระดับปานกลาง จึงมีข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มรูปแบบการจัดการความรู้ที่หลากหลาย จัดทำสื่อออนไลน์ เพิ่มช่องทางการเผยแพร่ความรู้ด้านเครื่องหอมไทยที่ทันสมัย ง่าย และสะดวกต่อการเข้าถึงผู้สนใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนมีผลการเรียนหลังเรียนรายหน่วยสูงขึ้น

ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยการสร้างความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานดอกไม้สด ของนักเรียนระดับ ปวช.2 คหกรรมศาสตร์
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวชุตีวรรณ อาจหาญ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	คหกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ (ดารกา วรณวนิช, 2549) โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ มีสติปัญญา มี

ความรู้ความสามารถ อดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น (ทศนา แหมณี, 2551) ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิต และประสบความสำเร็จในชีวิต (รัตนา ประชาทย์, 2543) เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน จะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด (อุบล เลี้ยววาริน, 2556) ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัย มีคุณภาพแล้ว การพัฒนาประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน (ณรงค์ กาญจนะ, 2553) ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ และมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

จากการเป็นครูที่ปรึกษานักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีระเบียบวินัย จึงส่งผลให้บรรยากาศการเรียนรู้อันเอื้อต่อการเรียนการสอน และนักเรียนบางคนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้นักเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียน เพื่อส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และเต็มความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองมากขึ้น และส่งผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนดีขึ้น ซึ่งการสร้างบรรยากาศที่ดี ความรับผิดชอบในตัวของนักเรียน จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอาจส่งผลให้มีผลให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียน วิชางานดอกไม้สด
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียน วิชางานดอกไม้สด ก่อนและหลังการเรียนรู้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือสร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.2 คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้ค่าร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากแบบสอบถามความกระตือรือร้นและรับผิดชอบในห้องเรียน ผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบมากขึ้น หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดคือ นักเรียนไม่ทำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชางานดอกไม้สด ไม่คุยและเล่นกับเพื่อน ในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ไม่ทำการบ้านและแอบเอางานเพื่อนมาส่ง มีเวลาทบทวนบทเรียน และฝึกฝนทักษะนอกเวลาเรียน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลา และตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมก่อนเข้าเรียน และหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ และอินเทอร์เน็ต ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้วิชางานดอกไม้สด ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไข และสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรม สาเหตุของการขาดความกระตือรือร้น และความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้วิชางานดอกไม้สด ของนักเรียนระดับ ปวช.2 คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสร้างความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้วิชาการอื่น ๆ ได้

ความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพ

ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวปิยรัตน์ รอดแก้ว
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(คหกรรมศาสตร์บัณฑิต)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนด้านคหกรรมศาสตร์สามารถออกไปประกอบอาชีพได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นอาชีพอิสระหรือพนักงานโรงแรม ภัตตาคารร้านอาหาร ซึ่งต่างก็กำลังต้องการบุคลากรทางด้านนี้ ต่างจากสมัยก่อนที่ว่า การเรียนคหกรรมศาสตร์ เมื่อจบออกไปมักไปเป็นแม่บ้านเท่านั้น トラบไคที่การท่องเที่ยวยังขยายตัวอยู่ การเรียนคหกรรมศาสตร์ก็จะไม่ตกอับและตกงาน

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาด้านนี้ เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา มีความมั่นใจในความรู้ ทักษะทัศนคติมากน้อยเพียงใดที่จะออกไปประกอบอาชีพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

- ส่วนที่ 1 บั๊จยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มี เพศ อายุ อาชีพผู้ปกครอง และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสม เป็นคำถามแบบเลือกตอบ ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
1. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
 2. ทัศนคติที่มีต่ออาชีพ
 3. ทักษะที่ได้จากการปฏิบัติงาน
 4. ความคาดหวังที่จะเพิ่มความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ เป็นคำถามแบบปลายเปิด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การสร้างเครื่องมือ

1. ค้นคว้าตำรา เอกสารอ้างอิง ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำเนื้อหาที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์เป็นแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามขอคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
5. ตรวจสอบแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ
6. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้นักศึกษาทำแบบสอบถาม หลังจากนั้นทำการรวบรวมแบบสอบถาม จำนวน 19 ชุด
2. ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพที่ได้รับจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จากแบบทดสอบตามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใน 4 ด้าน คือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่นำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ทัศนคติที่มีต่ออาชีพทักษะที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน ความคาดหวังที่จะเพิ่มความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานวิเคราะห์เป็นรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอเป็นตารางที่ประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย ความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 คน เป็นเพศหญิง มากที่สุด ส่วนใหญ่มี อายุ 18 ปี ขึ้นไป โดยมากแล้วผู้ปกครองของนักเรียนมีอาชีพ อาชีพรับจ้าง และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.50 เป็นส่วนใหญ่

สำหรับแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านทัศนคติที่มีต่ออาชีพและความคาดหวังในการประกอบอาชีพ รองลงมาคือ ด้านทักษะที่ได้จากการปฏิบัติงาน ส่วนด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. นำเอาข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาเพื่อปรับปรุงพัฒนาแผนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ
2. ปรับปรุงแผนการสอน เพื่อให้มีความรู้เหล่านั้นไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักศึกษา

การศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอน รายวิชาการจัดดอกไม้แบบสร้างสรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายณัฐพงศ์ พลโคตร
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(คหกรรมศาสตร์บัณฑิต)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นหน่วยงานที่มีการจัดการศึกษา 4 ประเภทวิชา คือ พาณิชยกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศฯ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และคหกรรม ด้วยความตระหนักถึงคุณภาพของการบริหารและการจัดการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องทราบข้อมูลการสอนจำเป็นต้องทราบข้อมูลการสะท้อนผลในการจัดการเรียนรู้จากผู้เรียน เพื่อการปรับปรุง และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาตามรัฐธรรมนูญปี พ.ศ.2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ปรับปรุง พ.ศ.2545) กำหนดให้ครูต้อง ทำการศึกษาหรือประเมินตนเอง เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน นายณัฐพงศ์ พลโคตร ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน ซึ่งเป็นผู้สอนในรายวิชา การจัด ดอกไม้แบบสร้างสรรค์ ระดับ ปวช. จึงได้ทำการวิจัยความพึงพอใจของผู้เรียนพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงพัฒนา กระบวนการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน รายวิชาการจัด ดอกไม้แบบสร้างสรรค์ เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรม ศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน รายวิชาการจัดดอกไม้แบบสร้างสรรค์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ผู้ปกครอง และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสม เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน รายวิชาการจัดดอกไม้แบบสร้างสรรค์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

1. ด้านการเตรียมการสอน
2. ด้านความประพฤติทั่วไป
3. ด้านการปฏิบัติต่อผู้เรียน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านการบูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้เรียน ต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน รายวิชาการจัดดอกไม้แบบสร้างสรรค์ เป็นคำถามแบบปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือ

1. ค้นคว้าตำรา เอกสารอ้างอิง ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำเนื้อหาที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์เป็นคำถามในแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามขอคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
5. ตรวจสอบแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ
6. จัดพิมพ์แบบสอบถามตามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อพฤติกรรมการสอน ของครูผู้สอน รายวิชาการจัดดอกไม้แบบสร้างสรรค์ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้ นักศึกษาทำแบบสอบถาม หลังจากนั้นทำการรวบรวมแบบสอบถาม จำนวน 35 ชุด
2. ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติใน การประกอบอาชีพ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อ พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน รายวิชาการจัดดอกไม้แบบสร้างสรรค์ ที่ได้รับจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช จากแบบทดสอบตามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับใน 5 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการสอน ด้านความประพฤติทั่วไป ด้านการปฏิบัติต่อผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และ ด้านการบูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน วิเคราะห์เป็นรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอเป็นตารางที่ประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับระดับ ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน รายวิชาการจัดดอกไม้แบบสร้างสรรค์

สรุปผลการวิจัย

ผู้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 คหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ 35 คน ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน รายวิชาการจัดดอกไม้แบบ สร้างสรรค์ จำนวน 5 ด้าน ด้านการเตรียมการสอน ด้านความประพฤติทั่วไป ด้านการปฏิบัติต่อผู้เรียน ด้านการวัด และประเมินผล และด้านการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การจัดการเรียนรู้ ดังนี้ การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน รายวิชาการจัดดอกไม้แบบสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 35 คน พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 คหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 90 เพศชาย ร้อยละ 10 อายุ 18 ปี ร้อยละ 22 และอายุ 19 ปี ร้อยละ 73

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยพิเศษเรื่อง พฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาการจัดดอกไม้แบบ สร้างสรรค์ ผู้ศึกษาวิจัยมีข้อเสนอแนะจากปัญหาและการแก้ปัญหา รวมทั้งข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาและเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลพื้นที่ภาคสนาม ควรจัดทำขั้นตอนการเก็บข้อมูลให้ดี ข้อเสนอแนะจากปัญหาและการแก้ปัญหา

การสาธิตครูผู้สอนต้องมีบุคลิกภาพที่ดี มีการนำเสนอต้องน่าสนใจ วิชาที่ปฏิบัติ ควรสอนโดยการสาธิตและให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปพร้อมกับครู

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวุฒิกรรมของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอนวิชาการจัดดอกไม้แบบสร้างสรรค์ ในครั้งต่อไปควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นนั้นเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถบ่งชี้ถึงพฤติกรรมการสอนของครู เพื่อนำไปปรับปรุงพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ของ ครูผู้สอน และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนตามแนวการปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. สามารถนำผลการศึกษาไปพัฒนาคุณภาพในการจัดกระบวนการเรียนการสอนของ สถานศึกษา เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายในและภายนอกได้

แผนกวิชาการบัญชี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบัญชี
เมื่อนำระบบการเรียนรู้ด้วยสื่อทางอินเทอร์เน็ตและการสาธิตประกอบการ
เรียนการสอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวอรุมา ส่งบำเพ็ญ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.ม การบัญชี
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคเทคโนโลยีดิจิทัล นักศึกษาส่วนใหญ่มักจะให้ความสนใจโลกออนไลน์ เห็นการเรียนรู้เป็นเรื่องไม่สำคัญเท่าที่ควร ใช้เวลาวางกับโลกออนไลน์ในเชิงวิชาการน้อยมาก จึงเล็งเห็นถึงช่องทางที่นักศึกษาทุกคนให้ความสนใจ ผลักดันให้นักศึกษาใช้สื่อที่ทุกคนมีคือโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต ในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในการเรียนให้เป็นประโยชน์ควบคู่กับการสาธิตของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนและผลการเรียนของนักศึกษาในแต่ละวิชาของการเรียนแต่ละภาคเรียน เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียน และให้นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นโรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ และพยายามที่จะทำให้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในรั้วของวิทยาลัยฯ จบออกไปเป็นคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ให้ผ่านเกณฑ์ประเมินทุกคน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 จำนวน 19 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบทดสอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง เป็นคำถามเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ช่องทางของการศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ติดต่อนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตอนที่ 1 จำนวน 19 ฉบับ และแบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ เก็บข้อมูลและรับแบบสอบถามและแบบทดสอบกลับคืนในวันเดียวกัน
3. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่เก็บรวบรวมได้ ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และระบบ rms วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจให้คะแนน ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบตอนที่ 2 เกี่ยวกับการเรียนโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีและพฤติกรรมการเรียน จิตพิสัย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน โดยคำนวณหาค่าระดับคะแนน ผลการประเมินเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 และแบบทดสอบตอนที่ 2 นักศึกษาที่ตอบทั้ง 2 ตอนมีทั้งหมด 19 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 เป็นนักศึกษาเพศหญิง ร้อยละ 100 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อ

งานบัญชี อยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม สรุปสามารถแก้ปัญหาการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และดีเยี่ยม ในจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 ขึ้นไป จำนวน 19 คน ร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

รูปแบบของการเรียนการสอนควรมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หลากหลายและพร้อมมากกว่านี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายมากขึ้น
2. ควรศึกษาและเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์และสัญญาณอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ที่รองรับนักศึกษาในการค้นคว้ามากกว่านี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. รู้ปัญหาในการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
2. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน

การปรับปรุงพฤติกรรมให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบ

ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางวัลณี บุญศรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(เศรษฐศาสตร์สหกรณ์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา ความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่นต่อสู้กับสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบในการเรียนบัญชี ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ถือเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิต และประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และรับผิดชอบให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อ

นักเรียนมีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบในหน้าที่ของงานแล้วนั้น จะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังเรื่องความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้นักศึกษาได้มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด ในการออกสู่โลกภายนอกห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนที่ดีขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

การปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 29 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบต่อ

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 จำนวน 29 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ ตอบแบบสอบถามของนักเรียน รวมทั้งด้านการเรียนและการติดตามจาก

ผู้ปกครอง ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า นักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเข้าใจใส่ต่อการเรียน มีความซื่อสัตย์ มีวินัยและรับผิดชอบมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น และคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้นด้วยความเต็มใจ

ข้อเสนอแนะ

1. มีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. นักศึกษา ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไข และสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบสาเหตุของการไม่มีความซื่อสัตย์ ไม่มีวินัย และไม่รับผิดชอบของนักศึกษา พร้อมทั้งได้แนวทางแก้ไขในเรื่องดังกล่าวต่อไป

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ผู้วิจัย	นางสุนิสา พลศึก
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มีผลผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการจัดการเมืองที่เรียกว่า ปฏิรูปการเมืองการปกครอง ซึ่งมีผลมาถึงแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาด้วย ทั้งนี้เพราะการศึกษากลายเป็นกลไกสำคัญที่สามารถพัฒนาคุณภาพของบุคคล เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นกลับมามีพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศให้อยู่รอดและทุกคนมีความสุข สำคัญของการปฏิรูปการศึกษา แสดงออกเป็นตัวกำหนดการปฏิบัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งระบุไว้ชัดเจนให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะถือว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและยั่งยืน (สมภพ สุวรรณรัฐ, มปป. : 1)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งได้จัดวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง กระบวนการในการแก้ปัญหาโดยใช้หลักจริยธรรมและคุณธรรม เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาความเจริญก้าวหน้าในด้านวิทยาการและสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์นำมาใช้ แต่การสอนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน เนื้อหาในบทนี้จะเน้นถึงหลักและวิธีการบัญชีต้นทุนการผลิต การผลิตเป็นช่วง ต้นทุนมาตรฐาน สามารถวิเคราะห์ผลต่างและเข้าใจปัญหาในการปันส่วนต้นทุน จะประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่นักศึกษาขาดความสนใจที่จะศึกษา ครูผู้สอนจะถ่ายทอดความรู้ใช้วิธีการบรรยายหรืออธิบายสอนให้นักศึกษา

และนักศึกษาจะไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน จึงส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจทั้งผู้สอนและผู้เรียน

ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวนี้นี้ชี้ให้เห็นว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานสัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนแนวทางแก้ปัญหา ได้แก่ การจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตรอาชีวศึกษา ตรงกันถึงความรับผิดชอบที่ต้องจัดการเรียนการสอนให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย คุณธรรมและจริยธรรมตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมภพ สุวรรณรัฐ (มปป) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจะบังเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในฐานะครูผู้สอนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 จึงได้นำแบบฝึกเสริมทักษะมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียนโดยวิธีการแบบฝึกทักษะ การบัญชีต้นทุนมาตรฐาน เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการคุณธรรม จริยธรรมค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข นำไปสู่การเป็นทรัพยากรบุคคลอันมีคุณภาพที่ดีในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน วิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 2/2563

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การบันทึกบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากผลการทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกเสริมทักษะวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชี
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียน วิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชี

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การจัดทำแบบฝึกปฏิบัติ

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

พุทธศักราช 2557 คู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบฝึกปฏิบัติจากหนังสือเอกสารและ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.4 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและ

คุณลักษณะที่ต้องการเน้น

1.5 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.6 ดำเนินการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะตามลำดับของ

จุดประสงค์การเรียนรู้ลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

1.7 นำแบบฝึกเสริมทักษะให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพิจารณา

1.8 ปรับปรุงแบบฝึกเสริมทักษะตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 จัดทำแบบฝึกเสริมทักษะที่สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ใน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชี

ต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับวิชาการบัญชีต้นทุน

2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากหนังสือตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการสอน

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุม

เนื้อหาตามจุดประสงค์

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเพื่อ

นำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์

การเรียนรู้ (IOC)

2.6 ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยาก

ง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาว่าข้อใดที่นักศึกษาตอบถูก

มากติดข้อข้อใดที่นักเรียนตอบถูกน้อยติดออก

2.8 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ได้ไปปรับปรุงใหม่จัดพิมพ์เป็น

ฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

วิธีดำเนินการทดลอง

1. นำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้จริงกับนักศึกษาระดับ ปวส.1 ใน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ให้นักศึกษาศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของเรื่องการบัญชี

ต้นทุนมาตรฐาน

1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องการบัญชีต้นทุน

มาตรฐาน

1.3 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกเสริมทักษะที่กำหนด

1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดและ

1.5 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถาม

ความพึงพอใจ

2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test) ไปตรวจ

3. นำผลการตรวจสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

(Pre - test) หลังเรียน (Post - test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานคือร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การเปรียบเทียบผลของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนน

ทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานโดย

การหาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (พรรณิ ลีกิจวัฒน์, 2551 : 145-146)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชี

ต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

สาขาการบัญชีที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของ

คะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 3.78947 ($\sigma = 1.22$) ส่วนผลสัมฤทธิ์

ของคะแนนทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 7.23684 ($\sigma = 1.42$)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับ

หลังเรียน วิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของ

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชีที่สอน

ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชี

ต้นทุน 2 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่ 4.44737 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้

1.1 ผลการวิจัยที่ได้รับในครั้งนี้นำไปพัฒนาการเรียนการสอน

ในรายวิชาอื่นโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการจัดการเรียนรู้

1.2 หัวข้อที่น่าสนใจในการทำวิจัยในครั้งต่อไปคือการพัฒนา

ทักษะการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง 2 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

1.3 ควรมีการนำผลงานวิจัยในครั้งนี้ไปต่อยอดในการวิจัยเชิง

ปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนวิชาของสาขางานอื่นต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ปัญหาทุกปัญหาของนักศึกษาสามารถนำมาทำวิจัยได้

2.2 ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิจัยที่กว้างขวาง

ยิ่งขึ้นทั้งในรูปแบบ Hard copy เช่น การจัดทำจดหมายข่าวจัดนิทรรศการ

มุมเอกสารประชาสัมพันธ์ผ่าน Website ของสถานศึกษาเพื่อเป็นการสร้าง

องค์ความรู้ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา

2.3 ควรมีการอบรมพัฒนาการจัดทำนวัตกรรมสื่อการสอน

หรือวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูอาจารย์ที่สนใจการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
2. ช่วยพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางการวิจัยโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาอื่น ๆ ต่อไป

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาววัชรีย์ อันวิวัฒน์
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(การบัญชี)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาการบัญชีมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ และอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากในช่วงเวลาที่ผ่านมามีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิชาการบัญชีให้ทันกับโลกปัจจุบัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการบัญชีมีความสำคัญต่อทุกหน่วยงาน ทุกองค์กรจึงจำเป็นต้องศึกษาและเรียนรู้ให้มากขึ้น และจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรทางการบัญชีให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น วิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา วิชาการบัญชีพื้นฐานที่จะต้องมีการพัฒนาพื้นฐานวิชาการบัญชีให้กับนักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ

การเรียนรู้ในวิชาบัญชีให้ประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านครูผู้สอน ตัวนักศึกษา รวมถึงสภาวะแวดล้อมสำหรับทางด้านตัวนักศึกษาเองยังมีปัจจัยที่ส่งผล ได้แก่ วุฒิภาวะ อายุ เพศ ประสบการณ์เดิม ความถนัด การตั้งใจ เป็นต้น ด้านบทเรียน ได้แก่ ลักษณะของบทเรียน เป็นต้น และปัจจัยด้านการเรียน ได้แก่ การฝึกฝน ขนาดของการเรียนรู้ การท่องจำ การใช้ประสาทรับรู้ช่วยในการเรียน ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบและลักษณะพื้นฐาน เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่คาดว่าจะมีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทางวิชาการบัญชีของนักศึกษา และยังมีอีกหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

ดังนั้น จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อจะนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการเรียนการสอนสำหรับการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถของวิชาการบัญชี ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน นักศึกษาที่จะเรียนวิชาการบัญชีในระดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อจำแนกปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 จำนวน 98 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มเป้าหมายและการติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และการลงรหัสข้อมูลเพื่อนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

1. การวิจัยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 98 และส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ปวช. ต่อระดับ ปวส. ร้อยละ 83

2. ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.064 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.067 และต่ำที่สุดคือ ปัจจัยด้านผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.014

ข้อเสนอแนะ

1. ควรปรับปรุงห้องเรียนให้ดีขึ้น
 2. ไม่มีห้องเฉพาะ
 3. ผู้สอนสั่งการบ้านเยอะ ทำให้นักศึกษาเกือบไม่มีเวลาพักผ่อน
- ทั้งการบ้านทั้งเรื่องสอบ ไม่รู้จะทำอะไรก่อนดี แนะนำให้สอนให้ชัดเจน แล้วให้ทำแบบฝึกทบทวนที่เรียนมา 1 ข้อ เพื่อทำความเข้าใจกับด้วยตนเองว่าที่เรียนมาเข้าใจมากน้อยเพียงใด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ทราบปัญหาและกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 สูงหรือต่ำและพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย	น.ส.สุภาณัจฉา ยี่สุ่นแซม
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	กศ.บ. (ธุรกิจศึกษาบัญชี)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การที่จะเป็นผู้มีความรู้ทางด้านบัญชี เพื่อให้มีคุณสมบัติตรงตามพระราชบัญญัติการบัญชีนั้นครูผู้สอนทางด้านบัญชีเป็นผู้มีส่วนสำคัญ ในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านบัญชี นอกจากพื้นฐานความรู้ความสามารถ ความสนใจเรียน และประสบการณ์ของนักศึกษาเอง ซึ่งจะส่งผลการทำแบบทดสอบ จากผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดแล้วลดทอนกันลงมา เนื่องจากมีความเชื่อว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบสามารถวัดความฉลาดของบุคคลได้ (Wactjen, 1966 อ้างถึงใน มนัส ประสงค์, 2536) นั่นคือ มีความเชื่อว่าผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าจะมีประสิทธิภาพในการเรียนสูงกว่า

เนื่องจากตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญ ในการวิจัยจึงได้กำหนดกรอบตัวแปรที่จะศึกษาเพียงบางส่วน โดยเน้นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา และสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของตนเองให้ดีขึ้น รวมทั้งเพื่อให้วิทยาลัยฯ ได้พัฒนาส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดกรอบการศึกษาเป็นปัจจัย 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ได้แก่ การเตรียมตัวก่อนเรียน การเข้าเรียนในชั้นเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การทบทวนบทเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มนักศึกษาต่อวิชาการบัญชี

จากการที่เลือกศึกษาตัวแปรเนื่องจากเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาและสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมให้นักศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนดีขึ้นได้ โดยใช้ตัวแปรเหล่านั้นมาหาความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาบัญชี ซึ่งผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศึกษาที่จะใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนแขนงวิชาบัญชี จากประสบการณ์การสอนที่ผ่านมาได้พบว่า นักศึกษาบางคนตัดสินใจเลือกเรียนแขนงวิชาบัญชีผิด เนื่องจากประเมินตัวเองไม่ถูก ว่าตนจะมีความสามารถเรียนได้หรือไม่ หรือเรียนตามเพื่อน หรือเรียนเพราะรู้ว่าจบไปแล้วสามารถหางานทำได้ง่าย หรือเรียนตามความต้องการของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งมีผลทำให้ไม่สามารถเรียนต่อจนจบหลักสูตรได้ จำเป็นต้องย้ายแขนงวิชาทำให้เกิดการสูญเสียเวลา

โดยใช้เหตุ ด้วยสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาดังกล่าว เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 1 จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 1 จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ภายในกลุ่มระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ Independent Samples t-test

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปทดลองใช้กับรายวิชาอื่น
2. ระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบทดสอบปรากฏว่า นักศึกษาขาดสอบ 2 คน จึงจัดให้มีการทดสอบย้อนหลัง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 1 เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อาชีวศึกษาชั้นสูง 2

การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซพลิต (Explicit Teaching Model)

ผู้วิจัย นางวณิ ฤทธิผล
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี รายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 (Intermediate Accounting 2) รหัสวิชา 30201- 2002 ซึ่งเป็นวิชาชีพเฉพาะสำหรับนักเรียนประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลังจากจัดการเรียนการสอนผ่านไป 3 หน่วยการเรียนรู้ พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากเรียนไม่เข้าใจ จำทฤษฎีไม่ได้ ขาดทักษะการบันทึกบัญชี ผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน เรียนแล้วสรุปบทเรียนและปฏิบัติไม่ได้ ไม่ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ประเมินหลังเรียนได้คะแนนต่ำ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบต่างๆ พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเอ็กซพลิต (Explicit Teaching Method) เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบตรง (Direct Instruction) เป็นวิธีสอนที่คำนึงถึงหลักการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังนั้นในกระบวนการและขั้นตอนการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นพฤติกรรมระหว่างผู้เรียนกับครูตลอดกระบวนการ สิ่งสำคัญคือในการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นครูต้องทบทวนความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้เรื่องใหม่หรือทักษะใหม่ของนักเรียน ซึ่งการทบทวนความรู้เดิมมีความจำเป็นเท่ากับการให้ความรู้ ดังนั้นครูจะต้องมีการทบทวนให้ถูกวิธี เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้เรื่องใหม่หรือทักษะใหม่ทุกครั้ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซพลิต
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซพลิต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 395 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 49 คน โดยเลือกแบบเจาะจงเฉพาะกลุ่มที่สอนด้วยตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 รหัสวิชา 30201-2002 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 หน่วยที่ 4 เรื่อง ห้างหุ้นส่วน : การเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนและการชำระบัญชี
2. แบบประเมินผลความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 รหัสวิชา 30201- 2002 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 หน่วยที่ 4 เรื่อง ห้างหุ้นส่วน : การเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนและการชำระบัญชี
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซพลิต

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
 - ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรเทคนิควิธีสอน การประเมินผลตามสภาพจริง
 - ขั้นที่ 2 ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - ขั้นที่ 3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
 - ขั้นที่ 4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องและความเหมาะสม โดยการนำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ
 - ขั้นที่ 5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
2. แบบประเมินผลความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน
 - ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรรายวิชาสมรรถนะรายวิชา
 - ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำหน่วยและสมรรถนะประจำหน่วย
 - ขั้นตอนที่ 3 กำหนดเกณฑ์การปฏิบัติตามสมรรถนะ และเกณฑ์การให้คะแนน
 - ขั้นตอนที่ 4 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การปฏิบัติตามสมรรถนะ และเกณฑ์การให้คะแนน
 - ขั้นตอนที่ 5 นำเกณฑ์การปฏิบัติตามสมรรถนะ และเกณฑ์การให้คะแนนมากำหนดแบบประเมินผลตามสภาพจริงและนำไปใช้
3. แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบประเมินความพึงพอใจในนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซพลิต ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบและทดลองใช้มาแล้ว ของสอศ. จันทรวินิจ มาปรับใช้ โดยพิจารณาเลือกเฉพาะข้อคำถามที่สอดคล้อง ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

 - ตอนที่ 1 ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เป็นแบบสอบถามมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามตอนที่ 1 ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	หมายถึง ค่าคะแนนเท่ากับ 5
พึงพอใจมาก	หมายถึง ค่าคะแนนเท่ากับ 4

พึงพอใจปานกลาง หมายถึง ค่าคะแนนเท่ากับ 3

พึงพอใจน้อย หมายถึง ค่าคะแนนเท่ากับ 2

พึงพอใจน้อยที่สุด หมายถึง ค่าคะแนนเท่ากับ 1

ตอนที่ 2 คำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกณฑ์การวัดระดับความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูจะนำมาแปลความหมายของค่าระดับในการวิเคราะห์ดังนี้

4.51- 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง ระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง ระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองดังนี้

1. เก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน

2. เก็บข้อมูลความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากผู้เรียนทุกคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์โดยหาคะแนนเฉลี่ย (ค่า T-Score) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (ค่า T-Score) ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นค่าร้อยละ

2. แบบประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล คณะกรรมการประเมินดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซพลีซิท (Explicit Teaching Model) เท่ากับ 59.40 สูงกว่าก่อนเรียน เท่ากับ 18.81 คิดเป็นร้อยละ 46.33

2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในข้อที่ 8 การฝึกปฏิบัติด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.61 รองลงมาคือ ข้อที่ 6 การทบทวนรายคาบ และรายสัปดาห์ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.49 และข้อที่ 2 การทบทวนเนื้อหาและตรวจการบ้าน ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.47

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

นำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเอ็กซพลีซิท ไปทดลองใช้กับรายวิชาอื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมความพร้อมของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซพลีซิท
2. นำวิธีการสอนแบบเอ็กซพลีซิทไปใช้กับรายวิชาอื่นๆ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง “การวิเคราะห์อัตราส่วน”

รายวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน

โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน “CCC Model for Covid”

ผู้วิจัย	นางสาวรัชนิวรรณ ศรีทองเพ็ญ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(การบัญชี)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การที่ครูจะสามารถปฏิบัติงานการสอนได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการผสมผสานกับศาสตร์อื่นๆว่าด้วย การสอนกับศิลปะของการสอนเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของการสอนสูงสุด ซึ่งวิธีสอน/เทคนิคการสอนของครู ไม่สามารถกล่าวได้ว่าวิธีใดเป็นวิธีสอนที่ดีที่สุด เพราะการเรียนการสอนนั้นจะต้องขึ้นกับองค์ประกอบหลายประการ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องตัดสินใจเลือกวิธีการสอนตามความเหมาะสมของสภาพที่เป็นอยู่ ควรนำเทคนิคต่างๆ มากระตุ้นและปลุกเร้าเพื่อเลือกความสนใจของผู้เรียน โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาที่กำหนดให้ และ การเลือกวิธีการสอนนั้นผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายวิธี และสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียนกับแต่ละสถานการณ์ และแต่ละสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการสอนมีหลากหลายรูปแบบ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน กระบวนการสอน CCC Model for Covid เป็นรูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนในช่วงสภาวะการณ์ที่ไม่ปกติ ในช่วงที่เชื้อ Covid มีการแพร่ระบาด โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลด้วยตนเอง จากการศึกษา ทดลองปฏิบัติ วิเคราะห์ ทดสอบ และการนำความรู้ไปใช้ โดยเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการอาศัยช่องทางออนไลน์ในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาการบัญชี เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวส.2 เรื่อง “อัตราส่วน” โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน “CCC Model for covid”

2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวส.2 กลุ่ม 1 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน “CCC Model for covid”

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 82 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ที่เรียนด้วยวิธีใช้รูปแบบการสอน “CCC Model for covid” ที่ได้จากการสุ่มแบบยกลกลุ่ม (Cluster Group) จำนวน 32 คน (กลุ่มทดลอง)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน “CCC Model for covid”
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. สอบถามผู้เชี่ยวชาญ
3. นำไป Try out

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test)
2. สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อคุณภาพการสอน โดยใช้รูปแบบการสอน “CCC Model for covid” เรื่อง “การวิเคราะห์อัตราส่วน” วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 3201-2104 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจต่อสื่อประกอบการสอน
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาหลังเรียนทั้งสองวิธีการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน “CCC Model for covid” เรื่อง “การวิเคราะห์อัตราส่วน” วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 3201-2104 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างรูปแบบการสอน “CCC Model for covid” ที่สร้างโดยผู้สอนกับรูปแบบการสอนอื่น ๆ ที่พัฒนาขึ้น
2. ควรมีการศึกษาการสอนรูปแบบอื่น ๆ ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี เรื่อง “งบกระแสเงินสด” โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน “CCC Model for covid”
2. ได้ทราบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน “CCC Model for covid”
3. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางพัฒนารูปแบบการสอนวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 3201-2104 ให้มีคุณภาพมากขึ้น

การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การคำนวณภาษีซื้อ ภาษีขาย วิชาบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้าโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางรุ่งฤดี ไพโรจน์
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บ.ช.ม การบัญชี
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อผลิตกำลังคนระดับฝีมือที่มีสมรรถนะวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระได้ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาชาติ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ คำนึงถึงความสำคัญของผู้เรียน และพยายามจะให้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในรั้วของวิทยาลัยฯ จบออกไปเป็นคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า รหัสวิชา 20200-2001 เรื่องการคำนวณภาษีซื้อ ภาษีขาย ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 50 เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถแยกการบัญชีเกี่ยวกับการซื้อสินค้า การขายสินค้าได้ ส่งผลทำให้การคำนวณภาษีซื้อ ภาษีขายผิด จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน นักเรียนอาศัยการท่องจำเพียงอย่างเดียว และนักเรียนไม่ได้ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง เมื่อวิเคราะห์สาเหตุหลักเกี่ยวกับการเรียนการสอน พบว่า เกิดจากการที่นักเรียนไม่เข้าใจ หากยังคงดำเนินอยู่หรือยังไม่ได้รับการแก้ไข จะก่อให้เกิด

ผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน บัญชีต่อไปได้

ดังนั้น ผู้เรียนจึงคิดแก้ปัญหาให้นักเรียนมีทักษะในการคำนวณภาษี ชื่อ ภาษีขายได้อย่างถูกต้อง โดยใช้แบบฝึกทักษะการคำนวณภาษีชื่อ ภาษีขาย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ทุกคน อีกทั้งยังทำให้นักเรียนสามารถทราบกระบวนการจัดทำบัญชีในเรื่องการจัดทำ รายงานภาษีชื่อ ภาษีขายได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน/หลังเรียน เรื่องการคำนวณภาษีชื่อ ภาษีขาย วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า จำนวน 26 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้าจำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มี 2 อย่าง คือ

1. แบบฝึกการจัดทำรายงานภาษีชื่อ จำนวน 4 ชุด ได้แก่
 - 1.1 ฝึกการคำนวณภาษีชื่อ ภาษีขาย โดยจำแนกบันทึกบัญชี ในสมุดรายงานทั่วไปตามโจทย์ที่กำหนดให้ จำนวน 2 ชุด
 - 1.2 ฝึกการคำนวณภาษีชื่อ ภาษีขาย ตามขั้นตอนของรูปแบบ รายงานภาษีชื่อ ภาษีขาย ที่กำหนดให้ จำนวน 2 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การคำนวณภาษีชื่อ ภาษีขาย โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า แบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ
2. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยชั้นเรียน คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการ

บัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 26 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า จำนวน 1 แผน เมื่อศึกษาจบในแต่ละเรื่องให้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน และบันทึกคะแนน

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง จึงทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิม ซึ่งมีการสลับข้อกัน เพื่อป้องกันการจดจำ คำตอบ

5. วัดความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียน การเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า

6. รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักศึกษามีความพึงพอใจที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะโดยมีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือ

1. ควรทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เรื่องการคำนวณภาษีชื่อ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่หลากหลาย และใช้ชุดฝึกหลายๆชุด
2. ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองให้มากขึ้น เพื่อฝึกฝนความชำนาญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำผลการวิจัยไปพัฒนา และทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น หรือในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการบัญชีซื้อขายสินค้า
2. เป็นการกระตุ้นให้ครูแสวงหานวัตกรรมตลอดจนเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาในการพัฒนาการสร้างแบบฝึกทักษะเรื่องการจัดทำรายงานภาษีชื่อ ภาษีขาย

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์เอกสารทางบัญชี
วิชากระบวนการจัดทำบัญชี โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การบัญชี กลุ่ม 1
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช**

ผู้วิจัย นางสาวกฤษณา จูตสังข์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บ.บ. (การบัญชี)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนในวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี จึงต้องการให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะและเจตคติที่ดีในวิชาชีพ สำหรับประวัติทางการบัญชีของประเทศไทย นั้น ได้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัทได้กำหนดให้มีการจัดทำบัญชีและมีการตรวจสอบบัญชีของบริษัท จำกัด มาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2482 ขึ้นเพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดทำบัญชีโดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติเป็นแนวทางไว้พร้อมทั้งนี้เพื่อความสะดวกและเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีต่อมาภายหลังได้มีการออกกฎหมายใหม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติการบัญชีดังกล่าวยังมีข้อบกพร่องบางประการ โดยออกในรูปของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 285 ซึ่งมีผลใช้โดยเริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป และหน่วยงานหรือสถาบันในทางวิชาชีพการบัญชีที่มีอยู่ในปัจจุบันคือสภาวิชาชีพบัญชี (Federation of Accounting Professions) ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อกำหนดของพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2547 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม 2547 เป็นต้นมา และในปัจจุบันการจัดทำบัญชี จะอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยเป็นส่วนใหญ่โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการจัดทำบัญชี ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแผนกวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การบัญชี 1 จะต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008 แต่นักเรียนยังบันทึกรายการค้าจากเอกสารได้ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะรายการค้าที่เกี่ยวข้องกับระบบภาษี นักเรียนไม่สามารถบันทึกการรับรู้ภาษีในระบบได้ ส่งผลให้การจัดทำบัญชีมีข้อผิดพลาดและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนั้นข้าพเจ้าในฐานะครูผู้สอนรายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008 จึงได้จัดทำแบบฝึกปฏิบัติเรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางบัญชี เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดฝึกปฏิบัติ เรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางบัญชี รายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางบัญชี รายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008 โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกปฏิบัติ เรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางบัญชี รายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางบัญชี รายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักสูตรและสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของความรู้เรียน เรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางบัญชี เพื่อออกแบบแบบฝึกปฏิบัติให้ได้ครอบคลุมเนื้อหา โดยการนำแบบฝึกปฏิบัติที่สร้างไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำข้อมูลมาแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึกปฏิบัติ จากนั้นทำการจัดการเรียนการสอนตามปกติตามชั่วโมงที่มีการเรียนการสอน และให้นักศึกษาใช้แบบฝึกปฏิบัติ หลังจากนั้นทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกปฏิบัติ นำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบความก้าวหน้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์จากผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกปฏิบัติและหลังการใช้แบบฝึกปฏิบัติ โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อทำการเปรียบเทียบความก้าวหน้าของการพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง การวิเคราะห์เอกสารทางบัญชี รายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008 เรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางบัญชี โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี กลุ่ม 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้แบบฝึกปฏิบัติ ค่าเฉลี่ย 12.00 หลังจากใช้แบบฝึกปฏิบัติ ค่าเฉลี่ย 16.80 ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียนโดยเฉลี่ย 4.80

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008 โดยวิธีการสอนแบบปกติและวิธีการสอนโดยใช้เอกสารหรือแบบฝึกปฏิบัติเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน
2. ควรมีการศึกษาคำพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกปฏิบัติ รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008 เรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางการเงิน เพื่อนำไปพัฒนาการสร้างสื่อการสอนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางการเงิน รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008
2. ได้พัฒนาแบบฝึกปฏิบัติ รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 2201-2008 เรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางการเงิน

การพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงิน

เรื่องการบริหารบัญชีตัวเงิน ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสารณี ภายโรจน์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บช.บ.(การบัญชี)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และเป้าประสงค์ของการจัดการศึกษาทางวิชาชีพและอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยให้มีการบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและนโยบายสถานศึกษา 3D ของรัฐบาลลงในแผนการจัดการเรียนรู้ในทุกรายวิชา และส่งเสริมการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน อันทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

สื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน เป็นตัวกลางที่ช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนทำให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถเข้าใจในเนื้อหาสาระได้ตรงกับครูผู้สอนต้องการ ซึ่ง ณัฐศักดิ์ ธีระกุล(2533:54-57) กล่าวว่า สื่อการสอนยังช่วยปรับปรุง แก้ไขทัศนคติของผู้เรียนให้คล้อยตามตรงกับจุดหมายที่ผู้สอนวางไว้ ขณะที่ รัฐภรณ์ คัดการ (2534:1-2) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนควรศึกษาด้วยตนเอง ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับคอมพิวเตอร์เป็นรายบุคคลในลักษณะสื่อสองทาง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ไปตามความสามารถของตนเอง

โปรแกรม Microsoft Power Point เป็นโปรแกรมหนึ่งซึ่งสามารถนำมาพัฒนาสื่อการสอนทางคอมพิวเตอร์ซึ่งจะช่วยพัฒนาการสอนทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งอย่างมีประสิทธิภาพโดยโปรแกรม Microsoft PowerPoint เป็นโปรแกรมที่มีลักษณะที่เด่นหลายประการ สามารถที่จะใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อย่างสะดวก นำเสนอข้อมูลทางตัวเลขและตัวอักษรในรูปแบบกราฟและสไลด์ มีสมรรถภาพสูงเทียบได้กับโปรแกรมสร้างสื่อการสอนอื่นๆ สามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์ในแง่ที่เป็นบทเรียนที่ดีทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการสอน นับว่าเป็นการลดเวลาในการผลิตและพัฒนาบทเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนรายวิชาการบัญชีตัวเงิน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ตระหนักต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาสื่อการสอน จึงพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงินเรื่องการบริหารบัญชีตัวเงิน ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความก้าวหน้าทางการเรียน และประเมินความพึงพอใจต่อการสอน อันนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีตัวเงิน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ที่เรียนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม Microsoft Power Point
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม Microsoft Power Point

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีตัวเงินภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งหมด 33 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีตัวเงินภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งหมด 33 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงินเรื่องการบริหารบัญชีตัวเงิน ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา การบัญชี
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีตัวเงิน เรื่องการบริหารบัญชีตัวเงินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ซึ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงินเรื่องการบริหารบัญชีตัวเงินด้วยโปรแกรม

Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงิน เรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงิน ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีตัวเงิน เรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงิน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชา การบัญชีตัวเงิน เรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงิน ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point

การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงิน เรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงิน ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนกลุ่มทดลองทราบถึงขั้นตอนการทดลอง และจุดมุ่งหมายเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์
2. ให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีตัวเงิน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ
3. ดำเนินการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงิน เรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงินด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี โดยรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เมื่อดำเนินการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงิน เรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงินด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ครบแล้ว ให้นักเรียนทำการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบฉบับหลังเรียนชุดเดิม จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที
5. นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนไปตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน
6. นำผลการตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนไปทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงิน เรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงินด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หากคุณภาพของสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงินเรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงินด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี หากค่าดัชนีความเหมาะสม (IOC)

2. หากคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน
3. วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีตัวเงินเรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงินโดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเปรียบเทียบค่าที (t - test)
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงินเรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงินด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกณฑ์การแปลผลข้อมูลวิเคราะห์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 :100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับดีมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา การบัญชีตัวเงิน ของนักเรียนระดับชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนระดับชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี มีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนการบัญชีตัวเงินเรื่องการบันทึกบัญชีตัวเงินด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point โดยภาพรวมมีอยู่ใน ระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยที่พบว่า การสอนโดยใช้สื่อการสอนด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้
2. จากผลการวิจัย พบว่า การสอนโดยใช้สื่อการสอนด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการสอนโดยใช้สื่อการสอนด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point นอกจากนี้แล้วครูผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และพัฒนากระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีตัวเงินที่มีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีตัวเงินเพิ่มขึ้น

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม Microsoft PowerPoint วิชาการบัญชีตัวเงินโดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก

**การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาการะบวนการจัดทำบัญชี
ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช**

ผู้วิจัย นางสาวศรปภัสร์ ธรรมรักษ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(บัญชี)
ปีการศึกษา 2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสและวิวัฒนาการของการเจริญก้าวหน้าของโลกได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้นเพื่อให้สังคมไทยก้าวหน้าทันโลกยุคโลกาภิวัตน์ สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในการสร้างนิสัยให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว “ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวหน้า” การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ และกำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ โดยมุ่งพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็ง และมีคุณภาพใน 3 ด้านคือ 1. สังคมคุณภาพ 2. สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 3. สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ด้านสังคมแห่งภูมิ ปัญญาการเรียนรู้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนคิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผลสามารถ เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และมียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม แนวทางการพัฒนาการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาของไทยมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ ได้มีวิวัฒนาการมาจนถึงการมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 เป็นแม่บทสำคัญก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดไว้ในมาตราต่าง ๆ เช่น มาตรา 40, 42, 43, 46, 53, 54, 69 โดยเฉพาะ มาตรา 81 กำหนดให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญเรื่องต่าง ๆ เช่น มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในหมวด ตั้งแต่ มาตรา 22-30 ได้กล่าวถึง หัวใจในการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Child Centered)

ปัจจุบันรัฐบาลได้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีความสุขของคนไทย ประกอบกับรัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบายปฏิรูประบบราชการใหม่ในส่วนของการทรวงศึกษาธิการ รวม 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และทบวงมหาวิทยาลัย เข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาระบบบริหารให้มีคุณภาพ และได้มีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จะเห็นได้ว่ากระแสของการปฏิรูปการศึกษาได้ส่งผลการปฏิบัติงานขององค์กรฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการจัดการศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุไว้ในมาตรา 24(5) มีข้อความสำคัญ ให้ครูสามารถใช้การ วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ระบุโดยสรุปว่า ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นครูเป็นบุคลากร

การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับคำถามที่ครูสนใจ ด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ครูทุกคนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานสอนหรือเพื่อ ปรับปรุงและพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครูที่ต้องจัดทำควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่ครูต้องใช้การบูรณาการความรู้ทั้ง ทฤษฎี และ การปฏิบัติในการคิดค้นวิธีสอนสื่อหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ผสมผสานกับแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยในการ ประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหรือแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นทักษะที่ครูต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญการอันเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของ ความเป็นครูมืออาชีพในยุคของการปฏิรูปการเรียนรู้ ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ครูใช้การวิจัยเป็นส่วนประกอบหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ยุทธนา ปฐมวรชาติ (2544)

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาการบัญชี ในวิชาการใช้เครื่องใช้สำนักงาน เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ การจัดการกระบวนการเรียนการสอนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเสริมสร้างเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี จาก 30% เป็น 80%

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 14 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชโดยเลือกการสุ่มตัวอย่างเจาะจงเฉพาะนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี และจัดทำเป็นตารางกราฟแสดงข้อมูลเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทำตารางบันทึกการส่งงานแบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงผลงานเป็นกลุ่ม ในช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ
2. บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติและนำมาหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ นำค่าเฉลี่ยร้อยละของการส่งงานช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ช่วงปลายภาคเรียนที่ 2

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของการส่งงานรายวิชากระบวนการจัดทำบัญชีก่อนการส่งเสริมเจตคติ ของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ ร้อยละ 30
2. ค่าเฉลี่ยของการส่งงานหลังการส่งเสริมเจตคติพบว่าสูงขึ้นกว่าเดิม ทำให้สรุปได้ว่าครูผู้สอนได้ ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อถามถึงสาเหตุการไม่ส่งงาน และให้แรงเสริมเป็นเจตคติในด้านการใช้รางวัลเพื่อ เสริมเจตคติ พบว่านักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี มีการส่งงานสูงขึ้น จากร้อยละ 36 เป็นร้อยละ 93

ข้อเสนอแนะ

1. ครู ผู้สอนในวิชาอื่น ๆ ควรมีการสำรวจถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานของ นักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ในการสอนรายวิชาการใช้เครื่องใช้สำนักงาน ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ซักถามข้อสงสัยในขณะทำการเรียนการสอนให้มากที่สุด
3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. ทำให้ครูผู้สอนทราบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ศึกษาและนำไปสำรวจเจตคติทางนักเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ในเรื่องของเจตคติต่อการส่งงาน

ผลการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน ที่มีต่อผลการเรียนวิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระหายอด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวมณฑิรา คชินทร
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บ.ธ.บ. (การบัญชี)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาของการวิจัย

การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันได้ดำเนินการภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงทำให้กระบวนการสอนมีใช้การสอนเพียงเพื่อให้ผู้เรียนจำเนื้อหาสาระหรือเป็นการถ่ายทอดความรู้แต่เพียงอย่างเดียว กระบวนการสอนที่ดีคือการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดปัญหาคือ ต้องทำให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และบูรณาการความรู้ที่ได้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อสังคมเช่นเดียวกับการฝึก ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดทักษะ การฝึกมิใช่เป็นเพียงการทำแบบฝึกหัดเพื่อให้เกิดทักษะในการแก้ปัญหาโจทย์ เพื่อให้ทำข้อสอบได้หรือเป็นเพียงการทำทดลองเพื่อให้ได้ผลการทดลองหรือเป็นเพียงการลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัตินั้น การฝึกที่ดีจะต้องฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และบูรณาการด้วย การรู้จักคิดวิเคราะห์และบูรณาการเป็นทักษะและสามารถปรับปรุงได้ (วิไลรัตน์ สีสาคะกิจ. 2555) ซึ่งหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นหลักสูตรหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และเพื่อยกระดับการศึกษาวชิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับฝีมือ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพตามความสนใจและโอกาสของตน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562 : 2)

จากการสอนรายวิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระหายอด รหัสวิชา 20201-2105 เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว พบว่า มีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยวได้เนื่องจากมีรายการให้จดจำมาก ซึ่งส่งผลต่อการเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควรเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะในการคำนวณมากขึ้น จึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน จัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในลักษณะเก่งช่วยอ่อนคนเก่งจะจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อน และมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น

ดังนั้น ในการเรียนรู้เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยวมีความสำคัญและความจำเป็น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและกิจการขนาดเล็กในการทำบัญชี ผู้วิจัยจึงต้องการปรับกระบวนการในการเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดียวด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาช่วยในการแก้ปัญหา เพื่อให้ผลการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นเป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดียว ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดียว
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 179 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 3 จำนวน 32 คน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ แบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดียว

ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดียว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบฝึกทักษะ เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดียว
3. แบบทดสอบวัดผลการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ โดยใช้ $E_1 : E_2$
2. การหาดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างผลการเรียนก่อนและหลัง โดยใช้สถิติ Dependent t-test
4. เปรียบเทียบผลหลังการเรียนกับเกณฑ์ โดยใช้สถิติ One Sample t-test

สรุปผลการวิจัย

จากผลการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน ที่มีต่อผลการเรียนวิชาการบัญชีเดียวและการกระหายอด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการทดสอบประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดียว วิชาการบัญชีเดียวและการกระหายอด รหัสวิชา 20201-2105 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.22/77.50 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

2. ผลการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดียว วิชาการบัญชีเดียวและการกระหายอด รหัสวิชา 20201-2105 จากการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.51

3. ศึกษาผลการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาการบัญชีเดียวและการกระหายอด รหัสวิชา 20201-2105 เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดียว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี 3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียน วิชาการบัญชีเดียวและการกระหายอด รหัสวิชา 20201-2105 เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดียว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี 3 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

กระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะต้องควบคุมดูแลอย่างดี เพราะอาจเกิดเสียงดังรบกวนต่อกัน แต่อาจมีนักเรียนบางคนไม่กล้าพูด ไม่กล้าคิด ไม่กล้าทำ เพราะคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถพอ ดังนั้น ครูผู้สอนต้องคอยให้แรงเสริมและให้กำลังใจกับนักเรียน และพยายามเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับเพื่อนให้ได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สอนควรหาวิธีที่จะทำให้ให้นักศึกษาใส่ใจและเห็นความสำคัญของการทำแบบฝึกหัดให้มากยิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรเพิ่มแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำเป็นการบ้านให้มากขึ้น
3. ผู้สอนควรเพิ่มเวลาในการสอนเรื่องการคิดคำนวณในเรื่องของการหักเงินบริจาคและการหักค่าลดหย่อนให้มากขึ้น
4. ผู้สอนควรสร้างแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกันและความยากอยู่ในระดับเดียวใกล้เคียงกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนโดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น
2. ครูผู้สอนได้นำเทคนิคการเรียนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างแบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

**การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การบันทึกบัญชีด้วยภาษาอังกฤษ
ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ**

ผู้วิจัย นางสาวศิริภัสสร อธิ์ประเสริฐ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บ.ธ.บ. (การบัญชี)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนรู้ทางด้านวิชาการบัญชีนั้นจะต้องพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดกระบวนการคิด ทักษะ และ เจตคติที่ดีต่อในวิชาชีพการบัญชี ซึ่งในปัจจุบันนี้วงการธุรกิจได้มีการจัดทำบัญชีและถือว่าการจัดทำบัญชีมีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศ ได้มีวิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็ว ความสำคัญของข้อมูลบัญชีต้องอาศัยความถูกต้อง แน่นนอน และเชื่อถือได้ ตามมาตรฐานการบัญชีที่มีการปรับปรุงเพื่อรองรับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีของยุคโลกาภิวัตน์

สำหรับการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษนั้น เป็นวิชาใหม่ ทำให้เป็นวิชาที่ต้องใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งหมดในรายวิชาการบัญชี จะมุ่งเน้นเกี่ยวกับ คำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับบัญชี ซึ่งเป็นธุรกิจที่ประกอบกิจการ เจ้าของคนเดียวประเภทกิจการซื้อขายไป โดยนำหลักการวิชาบัญชีทั้งหมดในวงจรบัญชีมาใช้เป็นพื้นฐานประกอบกับการลงรายการค้าและบันทึกบัญชีเป็นภาษาอังกฤษอาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ยากต่อการจำ คำศัพท์และไม่ตั้งใจเรียน ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้สอนจึงคิดกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมในรูปแบบเกมเข้ามาแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียน และสร้างผู้เรียนให้มีมาตรฐานการเรียนตามที่จุดประสงค์รายวิชาที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาบัญชี ระดับ ปวช.3 ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้เกมคำศัพท์
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนสาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวช.3 กลุ่ม 1 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้เกมคำศัพท์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน สาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวช.3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 172 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 กลุ่ม 1 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้เกม จากการสุ่มแบบยักกลุ่ม (Cluster Group) จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกมคำศัพท์

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสื่อประกอบการสอนด้านต่างๆ จากเอกสารตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
 - 1.2 นำข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการศึกษามาเขียนเป็นข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ให้ครอบคลุม แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ
 - 1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
 - 1.4 นำแบบสอบถามที่ทำการแก้ไขมาปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบและนำแก้ไขในด้านเนื้อหาภาษาที่ไม่เหมาะสมแล้ววิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence : IOC)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

+1 หมายถึง ค่าความสอดคล้องกับเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับเนื้อหา

-1 หมายถึง แน่ใจข้อความไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

- 1.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try – Out) กับตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากรในการทดลอง

- 1.6 นำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (สมบุรณ์ สุริยวงศ์และคณะ 2544: 153-155)

2. สร้างแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนได้วัดความรู้และความเข้าใจของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมคำศัพท์ ในการสร้างแบบทดสอบได้จัดทำแบบทดสอบ แบบคู่ขนานเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยมีความสอดคล้องและครอบคลุมกับขอบเขตของเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อ

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบ t-test
2. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อคุณภาพการสอนโดยใช้เกมคำศัพท์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง การบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมคำศัพท์

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การจัดการเรียนการสอน เรื่อง การบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมคำศัพท์ ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์จากการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า การจัดการเรียนการสอน เรื่อง การบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมคำศัพท์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น และความพึงพอใจของผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมคำศัพท์ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ 4.58 , S.D. 0.49) สูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดการเรียนการสอน เรื่อง การบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมคำศัพท์ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสะดวกคล่องระหว่างเนื้อหาสาระการเรียนรู้กับระยะเวลาในการดำเนินการจัดกิจกรรม ซึ่งหากผู้สอนใช้เนื้อหาสาระมากเกินไปอาจทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวไม่ประสบผลสำเร็จ หรือผลจากการจัดกิจกรรมอาจไม่เป็นไปตามที่ต้องการ
2. การจัดการเรียนการสอน เรื่อง การบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมคำศัพท์ ผู้สอนควรมีรางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจในการดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและพยายามแข่งขันให้เป็นผู้ชนะ เพื่อรับรางวัลที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาลงของการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมคำศัพท์ พร้อมพัฒนารูปแบบของเกมการศึกษาให้มีความหลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระรายวิชาในแต่ละหน่วยเรียนที่มีความแตกต่างกันไป และนำไปปรับใช้กับเนื้อหาการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนอื่น ที่สามารถเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้
2. ควรนำผลการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมคำศัพท์ ในครั้งนี้ ไปปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาบัญชี ระดับ ปวช.3 ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้เกมคำศัพท์
2. สามารถศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนสาขาวิชาการศึกษาบัญชี ระดับ ปวช.3 กลุ่ม 1 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้เกมคำศัพท์
3. นำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้เรียนต่อไป

การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล ของนักเรียนระดับ ปวช.2 การบัญชี 3

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ชื่อผู้ศึกษา นายปริญญา ดาโทะ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา บ.บ.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อพิจารณาการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล ปวช.2 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการนำเสนอในตำราเป็นหลัก ควบคู่กับการนำเสนอข้อมูลจากภายนอกไม่ว่าจะเป็นข้อมูลจากกรมสรรพากรและเอกสารทางการเรียนไม่ค่อยสอดคล้องกับการทำงานมากเท่าใดและ พบว่านักเรียนมีความสนใจในรายวิชาลดลงเรื่อย ๆ ขณะฟัง บางคนจะสนใจใหม่เมื่อใกล้จะจบการนำเสนอ บางคนนั่งใจลอยเวลาเรียน ผู้สอนมักคิดว่าผู้เรียนเรียนได้ดีโดยการฟังมีสมรรถภาพด้านความจำดี ไม่มีกมลวิีในการจดบันทึก ปัญหาอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้แก่ การขาดสมาธิ อารมณ์ไม่ดี ง่วง ไม่เข้าใจ เรื่องที่ฟังในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนจะส่งผลให้นักเรียนได้นำความรู้จากรายวิชาไปใช้เป็นแนวทางในการสอบเป็นผู้สอบตรวจสอบบัญชี รวมทั้งนำไปใช้ในสถานประกอบการในการฝึกงานและทำงานได้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล ปวช.2 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน และมีความสนุกในการเรียนการสอนอยากที่จะเรียนวิชานี้มากขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากเอกสารจริง ขั้นตอนการทำงานในสถานประกอบการและนักเรียนได้นำความรู้ที่ได้นี้ไปเป็นแนวทางในการสอบเป็นผู้สอบบัญชีในอนาคต ประกอบกับการฝึกปฏิบัติการกรอกแบบภาษีต่าง ๆ ตลอดจนการคำนวณภาษีที่สามารถนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการ รวมทั้งเป็นการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล ปวช.2 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล
2. เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนในสื่อการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเชิงปฏิบัติการ คือ สอนตามแผนที่จัดทำขึ้นและใช้สื่อการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนได้นิตบุคคลมาใช้ในระหว่างจัดการเรียนการสอน จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

1. เรื่องที่ 1 กรณีศึกษาความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนได้นิตบุคคล
2. เรื่องที่ 2 กรณีศึกษาการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิตบุคคล
3. เรื่องที่ 3 กรณีศึกษาการคำนวณภาษีเงินได้นิตบุคคลครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี
4. เรื่องที่ 4 กรณีศึกษาวิธีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิตบุคคลสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี
5. เรื่องที่ 5 กรณีศึกษาการคำนวณภาษีเงินได้นิตบุคคล
6. เรื่องที่ 6 กรณีศึกษาการคำนวณภาษีเงินได้นิตบุคคลหัก ณ ที่จ่าย การกรอกแบบ การยื่นแบบแสดงรายการ และเกมใบภาษี
7. เรื่องที่ 7 กรณีศึกษาภาษีมูลค่าเพิ่ม
8. เรื่องที่ 8 กรณีศึกษาภาษีธุรกิจเฉพาะ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติ ได้แก่

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นแบบสังเกตพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนเป็นผู้สังเกต
2. แบบสำรวจตนเองและแบบสำรวจกลุ่ม เป็นแบบสำรวจสำหรับนักเรียนได้สำรวจพฤติกรรมของตนเองในชั้นเรียน
3. แบบบันทึกเหตุการณ์การเรียนการสอน เป็นแบบบันทึกเหตุการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยผู้วิจัย
4. แบบบันทึกความคิดเห็น เป็นแบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียน และครูผู้วิจัยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด ใช้คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงออกซึ่งความคิดและความรู้สึกของตนเอง ทั้งครูผู้ร่วมวิจัยและนักเรียนที่เกี่ยวข้อง
6. กล้องถ่ายภาพ และกล้องวิดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษาจีนได้นิตบุคคล ปวช.2 การบัญชี 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ ผลงานนักเรียนที่ฝึกปฏิบัติการจัดทำบัญชีรายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบสำรวจตนเองและแบบสำรวจกลุ่ม แบบบันทึกเหตุการณ์การเรียนการสอน แบบบันทึกความคิดเห็น แบบสัมภาษณ์ นอกจากนี้ยังใช้แบบบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลขณะการสอนในแต่ละครั้ง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรต่อไป
2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีภาษาจีนได้นิตบุคคลของนักเรียน

ผลการศึกษา

1. ผลความพึงพอใจการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษาจีนได้นิตบุคคล ปวช.2 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ครูผู้สอนมีความเห็นว่า การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษาจีนได้นิตบุคคล รวมในทุกด้านภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.26$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ท่านมีความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนการสอน การเรียนรู้ที่ได้รับโดยภาพรวมเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.62$) มีสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะสอน ($\bar{X} = 4.46$) เพิ่มบทบาทผู้เรียนในการเป็นผู้ปฏิบัติลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.38$)

2. ผลจากการสังเกตพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษาจีนได้นิตบุคคล ปวช.2 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตลอดจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนและรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วแปลผล พบว่า ผลจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในรายวิชาการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษาจีนได้นิตบุคคล ปวช. 2 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.21$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การให้ความร่วมมือ ($\bar{X} = 3.34$) การวางแผนการทำงาน ($\bar{X} = 3.28$) การแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 3.22$)

3. ผลจากแบบสำรวจสำหรับนักเรียนได้สำรวจพฤติกรรมการเรียนของตนเองในชั้นเรียน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษาจีนได้นิตบุคคล ปวช.2 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามของนักเรียนนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วแปลผล พบว่า นักเรียนพฤติกรรมของนักเรียนจากการเรียนโดยสำรวจตนเองในชั้นเรียน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษาจีนได้นิตบุคคล ปวช.2 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สามารถนำความรู้จากวิชานี้ไปเป็นแนวทางในการสอบบัญชีเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต หรือผู้ตรวจสอบภาษีอากรได้ในอนาคต ($\bar{X} = 4.46$) มีความขยัน อดทนในการทำงานจนงานสำเร็จ ($\bar{X} = 4.46$) และได้รับความรู้ ความเข้าใจในรายวิชานี้จากชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.31$)

4. ผลจากสัมภาษณ์ปลายเปิด ใช้คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงออกซึ่งความคิดความรู้สึกของตนเองและแบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อใช้แผนการสอน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษาจีนได้นิตบุคคล ปวช.2 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตลอดภาคการศึกษาปี 2563 นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร มีดังนี้

- 1) อาจารย์สอนดีมาก
- 2) เป็นวิชาที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตได้จริงๆ

- 3) ก้อยากให้มีการเล่นเกมเป็นสื่อการสอนที่ทำให้ไม่น่าเบื่อ และสนุกกับการเรียนสามารถเรียนรู้ไปในตัวอีกด้วยค่ะ
- 4) ตีมาก ๆ เพราะได้มีความรู้เพิ่มขึ้นในสิ่งที่ไม่ทราบ
- 5) อยากให้มีสื่อความรู้เกี่ยวกับ การแบ่งกลุ่ม อยากให้ กระชับมากกว่าเดิม
- 6) ได้รับความรู้ที่ดี
- 7) ได้ความรู้เยอะมากขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงในอนาคต เข้าใจในบทเรียนมากขึ้น
- 8) วิชาภาษเป็นวิชาที่จำเป็นต้องมีเพราะจะได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะเวลาเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ชื่อผู้ศึกษา นายปริญญา ดาโหะ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมไทยในปัจจุบัน มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารหรือโทรศัพท์มือถือ ที่ในขณะนี้ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งช่วยในการติดต่อสื่อสาร การทราบข่าวสารข้อมูล ได้สะดวกรวดเร็วทันเวลา และยังช่วยในด้านการบันเทิงอีกมากมาย ซึ่งทำให้เป็นที่สนใจในหลาย ๆ กลุ่ม โดยเฉพาะในกลุ่มของวัยรุ่น ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้นอกจากมีประโยชน์แล้วยังมีโทษอีกมากมายเหมือนกัน ถ้าหากนำมาใช้ผิดวัตถุประสงค์ หรือผิดเวลา

จากการที่ผู้สอนได้สอนวิชาการบัญชีรวมค่าและระบบใบสำคัญระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า มีนักเรียนอยู่ 2 กลุ่ม คือ นักเรียนที่นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือ กับ ไม่นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะเรียน ซึ่งครูผู้สอนได้ติดตามและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะเรียน จะมีความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ครูสอน ได้ดีกว่านักเรียนที่นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะเรียน ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนและครูประจำวิชาเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในห้องเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อสำรวจผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

วิธีการวิจัย

1. ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย
 - ใช้วิธีการสังเกต
 - แบบสอบถาม
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนี้
 - 3.1 นำแบบสอบถามไปให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน สํารวจพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือและทำการบันทึกคะแนน ตามแบบมาตราส่วน 4 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนคือ

- 4 หมายความว่า เล่นบ่อยที่สุด
- 3 หมายความว่า เล่นบ่อย
- 2 หมายความว่า เล่นบางครั้ง
- 1 หมายความว่า ไม่เคยเล่น

- 3.2 ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ
 - ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล
 - 1.วิเคราะห์ข้อมูล
 - วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - การหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะเวลาเรียนของนักเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูล เพื่อหาสาเหตุและนำไปแก้ไขปัญหในการเรียนการสอนและเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและโทษของการเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะเรียน โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวชี้วัด โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปี 2563 จำนวน 30 คน โดยสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

ตาราง 1 ผลการประเมินแบบสอบถามของนักเรียนที่นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะเวลาเรียน

ความถี่ในการใช้โทรศัพท์มือถือ	จำนวนนักเรียน (คน)	ลำดับที่	ร้อยละ
1. เล่นบ่อยที่สุด	9	2	30
2. เล่นบ่อย	7	3	23.33
3. เล่นบางครั้ง	11	1	36.67
4. ไม่เคยเล่น	3	4	10
รวม	30		100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการตอบแบบสอบถามของนักเรียนในการนั่งเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะเวลาเรียน โดยเรียงตามความถี่ในการเล่นในขณะเรียน ตามลำดับ 1 – 4 ดังต่อไปนี้

บางครั้ง	จำนวนนักเรียน	11 คน
บ่อยที่สุด	จำนวนนักเรียน	9 คน
บ่อย	จำนวนนักเรียน	7 คน
ไม่เคย	จำนวนนักเรียน	3 คน

ผลการศึกษาปรากฏว่าจากการสังเกต และติดตาม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ไม่นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะครูสอน จะมีความเข้าใจในเรื่องเรียนมากกว่าคนที่นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะครูทำการสอน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียน ที่ไม่เข้าใจเวลาที่ครูสอน จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้ต่ำ หรือ ไม่ผ่านมาตรฐาน บางรายถึงขั้น ไม่ผ่าน ในรายวิชานั้นๆ โดยมีผลสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง ก็คือ ที่เล่นบ่อยที่สุด จำนวนนักเรียน 9 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30 เล่นบ่อย จำนวนนักเรียน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 23.33 เล่นบางครั้ง จำนวนนักเรียน 11 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 36.67 ไม่เคยเล่น จำนวนนักเรียน 3 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อแก้ปัญหาการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี ในรายวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ

ผู้วิจัย นางสาวณัฐวรรณ รองงาม
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บ.บ.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความสำคัญของการบัญชี คือ ธุรกิจหรือองค์กรต่าง ๆ จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่จะแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปของธุรกิจ ข้อมูลทางการบัญชีจึงมีความสำคัญซึ่งเจ้าของกิจการจะต้องควบคุมและตรวจสอบอย่างใกล้ชิด และเมื่อปรากฏข้อบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งสามารถแก้ไขได้ทันที อีกทั้งยังนำข้อมูลทางการบัญชีไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจต่าง ๆ เพื่อให้ทราบผลการดำเนินงานของกิจการในวันสิ้นสุดบัญชี เมื่อกิจการได้ทำบททดลองแล้วก่อนที่จะปิดบัญชีเพื่อจัดทำงบการเงินทุกกิจการจะต้องจัดทำรายการปรับปรุงบางรายการก่อน ทั้งนี้เพราะอาจมีบางรายการที่ยังไม่ถูกต้องหรือยังไม่สมบูรณ์ เช่น ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแล้วแต่กิจการยังไม่ได้จ่าย รายได้ที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับรู้เป็นรายได้ เป็นต้น ดังนั้นการเรียนวิชาการบัญชีให้เข้าใจ สิ่งสำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนจะต้องวิเคราะห์รายการค้าให้ได้ และต้องทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง จึงจะทำให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เมื่อผู้สอนได้เริ่มเข้าสู่บทเรียนในเนื้อหาเกี่ยวกับรายการปรับปรุง ผู้สอนได้สังเกตเห็นนักเรียนหลายคนไม่เข้าใจ ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับรายการปรับปรุงบัญชีไม่ถูกต้อง และเมื่อมีการทดสอบย่อยผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวมีผลการสอบเกี่ยวกับการวิเคราะห์รายการปรับปรุงต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องจากผู้เรียนวิเคราะห์รายการปรับปรุงเมื่อสิ้นงวดบัญชีไม่ถูกต้อง

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ไขปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการถาม-ตอบและแลกเปลี่ยนความรู้ภายในชั้นเรียน เรื่องการวิเคราะห์รายการปรับปรุง วิชาการบัญชีกิจการพิเศษเป็นสื่อในการช่วยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์อยู่ตลอดเวลาครูที่สอนได้ใช้แบบฝึกทักษะและสามารถลงมือปฏิบัติในการทำแบบฝึกหัดที่สอนได้ 100% ทั้งเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีกิจการพิเศษ สามารถนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการถาม-ตอบ แต่ละประเด็นปัญหา
2. เพื่อทดลองใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี
3. เพื่อทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1,3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 61 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1,3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะ ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการวิเคราะห์การปรับปรุงบัญชีในวิชาการบัญชีพิเศษ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี ประกอบด้วย

1. คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี
2. หลักสูตรรายวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ
3. วัตถุประสงค์ของการปรับปรุงบัญชี
4. ประเภทของรายการปรับปรุงและการบันทึกบัญชี ได้แก่ ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า รายได้ค้างรับ รายได้รับล่วงหน้า วัสดุสิ้นเปลืองใช้ไป ค่าเผื่อนหนี้สงสัยจะสูญ และค่าเสื่อมราคา
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ใช้เวลาในการทดลอง 9 คาบ คาบละ 60 นาที ประกอบด้วย

1. ช่วงทดสอบก่อนเรียน จำนวน 2 คาบ
2. ช่วงทดสอบ จำนวน 6 คาบ
3. ช่วงทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 คาบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี เพื่อแก้ปัญหาการวิเคราะห์รายการปรับปรุง วิชาการบัญชี กิจการพิเศษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพมาตรวจสอบ วิเคราะห์ ตีความ และสรุป เพื่อประเมินสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นว่าสิ่งที่ปฏิบัติมีความเหมาะสมเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคเกิดขึ้นหรือไม่ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาวิธีการที่จะปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป แล้วรายงานผลในลักษณะการบรรยายอธิบายคำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี วัตถุประสงค์ของการปรับปรุงบัญชี ประเภทของรายการปรับปรุงและหลักการบันทึกรายการ

2. วิเคราะห์ข้อมูลของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชี กิจการพิเศษ เรื่องการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำคะแนนที่ได้จากการตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และผลงานสะสมจากการปฏิบัติงานมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน

จากการศึกษาข้อมูลคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.5 ค่าร้อยละ 35 ของคะแนนหลังเรียน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 แต่เมื่อมีการนำแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชีมาใช้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย 8.5 ค่าร้อยละ 85 ของคะแนนก่อนเรียน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.58 แสดงให้เห็นว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัดและเป็นที่น่าพอใจของผู้วิจัย

2. ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม

จากการศึกษาผลการวิจัยในครั้งนี้โดยใช้แบบสอบถาม จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามภาพรวมที่มีต่อ “แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี” อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.503 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า

รายการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516 ได้แก่ แบบฝึกมีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจน เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้ถูกต้อง

รายการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเหมาะสมและเพียงพอ ค่าเฉลี่ย 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.527 และแบบฝึกช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะความคิด ความเข้าใจมากขึ้น จากความรู้เดิม ค่าเฉลี่ย 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516

ข้อเสนอแนะ

1. แบบฝึกทักษะควรเพิ่มหลักการใช้ที่รัดกุมกว่านี้
2. แบบฝึกทักษะควรออกแบบให้ผู้เรียนมีความสนใจมากกว่านี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีความสนใจในการเรียนการสอนมากขึ้น
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายและมีความรับผิดชอบมากขึ้น
4. นักเรียนได้ฝึกทักษะและลงมือปฏิบัติงานได้จริง
5. สามารถนำความรู้จากการเรียนการสอนไปเป็นแนวทางในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ รวมไปถึงการทำงานในสถานประกอบการ

แผนวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีสื่อเสมือนจริง AR ด้วยบทเรียนออนไลน์ ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ดิจิทัลมีเดีย กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายปณิต นพประดิษฐ์
ตำแหน่ง ครู คศ.1
แผนกวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มีกรอบแนวคิดในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากความรู้เดิม หรือความรู้ใหม่ที่ได้พบตามทฤษฎีการเรียนรู้ Constructivism และครูผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตัวครู (Teacher) มาเป็นผู้แนะนำในการเรียนรู้ (Facilitator) กอปรกับในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสามารถทำให้ห้องเรียนเป็นห้องเรียนเสมือนจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ตามกรอบแนวคิดของศตวรรษที่ 21 และเกิดทักษะการเรียนรู้ในรูปแบบ 3Rs และ 4Cs และมาตรฐานของผู้เรียนเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิของผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาบทเรียนในลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงในรายวิชาคณิตศาสตร์ พาณิชย์กรรม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ในรายวิชาเทคโนโลยีสื่อเสมือนจริง AR
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ในรายวิชาเทคโนโลยีสื่อเสมือนจริง AR

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 16 คน

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) โดยประเมินผลก่อนการเรียนรู้ (Pretest) และ หลังการเรียนรู้ (Posttest) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบพื้นฐานความรู้ (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. คะแนนแบบฝึกหัดกิจกรรมระหว่างเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์
3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) หลังจากนักเรียนผ่านการเรียนการสอนแล้วทำการทดสอบผลการเรียนอีกครั้งหนึ่ง ด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน
4. นำผลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดและทำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างพัฒนาบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 เทคโนโลยีดิจิทัล ดิจิทัลมีเดีย กลุ่ม 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ต่าง ๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของตัวบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างด้วยบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง

สรุปผลการวิจัย

จากการสร้างและพัฒนาบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 เทคโนโลยีดิจิทัล ดิจิทัลมีเดีย กลุ่ม 2 สรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 เทคโนโลยีดิจิทัล ดิจิทัลมีเดีย กลุ่ม 2 ในรายวิชาเทคโนโลยีเสมือนจริง AR ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85/88.06 ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนด 80/80 โดยผู้เรียนสามารถทำคะแนนกิจกรรมการเรียนรู้แบบฝึกหัดกลุ่มและงานเดี่ยวได้ดี
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 เทคโนโลยีดิจิทัล ดิจิทัลมีเดีย กลุ่ม 2 ในรายวิชาเทคโนโลยีเสมือนจริง AR สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้เรียนและสถานศึกษาควรมีความพร้อมในการอุปกรณ์ในการติดต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
2. การปรับเปลี่ยนบทบาทของครูผู้สอนและการใช้สื่อออนไลน์ ควรมีการปรับเปลี่ยนและใช้อย่างแท้จริง ผู้เรียนจึงจะเกิดทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ในรายวิชาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรมีการพัฒนากระบวนการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาให้ผู้เรียนได้ใช้ในการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีทักษะในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ในรายวิชาเทคโนโลยีสื่อเสมือนจริง AR
2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
3. ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านความมีวินัยรับผิดชอบ อดทน ใฝ่รู้ดีขึ้น

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด ของนักเรียนระดับ ปวช.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 ด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซพลิต (Explicit Teaching Method)

ผู้วิจัย	นางสาวตฤणा จิตรมวงค์
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 กำหนดรายวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด เป็นรายวิชาในหมวดทักษะวิชาชีพ กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด องค์ประกอบของโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ ขั้นตอนการแก้ปัญหา (Algorithm) กระบวนการเขียนโปรแกรมคำสั่งควบคุม การทำงานของโปรแกรม การเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด ที่สามารถใช้ได้ในระบบปฏิบัติการที่หลากหลาย ในการเรียนการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด พบว่าเป็นวิชาที่นักเรียนเห็นว่ายาก ทำให้ไม่พยายามที่จะทำความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ มีจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านแต่มีผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีแนวคิดในการนำวิธีสอนแบบเอ็กซพลิต (Explicit Teaching Method) เป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมขาดความสนใจ เพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด และสร้างความสนใจของนักเรียนในการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.3 คอมพิวเตอร์ ที่เรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซพลิต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร นักเรียน ปวช.3 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน ปวช.3 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 จำนวน 35 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการสร้างเครื่องมือขึ้นเอง ดังนี้

1. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด
2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pre-test) กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด จำนวน 40 ข้อ แล้วทำการเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นต่อไป โดยการนำแบบทดสอบวัดความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนว่ามีความรู้แค่ไหน
2. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด
3. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการสอนทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้แล้ว ให้ผู้เรียนทำการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด เป็นฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน
4. นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซพลิต
5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซพลิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซพลิต
2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซพลิต โดยใช้สถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดของนักเรียนระดับ ปวช.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 ด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซพลิต (Explicit Teaching Method) ปรากฏผลดังนี้

1. ดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซพลิต มีค่าเท่ากับ 0.11 หรือร้อยละ

11 นั่นคือ นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ เอ็กซ์พลีซิท ร้อยละ 11

2. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.08 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทกับวิธีสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น CIPPA โครงการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.
- 3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท

การศึกษาระดับ Growth Mindset ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาว ศรียุทธธนา
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	คบ.(คอมพิวเตอร์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

Growth mindset หรือกระบวนการทางความคิดเพื่อการเติบโต ได้รับการวิจัยและพัฒนาขึ้น จนเป็นที่แพร่หลาย โดย Carol S. Dweck ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยา แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด สหรัฐอเมริกา และได้นำไปใช้สำหรับพัฒนาบุคลากรในหลายวงการ ไม่ว่าจะเป็นวงการธุรกิจ หรือกีฬา รวมทั้งวงการ การศึกษา ถ้านักเรียนนักศึกษามี Growth mindset จะทำให้ง่ายต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพตามที่หลักสูตรกำหนด

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะศึกษา Growth mindset ของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา Growth mindset ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 สาขางาน ทั้งหมด 77 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 สาขางาน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 55 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดชุดความคิด (ศ.ดร.พทุทธิ์ ศรี ปิ วรรณพิทักษ์) จำนวน 20 โดยแบ่งระดับความคิดออกเป็น 4 ระดับดังนี้

คะแนน	45-60	Growth mindset
	34-44	Growth mindset
ในบางครั้งก็มี		Fixed idea
	21-33	Fixed mindset
ในบางครั้งมี		Growth mindset
	0-20	Fixed mindset

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิด
3. รวบรวมแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบ Growth Mindset

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ส่วนใหญ่มีคะแนน Growth mindset อยู่ในระดับ 34-44 แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่มีกรอบความคิดแบบ Growth mindset และมีความคิดแบบ Fixed ideas บ้างในบางครั้ง จำนวน 43 คน (ร้อยละ 78.18) เป็นเพศชาย 7 คน (ร้อยละ 12.73) เพศหญิง 36 คน (ร้อยละ 65.45) คะแนน 45-60 มีกรอบความคิดแบบ Growth mindset สมบูรณ์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 12.73) เพศชาย 3 คน (ร้อยละ 5.45) เพศหญิง 10 คน (ร้อยละ 18.18) มีคะแนน 21-33 มีกรอบความคิดแบบ Fixed mindset และมี Growth mindset บ้าง จำนวน 3 คน (ร้อยละ 5.45) เพศชาย 1 คน (ร้อยละ 1.82) เพศหญิง 2 คน (ร้อยละ 3.64) และไม่มีนักศึกษาที่มีกรอบความคิดแบบ Fixed ideas อย่างเดียว

ข้อเสนอแนะ

ควรนำผลจากการศึกษาไปปรับวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มระดับ Growth mindset ให้กับนักศึกษาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบระดับ Growth Mindset ของนักศึกษา นำไปสู่รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาโปรแกรมตารางงาน เพื่อพัฒนานักเรียนระดับ ปวช.1 ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น

ผู้วิจัย นางนันท์ ท่องธวัช
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอน วิชาโปรแกรมตารางงาน ระดับ ปวช.1 มีการเรียนโดยการฝึกปฏิบัติในโปรแกรม Microsoft Excel ซึ่งนักเรียนจะต้องใช้ทักษะในการปฏิบัติงานด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้ชิ้นงานตามที่ครูสอน และเมื่อครูใช้วิธีการสอนแบบสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยให้นักเรียนปฏิบัติงานที่ครูสั่งเป็นรายบุคคล นักเรียนเกิดปัญหาปฏิบัติงานที่ครูสั่งไม่เสร็จสิ้นตามเวลาที่ครูกำหนด และชิ้นงานไม่สมบูรณ์แบบ ส่งผลทำให้นักเรียนที่ปฏิบัติงานไม่เสร็จไม่มีชิ้นงานส่งครู และขาดคะแนนในส่วนของชิ้นงานที่ครูสั่งไป

เหตุผลจากความเป็นมาและปัญหา ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาโปรแกรมตารางงาน เพื่อพัฒนานักศึกษาชั้น ปวช.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น โดยหวังว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับวิชาอื่นๆ และผู้ที่สนใจในประเด็นดังกล่าวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานวิชาโปรแกรมตารางงาน ของนักเรียนระดับ ปวช.1 กลุ่ม 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ ปวช.1 กลุ่ม 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่เรียนในวิชาโปรแกรมตารางงาน จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่เรียนในวิชาโปรแกรมตารางงาน มีนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนแบบวิธีปกติและใช้วิธีแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. ใบงานการสร้างชิ้นงานด้วยโปรแกรม Microsoft Excel
3. แบบบันทึกผลการปฏิบัติงานจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

4. แบบประเมินคุณภาพชิ้นงานของนักเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การสร้างเครื่องมือ

แบบบันทึกผลการปฏิบัติงานของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และแบบเพื่อนช่วยเพื่อนผู้วิจัยได้ออกแบบโดยใช้เกณฑ์ 2 เกณฑ์ ในการบันทึกผลการปฏิบัติงานดังนี้ คือ

1. นักเรียนที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นทันเวลา หมายถึง นักเรียนที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นทันเวลาที่ครูกำหนด และปฏิบัติงานได้ถูกต้อง ตรงตามคำสั่งของครู
2. นักเรียนที่ปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นทันเวลา หมายถึง นักเรียนที่ปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นทันเวลาที่ครูกำหนด และปฏิบัติงานไม่ถูกต้อง ไม่ตรงตามคำสั่งของครู

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ครูบันทึกผลการปฏิบัติงานของแต่ละคน ว่ามีนักเรียนจำนวนกี่คนที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นตามเวลาที่ครูกำหนดและมีนักเรียนกี่คนที่ปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นตามเวลาที่ครูกำหนด จากนั้นครูประเมินคะแนน คุณภาพชิ้นงานของนักเรียนแต่ละคนแล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าร้อยละของนักเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานที่สูงขึ้นจากการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{x \times 100}{nn}$$

เมื่อ x คือ จำนวนนักเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานเสร็จสิ้นตามเวลาที่ครูกำหนดจากการ เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

nn คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. ค่าคะแนนเฉลี่ยของคุณภาพชิ้นงาน (Mean) ใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ x แทน ค่าเฉลี่ยของคุณภาพชิ้นงาน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนคนทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัย การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาโปรแกรมตารางงาน เพื่อพัฒนานักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้น ร้อยละ 54 โดยนักเรียนที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นทันเวลา คิดเป็นร้อยละ 93 และปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นทันเวลาที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 7 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. ผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยการวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียน จากคะแนนคุณภาพชิ้นงาน ในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 41 โดยผลการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละด้านจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จะต้องใช้ระยะเวลาในการสร้างความคุ้นเคยในการปฏิบัติงานร่วมกันของนักเรียนแต่ละคู่เพื่อให้เกิดความสนิทสนมกันเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน ซึ่งระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้มีน้อยเกินไป นักเรียนแต่ละคู่ไม่เกิดความสนิทสนมกันในการช่วยกันปฏิบัติงานเท่าที่ควร

2. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไม่ควรยากเกินไป เพราะนักเรียนที่มีบทบาทเป็นผู้สอนอาจเข้าใจเนื้อหาได้ไม่ดี จึงทำให้ไม่สามารถอธิบายให้เพื่อนผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถแก้ไขปัญหาที่นักเรียนที่ปฏิบัติงานช้า และไม่มีคุณภาพ ให้สามารถปฏิบัติงานให้เสร็จสิ้นทันเวลาที่ครูกำหนด และได้ชิ้นงานที่มีคุณภาพ
2. ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตนในรายวิชาโปรแกรมตารางงาน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล
วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ภาคเรียนที่ 2/2563
โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช

ผู้วิจัย	นางสาวจตุพร ตริตตรง
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วรวมทั้งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีผู้คิดค้นและผลิตเครื่องมือต่างๆ มากมายให้ครูได้เลือกใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีความหลากหลายและน่าสนใจ โดยครูไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในการพัฒนาเครื่องมือด้วยตนเองเหมือนในอดีต ครูสามารถเลือกเครื่องมือและใส่เนื้อหาที่สอนเข้าไป เพียงเท่านี้ก็ได้อะไรจากการเรียนการสอนที่นำมาใช้กับนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ที่ผ่านมา พบว่าผู้เรียนบางส่วนไม่เข้าใจบทเรียนเนื่องจากเนื้อหาในรายวิชามีความยากสูง โดยผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามแผนพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าที่ควรเนื่องจากมีเนื้อหาสาระมากและมีความยากในการทำความเข้าใจและจดจำ

เนื้อหาต่างๆให้หมด ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวโดยนำเครื่องมือที่เป็นแอปพลิเคชันเกมออนไลน์ที่มีให้เลือกใช้ในอินเทอร์เน็ตมาทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเลือกใช้แอปพลิเคชันเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช ซึ่งให้บริการใช้งานบนเว็บไซต์ wordwall.net เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยคือเรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ภาคเรียนที่ 2/2563 ผู้เรียนสามารถเล่นเกมได้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสามารถใช้ได้ทั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา รูปแบบมีความน่าสนใจและสามารถบรรจุเนื้อหาได้มาก รวมทั้งมีการให้คะแนนตามผลการตอบคำถามและเวลาที่ใช้ไป ซึ่งจะเป็นการเสริมแรงทางบวกให้แก่ผู้เรียน สามารถเล่นเกมซ้ำจนได้คะแนนเป็นที่พอใจ สามารถดูผลคะแนนเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนในชั้นเรียนได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความสนุกสนานสนใจในการเรียน และได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียน เกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ภาคเรียนที่ 2/2563
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่เรียนวิชารายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 135 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 จำนวน 34 คน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ ควิช เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ นักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วยเนื้อหาหัวข้อ ต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น
2. ฟังก์ชันการวิเคราะห์ข้อมูล
3. การสร้างแผนภูมินำเสนอข้อมูล

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ภาคเรียนที่ 2/2563 โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช มีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูล

1.1 ศึกษาข้อมูลเนื้อหา เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วยเนื้อหาหัวข้อ ต่อไปนี้

- 1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับโปรแกรม Microsoft Excel
- 1.1.2 การจัดรูปแบบตาราง
- 1.1.3 การกำหนดรูปแบบข้อมูล
- 1.1.4 การคำนวณข้อมูลพื้นฐาน
- 1.1.5 การใช้ฟังก์ชันพื้นฐานวิเคราะห์ข้อมูล
- 1.1.6 การประยุกต์ใช้ฟังก์ชันวิเคราะห์ข้อมูล
- 1.1.7 การสร้างกราฟแผนภูมินำเสนอข้อมูล

1.2 ศึกษาการออกแบบบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช ให้สัมพันธ์กับบทเรียน

2. กำหนด แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง ที่มีกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มแบบ One group pretest posttest design

3. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับ ปวส.1 ที่เรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 135 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนระดับ ปวส.1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 จำนวน 34 คน

3.3 ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชารายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

2) แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน เรื่อง เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ ควิช เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 รายละเอียดในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1) บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2) แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน ออกแบบทดสอบให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 การประเมินค่าความคิดเห็นของนักศึกษา ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ ได้แก่

1. ได้รับความรู้จากการเล่นเกม
2. ตัวอักษรอ่านง่าย ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย
3. เกมมีความน่าสนใจ น่าติดตาม
4. ได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
5. ความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนรู้โดยใช้

บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช

มีลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนค่า 5 อันดับ ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

มาก หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบมาก

ปานกลาง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง

น้อย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบน้อยที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์ในการตัดสินค่าเฉลี่ยข้อมูลการประเมินค่าความคิดเห็นของการใช้งาน มีดังนี้

4.50 – 5.00	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	ความพึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	ความพึงพอใจปานกลาง
2.50 – 2.49	ความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถาม

ปลายเปิด

5. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาระดับ ปวส.1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 สาขางานอาหารและโภชนาการ จำนวน 34 คน

5.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน

5.3 ผู้สอนดำเนินการสอนตามวิธีที่กำหนด โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

5.4 เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน

5.5 ประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

5.6 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนทั้ง 2 วิธี และสรุปผลประเมินความพึงพอใจ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียน เกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชา รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพโดยใช้ค่าที (t-test)

2) ความพึงพอใจของนักศึกษา

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการสังเคราะห์เนื้อหา

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งใช้ค่าสถิติดังนี้

- ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
- dependent t-test

สรุปผลการวิจัย

1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิชมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนผ่านบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.62) ด้านได้รับความรู้จากการเล่นเกม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.71) รองลงมาคือด้านได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน อยู่ในระดับมาก

ที่สุด ($\bar{X}$ = 4.68) โดยด้านเกมมีความน่าสนใจ น่าติดตาม ($\bar{X}$ = 4.65) ด้านความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.58) และด้านตัวอักษรอ่านง่าย ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.45)

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิชสามารถใช้ได้ทั้งกับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์พกพาที่ต้องเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต
2. ควรมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้คำตอบคำถามในเกมได้ถูกหมดทุกข้อ
3. พัฒนาเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่นแบบ ควิชจับคู่

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ

ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ

โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช

ผู้วิจัย	นายพีพัฒน์ พรหมดนตรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	วท.ม (การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วรวมทั้งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีผู้คิดค้นและผลิตเครื่องมือต่างๆ มากมายให้ครูได้เลือกใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีความหลากหลายและน่าสนใจ โดยครูไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในการพัฒนาเครื่องมือด้วยตนเองเหมือนในอดีต ครูสามารถเลือกเครื่องมือและใส่เนื้อหาที่สอนเข้าไป เพียงเท่านั้นก็ได้สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้กับผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุสำหรับนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล สาขางานธุรกิจดิจิทัลที่ผ่านมา พบว่าผู้เรียนบางส่วนไม่เข้าใจบทเรียน เนื่องจากเนื้อหาในรายวิชานี้มีความยากสูง โดยผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามแผน พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าที่ควร เนื่องจากมีเนื้อหาสาระมากและมีความยากในการทำ ความเข้าใจและจดจำเนื้อหาต่างๆให้หมด ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางแก้ปัญหา ดังกล่าวโดยนำเครื่องมือที่เป็นแอปพลิเคชันเกมออนไลน์ที่มีให้เลือกใช้ใน อินเทอร์เน็ตมาทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเลือกใช้แอปพลิเคชัน เกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช ซึ่งให้บริการใช้งานบนเว็บไซต์ wordwall.net เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยคือเรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ ภาคเรียนที่ 2/2563 ผู้เรียนสามารถเล่นเกมได้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสามารถใช้ได้ทั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา รูปแบบมีความน่าสนใจและสามารถบรรจุเนื้อหาได้มาก รวมทั้งมีการให้คะแนนตามผลการ

ตอบคำถามและเวลาที่ใช้ไป ซึ่งจะเป็นการเสริมแรงทางบวกให้แก่ผู้เรียนสามารถเล่นเกมซ้ำจนได้คะแนนเป็นที่พอใจ สามารถดูผลคะแนนเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนในชั้นเรียนได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความสุข ความสนใจในการเรียน และได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียน เกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ วิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่เรียนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานธุรกิจดิจิทัล จำนวน 31 คน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ประกอบไปด้วยเนื้อหาหัวข้อ ต่อไปนี้

1. กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ
2. สัญลักษณ์ของคลาสไดอาแกรม
3. การกำหนดสิทธิการเข้าถึงในคลาสไดอาแกรม
4. การกำหนดคลาส
5. การกำหนดแอทธิบิตของคลาส
6. การกำหนดพฤติกรรมการทำงานของคลาส
7. ความสัมพันธ์ระหว่างคลาส

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ ภาคเรียนที่ 2/2563 โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช มีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูล

1.1 ศึกษาข้อมูลเนื้อหาเรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ประกอบไปด้วยเนื้อหาหัวข้อ ต่อไปนี้

- 1.1.1 กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ
- 1.1.2 สัญลักษณ์ของคลาสไดอาแกรม
- 1.1.3 การกำหนดสิทธิการเข้าถึงในคลาสไดอาแกรม
- 1.1.4 การกำหนดคลาส
- 1.1.5 การกำหนดแอทธิบิตของคลาส
- 1.1.6 การกำหนดพฤติกรรมการทำงานของคลาส
- 1.1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างคลาส

1.2 ศึกษาการออกแบบบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช ให้สัมพันธ์กับบทเรียน

2. กำหนดแบบแผนการทดลอง

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มแบบ One group pretest posttest design

3. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่เรียนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ จำนวน 76 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานธุรกิจดิจิทัล จำนวน 31 คน

3.3 ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1.1 บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ

4.1.2 แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ จำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

4.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ

4.2 รายละเอียดในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

4.2.1 บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

4.2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน ออกแบบทดสอบให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

4.2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ผู้วิจัย สร้างแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ประกอบด้วย 2 ตอน ตอนที่ 1 การประเมินค่าความคิดเห็นของนักศึกษา ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ ได้แก่

- 1) ได้รับความรู้จากการเล่นเกม
- 2) ตัวอักษรอ่านง่าย ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย
- 3) เกมมีความน่าสนใจ น่าติดตาม
- 4) ได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- 5) ความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนรู้โดยใช้

บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช

มีลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนค่า 5 อันดับ ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความใน

ประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

มาก หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยค

นั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบมาก

ปานกลาง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความใน

ประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง

น้อย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้น

ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยค

นั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบน้อยที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด 5 คะแนน

มาก 4 คะแนน

ปานกลาง 3 คะแนน

น้อย 2 คะแนน

น้อยที่สุด 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์ในการตัดสินค่าเฉลี่ยข้อมูลการประเมินค่า

ความคิดเห็นของการใช้งาน มีดังนี้

4.50 – 5.00 ความพึงพอใจมากที่สุด

3.50 – 4.49 ความพึงพอใจมาก

2.50 – 3.49 ความพึงพอใจปานกลาง

2.50 – 2.49 ความพึงพอใจน้อย

1.00 – 1.49 ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถาม

ปลายเปิด

5. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาระดับ ปวส.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 สาขางานธุรกิจดิจิทัล จำนวน 31 คน

5.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน

5.3 ผู้สอนดำเนินการสอนตามวิธีที่กำหนด โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ

5.4 เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน

5.5 ประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

5.6 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อ

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนทั้ง 2 วิธี และสรุปผลประเมินความพึงพอใจ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.1.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียน เกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุวิเคราะห์โดยใช้ค่าที่ (t-test)

6.1.2 ความพึงพอใจของนักศึกษา

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการสังเคราะห์เนื้อหา

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งใช้ค่าสถิติดังนี้

- สถิติพื้นฐาน ได้แก่
- ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
- dependent t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิชมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนผ่านบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุจากการประเมินโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$) โดยด้านเกมมีความน่าสนใจ น่าติดตาม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.74$) รองลงมาคือด้านได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$) ด้านได้รับความรู้จากการเล่นเกม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.65$) ด้านความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$) และด้านตัวอักษรอ่านง่าย ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$)

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิชสามารถใช้ได้ทั้งกับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์พกพาที่ต้องเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต

2. ควรมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้จากงานตอบคำถามในเกมได้ถูกหมดทุกข้อ

**การหาประสิทธิภาพเอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบจัดการฐานข้อมูล
รหัสวิชา 30204-2002 เรื่อง ฐานข้อมูลกับ sql
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563**

ผู้วิจัย นายปิยวิทย์ หนูมาศ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา วท.ม.การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นผลที่เกิดจากการปฏิรูปการศึกษาของชาติโดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน เกิดการพัฒนาทางสมอง ให้มีการคิดวิเคราะห์ และได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาอย่างเต็มศักยภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จัดการศึกษาโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการโดยการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การทำงาน การฝึกปฏิบัติงานสู่อาชีพ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความถนัดเหมาะสมและสอดคล้องกับสาขาวิชาชีพ และตามความต้องการของสถานประกอบการ รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยให้นักเรียนเลือกเรียน ตามความสนใจ ตามความต้องการและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ซึ่งวิภาดา วัฒนนามกุล (2550) ให้ความเห็นว่า ในศตวรรษที่ 21 นักการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับคำถามที่น่าสนใจว่า ทำไม่ต้องพัฒนาให้นักเรียนมี "การเรียนรู้ด้วยตนเอง" (Self-directed learning) และจะจัดการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง กรอบแนวคิดทางการศึกษาเดิมเปลี่ยนแปลงไป จากโครงสร้างการศึกษาที่ยึดติดกับเวลา สถานที่ ใช้กรอบของห้องเรียนและโรงเรียนเป็นหลัก ครูคาดหวังให้นักเรียนทุกคนได้รับเนื้อหาเหมือนกันหมดในความเร็วเท่ากัน โรงเรียนเป็นโรงงานผลิต และวัดผลด้วยการสอบครั้งสุดท้าย โดยได้เปลี่ยนมาใช้กรอบแนวคิดใหม่ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ แหล่งข้อมูลที่ไม่จำกัด ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และนักเรียนเป็นผู้ค้นหา แสวงหา และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ที่เรียกว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากความเห็นเรื่องความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนได้ศึกษาเพิ่มเติมเรื่องสื่อการเรียนการสอน เพราะสื่อเป็นปัจจัยที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้ในการเรียนด้วยตนเองเพื่อให้การเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยรุ่งทิพา จักรกร (2527) กล่าวถึงสื่อบทเรียนสำเร็จรูป สรุปได้ว่า บทเรียนสำเร็จรูปช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนเอง ทั้งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและความรับผิดชอบ

ให้นักเรียน ดังนั้นการผลิตสื่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองรายวิชาที่ประกอบด้วยบทเรียนย่อยๆ ที่มีรูปแบบเหมือนบทเรียนสำเร็จรูปจึงน่าจะเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนในสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสมที่สุด ทั้งนี้เพราะบทเรียนสำเร็จรูปเป็นบทเรียนที่นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนซ้ำหรือเร็วต่างกันตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล และนักเรียนมีโอกาสได้ศึกษาไปตามลำดับขั้นโดยปฏิบัติตามคำแนะนำที่กำหนดไว้ในบทเรียน

วิชาระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เป็นรายวิชาที่ไม่มีแบบเรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาวัตรกรรมหรือสื่อการเรียนรู้อันมีประสิทธิภาพเพื่อใช้พัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ในฐานะครูผู้สอนรายวิชาระบบจัดการฐานข้อมูล จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาสื่อเอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เพื่อใช้พัฒนาผู้เรียนตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพเอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ฐานข้อมูลกับ sql ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ฐานข้อมูลกับ sql
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 30204-2002 เรื่อง ฐานข้อมูลกับ sql

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ที่กำลังศึกษาวิชาระบบจัดการฐานข้อมูล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ห้อง จำนวน 76 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ที่กำลังศึกษาวิชาระบบจัดการฐานข้อมูล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง การสร้างฐานข้อมูลและตาราง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน และ

4. เครื่องมือทางสถิติ ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบทดสอบสถิติที่ใช้วิเคราะห์แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้หาค่าประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รายงานดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล โดยหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) คือ คะแนนของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) คือ คะแนนของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยหาค่า t -test (dependent)

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1. ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างเอกสารประกอบการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ทุกรายการประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.0 ทุกข้อ จึงสรุปได้ว่าเอกสารประกอบการเรียนที่สร้างขึ้นเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน วิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ฐานข้อมูลกับ sql มีค่าเท่ากับ 83.43/80.86 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ฐานข้อมูลกับ sql พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ฐานข้อมูลกับ sql หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชพบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเท่ากับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ควรมีใช้เอกสารประกอบการสอนและทำการวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนอื่นในโอกาสต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้เรียนมีเอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ฐานข้อมูลกับ sql ที่มีคุณภาพใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. เป็นแนวทางในการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนคอมพิวเตอร์รายวิชาอื่นๆ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรและความต้องการของผู้สอนต่อไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้ฟังก์ชันในการคำนวณในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำนักงานขั้นสูง ภาคเรียนที่ 2/2563 โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช

ผู้วิจัย นางสาวณมล ตรีตรง

ตำแหน่ง ครู คศ.1

วุฒิการศึกษา วท.ม.(การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)

ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีผู้คิดค้นและผลิตเครื่องมือต่าง ๆ มากมายให้ครูได้เลือกใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีความหลากหลายและน่าสนใจ โดยครูไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในการพัฒนาเครื่องมือด้วยตนเองเหมือนในอดีต ครูสามารถเลือกเครื่องมือและใส่เนื้อหาที่สอนเข้าไป เพียงเท่านี้ก็ได้อะไรจากการเรียนการสอนที่นำมาใช้กับนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล สาขางานธุรกิจดิจิทัลที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนบางส่วนไม่เข้าใจบทเรียน เนื่องจากเนื้อหาในรายวิชามีความยากสูง โดยผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามแผน พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าที่ควร เนื่องจากมีเนื้อหาสาระมากและมีความยากในการทำทำความเข้าใจและจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ได้หมด ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวโดยนำเครื่องมือที่เป็นแอปพลิเคชันเกมออนไลน์ที่มีให้เลือกใช้ในอินเทอร์เน็ตมาทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเลือกใช้แอปพลิเคชันเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช ซึ่งให้บริการใช้งานบนเว็บไซต์ wordwall.net เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยคือเรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ รายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ ภาคเรียนที่ 2/2563 ผู้เรียนสามารถเล่นเกมได้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสามารถใช้ได้ทั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา รูปแบบมีความน่าสนใจและสามารถบรรจุเนื้อหาได้มาก รวมทั้งมีการให้คะแนนตามผลการตอบคำถามและเวลาที่ผู้ใช้ไป ซึ่งจะเป็นการเสริมแรงทางบวกให้แก่ผู้เรียน สามารถเล่นเกมซ้ำจนได้คะแนนเป็นที่พอใจ สามารถดูผลคะแนนเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนในชั้นเรียนได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความสุข ความสนใจในการเรียน และได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช

เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 76 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 33 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และความพึงพอใจของผู้เรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การใช้ฟังก์ชันในการคำนวณ จำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการใช้ฟังก์ชันในการคำนวณ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานธุรกิจดิจิทัล จำนวน 31 คน
2. ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ผู้สอนดำเนินการสอนตามวิธีที่กำหนด โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ
4. เมื่อสิ้นสุดการสอนทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน
5. ประเมินความพึงพอใจโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ
6. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนทั้ง 2 วิธี และสรุปความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการใช้ฟังก์ชันในการคำนวณ ในรายวิชาโปรแกรมสำนักงานชั้นสูง โดยใช้ค่าที (t-test)

2. ความพึงพอใจของนักศึกษา

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการสังเกตเนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนผ่านบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$) โดยด้านเกมมีความน่าสนใจ น่าติดตาม ค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.74$) รองลงมาคือด้านได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$) ด้านได้รับความรู้จากการเล่นเกม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.65$) ด้านความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$) และด้านตัวอักษรอ่านง่าย ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.45$)

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช สามารถใช้ได้ทั้งกับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์พกพาที่ต้องเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต
2. ควรมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้จากคำตอบคำถามในเกมได้ถูกหมดทุกข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้วิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการสอนบทเรียนอื่น ๆ ได้
2. สามารถใช้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนคนอื่นได้

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีสื่อเสมือนจริง AR ด้วยบทเรียนออนไลน์ ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

ผู้วิจัย	นายทัศน์พงศ์ พงศ์สมศรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มีกรอบแนวคิดในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากความรู้เดิมหรือความรู้ใหม่ที่ได้พบ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ constructivism และครูผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตัวครู (Teacher) มาเป็นผู้แนะนำ

ในการเรียนรู้ (Facilitator) กรอบกับในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสามารถทำให้ห้องเรียนเป็นห้องเรียนเสมือนจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ตามกรอบแนวคิดของศตวรรษที่ 21 และเกิดทักษะการเรียนรู้ในรูปแบบ 3Rs และ 4Cs และมาตรฐานของผู้เรียนเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิของผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาบทเรียนในลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงออนไลน์ในรายวิชาคณิตศาสตร์ พานิชยกรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. สร้างและพัฒนาบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงในรายวิชาเทคโนโลยีสื่อเสมือนจริง AR
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงในรายวิชาเทคโนโลยีสื่อเสมือนจริง AR

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 26 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล 1 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. บทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงของนักศึกษา.1/3 ปวส
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีสื่อเสมือนจริง AR จำนวน 3 บทเรียน 60 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analysis)
2. การออกแบบ (Design)
3. การพัฒนา (Development)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ทดสอบพื้นฐานความรู้(Pretest) ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. คะแนนแบบฝึกหัดกิจกรรมระหว่างเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์
3. ทดสอบหลังเรียน(Posttest) หลังจากนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนแล้วทำการ ทดสอบผลการเรียนอีกครั้งหนึ่ง ด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน
4. นำผลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดและทำแบบทดสอบวิเคราะห์หาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างพัฒนาบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงของ นักศึกษาระดับ ปวส.1/3 เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ต่าง ๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของตัวบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ของนักศึกษา ปวส.1/3 เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียนของผู้เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงของ นักศึกษาปวส.1/3 เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

สรุปผลการวิจัย

จากการสร้างและพัฒนาบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงของนักศึกษา ปวส. 1/3 เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล สรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงของนักศึกษา ปวส.1/3 เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ในรายวิชาเทคโนโลยีเสมือนจริง AR ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ E1 / E2 เท่ากับ 85. /82.06 ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนด80/80 โดยผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกหัดงานกลุ่มและงานเดี่ยวได้ดี
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและ เสมือนจริงของนักศึกษา . ปวส 1/3 เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ในรายวิชาเทคโนโลยีเสมือนจริง AR สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้เรียนและสถานศึกษาควรมีความพร้อมในการอุปกรณ์ในการติดต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
2. การปรับเปลี่ยนบทบาทของครูผู้สอนและการใช้สื่อออนไลน์ ควรมีการปรับเปลี่ยนและใช้สื่ออย่างแท้จริงผู้เรียนจึงจะเกิดทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีทักษะในการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองจากการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริงในรายวิชาเทคโนโลยีสื่อเสมือนจริง AR
2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
3. ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านความมีวินัยรับผิดชอบ อดทน ใฝ่รู้ดีขึ้น

ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ต่อการใช้งานโซเชียลมีเดีย
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายธีระพงศ์ แก้วทอง
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)
วท.บ.(เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
อุตสาหกรรม)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ถูกพัฒนาให้ก้าวหน้าและทันสมัยขึ้นมากเมื่อเปรียบเทียบกับอดีต ทำให้มีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในทุกๆ ประเทศทั่วโลก ซึ่งต้องมีการปรับตัวทั้งประชาชนและภาครัฐ ทำให้เป็นยุคสมัยที่สะดวกสบายในแทบทุกด้าน อาทิเช่น ด้านความเร็วของการเดินทาง ติดต่อสื่อสาร ด้านการเงินที่ไม่ต้องใช้เงินสดอีกต่อไป สามารถสั่งซื้อของผ่านทางอินเทอร์เน็ตและรอรับสินค้ามาส่ง รวมถึงการพัฒนาอุปกรณ์สื่อสารอย่างโทรศัพท์ ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เพราะเรียกได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ทำได้แทบทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นติดต่อสื่อสาร ส่งงาน บันทึกเสียง วิดีโอ ถ่ายภาพ จนได้ชื่อว่า สมาร์ทโฟน และสิ่งที่ได้รับการคิดค้นและพัฒนาควบคู่กัน นั่นคือ สื่อด้านโซเชียลมีเดีย ที่ยกระดับอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นสื่อสำคัญในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับบุคคลอื่น การติดต่องาน การพูดคุยทั่วไป รวมถึงการค้นหาข่าวสารสำคัญต่างๆ ก็สามารถทำได้ทั้งสิ้น และจากความสำเร็จนี้ ทำให้มีสื่อโซเชียลมีเดียถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องและหลากหลายขึ้น ทำให้ผู้ใช้งานได้รับความสะดวกสบายและความเพลิดเพลิน รวมถึงยังสนุกกับลูกเล่นต่างๆ ที่มีมากมาย เป็นผลให้จำนวนผู้ใช้โซเชียลมีเดียเพิ่มปริมาณขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา และกลายเป็นสื่อหนึ่งที่มีอิทธิพลในระดับโลกภายในเวลาไม่นาน แต่ในปัจจุบัน เมื่อการใช้งานโซเชียลมีเดียเริ่มใช้โดยขาดการควบคุม ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหาติดโทรศัพท์ ปัญหาสุขภาพจากการใช้งานสื่อโซเชียลมีเดีย ปัญหาสมาธิสั้นจากการใช้โซเชียลมีเดียมากเกินไป เป็นผลให้เกิดปัญหาด้านอื่นๆ ตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน ด้านการอยู่ร่วมกันในสังคม และด้านศีลธรรม ที่สื่อออนไลน์ไม่สามารถสอนได้ ทำให้ผู้ใช้โดยเฉพาะเยาวชนเกิดความยังคิดและสติ อันจะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่ายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อได้ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดียให้เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้งานโซเชียลมีเดีย

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ช่วงเดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2563 - กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564 ตามสถิติของนักเรียน นักศึกษาจำนวน 4,500 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 367 คน ตามสูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ที่มีความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย จำนวน 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการในแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

ขั้น 1 กำหนดสิ่งที่ต้องประเมิน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โซเชียลมีเดียของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ ด้านที่ 2 ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านที่ 3 ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย และด้านที่ 4 ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ขั้นที่ 2 ศึกษาทฤษฎีหลักการต่างๆ จากตำรา แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ประกอบด้วย (1) แบบสอบถามแบบมาตราวัดปริมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีระดับคะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	แปลความหมาย
5	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

- 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
- 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และ (2) แบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถาม โดยการประมวลเนื้อหาสาระให้ครอบคลุมขอบข่ายที่เกี่ยวกับการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ **ตอนที่ 1** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม **ตอนที่ 2** แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ **ด้านที่ 1** ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ มีข้อความถามจำนวน 8 ข้อ **ด้านที่ 2** ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อความถามจำนวน 6 ข้อ **ด้านที่ 3** ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อความถามจำนวน 6 ข้อ **ด้านที่ 4** ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อความถามจำนวน 4 ข้อ รวมจำนวนข้อความถามทั้งหมด 24 ข้อ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ **ตอนที่ 3** ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อความที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบ และนำมาแก้ไขจำนวน 3 ครั้ง ในคาบเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ข้อความตรงตามวัตถุประสงค์ มีความชัดเจนในข้อความ และภาษาที่ใช้ โดยมีการปรับปรุงแบบสอบถามดังนี้

ครั้งที่ 1 แก้ไขแบบสอบถามส่วนเค้าโครงเอกสาร โดยการปรับปรุงรูปแบบเอกสารให้ถูกต้องสมบูรณ์

ครั้งที่ 2 แก้ไขแบบสอบถามส่วนองค์ประกอบแบบสอบถาม โดยการเปลี่ยนแปลงข้อมูลและเพิ่มเติมข้อความให้มากยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 3 แก้ไขแบบสอบถามส่วนคำผิด

ขั้นที่ 7 สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 8 หลังจากการปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ปรึกษาเสนอแนะ จึงดำเนินการจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำมาใช้สอบถามความต้องการกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบบสอบถามที่สมบูรณ์ มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย เป็นแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้

ด้านที่ 2 ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ด้านที่ 3 ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ด้านที่ 4 ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีจำนวนคำถามย่อย 4 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้โซเชียลมีเดียในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้สูตรค่าเฉลี่ย
3. วิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดีย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังนี้ (1) ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบใช้ Facebook และ Line (2) ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเล่นโซเชียลมีเดียมากเกินไป ทำให้เวลาอ่านหนังสือหรือทำการบ้านลดลง (3) ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษา ส่วนใหญ่ที่ใช้โซเชียลมีเดียเป็นเวลานานจะมีอาการปวดศีรษะ ปวดนิ้ว ข้อมือ และปวดตา และ (4) ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ใช้โซเชียลมีเดีย มักจะพูดคุยกับผู้คนรอบข้างน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการผลิตสื่อเกี่ยวกับโซเชียลมีเดียที่น่าสนใจเพิ่มขึ้นอีก และอยากให้มีการรณรงค์การใช้โซเชียลมีเดียอย่างเหมาะสม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย
2. ได้แนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงาน

คอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ผู้วิจัย นางวรรณรัตน์ ทองกลาง

มีตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
มีจำนวนคำถามย่อย 8 ข้อ
วัดผลการศึกษา บอพบ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)
มีจำนวนคำถามย่อย 6 ข้อ
ปีการศึกษา 2563
มีจำนวนคำถามย่อย 6 ข้อ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม อีกทั้งยังบูรณาการวิชาต่าง ๆ ให้

เหมาะสมกับท้องถิ่น/ชุมชนที่ผู้เรียนได้อาศัยอยู่ ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่การเรียนการสอนส่วนใหญ่ก็ยังมีภาระด้านกิจกรรมในรูปแบบภาคทฤษฎีทำให้ความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะในการปฏิบัติงาน

การเรียนการสอนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) เนื้อหาวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ เป็นเนื้อหาที่จะต้องปฏิบัติจริงและดำเนินการเป็นขั้นตอนต่อเนื่องกัน จากการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องมาจากไม่สามารถประยุกต์ความรู้ในภาคทฤษฎีมาใช้ในการลงมือปฏิบัติจริงได้ในการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ควรจัดสอนเนื้อหาควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติ เนื่องจากหากนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะในขั้นเริ่มต้นได้ นักเรียนก็จะไม่สามารถปฏิบัติทักษะขั้นที่ยากและซับซ้อนขึ้นไปได้ และไม่มีความต้องการที่จะฝึกปฏิบัติคอมพิวเตอร์ รูปแบบการสอนจึงควรเป็นรูปแบบที่เน้นทักษะการปฏิบัติของนักเรียน การปฏิบัติงาน การแก้ปัญหางานที่ทำ สามารถนำงานที่ได้รับมอบหมายไปปฏิบัติให้เกิดความหลากหลาย นักวิชาการหลายท่านที่นำเสนอรูปการสอนทักษะการปฏิบัติไว้จำนวนมาก และรูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย เป็นรูปแบบที่สามารถเพิ่มทักษะปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย เป็นรูปแบบการสอนอยู่ในกลุ่มผสมผสานซึ่งนำทฤษฎีด้านพฤติกรรมนิยมและทฤษฎีนิยามผสมกัน จึงทำให้เกิด 8 ทฤษฎีในการเรียนรู้และสามารถเพิ่มสมรรถภาพการเรียนรู้อีก 5 สมรรถภาพ โรเบิร์ต กาเย ได้เสนอระบบการสอนไว้ 9 ขั้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้อย่างดี รวดเร็ว และสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นาน สำหรับในภาคเรียนที่ 1/2563 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 3 ห้องเรียน คือ ระดับ ปวช.1 คอมพิวเตอร์ กลุ่ม 1,2,3 ซึ่งส่วนใหญ่แล้วพอมีพื้นฐานในการใช้โปรแกรมบ้างพอสังเขป แต่จะมีนักเรียนระดับ ปวช.2 คอมพิวเตอร์ กลุ่ม 3 มีพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมค่อนข้างต่ำ จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและปฏิบัติได้ค่อนข้างช้ากว่าเพื่อน

จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติ วิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติและเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (2204-2104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาทักษะการปฏิบัติวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย หลังเรียนมีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 กลุ่ม รวมนักเรียนทั้งหมด 104 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด
3. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) จำนวน 1 ชุด
4. แบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 3 ต่อรูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย จำนวน 1 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงให้นักศึกษาทราบจุดประสงค์ในการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) จำนวน 30 ข้อ ตรวจให้คะแนนแล้วเก็บข้อมูลไว้
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน โดยให้ผู้เรียนฝึกทักษะด้านความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตามใบงานหรือชิ้นงานที่มอบไว้ในแต่ละแผนการสอน ตรวจให้คะแนนและแจ้งผลให้นักเรียนทราบ
4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) ชุดเดิม และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติโดยการให้ปฏิบัติใบงาน หลังเรียนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว
5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย

6. นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติวิชาชีพประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการ สอนมาวิเคราะห์ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงาน คอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.38 และ ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.31

2. ทักษะการปฏิบัติวิชาชีพองค์ประกอบศิลป์สำหรับงาน คอมพิวเตอร์ (รหัส 2204-2104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ หลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย 25.77

3. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี ที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการ สอนของโรเบิร์ต กาเย่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.30

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีระดับผล ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น

การพัฒนาทักษะการพิมพ์โดยใช้โปรแกรม Typing Master ของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายอรรถวุฒิ รักวงศ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ทล.บ.(เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรม)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้มีการพัฒนาคิดค้นสิ่ง อำนวยความสะดวกต่อการดำเนินชีวิต และคอมพิวเตอร์ก็เป็นเทคโนโลยี ประเภทหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้น มา มีความทันสมัยและเหมาะกับการนำมาใช้ ใน ส่วนงานด้านต่าง ๆ มากมาย รวมถึงในทุกวันนี้การทำหนังสือ รายงาน หรือ เอกสารต่าง ๆ เรามักนิยมใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการพิมพ์งานแทน การเขียนด้วยมือ เพราะทำให้เอกสารหรืองานที่ทำอ่านง่าย สะอาด สะดวก เรียบร้อย และสวยงาม และเรื่องของกรติดต่อสื่อสาร อุตสาหกรรม การ โทรคมนาคม ฯลฯ และสิ่งหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กันก็คือ คอมพิวเตอร์ เป็น

ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้มนุษย์มีความเจริญก้าวหน้าด้านต่าง ๆ ประโยชน์ของ คอมพิวเตอร์นั้นมีมากมายหลายประการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นในด้าน การศึกษา ด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการบันเทิง และ โดยเฉพาะในด้านของธุรกิจ และสิ่งหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างมากที่จะทำให้ คอมพิวเตอร์ทำงานได้นั้นก็คือ อุปกรณ์สำหรับป้อนข้อมูล (Input Unit) หรือคีย์บอร์ด นั่นเอง

ทักษะในการใช้คีย์บอร์ดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้อง ฝึกซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จึงสามารถที่จะพิมพ์ข้อความต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องแม่นยำ ทักษะในการพิมพ์นั้นถือว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญ มากในการทำงาน แต่ปัจจุบันสภาพปัญหาที่พบก็คือ นักเรียนยังขาดทักษะ การพิมพ์งานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และถ้านักเรียนมีทักษะในการพิมพ์ที่ คล่องแคล่วและถูกต้องแม่นยำแล้วนั้น ก็จะเป็นทักษะที่สำคัญในการ ประกอบอาชีพและการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้นที่สูงขึ้นได้ จาก ปัญหาที่พบในนักเรียนรายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ พบว่า นักศึกษา ยังขาดทักษะในการพิมพ์จากการตรวจสอบหาข้อผิดพลาดของนักเรียน พบ ปัญหาหลายอย่าง เช่น การวางนิ้วบนแป้นเหย้าไม่ถูกต้อง การจำแป้น อักษรไม่ได้ ไม่สามารถก้าวนิ้วพิมพ์สัมผัสได้ พิมพ์โดยใช้วิธีจิ้มนิ้วบน ตัวอักษร ต้องมองแป้นพิมพ์หาตัวอักษรทีละตัวอักษรตลอด เป็นต้น

การพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ทำให้นักศึกษาติดการมองตัวอักษรบน แป้นพิมพ์ ขาดความมั่นใจในการก้าวนิ้ว พิมพ์สัมผัส กลัวว่าจะก้าวนิ้วพิมพ์ ตัวอักษรผิด ทำให้พิมพ์งานช้าลง ดังนั้น เพื่อให้นักเรียนกลุ่มนี้มีความรู้และ ทักษะในการพิมพ์ได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีการแก้ปัญหาแก่นักเรียน กลุ่มนี้ โดยทำแบบฝึกพิมพ์เริ่มจากการวางนิ้วบนแป้นเหย้า การก้าวนิ้วใน ระยะใกล้ การพิมพ์เป็นคำและการพิมพ์เป็นประโยค ยังมีปัญหาการใช้ แป้นพิมพ์ ทั้งนี้เนื่องจากการมีการฝึกฝนน้อย และขาดความมั่นใจในการใช้ แป้นพิมพ์ หากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหานี้ จะทำให้นักเรียนขาดพื้นฐานการ เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการเรียนวิชา คอมพิวเตอร์ ดังนั้น ในการพัฒนาทักษะในครั้งนี้ เป็นการวัดและประเมิน ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ผ่านการฝึกฝนการใช้แป้นพิมพ์ด้วยการใช้เกม คอมพิวเตอร์ช่วยฝึก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการใช้แป้นพิมพ์ให้พิมพ์งานได้เร็วขึ้น จำนวนคำที่เพิ่มขึ้น โดยใช้โปรแกรม Typing Master ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 104 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน โดยการทดสอบทักษะ การใช้แป้นพิมพ์ของนักเรียนทั้งห้อง และหาค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ ในการฝึกแต่ละครั้งไว้ แล้วเลือกนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ หน่วยที่ 2 เรื่องการทำงานกับข้อความ โดยใช้โปรแกรม Typing Master ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. โปรแกรม Typing Master
3. แบบสังเกตและตารางบันทึกคะแนน รายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ หน่วยที่ 2 เรื่องการทำงานกับข้อความ โดยใช้โปรแกรม Typing Master ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ใช้วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิจัยเรื่องการใช้โปรแกรม Typing Master เพื่อพัฒนาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้เนื้อหาวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ หน่วยการเรียนรู้เรื่องการทำงานกับข้อความ จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ทดสอบก่อนใช้งานโปรแกรม Typing Master โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบปฏิบัติการฝึกทักษะการใช้คีย์บอร์ด เก็บเป็นคะแนนก่อนการทดลอง
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โปรแกรม Typing Master
3. ทดสอบหลังการใช้โปรแกรม Typing Master โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบปฏิบัติการฝึกทักษะการใช้คีย์บอร์ด โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนการใช้โปรแกรม Typing Master เพื่อเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการทดสอบการใช้โปรแกรม Typing Master และแบบประเมินทักษะการใช้แป้นพิมพ์ ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรม Typing Master โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample

สรุปผลการวิจัย

จากการให้นักเรียนได้ฝึกพิมพ์ตัวอักษรแป้นเหย้าซ้ำ ๆ กันหลายครั้งในสัปดาห์แรก ทำให้นักเรียนเริ่มจำตัวอักษรแป้นเหย้าได้และวางนิ้วได้ถูกต้อง จึงให้นักเรียนฝึกพิมพ์กาวนิ้วในการพิมพ์ตัวอักษรอื่น ๆ นักเรียนสามารถกาวนิ้วได้โดยที่ไม่เก้งนึ่งเหมือนก่อน พอเข้าสู่สัปดาห์ที่สามของการสอนได้ฝึกให้พิมพ์เป็นคำ มีนักเรียนบางคนยังมองแป้นอักษรอยู่ เพราะยังไม่สามารถจำแป้นตัวอักษรได้ทั้งหมด จึงให้กลับไปทบทวนการกาวนิ้วแป้นอักษรซ้ำใหม่อีก นักเรียนเริ่มพิมพ์ได้ดีขึ้นกว่าเดิม และให้ฝึกพิมพ์เป็นประโยค นักเรียนบางคนสับสนกับการกาวนิ้วจึงต้องมองแป้นอักษร ทำให้พิมพ์งานช้าและมีคำที่พิมพ์ผิด จึงให้นักเรียนพิมพ์งานนั้นซ้ำกันอีก ไม่ให้มองแป้นอักษร หัดพิมพ์กาวนิ้วอย่างช้าและพิมพ์ให้ถูกต้อง และถ้านักเรียนได้มีการฝึกพิมพ์บ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนพิมพ์งานได้ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การได้นำปัญหาการใช้แป้นพิมพ์ การใช้ปุ่มควบคุม การพิมพ์ซ้ำ และการพิมพ์คำผิดจำนวนมาก ของนักเรียนมาคิดวิเคราะห์ในครั้งนี้ เป็นประโยชน์กับผู้วิจัยและนักเรียนที่เกิดปัญหาเป็นอย่างมาก และผู้วิจัยพบว่าเมื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนของนักเรียนได้ตรงจุด จะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านการเรียนในวิชานั้น ๆ ได้ดีขึ้น เท่ากับเป็นการส่งเสริมสนับสนุน ช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเพื่อติดตามผลในด้านการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียน เพื่อให้ทราบถึงระดับการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนในรายวิชาอื่นได้เพียงใด
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความก้าวหน้าในด้านการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียนในทุกภาคเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ช่วยในการแก้ปัญหาทักษะพื้นฐานในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. เป็นแนวทางสำหรับครูคนอื่น ๆ ในการจัดทำนวัตกรรมและพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรม Typing Master ของสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายการพัฒนาทักษะแก้ปัญหาทักษะการใช้แป้นพิมพ์

การสร้างตารางงานและการตกแต่งเอกสารโดยใช้สื่อประกอบการฝึก
ในการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2556
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสวารัตน์ เห็นพร้อม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยี ที่นำมาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนในลักษณะต่าง ๆ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนในห้องเรียนปกติ สื่อประสม จะประกอบด้วยตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงในลักษณะของสื่อหลายมิติ (Hypermedia) เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา บทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2556 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกสาขาวิชาการบัญชี ต้องเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหา เรื่อง word excel powerpoint ในการจัดการเรียนการสอนไม่มีแบบฝึกปฏิบัติที่น่าสนใจ จึงไม่สามารถดึงความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างเอกสาร

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การทำการวิจัยเพื่อการสอนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยวิธีการพัฒนาการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ (โปรแกรม Word) เรื่องของการสร้างตารางและการตกแต่งเอกสาร โดยใช้สื่อประกอบการฝึก การวิจัยครั้งนี้ได้ทำเป็นแบบประเมินผลงาน 2 ครั้ง เพื่อเปรียบเทียบ พัฒนาการ วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ และใช้ในการ เรียนตลอดการศึกษา ดังนั้นการใช้โปรแกรม Word จึงจำเป็นสำหรับ นักเรียนระดับ ปวช.1 แต่นักเรียนบางกลุ่มมีปัญหาการสร้างตาราง โดยไม่สามารถที่จะสร้างตารางได้ตามที่กำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาต่อครูผู้สอนแผนก วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้หลักการสร้างตารางและตกแต่งเอกสาร
2. เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้ผู้เรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องาน อาชีพ ได้รับความรู้และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่สูงขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัย อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 22 คน โดยใช้วิธีเลือกจากนักเรียนที่มีผลการ ทดสอบก่อนเรียนต่ำ (หรือโดยใช้วิธีเลือกสุ่มอย่างง่าย)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คอมพิวเตอร์และ สารสนเทศเพื่องานอาชีพ เป็นแบบปฏิบัติ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลที่เก็บ ได้แก่ คะแนนความสามารถในการสร้างตารางและ ตกแต่งเอกสาร
2. วิธีการ คือ ใช้วิธีการทดสอบ
3. เครื่องมือ ได้แก่ แบบทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และ คะแนนความก้าวหน้าเป็นรายบุคคล
2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ก่อน และหลังการฝึก

สรุปผลการวิจัย

คะแนนจากการทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ การสร้างตารางและตกแต่ง เอกสารโดยใช้โปรแกรม Word ของกลุ่มตัวอย่าง การเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยสื่อประสม ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ควรนำไปใช้กับการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการเรียนให้มากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถสร้างตารางและตกแต่งเอกสารได้
2. สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้
3. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่อ งานอาชีพของนักเรียนสูงขึ้น

แผนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

การแก้ปัญหานักเรียนไม่สนใจเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายสุชุม แป้นศรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อวิชาชีพครูเป็นอย่างมาก เนื่องจากครูต้องมีการพัฒนาและหาแนวทางวิธีการเรียนการสอนเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้ และให้ความสนใจกับการเรียน เป็นการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนและการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนการเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันวิวัฒนาการของโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตลอดเวลาทุกประเทศอยู่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงแม้แต่ประเทศไทยเรา ดังนั้น เพื่อให้สังคมได้ก้าวทันโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง ประกอบกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเสรี เราจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศ ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือการพัฒนาเรื่องการศึกษา เพื่อให้เยาวชนของชาติได้มีความรู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและรองรับกับอนาคตการศึกษาเป็นพื้นฐานที่ช่วย คุณภาพชีวิตของบุคลากรได้มีการปรับตัว เพื่อเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อวงการศึกษาด้านพฤติกรรมและเจตคติของนักเรียน นักศึกษา ที่แสดงออกซึ่งจะเห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีทั้งด้านบวกและด้านลบ จากการได้พูดคุยและสอบถามครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาที่สอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะได้คำตอบในทำนองเดียวกันคือ มีนักศึกษา 11 คน จากนักศึกษาทั้งหมด 20 คน ไม่สนใจเรียน ไม่ทำงานส่งตามเวลาที่กำหนด ซึ่งพฤติกรรมที่บ่งบอกว่านักศึกษาไม่สนใจเรียนคือการเข้าห้องเรียนสาย ไม่ส่งงานตามเวลาที่กำหนด ไม่ทำการบ้าน คัดลอกงานเพื่อน ทำให้ผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้และติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษาได้ เพราะการส่งงานและการเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลาก็เป็นคะแนนเก็บส่วนหนึ่งของนักศึกษาด้วยเช่นกัน แต่จากพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและจากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของปัญหา จึงได้เกิดความสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาสาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อนำมาพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาสาเหตุของการไม่สนใจเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับนำไปแก้ปัญหาคือการไม่สนใจเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

1. การสังเกต
2. สอบถามสัมภาษณ์นักศึกษา
3. สอบถามครูที่ปรึกษา
4. ใบเช็คส่งงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าเรียนและการเช็คชื่อตามเวลาที่กำหนด ตลอดจนการส่งงานทุกครั้ง
2. ติดตามสังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียนตรงเวลาและความสนใจในการเรียน
3. ดำเนินการติดตามแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนให้สนใจเรียน
4. วิเคราะห์ภาพรวมของพฤติกรรมความรับผิดชอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียน การให้ความสนใจต่อการเรียน และการเช็คการส่งงานตามเวลาที่กำหนด สำหรับนักเรียนที่เรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 20 คน โดยใช้ค่าร้อยละ ได้ผลสำเร็จหมายถึงจำนวนผู้เข้าเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนและมีความรับผิดชอบต่อการส่งงานมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ .0075 ไม่ได้ผลหมายถึงจำนวนผู้เรียนเข้าเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนและการส่งงานต่ำกว่าร้อยละ .0075

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่องการไม่สนใจส่งงานวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยการสอบถามตัวนักเรียน สอบถามครูที่ปรึกษา การเช็คชื่อนักเรียน เช็คการส่งงาน พบว่า สาเหตุของการไม่สนใจเรียนส่วนใหญ่คือไม่อยากเรียนการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพราะไม่ชอบ จำนวน 20 คน

ดังนั้น ข้อมูลเหล่านี้จึงเป็นประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่สนใจเรียนให้ลดน้อยลง ซึ่งส่งผลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมในเรื่องของความมีระเบียบวินัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

นักเรียนและครูผู้สอนจะต้องทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้อง พกกัน ในจุดที่ยอมรับได้ทั้ง 2 ฝ่าย โดยฝ่ายครูผู้สอนต้องเข้าใจธรรมชาติของ นักเรียน ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น เข้าใจบทบาทหน้าที่ของความเป็นครู ส่วน นักเรียนเองก็ต้องมีความตระหนักในหน้าที่ของตนเองและพร้อมที่จะเรียนรู้ ผักผ่อนในเรื่องของความรับผิดชอบ ซึ่งงานวิจัยในชั้นเรียนทำให้เราเห็น ประโยชน์และจุดบกพร่องที่บางครั้งตัวครูผู้สอนเองก็อาจจะมองข้ามไปได้ ก็จะได้หาวิธีการในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยที่มุ่งเน้นตัวแปรการไม่สนใจเรียนโดยอาจเพิ่มประเด็น การศึกษา เช่น เนื้อหาที่ยากเกินไป หรือการเข้าสังคมในห้องเรียนของ นักเรียนในรายวิชานั้น ๆ
2. ควรวิจัยที่สำรวจลักษณะมุ่งอนาคต หรือความคาดหวังหลัง การเรียนจบจากหลักสูตรสาขาวิชาการโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสาเหตุการไม่สนใจเรียนวิชาการเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. ได้ข้อมูลในการปรับการเรียนการสอนเพื่อผู้สอนได้วางแผน การสอนและช่วยเหลือให้นักศึกษาต่อไป

การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน E-Book เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายอุทิศ ลีละวัฒน์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ปทส. (ไฟฟ้าสื่อสาร)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ระบบการศึกษาไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการให้วิชาความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากในอนาคต บุคลากรของชาติทุกคนควรต้องมีความรู้ความสามารถทางการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อรับ ความก้าวหน้าที่กำลังจะมาถึง และที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาโดยรูปแบบ การศึกษา เน้นความสำคัญทางด้านการนำเทคโนโลยีเข้ามาในวงการ ศึกษา โดยเฉพาะการนำเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาในระดับโรงเรียนมากขึ้น ทั้งใน ระดับประถมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา มีการระบุในบัญญัติ 10 ประการ ว่า โรงเรียนต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นห้องเรียน ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครบถ้วน โดยใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นด้วย อีกทั้ง ยังสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติ การศึกษา พ.ศ.2542 จึงได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ทางการศึกษา เน้นหนักลงไปทีละคน วิสัยทัศน์ของการศึกษาไทยได้กำหนดไว้ว่า พัฒนาค

ไทยให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกแห่ง ยุคโลกาภิวัตน์ เช่น ภาษาต่างประเทศ และคอมพิวเตอร์ เห็นความสำคัญ ของวิทยาการสมัยใหม่ควบคู่กับภูมิปัญญาไทย

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามีเป้าหมายเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมี ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าใจและรู้จักเลือกวิชาชีพที่เป็น ประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

รายวิชาคอมพิวเตอร์วิชาแรกของหลักสูตรอาชีวศึกษาตอนต้นและ เป็นวิชาที่นักเรียนทุกคนควรเรียน คือความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จุดประสงค์ของรายวิชานี้เพื่อต้องการให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐาน บทบาทและ ความสำคัญของคอมพิวเตอร์ต่อระบบสารสนเทศและสามารถใช้คอมพิวเตอร์ ในการประยุกต์ใช้งานของนักเรียนได้ ประกอบกับห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษามีความพร้อมทางด้านเครื่องมือที่จะสามารถทำ เป็นระบบเครือข่ายการสื่อสารข้อมูลภายใน ทำให้สามารถสร้างสื่อการเรียน ที่ใช้กับระบบคอมพิวเตอร์เครือข่าย ซึ่งจะเพิ่มสื่อที่มีความประหยัดด้านการ ผลิตและการเผยแพร่ โดยไม่ต้องผ่านระบบการพิมพ์ จึงควรมีการผลิตสื่อ การเรียนการสอนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเนื่องจากลักษณะของกระบวนวิชาเป็นลักษณะของการบรรยายโดย ครูผู้สอนอยู่หน้าชั้นเรียน ซึ่งมีความพร้อมของห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ที่ ใช้สอนวิชาดังกล่าวอยู่แล้ว และสามารถใช้ได้กับสื่อการสอนประเภทการ นำเสนอข้อมูล บทเรียนคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต

ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้มีการผลิตสื่อการสอนวิชาคอมพิวเตอร์และ สารสนเทศเพื่องานอาชีพ เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ใน รูปแบบของ E-Book ซึ่งพัฒนาจากโปรแกรม flip Album 5 Pro และอาศัย คอมพิวเตอร์ที่สามารถเอื้อประโยชน์ในการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้เรียนยัง สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อ E-Book นี้ ซึ่งเป็นวิธีการที่สอดคล้องกับ แนวคิดใหม่ทางการศึกษาที่ต้องการให้การเรียนการสอนยึดเอาผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง (Student Centered) จากที่เมื่อก่อนยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้ พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองไปตามความสามารถและอยู่บนหลักพื้นฐานที่ว่า นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันไม่สามารถเรียนรู้ได้เท่ากันในเวลา เดียวกัน แต่ก็สามารถเรียนรู้ได้ถ้าเขามีเวลาในการเรียนรู้เพียงพอ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของ E-Book รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน E-Book โดยใช้ เกณฑ์ 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้และหลัง การใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ เพื่องานอาชีพ

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book สูง กว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 39 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ความตรง ความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น อำนาจจำแนก และความยากง่าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่าสถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการวิเคราะห์ระดับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้วิเคราะห์การกระจายของคะแนน
3. ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ใช้ตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพของการสอนของครูผู้สอน
4. ค่า t-test (Dependent) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.24 ส่วนการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.65 ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า 293 และ = 2325 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยค่าสถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book ในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นได้
2. สามารถใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book สอนซ่อมเสริมแทนผู้สอนหรือใช้ในเวลาที่คุณสอนไม่สามารถเข้าสอนได้ โดยผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
3. ผู้สอนได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และมีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเพิ่มขึ้น
4. เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนที่สอนวิชาคอมพิวเตอร์ โดยสามารถนำสื่อการเรียนการสอน E-Book นี้ไปใช้สอนในโรงเรียนอื่น ๆ ได้
5. ความรู้ที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอน หรือผู้ที่สนใจที่จะทำการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน E-Book ต่อไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การออกแบบเว็บไซต์ ในรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ภาคเรียนที่ 2/2563 โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช

ผู้วิจัย นายทวีศักดิ์ หนูทิม

ตำแหน่ง ครู คศ.1

วุฒิการศึกษา ท.บ.(วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์)

ปีการศึกษา 2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วรวมทั้งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีผู้คิดค้นและผลิตเครื่องมือต่างๆ มากมายให้ครูได้เลือกใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีความหลากหลายและน่าสนใจ โดยครูไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในการพัฒนาเครื่องมือด้วยตนเองเหมือนในอดีต ครูสามารถเลือกเครื่องมือและใส่เนื้อหาที่สอนเข้าไป เพียงเท่านี้ก็ได้อะไรจากการเรียนการสอนที่นำมาใช้กับนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการออกแบบเว็บไซต์ ในรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขางานเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผ่านมา พบว่าผู้เรียนบางส่วนไม่เข้าใจบทเรียน เนื่องจากเนื้อหาในรายวิชานี้มีความยากสูง โดยผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามแผน พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าที่ควร เนื่องจากมีเนื้อหาสาระมากและมีความยากในการทำความเข้าใจและจดจำเนื้อหาต่างๆ ให้หมด ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวโดยนำเครื่องมือที่เป็นแอปพลิเคชันเกมออนไลน์ที่มีให้เลือกใช้ในอินเทอร์เน็ตมาทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหา ดังกล่าว โดยเลือกใช้แอปพลิเคชันเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช ซึ่งให้บริการใช้งานบนเว็บไซต์ wordwall.net เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัย คือเรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ในรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ภาคเรียนที่ 2/2563 ผู้เรียนสามารถเล่นเกมได้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสามารถใช้ได้ทั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา รูปแบบมีความน่าสนใจและสามารถบรรจุเนื้อหาได้มาก รวมทั้งมีการให้คะแนนตามผลการตอบคำถามและเวลาที่ใช้ไป ซึ่งจะเป็นการเสริมแรงทางบวกให้แก่ผู้เรียน สามารถเล่นเกมซ้ำจนได้คะแนนเป็นที่พอใจ สามารถดูคะแนนเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนในชั้นเรียนได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความสุข ความสนใจในการเรียน และได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียน เกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องกระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ในรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวัตถุ สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่เรียนรายวิชาการออกแบบเว็บไซต์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 10 คน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่องการออกแบบเว็บไซต์ ในรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาวิชาการออกแบบเว็บไซต์ ในรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องการออกแบบเว็บไซต์ ประกอบไปด้วยเนื้อหาหัวข้อ ต่อไปนี้

1. การออกแบบสื่อมัลติมีเดีย
2. การออกแบบโทนสีและอารมณ์ของเว็บ
3. การออกแบบเค้าโครงเว็บ
4. การออกแบบป้ายโฆษณา
5. การออกแบบระบบนำทาง
6. การออกแบบเนื้อหาเว็บ
7. หลักสำคัญในการออกแบบเว็บไซต์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการออกแบบเว็บไซต์ ในรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ภาคเรียนที่ 2/2563 โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช มีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูล
2. กำหนดแบบแผนการทดลอง
3. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิชมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนผ่านบทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช เรื่อง การออกแบบเว็บไซต์ จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$) โดยด้านความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิช ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$) รองลงมาโดยด้านได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.75$) ด้านเกมมีความน่าสนใจ น่าติดตาม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$) ด้านตัวอักษรอ่านง่าย ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.55$) และด้านได้รับความรู้จากการเล่นเกม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$)

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้บทเรียนเกมออนไลน์เวิร์ดวอลล์แบบเกมโชว์ควิชสามารถใช้ได้ทั้งกับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์พกพาที่ต้องเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต
2. ควรมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้ซ้ำจนตอบคำถามในเกมได้ถูกต้องทุกครั้ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้วิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการสอนบทเรียนอื่น ๆ ได้
2. สามารถใช้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนคนอื่นได้

การแก้ปัญหานักศึกษาไม่สนใจเรียนวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายพงศยุทธ อุดมศักดิ์
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อวิชาชีพครูเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากครูต้องมีการพัฒนาและหาแนวทางวิธีการเรียนการสอน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนอยากรู้และให้ความสนใจกับการเรียน เป็นการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนและการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนการเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันวิวัฒนาการของโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตลอดเวลาทุกประเทศอยู่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงแม้แต่ประเทศไทยเรา ดังนั้น เพื่อให้สังคมก้าวทันโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงประกอบกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเสรีเราจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศ ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือการพัฒนาเรื่องการศึกษา เพื่อให้เยาวชนของชาติได้มีความรู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และรองรับกับอนาคตการศึกษาเป็นพื้นฐานที่ช่วยให้คุณภาพชีวิตของ

บุคลากรได้มีการปรับตัว เพื่อเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อวงการศึกษาด้านพฤติกรรมและเจตคติของนักเรียน นักศึกษาที่แสดงออก ซึ่งจะเห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมทั้งด้านบวกและด้านลบ จากการได้พูดคุยและสอบถามครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาที่สอนนักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะได้คำตอบในทำนองเดียวกันคือ มีนักศึกษา 11 คน จากนักศึกษาทั้งหมด 20 คน ไม่สนใจเรียน ไม่ทำงานส่งตามเวลาที่กำหนด ซึ่งพฤติกรรมที่บ่งบอกว่านักศึกษาไม่สนใจเรียนคือ การเข้าห้องเรียนสาย ไม่ส่งงานตามเวลาที่กำหนด ไม่ทำการบ้าน คัดลอกงานเพื่อน ทำให้ผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้และติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ เพราะการส่งงานและการเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลาก็เป็นคะแนนเก็บส่วนหนึ่งของนักศึกษาด้วยเช่นกัน แต่จากพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีความคุณภาพ และจากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของปัญหาจึงได้เกิดความสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาสาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าวเพื่อนำมาพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาสาเหตุของการไม่สนใจเรียนวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับนำไปแก้ปัญหาคือการไม่สนใจเรียนวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนวิชาการโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

1. การสังเกต
2. สอบถามสัมภาษณ์นักเรียน
3. สอบถามครูที่ปรึกษา
4. ใบเช็คส่งงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าเรียนและการเช็คชื่อตามเวลาที่กำหนดตลอดจนการส่งงานทุกครั้ง
2. ติดตามสังเกตพฤติกรรมในการเข้าเรียนตรงเวลาและความสนใจในการเรียน
3. ดำเนินการติดตามแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนให้สนใจเรียน

4. วิเคราะห์โดยภาพรวมของพฤติกรรมความรับผิดชอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมในการเข้าเรียน การให้ความสนใจต่อการเรียน และการเช็คการส่งงานตามเวลาที่กำหนด สำหรับนักเรียนที่เรียนวิชาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 20 คน โดยใช้ค่าร้อยละ ได้ผลสำเร็จหมายถึง จำนวนผู้เข้าเรียนให้ความสนใจต่อการเรียน และมีความรับผิดชอบต่อการส่งงานมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ .0075 ไม่ได้ผล หมายถึง จำนวนผู้เรียนเข้าเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนและการส่งงาน ต่ำกว่าร้อยละ .0075

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการไม่สนใจส่งงานวิชาการโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายโดยการสอบถามตัวนักเรียน สอบถามครูที่ปรึกษา การเช็คชื่อนักเรียน เช็คการส่งงาน พบว่าสาเหตุของการไม่สนใจเรียนส่วนใหญ่ คือ ไม่อยากเรียนวิชาการโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพราะไม่ชอบ จำนวน 20 คน

ดังนั้น ข้อมูลเหล่านี้จึงเป็นประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการไม่สนใจเรียนให้ลดน้อยลง ส่งผลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมในเรื่องของความมีระเบียบวินัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

นักเรียนและครูผู้สอนจะต้องทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้อง พบกัน ในจุดที่ยอมรับได้ทั้ง 2 ฝ่าย โดยฝ่ายครูผู้สอนต้องเข้าใจธรรมชาติของนักเรียน ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น เข้าใจบทบาทหน้าที่ของความเป็นครู ส่วนนักเรียนเองก็ต้องมีความตระหนักในหน้าที่ของตนเองและพร้อมที่จะเรียนรู้ฝึกฝนในเรื่องของความรับผิดชอบ ซึ่งงานวิจัยในชั้นเรียนทำให้เราเห็นประโยชน์และจุดบกพร่องที่บางครั้งตัวครูผู้สอนเองก็อาจจะมองข้ามไปได้ ก็จะได้หาวิธีการในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยที่มุ่งเน้นตัวแปรการไม่สนใจเรียนโดยอาจเพิ่มประเด็นการศึกษา เช่น เนื้อหาที่ยากเกินไป หรือการเข้าสังคมในห้องเรียนของนักเรียนในรายวิชานั้น ๆ
2. ควรวิจัยที่สำรวจลักษณะมุ่งอนาคต หรือความคาดหวังหลังการเรียนจบจากหลักสูตรสาขาวิชาการโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสาเหตุการไม่สนใจเรียนวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. ได้ข้อมูลในการปรับการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สอนได้วางแผนการสอนและช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

การสร้างสื่อประสมในการสอนรายวิชาโปรแกรมเชิงโครงสร้าง

ผู้วิจัย	นายสันติวงศ์ วงศ์นุรักษ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(วิทยาการคอมพิวเตอร์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนในลักษณะสื่อประสม ทำให้การเรียนการสอนมีการโต้ตอบกันระหว่างผู้เรียนกับคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนปกติ สื่อประสมจะประกอบด้วย ตัวอักษร ภาพกราฟฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงในลักษณะของสื่อหลายมิติ (Hypermedia) เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา บทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนไม่รู้สึกลำบาก และผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง (ปวส.) กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องเรียน วิชาการโปรแกรมเชิงโครงสร้าง ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหา เรื่องโปรแกรม ภาษา C ในการจัดการเรียนการสอน ไม่มีสื่อการเรียนที่ทันสมัยในห้องเรียน ผู้สอนใช้วิธีการสอนโดยการเขียนอธิบายขั้นตอนการทำงานบนกระดาน จากนั้นจึงนักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองตามใบงานที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ วิธีการดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น นักเรียนไม่สนใจในการฟังคำอธิบาย นักเรียนเสียเวลาไปกับการจดบันทึกจากกระดาน นักเรียนไม่เข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติอย่างชัดเจน ผู้สอนต้องอธิบายซ้ำหลาย ๆ ครั้ง นักเรียนจึงจะปฏิบัติได้ เนื่องจากความแตกต่างในการรับรู้ของนักเรียน

แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหา คือ การสร้างสื่อประสมด้วยโปรแกรมนำเสนอข้อมูล โดยแทรกวิดีโอขั้นตอนการใช้งานโปรแกรม ภาษา C มาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถที่มีอยู่ ตอบสนองเรื่องของความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างสื่อประสมด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน เรื่องโปรแกรม ภาษา C และ การสร้างฐานข้อมูล เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นอันจะทำให้การเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ได้ผลตามจุดมุ่งหมายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการโปรแกรมเชิงโครงสร้าง เรื่องการใช้งานโปรแกรม ภาษา C โดยใช้สื่อประสม ในการสอน นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวส.2 สส.1, สส.2 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้น ปวส.2 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศกลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกจากนักเรียนที่มีผลการทดสอบก่อนเรียนต่ำ (หรือโดยใช้วิธีเลือกสุ่มอย่างง่าย)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. โปรแกรม PowerPoint, Adobe Captivate, เว็
2. เนื้อหาวิชาการโปรแกรมเชิงโครงสร้าง เรื่อง การใช้งานโปรแกรม ภาษา C ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง พุทธศักราช 2557
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานการเรียนรู้
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีลำดับขั้นการสร้าง
5. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ และเก็บบันทึกรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณค่าทางสถิติ
2. เลือกนักเรียนที่มีผลคะแนนต่ำ มาทดลองเรียนโดยใช้สื่อประสม วิชาการโปรแกรมเชิงโครงสร้าง เรื่องการใช้งานโปรแกรม ภาษา C ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดความก้าวหน้าของนักเรียน และเก็บบันทึกรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณค่าทางสถิติ
3. สรุปผลและเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการพัฒนาความสามารถในการเรียน วิชาการโปรแกรมเชิงโครงสร้าง เรื่องการใช้งานโปรแกรม ภาษา C ก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการตรวจให้คะแนน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลอง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ให้ 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก และ ให้ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบหรือเลือกตอบมากกว่า 1 ในข้อเดียวกันแล้วนำผลต่างของคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้รายงานได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้
3. วิเคราะห์ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อศึกษาความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

คะแนนจากการทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการโปรแกรมเชิงโครงสร้าง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อประสม ของกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การเรียนวิชาการโปรแกรมเชิงโครงสร้างด้วยสื่อประสม ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การสร้างบทเรียนสื่อประสมนั้นยังสามารถพัฒนาต่อไป โดยมีแบบฝึกหัดบททวนหลังเรียนให้นักเรียนทดสอบและทราบผลในทันที หรือพัฒนาเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือ CAI นั้นเอง จะทำให้ผู้สอนประหยัดเวลาในการสอน นักเรียนสามารถเรียนและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเองได้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ปวส.2 จำนวน 10 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอบผ่านเกณฑ์

ผลของการใช้ Google classroom ที่มีต่อพฤติกรรมการส่งงานตรงเวลา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายอรรถนันท์ บัวจัน
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษาวศ.บ.(วิศวกรรมศาสตร์)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคสมัยปัจจุบันได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่ละประเทศมีการแข่งขันสูงในด้านการงานต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา เทคโนโลยี เป็นต้น ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่ง ที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมก้าวหน้า ยุคสมัย สังคมไทยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนระดับการศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเสริมคุณลักษณะนิสัยปลูกฝังให้คนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่เรียนรู้ ศึกษาค้นคว้าความรู้ ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นรากฐานของการทำงานของประชากรในโลกอนาคตที่เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัวให้อยู่รอดก้าวหน้า ก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีคุณภาพ

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันสื่อเทคโนโลยีมีบทบาทและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในการนำมาช่วยจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอน เนื่องจากคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่ ทันสมัย สามารถผสมผสานระหว่างสื่อหลายรูปแบบ เช่น ข้อความ ตัวเลข ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และเสียง ที่เพิ่มความน่าสนใจของบทเรียน ถือว่าเป็นตัวช่วยสร้างน่าสนใจ เนื้อหาให้กับนักเรียน มีการนำเอาคอมพิวเตอร์มาสร้างห้องเรียนออนไลน์ซึ่งทำให้

นักเรียน สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา การเรียนรู้นับห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) เป็นการ เรียนรู้ผ่าน Application ที่รวมเอาบริการของ Google ที่มีอยู่ แล้ว เช่น Drive Docs Gmail หรือ Sheet เข้ามารวมไว้ด้วยกัน และสามารถนำเสนอออกมาเป็นระบบเดียวแบบครบวงจรเพื่อใช้ เป็นเครื่องมือให้ครูผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์ในการสั่งงานและเก็บรวบรวมผลงานต่าง ๆ ของ นักเรียน อีกทั้งยังจะช่วยให้นักเรียนสามารถส่งงานได้ทันทีผ่านทางออนไลน์ ในขณะที่ ครูผู้สอนเองก็สามารถตรวจงานที่มอบหมาย พร้อมให้ข้อเสนอแนะแบบเรียลไทม์ได้ โดย ครูผู้สอนสามารถสร้างหน้าห้องเรียนขึ้นมา และสามารถเพิ่ม-ลด นักเรียนเข้าไปได้หรือจะใช้วิธีการส่งรหัสเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าสู่ห้องเรียน

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น รหัสวิชา 39018501 ให้กับนักเรียนระดับชั้นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้พบปัญหาและอุปสรรคในการส่งงาน เช่น การส่งงานล่าช้าไม่ตรงเวลา ของนักศึกษาอยู่บ่อยครั้งซึ่งครูไม่สามารถวัดทักษะและความก้าวหน้าของนักศึกษาได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยแก้ปัญหาการส่งงานโดยลดอุปสรรคในการส่งงานแบบปกติ ให้ส่งงานผ่าน Google Classroom ที่สามารถส่งงานได้ตลอดเวลาและทุกที่ที่นักเรียนมีสัญญาณอินเทอร์เน็ต เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการส่งงานผ่าน Google Classroom
2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งงานตรงเวลาก่อนและหลังการใช้การส่งงานผ่าน Google Classroom

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ห้อง 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. Google Classroom
2. แบบเช็คเวลาเรียน – การส่งงาน

การสร้างเครื่องมือ

1. สร้างห้องเรียนออนไลน์ด้วย Google Classroom
2. แบบเช็คเวลาเรียน – การส่งงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนใช้การส่งงานด้วย Google Classroom
2. จัดการเรียนการสอน โดยนำ Google Classroom มาใช้ในการเก็บข้อมูลการส่งงาน
3. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังใช้การส่งงานด้วย Google Classroom
4. เปรียบเทียบผลการส่งงานก่อนและหลังใช้การส่งงานด้วย Google Classroom

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ห้อง 1 จำนวน 26 คน มีพฤติกรรมการส่งงานได้ตรงต่อเวลาดีขึ้นตามลำดับ ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. สามารถนำไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักศึกษา ทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. สามารถนำไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักศึกษาให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ภายในวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำไปวิจัยเกี่ยวกับการใช้ Google Classroom เพื่อปรับพฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษา ระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน เรื่องการส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักศึกษา ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักศึกษาให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ในวิทยาลัย

การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน E-Book เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 การโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวจุฑารัตน์ บรรณาลังก์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ธุรกิจศึกษา-คอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ระบบการศึกษาไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการให้วิชาความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากในอนาคต บุคลากรของชาติทุกคนควรต้องมีความรู้ความสามารถทางการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อรับความก้าวหน้าที่กำลังจะมาถึง และที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาโดยการปฏิรูปการศึกษา เน้นความสำคัญทางด้านการนำเทคโนโลยีเข้ามาในวงการศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะการนำเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาในระดับโรงเรียนมากขึ้น ทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา มีการระบุในบัญญัติ 10 ประการว่า โรงเรียนต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นห้องเรียน ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครบถ้วน โดยใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นด้วย อีกทั้งยังสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติทางการศึกษา พ.ศ.2542 จึงได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ทางการศึกษานำหนักลงไปทีละคน วิสัยทัศน์ของการศึกษาไทยได้กำหนดไว้ว่า พัฒนานักเรียนไทยให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกแห่ง

ยุคโลกาภิวัตน์ เช่น ภาษาต่างประเทศ และคอมพิวเตอร์ เห็นความสำคัญของวิทยาการสมัยใหม่ควบคู่กับภูมิปัญญาไทย

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามีเป้าหมายเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าใจและรู้จักเลือกวิชาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

รายวิชาคอมพิวเตอร์วิชาแรกของหลักสูตรอาชีวศึกษาตอนต้นและเป็นวิชาที่นักเรียนทุกคนควรเรียน คือความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จุดประสงค์ของรายวิชานี้เพื่อต้องการให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐาน บทบาทและความสำคัญของคอมพิวเตอร์ต่อระบบสารสนเทศและสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการประยุกต์ใช้งานของนักเรียนได้ ประกอบกับห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษามีความพร้อมทางด้านเครื่องมือที่จะสามารถทำเป็นระบบเครือข่ายการสื่อสารข้อมูลภายใน ทำให้สามารถสร้างสื่อการเรียนที่ใช้กับระบบคอมพิวเตอร์เครือข่าย ซึ่งจะเพิ่มความสะดวกประหยัดด้านการผลิตและการเผยแพร่ โดยไม่ต้องผ่านระบบการพิมพ์ จึงควรมีการผลิตสื่อการเรียนการสอนเพื่อจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเนื่องจากลักษณะของกระบวนวิชาเป็นลักษณะของการบรรยายโดยครูผู้สอนอยู่หน้าชั้นเรียน ซึ่งมีความพร้อมของห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ที่ใช้สอนวิชาดังกล่าวอยู่แล้ว และสามารถใช้ได้ดีกับสื่อการสอนประเภทการนำเสนอข้อมูล บทเรียนคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต

ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้มีการผลิตสื่อการสอนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ในรูปแบบของ E-Book ซึ่งพัฒนาจากโปรแกรม flip Album 5 Pro และอาศัยคอมพิวเตอร์ที่สามารถเอื้อประโยชน์ในการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อ E-Book นี้ ซึ่งเป็นวิธีการที่สอดคล้องกับแนวคิดใหม่ทางการศึกษาที่ต้องการให้การเรียนการสอนยึดเอาผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered) จากที่เมื่อก่อนยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองไปตามความสามารถและอยู่บนหลักพื้นฐานที่ว่านักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันไม่สามารถเรียนรู้ได้เท่ากันในเวลาเดียวกัน แต่ก็สามารถเรียนรู้ได้ถ้าเขามีเวลาในการเรียนรู้เพียงพอ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของ E-Book เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน E-Book โดยใช้เกณฑ์ 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้และหลังการใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book สูงกว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ความตรง ความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น อำนาจจำแนก และความยากง่าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่าสถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการวิเคราะห์ระดับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้วิเคราะห์การกระจายของคะแนน
3. ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ใช้ตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพของการสอนของครูผู้สอน
4. ค่า t-test (Dependent) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book ในครั้งนี้มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้พบว่า การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.15 ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.66 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งมีค่า 1.24 ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบหลังเรียน ซึ่งมีค่า 1.65 ซึ่งเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่สูงขึ้น แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนกระจายกันมากขึ้นแต่ไม่มากนัก กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การทดสอบหลังเรียนมีค่าการกระจายของคะแนนมากกว่าการทดสอบก่อนเรียน เป็นเครื่องชี้ว่าการสอนตามแผนการเรียนรู้สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น แต่ยังไม่สามารถทำให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในระดับที่ใกล้เคียงกัน จึงควรหาข้อบกพร่องเพื่อแก้ไขปรับปรุงในครั้งต่อไป

จากค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หลังเรียน ได้คำนวณค่าของประสิทธิภาพของการสอนของครูด้วยค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) พบค่า C.V. = 12.07% ซึ่งถือว่ามีความคุณภาพการสอนในระดับปานกลาง

จึงกล่าวได้ว่า การจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศในงานอาชีพ เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ให้สูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book ในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นได้
2. สามารถใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book สอนซ่อมเสริมแทนผู้สอนหรือใช้ในเวลาที่ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้ โดยผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
3. ผู้สอนได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และมีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเพิ่มขึ้น
4. เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนที่สอนวิชาคอมพิวเตอร์ โดยสามารถนำสื่อการเรียนการสอน E-Book นี้ไปใช้สอนในโรงเรียนอื่น ๆ ได้
5. ความรู้ที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอน หรือผู้ที่สนใจที่จะทำการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน E-Book ต่อไป

แผนวิชาการตลาด

ผลการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method)
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วิชากลยุทธ์การตลาด
ของนักศึกษาในระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางเบญจ วรรณมาศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
	บธ.บ.(การตลาด)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มีผลผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการจัดการเมืองที่เรียกว่า ปฏิรูปการเมืองการปกครอง ซึ่งมีผลมาถึงแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา ด้วย ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่สามารถพัฒนาคุณภาพของบุคคลเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นกลับมาพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศให้อยู่รอดและทุกคนมีความสุขสาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา การแสดงออกเป็นตัวกำหนดการปฏิบัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งระบุไว้ชัดเจนให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะถือว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและยั่งยืน (สมภาพ สุวรรณรัฐ, มปป. : 1)

โดยสภาพปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ยังไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เนื่องจากผู้สอนยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม ๆ ที่ตนเคยได้รับในสมัยเป็นผู้เรียน และผู้สอนยังสอนตามความต้องการของตนเอง โดยไม่สนใจว่าผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ตามที่ผู้สอนได้ถ่ายทอดหรือไม่ และไม่สนใจว่าวิธีการสอนของตนเองจะเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ จึงทำให้การสอนของผู้สอนขาดประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมและคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากปัญหาและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชากลยุทธ์การตลาด เพื่อศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาด และเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดกับเกณฑ์ 70%

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดหลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) สูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดหลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 496 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด จำนวน 15 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอน เรื่อง กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด
นำเข้าสู่บทเรียน
นำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนความรู้เรื่องกลยุทธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย และมีการตั้งคำถามกับผู้เรียน
ขั้นสอน
ผู้สอนอธิบาย ร่วมกันซักถามและอภิปราย เรื่องกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด ผ่านสื่อพาวเวอร์พอย เมื่อร่วมกันอภิปรายและทำความเข้าใจเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน หรือใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของผู้เรียนด้วย โดยแต่ละกลุ่มจะต้องประกอบด้วย เด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน ผู้สอนอธิบายกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจ และให้ผู้เรียนดำเนินการตามกิจกรรม ผู้สอนสังเกตการทำงานกลุ่ม คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหา หรือไม่เข้าใจ
ขั้นสรุป
ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอกิจกรรมทางการตลาด โดยสมาชิกทุกคนต้องร่วมนำเสนอผลงาน เมื่อนำเสนอเสร็จ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ซักถามข้อสงสัย และผู้สอนวิทยากรสรุปเนื้อหา
2. แบบทดสอบระหว่างเรียนเรื่องกลยุทธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย
3. แบบทดสอบระหว่างเรียน เรื่อง กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการใช้กระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method)
2. ดำเนินการใช้กระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) โดยมีขั้นตอนตามแผนการสอน
3. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการใช้กระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการใช้กระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาค่าความแตกต่างของข้อมูล
2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 15 คน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอธิบายได้ ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดหลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) สูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2 จำนวน 15 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 19.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.780 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 28.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.510 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การตลาด เรื่องกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด หลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดหลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2 มีคะแนนเฉลี่ยวิชากลยุทธ์การตลาด เรื่องกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด หลังเรียนเท่ากับ 38.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.510 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการชั้นเรียนอาจจะส่งผลต่อความสนใจมากขึ้น เช่น การให้ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรม ร่วมกันเสนอความคิดเห็น อาจจะทำให้ผู้เรียนซึมซับความรู้ความเข้าใจมากขึ้น
2. ในบางกรณีอาจส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการต่อยอดของความรู้ด้วยการสืบค้นข้อมูลต่อเนื่อง เป็นต้นว่า การสืบค้นข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเจริญเติบโตของสินค้าเทคโนโลยีต่าง ๆ หรือสินค้าแบรนด์ดังทั่วโลก ที่มีมูลค่าสูงสุด ศึกษาแล้วนำเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน อันเป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านและการสืบค้นข้อมูลได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอาจน้อยเกินไป รวมถึงช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ซึ่งมีผลกระทบต่อการวิเคราะห์ข้อมูลโดยตรง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้รับความรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดสูงขึ้น
2. ผู้สอนได้ศึกษากระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากขึ้น
3. เพื่อให้ผู้สนใจสอนวิชาเดียวกันได้ศึกษาและนำไปใช้สอนได้
4. สถานศึกษามีคุณภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ

ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด

ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางจารุวรรณ ไทรทอง
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(การตลาด)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็สามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก

ในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด จาก การเป็นครูที่ปรึกษานักศึกษา ปวส.2 การตลาด 2 มีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้อันเอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้เสริมแรง และ ทฤษฎีแรงจูงใจ มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยน พฤติกรรมและการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็ม

ศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่ลงทะเบียนวิชาเทคนิคการนำเสนอ จำนวน 32 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่ลงทะเบียนวิชาเทคนิคการนำเสนอ จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบแบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการตลาด 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน ที่ทดลองวิจัย
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎีแนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม
7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัย

อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน

2. จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบต่อหน้าที่ในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีความมีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ จากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่มางานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำให้จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบพฤติกรรมมารการเรียนรู้ของนักศึกษาให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การศึกษาทักษะการเขียนแผนธุรกิจโดยใช้การสอนการฝึกปฏิบัติจาก
ประสบการณ์จริง วิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม ของนักศึกษาระดับ
ปวส.2 การจัดการทั่วไป วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายคมกริช พลเดช
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา บธ.บ (การตลาด)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนการสอนด้านการตลาด โดยเฉพาะด้านการเขียนแผนธุรกิจ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ได้พยายามปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความรู้ ความเข้าใจด้านการเขียนแผนธุรกิจ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ ที่ผ่านมาผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้วางแผนการสอนด้วยวิธีที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ได้แก่ การบรรยาย การสาธิต การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การมอบหมายรายงาน การทำแบบฝึกหัด เมื่อจบการเรียนการสอนในแต่ละคาบผู้สอนจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้แสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกร่วมต่อการเรียนการสอนในคาบนั้น ๆ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะบอกว่า เรียนสนุก เข้าใจ รู้เรื่องดี แต่ผลจากการสอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กลับปรากฏออกมาในระดับหนึ่งเท่านั้น

หลักเริ่มต้นของแผนธุรกิจจะเริ่มต้นจากการแผนธุรกิจ วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายวิเคราะห์ SWOT และกลยุทธ์ ซึ่งในขั้นตอนการวางแผนธุรกิจถ้ามีแต่เฉพาะแต่การเขียนกลยุทธ์การตลาด โดยไม่มีการวิเคราะห์ SWOT การวางแผนธุรกิจจะไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ในความเป็นจริงแล้วมนุษย์เราราคิดหรือวางแผนอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะผู้ประกอบการ ถ้าลองสอบถามว่าเมื่อวานนี้ผู้ประกอบการวางแผนว่าจะดำเนินธุรกิจอย่างไร เชื่อว่าผู้ประกอบการบางรายอาจจะยังพอตอบได้ แต่ไม่น่าจะเป็นทุกรายที่ตอบได้ แต่ถ้าถามว่าแล้วที่วางแผนไว้เมื่อเดือนที่แล้วเป็นอย่างไร อาจมีเพียงผู้ประกอบการเพียงส่วนน้อยหรือไม่มีเลยที่จะสามารถบอกได้ โดยเฉพาะถ้าต้องการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการวางแผนการตลาด เมื่อต้นปีกับปลายปี หรือบอกได้ว่าสิ่งที่ธุรกิจได้ดำเนินการไปจริง ๆ นั้น เป็นไปตามสิ่งที่เคยวางแผนไว้ในสมองหรือไม่ ดังนั้นการเขียนสิ่งที่ก่อกำเนิดจากการวิเคราะห์ SWOT และการวางแผนการตลาดก่อนตรึงกลุ่มเป้าหมายได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาและส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดวิเคราะห์ให้มากขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชาดังกล่าวด้วยการทดลองเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจจากการฝึกปฏิบัติจริงในรายการอย่างน้อยร้อยละ 10 กับนักเรียนที่เรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจจากการปฏิบัติด้วยตนเองในรายวิชาเดียวกันมาใช้เป็นเทคนิคการเรียนการสอนเพิ่มเติม โดยจะเริ่มทดลองในวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 และทำวิจัยในชั้นเรียนหัวข้อ การศึกษาทักษะการเขียนแผนธุรกิจโดยใช้การสอนการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริง วิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ของนักเรียนระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะความสามารถการเขียนแผนธุรกิจโดยใช้การสอนการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริง วิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อมทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนโดยฝึกปฏิบัติการเขียนจากประสบการณ์จริง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 27 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หนังสือเรียนวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม
2. คู่มือการเขียนแผนธุรกิจ
3. แบบฟอร์มการเขียนแผนธุรกิจ
4. VDO รายการอย่างน้อยร้อยละ 10

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินการเขียนแผนธุรกิจ คือ แบบประเมินการเขียนแผนธุรกิจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้
 - 1.1 สร้างแบบสอบถามแบบปลายปิด เกี่ยวกับความพึงพอใจของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot มี 2 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผลการเรียน
 - ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความคิดเห็นหลังจากที่ได้เรียนรู้ด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot มาตลอดทั้งภาคเรียนในวิชา การดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

1.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านตรวจสอบเกี่ยวกับเนื้อหา ความชัดเจน และความถูกต้อง เพื่อนำข้อเสนอมาปรับปรุงแก้ไข

- 1.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- 1.4 นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. แบบประเมินการเขียนแผนธุรกิจ

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาการเขียนแผนธุรกิจจากหนังสือเรียนวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม/คู่มือการเขียนแผนธุรกิจ

2.2 สร้างแบบฟอร์มการเขียนแผนธุรกิจ

2.3 สร้างแบบประเมินโดยพิจารณาจากคู่มือเขียนแผนธุรกิจ/หนังสือเรียนวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

3. ให้นักเรียนศึกษาVDO รายการอายุน้อยร้อยล้าน แล้ววิเคราะห์ธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ

3.1 สร้างแบบทดสอบการเขียนแผนธุรกิจจากการศึกษา VDO รายการอายุน้อยร้อยล้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นก่อนการทดลอง

เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน สร้างความเข้าใจ ทำการตกลงและฝึกทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบเรียนแบบ การเขียนแผนธุรกิจ จากกรณีศึกษาธุรกิจนารายการอายุน้อยร้อยล้าน และเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจจากการปฏิบัติด้วยตนเอง ในสัปดาห์แรกของการเรียนการสอน มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้วิจัยอธิบายให้นักศึกษาทราบถึง จุดมุ่งหมายของการใช้ การทำธุรกิจเป้าหมาย ภาพรวมธุรกิจ ตามแบบฟอร์ม ในการเรียนการสอน วิชา การดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

1.2 ผู้วิจัยได้จัดเตรียมเอกสารประกอบการสอนเรื่อง คู่มือการเขียนแผนธุรกิจ

1.3 ครูผู้สอนบรรยายการเขียนแผนธุรกิจตามคู่มือและหนังสือ เรียนแล้วประเมินวัดก่อนเรียน

(ประเมินก่อนเรียน)

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนการสอนวิชา การดำเนินธุรกิจ ขนาดย่อม โดยให้นักเรียนศึกษาVDO อายุน้อยร้อยล้าน แล้วดำเนินการทำ แบบทดสอบการเขียนแผนธุรกิจจากการศึกษา VDO รายการอายุน้อยร้อย ล้านครูผู้สอนทำการประเมินแบบทดสอบ

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนคิดธุรกิจของตนเองโดยวิเคราะห์ กลุ่มเป้าหมายที่นักเรียนต้องการทำธุรกิจ และคิดสินค้า จากนั้นแจก แบบฟอร์มการเขียนแผนธุรกิจจากประสบการณ์จริง จากนั้นผู้วิจัยประเมิน การเขียนแผนธุรกิจตามแบบฟอร์มการประเมิน ในสัปดาห์ที่ 18 ซึ่งเป็น สัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนที่ใช้การเรียนแบบเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจ จากกรณีศึกษา ธุรกิจนารายการอายุน้อยร้อยล้าน และเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจจาก การปฏิบัติด้วยตนเอง นำคะแนนรวมจากการเรียนทั้งสองแบบที่ได้มา (เปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน)

3. ขั้นหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 หลังจากให้นักเรียนเรียนรู้จากธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ รายการอายุน้อยร้อยล้าน และจากการศึกษาปฏิบัติจากธุรกิจของตนเองแล้ว ครูผู้สอนให้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนก แบบสอบถามทุกชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเรื่อง ความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อการใช้การเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจ จากกรณี ศึกษาธุรกิจนารายการอายุน้อยร้อยล้าน และเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจ จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ในวิชาเดียวกัน ใช้สถิติ ความถี่ และt-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้วิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ภาคเรียนที่ 2/2563 จากแบบสอบถามพบว่า ผู้เรียนในวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.45 เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 - 2.99) รองลงมา เป็นนักศึกษาที่ผลการเรียน 3.00-3.49 ร้อยละ 24.24 นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือผลการ เรียน 3.50 ขึ้นไป ร้อยละ 7.58

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ย 4.00 ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.56) สำหรับรายข้อ ความพึงพอใจ ของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียน แบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ระดับประโยชน์ที่ได้จากการทำชุดฝึกวิเคราะห์ SWOT คือ 4.29 ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.68) รองลงมา ช่วยให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.18 ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.63) ทำให้คิดอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน ค่าเฉลี่ย 4.00 ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.65) ช่วยให้เข้าใจได้มากขึ้น และช่วยให้รู้จักคิดวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย 3.94 ($\bar{X} = 3.94$) นำไปใช้ในการเขียนแผนธุรกิจได้ถูกต้อง ค่าเฉลี่ย 3.91 ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.57) ระดับความเข้าใจในการวิเคราะห์ SWOT ของชุดฝึกเมื่อเทียบกับการสอนแบบบรรยาย ค่าเฉลี่ย 3.88 ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.73) และน้อยที่สุดคือ ความพึงพอใจในช่วงเวลาการใช้ชุดฝึก วิเคราะห์ SWOT ค่าเฉลี่ย 3.85 ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.70)

3. การทดสอบความแปรปรวน (โดยใช้ค่าสถิติ F-test) ปรากฏ ว่า ค่า F-test เท่ากับ 16.07 มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ .000 มีค่า น้อยกว่า .05 แสดงว่า ความแปรปรวนของ 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือทั้ง 2 กลุ่มมีความแปรปรวนแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า การทดลองนำการสอนจากธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ จากกรณารายการอายุน้อยร้อยล้านมาใช้เป็นเทคนิคการเรียนการสอนเพิ่มเติม ในวิชา การดำเนินธุรกิจขนาดย่อม มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น จากการทดสอบ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ของนักเรียน โดยเปรียบเทียบกับ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการเรียนรู้แบบใช้การฝึก ปฏิบัติจากรายการอายุน้อยร้อยล้าน (กลุ่มทดลอง) ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า แบบการเรียนแบบจากประสบการณ์จริง (กลุ่มควบคุม) ซึ่งเป็นไปตามสมมติ ฐานที่ตั้งไว้ว่า ทักษะความสามารถในการเขียนแผนธุรกิจโดยใช้การฝึกปฏิบัติ จากรายการอายุน้อยร้อยล้านมากกว่าการเรียนแบบจากประสบการณ์จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยที่พบและการนำผลการวิจัยไปใช้ คุรศึกษาจากหลากหลายธุรกิจที่ประสบความสำเร็จและให้ นักเรียนทำควบคู่ไปกับธุรกิจจริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยศึกษาผลของการใช้แบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ
2. ควรทำการวิจัยศึกษาผลของการใช้แบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในการเรียนการสอนกับนักเรียนแผนกอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบทักษะความสามารถการเขียนแผนธุรกิจโดยใช้การสอนการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริง วิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อมทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
2. ทำให้ทราบผลความพึงพอใจต่อการเรียนโดยฝึกปฏิบัติการเขียนจากประสบการณ์จริง
3. สามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนในรายวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

การศึกษาการปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงาน

ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด

โดยใช้เสริมแรงทางบวก

ผู้วิจัย	นางสาวโสภิตา จันทร์แก้ว
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ความสำคัญความวิตกกังวลหนึ่งของคนที่เป็นครู คืออยากให้ลูกศิษย์ที่เรา กำลังสอนนั้นเกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงการที่เขาตอบคำถามที่เราถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขา รู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่เรา กำลังสอนหรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่เราสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำเอง ครูไม่สามารถจะทำให้เขาได้ สิ่ง ที่ครูจะทำได้คือต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำสิ่งดังกล่าว โดยสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อกับสิ่งเหล่านี้ การสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้คือ ต้องทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น (Active Learning) และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ครูจะสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จากการจัดการในชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและ กิจกรรมในห้องเรียน และการหาเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมาเพื่อจะรับรู้ได้ว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ (self-awareness) เช่น การเขียนไดอารี่ที่พูดถึงการเรียน ปัญหาที่พบและสิ่งที่ได้เรียน การจัดการในชั้นเรียน การสร้างตารางงานสำหรับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสดำเนินการตรวจสอบงานที่ตนเองยังไม่ได้ส่ง ควรจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่ม เพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม การบ้าน และกลุ่มคนที่อยากจะทำกิจกรรมในห้องเรียน ผู้เรียนควรจะรู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่ามีวิธีการเรียนที่เขาเรียนเหมาะสมหรือไม่ และเขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่

ครูควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนว่า เด็กในชั้นมีความสามารถ ความชอบ มีแรงจูงใจในการเรียนต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกัน คนทุกคนจะเกิดการเรียนรู้อย่างไม่เท่ากัน นอกจากนี้ครูควรให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขา กำลังเรียนอะไร

ส่วนนักเรียนในระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมากที่สุดคือไม่ส่งงานตามระยะเวลาที่ครูกำหนด ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนการสอน ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการใช้การเสริมแรงทางบวก โดยให้คะแนนเพิ่ม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และมีเจตคติที่ดีต่อการส่งงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและปลูกฝังความรับผิดชอบ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ได้สร้างขึ้น เป็นแบบบันทึกผลการส่งงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาสถานการณ์ทางการตลาด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. จัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด กลุ่ม 1 ในรายวิชาสถานการณ์ทางการตลาด
2. รวบรวมข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียน ส่งบันทึกข้อมูลจากการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการให้แรงเสริม
3. นำข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียน การให้แรงเสริมมาเปรียบเทียบกับหลังจากการให้แรงเสริม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า การใช้แรงเสริมเพิ่มการส่งงานของนักเรียน โดยให้คะแนนในการส่งงานแต่ละครั้ง โดยก่อนการใช้แรงเสริมพฤติกรรมส่งงานของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.14 แต่หลังจากที่ใช้แรงเสริมทางบวก โดยให้คะแนนเพิ่มกับนักเรียน พฤติกรรมส่งงานของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 94.28 การให้แรงเสริมทางบวกคือ การให้คะแนนเพิ่มสามารถลดพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนทั้ง 35 คน ได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับคะแนนเป็นแรงเสริม มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น เพื่อจะได้รางวัลหรือคำชมเชย จึงสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้กับการปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนคนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสำรวจการส่งงานในทุกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด
2. เพิ่มวิธีการแก้ปัญหาและหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงานเลย
3. ควรส่งรายชื่อผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องการส่งงานให้ครูในระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด เพื่อดำเนินการแก้ปัญหาในลำดับต่อไป
4. ควรจะมีการสำรวจการส่งงานในรายวิชาอื่น ๆ
5. ควรจัดการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะเป็นหัวใจของการจัดการเรียนรู้ที่ครูต้องทำเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานโดยใช้แรงเสริมทางบวก
2. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญเล็งเห็นถึงประโยชน์และเจตคติที่ดีต่อการส่งงานและสามารถนำชิ้นงาน/ใบงานไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

การแก้ปัญหาการขาดทักษะการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด โดยใช้ชุดแบบฝึก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย	นางสาววลัยภรณ์ ดูเพชร
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การตลาด)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตราที่ 22 กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองและถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (Children Center) กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” และมาตราที่ 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ (1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา (3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทุกวิชา (5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้

ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ (6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรฐานการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2559 มาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2559 เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มาตรฐานที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ ตามหลักสูตรและระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ มีการพัฒนารายวิชาหรือกำหนดรายวิชาใหม่หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และความต้องการของตลาดแรงงาน

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความเข้าใจเรื่องส่วนผสมทางการตลาด Marketing Mix หรือ 7P's ปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลให้นักศึกษาเกิดปัญหาการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นและวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 ขณะทำการเรียนการสอนนักศึกษาไม่สามารถอธิบายหรือยกตัวอย่างประกอบได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิธีการเรียนการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของทักษะการวิเคราะห์ส่วนผสมทางการตลาด โดยใช้ชุดแบบฝึก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของทักษะการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด โดยใช้ชุดแบบฝึก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจากที่ได้รับรู้โดยชุดแบบฝึก การวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**ประชากร**

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ ชุดแบบฝึก

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ส่วนผสมทาง

การตลาด (Marketing Mix หรือ 7P's

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ชุดแบบฝึกเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการใช้แบบฝึก ในรายวิชาการสร้างตราสินค้า เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีแนวทางในการสร้างชุดแบบฝึกทักษะเพื่อการวิเคราะห์ส่วนผสมทางการตลาด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลการท่องจำของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 จำนวน 32 คน โดยดำเนินการดังนี้

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
3. ตรวจสอบทดสอบชุดแบบฝึกการวิเคราะห์
4. ให้นักศึกษาทำชุดแบบฝึก
5. ครูจัดบันทึก
6. สรุปผลการวิเคราะห์จากแบบทดสอบชุดฝึกการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test dependent

นำข้อมูลมาวิเคราะห์และประมวลผลแล้วจึงทำการสรุปผลการวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากวิธีการเรียนการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกวิชาการตลาดบริการ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 และเสนอแนะข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการวิเคราะห์ให้ดียิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการใช้ชุดแบบฝึกมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 6.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.52 และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน 10.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.22 จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่า t-test -13.91 และค่า Sig. เท่ากับ .000 พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การใช้ชุดแบบฝึกทำให้ทักษะการวิเคราะห์ส่วนผสมทางการตลาด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 ดีขึ้น และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกที่เกี่ยวกับส่วนผสมทางการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.58 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกที่เกี่ยวกับส่วนผสมทางการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.58 เมื่อพิจารณาจากข้อพบว่า ประเด็นแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความสามารถและ

เกิดวิเคราะห์ส่วนผสมทางการตลาดได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.70 รองลงมา กิจกรรมในรูปแบบฝึกหัดทำให้นักเรียนรู้เกี่ยวกับส่วนผสมทางการตลาดเพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี นำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.68 และข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม ค่าเฉลี่ย 4.43

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สถานศึกษาควรมีนโยบายในการสร้างสื่อการสอนต่าง ๆ ให้ทันสมัย และจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอนสามารถสร้างสื่อด้วยเทคนิคพิเศษต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ควรปรับปรุงแบบฝึกอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้กรณีศึกษาที่สอดคล้องกับสภาวะการตลาดในปัจจุบัน
2. ครูผู้สอนเกี่ยวกับส่วนผสมทางการตลาดสามารถนำแบบฝึกนี้ไปใช้กับนักศึกษาปีการศึกษาต่อไป
3. สถานศึกษาสามารถนำแบบฝึกนี้เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของวิทยาลัยฯ เพื่อให้บุคคลทั่วไปหรือนักศึกษาอื่น ๆ ที่สนใจนำไปใช้ประโยชน์เพื่อฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ส่วนผสมทางการตลาดต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบลงมือปฏิบัติ
2. สามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดทักษะและความเข้าใจตามกระบวนการวิจัยและทักษะต่าง ๆ ในการเรียนรู้
3. นักเรียน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังใช้ชุดแบบฝึก
4. ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบออนไลน์ วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวกมลชนก พลเดช
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ (การตลาด)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนออนไลน์นั้นมีความสำคัญต่อเรื่องความพร้อมส่วนบุคคลมากมาย โดยเฉพาะในโรงเรียนที่อยู่ต่างจังหวัดที่ครูผู้สอนก็ยังไม่มีความคุ้นชินกับโปรแกรมต่าง ๆ นักเรียนก็ไม่มีอุปกรณ์ รวมถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ไม่ดีนัก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องวางแผนอย่างจริงจังว่าจะสนับสนุนคุณครูนับแสนคนอย่างไร ต้องประเมินความพร้อมอย่างรอบด้าน เป้าหมายที่แท้จริงของการศึกษาคือการพัฒนาผู้เรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การถกเถียง การมีปฏิสัมพันธ์กัน ถึงแม้ว่าการเรียนออนไลน์จะมีข้อจำกัดและอุปสรรคบ้าง “วิกฤติในครั้งนี้ทำให้สถาบันการศึกษาทั้งผู้เรียนและผู้สอนได้ปรับตัวให้ชินกับการเรียนออนไลน์ หลายวิชาเริ่มเห็นทิศทางการเป็นไปได้

ในการเรียนออนไลน์ ซึ่งวิธีการเรียนการสอนจากสิ่งที่เคยทำมา” สื่อบางอย่างที่เป็นออนไลน์ เช่น สื่อพาวเวอร์พอยต์ ต้องมีหน้าที่ทำให้มันเป็นออนไลน์ให้ได้ อย่างเบื้องต้น มีการต่อยอดจากเดิม จากที่ทำเว็บไซต์ไม่เป็นเลย ก็ต้องมีการพัฒนาตัวเอง ขวนขวายหาความรู้ว่าการทำเว็บไซต์เว็บหนึ่งจะทำได้ อย่างไรบ้างก็ต่อยอดมาใช้ Google Site เป็นอีกหนึ่งช่องทางที่ให้นักเรียนได้เข้าไปเรียนรู้ แล้วก็ทำ Google Classroom ก็คือมีการเชิญนักเรียนเข้ามาภายในห้อง แล้วก็เอาเว็บไซต์ของเราแปะไปให้นักเรียนแล้วก็เข้าไปเรียนรู้ภายในนั้น แล้วถามว่าเราจะมอบหมายงานได้อย่างไร เราก็จะส่งผ่าน Classroom ได้” โดยในการเรียนวิชาการขายเบื้องต้นนั้น บางส่วนในเนื้อหาต้องเรียนทฤษฎีในช่วงของการเรียนออนไลน์ผู้สอนได้สังเกตเห็นว่านักเรียนบางคนจากในห้องเรียนชอบนั่งหลังห้องและไม่มีความโดดเด่นในการเรียน ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน หัวข้อ “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบออนไลน์ในรายวิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบออนไลน์ในรายวิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบออนไลน์ในรายวิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 27 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน (อธิบายลักษณะ วิธีการสร้าง วิธีการหาคุณภาพ)

1. หนังสือเรียนวิชาการขายเบื้องต้น
2. แอปพลิเคชันออนไลน์
3. Google Classroom
4. เกมส์ Kahoot
5. PowerPoint

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน โดยการสังเกตผู้เรียน แบ่งออกเป็น

ส่วนที่ 1 เลขที่

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนออนไลน์และพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน

แบบประเมินความคิดเห็น คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ แบ่งออกเป็น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนและข้อมูลการใช้อินเทอร์เน็ตเบื้องต้น เป็นต้น

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนออนไลน์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้เกณฑ์ 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert's scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 27 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรมกูเกิลฟอร์ม (Google Form)
2. เก็บข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยทำการกระจายแบบสอบถามออนไลน์ไปยังกลุ่มสังคมออนไลน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ กลุ่มไลน์
3. ผู้วิจัยได้นำผลของการทำแบบสอบถามออนไลน์มาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของคำตอบ ได้ชุดข้อมูลที่ต้องการสมบูรณ์ครบถ้วน จำนวน 27 ชุด ที่สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบออนไลน์ ในรายวิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ โดยใช้ t-test ดังนี้

1. แบบสังเกตพฤติกรรม (สำหรับครูผู้สอน) วิเคราะห์ด้วยสถิติพฤติกรรมการเรียนออนไลน์และพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา สถิติ ความถี่ ร้อยละ
2. แบบประเมินความคิดเห็น คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนออนไลน์ (สำหรับผู้เรียน) วิเคราะห์ด้วยสถิติ
 - 2.1 ข้อมูลทั่วไป นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ความถี่ร้อยละ
 - 2.2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนออนไลน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 2.3 ข้อมูลทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ t-test ในการทดสอบ

สรุปผลการวิจัย

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน (สำหรับครูผู้สอน)

จากการสังเกตการเรียนการสอน ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเรียนออนไลน์และพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ 1 พบว่า นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมการสนทนาโต้ตอบกับครูผู้สอนในการเรียนแบบออนไลน์มากกว่าการเรียนในชั้นเรียน และมีความสนใจกิจกรรมการเล่นเกมส์ออนไลน์ Kahoot กระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าการเรียนในห้องปกติ แต่โดยภาพรวม จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนมีร้อยละที่เท่ากัน ทั้งการเรียนแบบปกติในชั้นเรียนและการเรียนแบบออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 63

2. แบบประเมินความคิดเห็น คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ (สำหรับผู้เรียน)

2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ (สำหรับผู้เรียน) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 82 ประสพการณ์การเรียนออนไลน์นักเรียนเคยเรียน ร้อยละ 91 และไม่เคยเรียน ร้อยละ 9 อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนออนไลน์คือมือถือ ร้อยละ 86 และคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 14 วัดดูประสิทธิภาพในการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่นักเรียนแซท ร้อยละ 31.8 รองลงมาดูหนัง ร้อยละ 27.3 สถานที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ส่วนใหญ่เรียนออนไลน์ที่บ้าน ร้อยละ 91 และหอพัก ร้อยละ 9.1 รูปแบบการเรียนที่นักศึกษาชอบการเรียนในชั้นเรียน ร้อยละ 59 รองลงมาชอบการเรียนแบบผสมผสาน ร้อยละ 22.7 และสุดท้ายการเรียนแบบสอนสด ร้อยละ 18.2

2.2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนออนไลน์ ส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนมากขึ้น และมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น มาเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .501) รองลงมา มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = .684) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือเรื่อง รู้สึกเสียเวลา อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = .844)

3. การทดสอบสมมติฐาน เพศมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนด้วยรูปแบบออนไลน์ในรายวิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ค่า Sig ส่วนใหญ่มากกว่า 0.05 ยอมรับ สมมติฐาน H_0 : เพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนด้วยรูปแบบออนไลน์ในรายวิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. การทำวิจัยควรจะมีการเพิ่มของกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น
2. ควรนำรูปแบบและกระบวนการศึกษารั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบพฤติกรรมการเรียนด้วยรูปแบบออนไลน์ในรายวิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ทำให้ทราบความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบออนไลน์ในรายวิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. สามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนในรายวิชาการขายเบื้องต้น

การปรับปรุงพฤติกรรมการไม่ส่งงานโดยใช้เทคโนโลยี

ในรายวิชาการขายตรง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวนิสาร์ณ สอดจิตต์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ. (การตลาด)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีความสำคัญในชีวิตประจำวันมากขึ้น หากใช้ให้ถูกวิธีก็จะนำมาซึ่งประโยชน์แต่หากใช้ในทางที่ผิดก็นำมาสู่ความเสียหายในหลาย ๆ ด้านได้ โดยเฉพาะในปัจจุบันนักเรียน นักศึกษา มีพฤติกรรมการติดสื่อโซเชียลมีเดียมากขึ้น ทำให้สมาธิในการเรียนลดลง การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนได้ทำการสอนโดยวิธีการบรรยาย ปรากฏว่านักศึกษาไม่สนใจที่จะฟังการบรรยาย และไม่จดบันทึกการเรียนการสอน และไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มเติมเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการส่งรายงาน การบ้านและงานที่ได้อบรมหมายอีกด้วย ส่งผลต่อคะแนนเก็บในรายวิชา ทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาดังกล่าวเรื่อย ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับปรุงพฤติกรรมการส่งงาน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ได้ทำการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 ในรายวิชาการขายตรง รหัสวิชา 2202 2101
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานโดยใช้เทคโนโลยี

ประชากร

ประชากรที่ใช้การวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บข้อมูล

แบบบันทึกการส่งงาน แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. แบบบันทึกการส่งงานแบบปกติ
 2. แบบบันทึกการส่งงานทางเทคโนโลยี (Google Classroom)
- 9-10 คะแนน หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ดีมาก”
 7-8 คะแนน หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ดี”
 5-6 คะแนน หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ปานกลาง”
 3-4 คะแนน หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “พอใช้”
 1-2 คะแนน หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ไม่ดี”
3. ใบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนและการส่งงาน

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย คือ แบบบันทึกการส่งงาน โดยครูผู้สอนมอบงานให้นักเรียนทำดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาในชิ้นงานให้นักเรียน
2. สร้างแบบบันทึกการส่งงาน
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
4. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบทดสอบ
5. ทำการทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จำนวนนักเรียนในการส่งงานปกติโดยไม่ส่งผ่านสื่อเทคโนโลยี
2. จำนวนนักเรียนในการส่งงานผ่านสื่อเทคโนโลยี (Google Classroom)
3. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น การเข้าเรียน การส่งงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลจากจำนวนนักเรียนที่ส่งงานทั้งแบบส่งงานปกติ และส่งงานผ่านสื่อเทคโนโลยี (Google Classroom)
2. สังเกตพฤติกรรม
3. บันทึกการส่งงาน

สรุปผลการวิจัย

การปรับปรุงพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ในรายวิชาการขายตรง ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน พบปัญหา ดังนี้ นักเรียนบางคนมีปัญหาเรื่องการใช้งานอินเทอร์เน็ต เช่น อินเทอร์เน็ตไม่มีสัญญาณ

ข้อดี

1. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและการส่งงานมากขึ้นและไม่ต้องกังวลว่าเพื่อนจะขอยืมชิ้นงานไปลอก เนื่องจากได้ส่งให้ครูผู้สอนทาง Google Classroom เรียบร้อยแล้ว
 2. สะดวกในการตรวจเช็ค เนื่องจากสามารถดูข้อมูลการส่ง ทั้งวันที่และเวลาที่ส่งได้
 3. นักเรียนส่วนใหญ่จะรีบส่งตามกำหนดเวลา เนื่องจากครูมีสิ่งจูงใจเป็นของรางวัล ทำให้นักเรียนสนุกและมีแนวร่วมในการเรียนมากขึ้น
- ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้เริ่มทำการปรับปรุงพฤติกรรมส่งงานในชั้นเรียน โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน พบว่าเมื่อครูสั่งงานและให้นักเรียนนำมาส่งที่โต๊ะของครูผู้สอน นักเรียนส่วนใหญ่จะส่งไม่ตรงตามกำหนดเวลา โดยให้เหตุผลว่าลืมนำชิ้นงานมาส่ง หรือเพื่อนยืมไปลอก นักเรียนบางคนนำชิ้นงานมาส่งช้า เมื่อส่งก็แอบนำมาวางเป็นลำดับต้นๆ ทั้งที่ส่งหลัง ทำให้ยากต่อการสังเกตความรับผิดชอบของนักเรียน ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนทำรายงาน 2 เรื่อง คือ รูปแบบของการขายตรง และการวางแผนและเทคนิคการขาย โดยกำหนดให้นักเรียนส่งรายงานเรื่องรูปแบบของการขายตรง ที่โต๊ะของครูผู้สอน ที่แผนกการตลาด และรายงานเรื่องการวางแผนและเทคนิคการขาย กำหนดให้ส่งงานผ่านทาง Google Classroom ให้นักเรียนแยกทำเป็นรายบุคคล นักเรียนคนใดที่ส่งงาน 3 คนแรก จะได้รับของรางวัล ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการส่งงานมากขึ้น จากการสังเกต

พบว่านักเรียนรู้สึกสนุกกับการเรียนมากขึ้น และเริ่มรู้จักใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ ใส่ใจการเรียนมากขึ้น พูดคุยและเล่นในชั้นเรียนน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

1. สื่อการสอนในห้องเรียนชำรุด ไม่ได้รับการแก้ไข เช่น โปรเจคเตอร์ จึงทำให้มีข้อจำกัดในการใช้สื่อเพื่อดึงดูดผู้เรียน
2. วิธีการสอน สื่อที่ใช้ในการสอน จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนเข้ามาใช้ด้วย
3. การตั้งประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สร้างบรรยากาศในการเรียน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน และการส่งงานให้ผู้เรียนมีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น จะทำให้เกิดผลดีในระยะยาวต่อไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัส 2202-2111
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 1
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย	นางสาวนริศา มีภพ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	วท.บ. (การตลาด)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ให้ความสำคัญต่อการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้ทุกคนมีประสิทธิภาพ มีความรู้คู่คุณธรรม โดยให้ออกาสทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นหลักประกันได้ว่า ครูผู้สอน ผู้เรียน มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้คิดค้นหรือหาวิธีการจัดการเรียนการสอนใหม่ ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาการศึกษา ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นจากสาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจของการศึกษา (กรมวิชาการ : 2542) ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ครูผู้สอน สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ระบุให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าว “การวิจัยในชั้นเรียน” จึงเสมือนลมหายใจจำเป็นต่อชีวิตของครูผู้สอนในยุคปฏิรูปการศึกษา (อนันต์พร สติภาตีกุล : 2541)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 22 ได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตราที่ 23 (5) ได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษา

ตามอัยยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่อง ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มาตรา 24 (5) ได้ระบุไว้ว่าให้ครูผู้สอนใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถนำวิจัยไป ใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายมาตรฐาน หลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับ มาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนาระบบคุณภาพ มาตรฐาน เพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation-Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐาน การศึกษาวิชาชีพ (Vocational - Education Standard) มาตรฐาน สถานศึกษา (Institutional Standard) โดยการสนับสนุนการวิจัยและ พัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom -Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการ เรียนการสอนวิชาชีพ ที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึง จำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มี นโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่าง การเรียน เพื่อลดปัญหานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนหนี เรียน ไม่สนใจเรียน ตลอดจนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชาการค้ำกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นวิชา ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน การค้าและข้อตกลงทางการค้า แนวโน้มการค้าในกลุ่มประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน โดยการแสดงความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการจัดจำหน่าย ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน วิเคราะห์แนวโน้มการค้ากลุ่มประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนตามหลักการและสถานการณ์ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้าง ยากหากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจหลักการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักเรียนมีระดับความรู้และหลักการ รวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กว่าเกณฑ์ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบวัดผลการเรียนรู้ ในฐานะครูผู้สอน วิชาการค้ำกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือ นวัตกรรม เพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการค้ำกลุ่ม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา การตลาด กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อน ช่วยเพื่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 คน ใช้การสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบ
2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบอิง เกณฑ์แบบชนิดเลือกตอบ ซึ่งดำเนินการสร้างดังนี้
 - ศึกษาเอกสารการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้
 - สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียนเรื่อง ความรู้ เบื้องต้นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ใช้ในการทดลอง
 - แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น ให้ ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ ครบถ้วน นำข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญ มาแก้ไขปรับปรุง
 - นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ปรับปรุง แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ กับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่มที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน
3. นำแบบทดสอบ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2563 ตามขั้นตอน (สลาวิน. 1995 : 326) ดังนี้

1. ขั้นนำ ครูทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียน ซึ่งเนื้อหาที่ต่อเนื่องกับ เนื้อหาใหม่ที่จะเรียนเป็นพื้นฐานของเนื้อหาใหม่ และได้ทำการทดสอบ โดย ให้นักศึกษากลุ่มทดสอบ จำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบก่อนการทำสอน
2. ขั้นสอน ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยละความสามารถ ให้ ความรู้หรือเนื้อหาใหม่ โดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และดำเนินการสอน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการขาย
3. ขั้นฝึกทักษะ ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกทักษะ โดยครู เป็นผู้กำหนดกรอบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด นักเรียนภายในกลุ่มต้องช่วย เพื่อนเมื่อพบข้อผิดพลาด
4. ขั้นทดสอบ ครูนำเอาแบบทดสอบมาวัดว่าใครมีความรู้มากน้อย เพียงใดหรืออาจจะวัดจากพฤติกรรมการทำงานกระบวนการในการทำงาน ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อนในกลุ่มต้องไปช่วยเหลือและแก้ไขข้อบกพร่อง โดยให้ นักเรียนกลุ่มทดสอบทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอน
5. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปที่ได้จากการเรียน นำเสนอ หน้าชั้นเรียน แล้วนำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบเรียงลำดับคะแนน มากน้อยให้รางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนเฉลี่ยสูงสุด โดยได้ดำเนินการตรวจให้ คะแนน 40 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ เลือกถูกให้ 1 คะแนน เลือกผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อน – หลังการเรียนรู้ของนักเรียน สาขาวิชาการตลาด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อน ช่วยเพื่อน โดยใช้แบบทดสอบ
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียน สาขาวิชาการตลาด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 โดยมีการตั้งเกณฑ์คะแนนซึ่งนักเรียนจะต้องผ่าน ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัสวิชา 2202 - 2111 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักเรียน สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยรวม 15 คะแนน หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน คะแนนเฉลี่ยรวม 31 คะแนน ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 46 มากกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 34 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ครูควรอธิบายกระบวนการ และผลของกิจกรรมให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจน เพื่อความเข้าใจของนักเรียน จะเป็นการพัฒนากระบวนการคิด พัฒนาจิตใจ เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณค่าต่อตนเอง และต่อผู้อื่นต่อไป
2. ครูควรสร้างสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดพัฒนาทักษะต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

พฤติกรรมผลงานของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด กลุ่ม 2

วิชาการขายออนไลน์ รหัสวิชา 2202-2113

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวณัฏฐกัญญ์ บัวมาศ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศ.ศบ.การจัดการทั่วไป (การตลาด)
ปีการศึกษา	2563

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ อดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต การเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงการที่ผู้เรียนสามารถตอบคำถามที่ผู้สอนถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่ผู้เรียนรู้ว่าสิ่งที่ผู้เรียนกำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่ผู้สอนกำลังสอนหรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่ผู้สอนสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำเอง ผู้สอนไม่สามารถจะทำให้ได้ สิ่งที่คุณสอนจะทำได้อีกคือ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำสิ่งดังกล่าว โดยสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อกับสิ่งเหล่านี้ การสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คือ ต้องทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จากการจัดชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน และการหาเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมา เพื่อจะได้รับรู้ว่าตัวผู้เรียนเองกำลังทำอะไรอยู่ ควรจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่ม เพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม เลือกการบ้าน และเลือกกลุ่มคนที่เขาอยากจะทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย ผู้เรียนควรจะรู้ว่าผู้เรียนถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่ผู้เรียนเรียนนั้นเหมาะสมหรือไม่ และสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนว่าผู้เรียนในชั้นมีความสามารถ ความชอบ และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้ผู้เรียนทำงานแบบเดียวกัน คนทุกคนจะเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ผู้สอนควรจะให้มีความสำคัญกับการสอนให้ผู้เรียนตระหนักว่ากำลังเรียนอะไรและเรียนอย่างไร ได้อารมณ์เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถบันทึกกระบวนการเรียน งานที่ทำ และยังเป็นสิ่งที่ผู้สอนและผู้เรียนจะติดต่อสื่อสารโดยไม่จำเป็นต้องนำเรื่องนั้นเข้ามาพูดในห้องเรียน การเขียนไดอารี่จะช่วยให้ผู้เรียนได้คิดย้อนไปถึงกระบวนการที่เรียนรู้แล้วเขียนบรรยายออกมา การที่ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายถึงวิธีการและขั้นตอนในการเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงกระบวนการการเรียนรู้ ข้อดีและข้อด้อยของตัวเอง ซึ่งจะทำให้สามารถรู้ตัวและปรับปรุงตัวได้ และยังทำให้รู้ว่ากำลังเรียนอะไร

ส่วนผู้เรียนในระดับ ปวช.1 ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมากคือ ไม่ส่งงานตามระยะเวลาที่ผู้สอนกำหนด ทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอน ผู้สอนจึงควรร่วมกันฝึกผู้เรียนให้ตระหนักถึงความสำคัญของการตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ กระบวนการการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของตนเองได้ และส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของผู้เรียนระดับ ปวช.3 การตลาด 2
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของผู้เรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
2. ใบงานปฏิบัติตามเนื้อหาในบทเรียน
3. แบบบันทึกพฤติกรรมนักเรียนในการส่งงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. คัดเลือกผู้เรียนที่ขาดความรับผิดชอบเรื่องการส่งงาน
2. เตรียมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
3. เรียกผู้เรียนเข้าพบพูดคุยเพื่อแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล
4. ติดตามผลการส่งงานในวิชาการขายออนไลน์
5. ตรวจสอบความรับผิดชอบเรื่องพฤติกรรมส่งงานการขายออนไลน์
6. รวบรวมและสรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการปลูกฝังความรับผิดชอบเรื่องการส่งงานของผู้เรียนเริ่มจากแบบสำรวจการส่งงานในวิชาการขายออนไลน์ รหัสวิชา 2202-2113 จากแบบฝึกหัดท้ายบท และใบงานจำนวน 8 ใบ และนำผลการบันทึกการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด 2 จำนวน 26 คน จำนวน 1 ห้องเรียน มาสัมพันธ์กับการบันทึกผลการส่งงานของวิชาการขายออนไลน์ รหัสวิชา 2202-2113 เมื่อผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 1 ครั้งแรก ผู้เรียนส่วนใหญ่ทำงานส่งตามกำหนดเวลาที่มอบหมายให้ พบผู้เรียน 7 คน ในห้องไม่ส่งงานตามกำหนด คิดเป็นร้อยละ 26.92 และผู้สอนได้มอบหมายให้กลับไปทำงานให้เสร็จ เพื่อส่งงานในช่วงเรียนหน้า เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกให้มีนิสัยที่ตรงต่อเวลาในการส่งงานและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อเป็นพื้นฐานนิสัยที่ดีให้กับผู้เรียน หลังจากนั้นมีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบผลการส่งงานของผู้เรียนในกรณีที่ผู้เรียนไม่ตั้งใจทำงาน ทำงานเพื่อให้เสร็จ ๆ ไป จะได้ไม่โดนบันทึก ผู้สอนแก้ไขโดยการให้ผู้เรียนกลับไปแก้ไขงานที่ทำ เพื่อทำให้ผู้เรียนทราบว่าการทำงานในครั้งต่อไปต้องทำงานให้เรียบร้อยและเสร็จให้ทันเวลาที่ผู้สอนกำหนด ผลที่ได้ผู้เรียนเกิดการพัฒนานตนเองในการทำงานครั้งต่อไปได้ดีขึ้น ผลการทำงานแบบฝึกหัด 8 บท

และใบงานปฏิบัติ 8 ใบงาน ผู้เรียนมีการพัฒนาระดับการส่งงานของตนเองดีขึ้นเป็นลำดับ สำหรับผู้เรียนที่ทำงานส่งตรงเวลาเดิมอยู่แล้วก็มีการพัฒนาในด้านความเรียบร้อยของงานเพิ่มมากขึ้นจากเดิม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสำรวจการส่งงานในทุกรายวิชาที่สอนในระดับ ปวช.3 การตลาด 2
2. เพิ่มวิธีการแก้ปัญหาและหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงานเลย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

หลังจบการวิจัยผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และมีเจตคติที่ดีต่อการส่งงาน และสามารถนำชิ้นงาน/ใบงานไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วิชาหลักการตลาด เรื่องการส่งเสริมการตลาด ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวนภภรณ์ สังข์ทอง
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การตลาด)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นที่จะแก้ปัญหาของชาติ และผลักดันให้ประเทศเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์ที่มุ่งเน้นตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์ มีทักษะในการจัดการ และทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวันให้สามารถเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียน คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน พยายามสอนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ และได้ทำกิจกรรมร่วมกันในการเรียนการสอน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด และสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันในชั้นเรียน

เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ยังไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เนื่องจากผู้สอนยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม ๆ ที่ตนเคยได้รับในสมัยเป็นผู้เรียน และผู้สอนยังสอนตามความต้องการของตนเอง โดยไม่สนใจว่าผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ตามที่ผู้สอนได้ถ่ายทอดหรือไม่ และไม่สนใจว่าวิธีการสอนของตนเองจะเหมาะสมกับผู้เรียนด้วยหรือไม่ จึงทำให้การสอนของผู้สอนขาดประสิทธิภาพ การสอนโดยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการสอนที่มีรากฐานมาจากแนวคิดเกี่ยวกับการกระจายบทบาทในการสอนซึ่ง Room (1982) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนให้เพื่อนช่วยสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสอนกันเองโดยเด็กเก่งสามารถช่วยเหลือเด็กอ่อน มีความสามัคคี รักกัน และเห็นอกเห็นใจกัน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากปัญหาและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำเทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการตลาด เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาดและเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนวิชาหลักการตลาดกับเกณฑ์ 70 %

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 548 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 19 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอน เรื่อง การส่งเสริมการตลาด
 - 1.1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนความรู้เรื่องช่องทางการจัดจำหน่าย และมีการตั้งคำถามกับผู้เรียน
 - 1.2 ผู้สอนอธิบายร่วมกันซักถามและอภิปรายเรื่องการส่งเสริมการตลาด ผ่านสื่อพาวเวอร์พอย เมื่อร่วมกันอภิปรายและทำความเข้าใจเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน หรือใกล้เคียงกัน แต่ละกลุ่มประกอบด้วย เด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน ผู้สอนอธิบายกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจ และให้ผู้เรียนดำเนินการตามกิจกรรม ผู้สอนสังเกตการทำงานกลุ่ม คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหา หรือไม่เข้าใจ
 - 1.3 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ โดยสมาชิกทุกคนต้องร่วมนำเสนอผลงาน เมื่อนำเสนอเสร็จ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ซักถามข้อสงสัย และผู้สอนสรุปเนื้อหา
2. แบบทดสอบระหว่างเรียน เรื่อง ช่องทางการจัดจำหน่าย
3. แบบทดสอบระหว่างเรียน เรื่อง การส่งเสริมการตลาด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. ดำเนินการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมีขั้นตอนตามแผนการสอน
3. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาค่าความแตกต่างของข้อมูล

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาหลักการตลาด เรื่องการส่งเสริมการตลาด นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน สามารถได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด เรื่องการส่งเสริมการตลาด หลังเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับ ปวส.1 เทคโนโลยีดิจิทัล มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.780 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 32.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.510 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด เรื่องการส่งเสริมการตลาด หลังเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด เรื่องการส่งเสริมการตลาด หลังเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับ ปวส.1 เทคโนโลยีดิจิทัล มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 32.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.510 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการชั้นเรียนอาจจะส่งผลต่อความสนใจมากขึ้น เช่น การให้ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรม ร่วมกันเสนอความคิดเห็น อาจจะให้ผู้เรียนซึมซับความรู้ความเข้าใจมากขึ้น
2. ในบางกรณีอาจส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการต่อยอดของความรู้ด้วยการสืบค้นข้อมูลต่อเนื่อง เป็นต้นว่าการสืบค้นข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเจริญเติบโตของสินค้าเทคโนโลยีต่าง ๆ หรือสินค้าแบรนด์ดังทั่วโลก ที่มีมูลค่าสูงสุด ศึกษาแล้วนำเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน อันเป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านและการสืบค้นข้อมูลได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอาจน้อยเกินไป รวมถึงช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยตรง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้รับความรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาดสูงขึ้น
2. ผู้สอนได้ศึกษากระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพมากขึ้น
3. เพื่อให้ผู้ที่สนใจสอนวิชาเดียวกันได้ศึกษาและนำไปใช้สอนได้
4. สถานศึกษามีคุณภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อสมรรถนะของนักศึกษาฝึกงาน ระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.645 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อสมรรถนะของนักศึกษาฝึกงาน ระดับ ปวส.2 การเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านความรู้ความสามารถ/ด้านสมรรถนะวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.746
2. ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อสมรรถนะของนักศึกษาฝึกงาน ระดับ ปวส.2 การเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน/ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.582
3. ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อสมรรถนะของนักศึกษาฝึกงาน ระดับ ปวส.2 การเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ/คุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.606

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้นักศึกษามีสมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม ที่ได้รับมีความคุ้มค่าคุ้มประโยชน์ให้มาก
2. ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้นักศึกษามีสมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม ที่ได้รับมีความคุ้มค่าคุ้มประโยชน์ให้มาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีความพึงพอใจต่อการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษามากขึ้น
2. ได้แนวทางในการเรียนการสอนของแผนกวิชาการเลขานุการ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลต่อไป

การศึกษาทักษะของนักเรียนที่ไม่สามารถพิมพ์ดีดไทยได้ตามเกณฑ์ที่ กพ. กำหนด โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การเลขานุการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางทวิรัตน์ อิศรธราดล
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา 2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเกิดขึ้นจากพื้นฐานความ

เชื่อว่าการจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือ การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน แต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุดตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และยังมีทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้อันได้แก่ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถทางสมองระดับสติปัญญาและการแสดงผลของการเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ต่างกัน จึงควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างกันตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในกลไกของการจัดการนี้คือครู แต่จากข้อมูลอันเป็นปัญหาวิกฤติทางการศึกษาและวิกฤติของผู้เรียนที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าครูยังแสดงบทบาทและทำหน้าที่ของตนเองไม่เหมาะสมจึงต้อง ทบทวนทำความเข้าใจซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติทางการศึกษาและวิกฤติของผู้เรียนต่อไป (นวลจิตต์เชาว์กิริติพงศ์และคณะ : 41)

ในการเรียนวิชาพิมพ์ดีดเป็นการพัฒนาการสร้างความทักษะการแสดงออกถึงศักยภาพ ความสามารถด้านการพิมพ์ดีด โดยอาศัยปัจจัยหลายอย่าง เช่น การปฏิรูปการศึกษา ความพร้อมของเด็ก ความพร้อมของพ่อแม่ การสร้างแรงจูงใจ วิธีการสอนของครูปรัชญาและนวัตกรรมการเรียนการสอน กรมอาชีวศึกษาถือเป็นหน่วยงานหนึ่งที่รับผิดชอบ การจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ควบคู่วิชาชีพ (กรมอาชีวศึกษา 2537:4) มีความรู้และทักษะในงานอาชีพเฉพาะสาขาวิชาชีพต่าง ๆ

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้มีการใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการทำงานด้านต่าง ๆ ได้อย่างมาก สะดวกและรวดเร็ว ถูกต้องเป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น การจัดทำรายงาน การพิมพ์หนังสือเอกสารต่าง ๆ เราก็นิยมใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการพิมพ์แทนการเขียนด้วยมือ เพราะทำให้เอกสารหรืองานทำอ่านง่าย สะอาด เรียบร้อยและมีความสวยงาม คอมพิวเตอร์ กลายเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญของสำนักงานและสถานศึกษาทั่วไป ทักษะการพิมพ์สัมผัสบนคอมพิวเตอร์จึงเป็นทักษะที่ทุกคนในสมัยนี้ยากจะปฏิเสธได้ เพื่อให้เพื่อนหรือผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการพิมพ์สัมผัส (Typing training) สามารถพัฒนาตนเองด้านการพิมพ์ได้จนเกิดความชำนาญ ก็จะต้องได้อีกความสำเร็งขั้นหนึ่งเลยก็ว่าได้ การแนะนำการพิมพ์สัมผัสไม่ว่าจะเป็นการพิมพ์ เทคนิคการพิมพ์สัมผัส ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ วิธีการทำอย่างไร เราจะพิมพ์สัมผัสได้อย่าง รวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีระบบการเรียนการสอนด้านวิชาชีพที่หลากหลายทั้งรูปแบบและเนื้อหาที่นำไปใช้ประกอบอาชีพมีการนำเทคโนโลยีมาใช้มีสถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่ดี บรรยากาศวิชาการในด้านนี้มีความต้องการให้ครูสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นกลยุทธ์ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ที่ผ่านมา ผู้สอนประสบปัญหาทางด้านการเรียนการสอนของผู้เรียนในบางส่วนที่ยังขาดทักษะด้านการพิมพ์สัมผัส ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีด

ดังนั้น ผู้สอนได้ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น แล้วพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการขาดทักษะด้านการพิมพ์สัมผัสของผู้เรียนซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำโดยพิจารณาจากงานที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะ

ซึ่งไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ภายในเวลาที่กำหนดจากใบงาน เป็นเหตุให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความล่าช้า

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้หนึ่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยเป็นผู้สอนคนหนึ่งในแผนกวิชาการบัญชี รายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาด้านทักษะด้านการพิมพ์สัมผัสสำหรับผู้เรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัสโดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์ดีดสัมผัสให้เร็วขึ้นมีจำนวนคำที่เพิ่มขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหาวิชา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งทักษะของนักเรียนที่ไม่สามารถพิมพ์ดีดไทยได้ตามเกณฑ์ที่ กพ. กำหนด โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1-6 จำนวน 152 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 จำนวน 26 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรมการฝึกพิมพ์

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะด้านการพิมพ์สัมผัสวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005)

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐานดังนี้ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส ช่วยให้ผู้เรียนระดับคะแนนหลังเรียนของผู้เรียนรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1-6 จำนวน 152 คน ที่

ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 จำนวน 26 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาครั้งนี้ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 ชนิด คือ

1. แบบรายงานผลการพิมพ์ก่อนเรียน – กลังเรียน โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส วิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (202001005) สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบรายงานผลการพิมพ์ ก่อนเรียน – หลังเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบรายงานผล

1.2 สร้างแบบรายงานผลการพิมพ์ก่อนเรียน – หลังเรียน

1.3 นำแบบรายงานผลการพิมพ์ก่อนเรียน – หลังเรียน นำเสนอครูที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม

1.4 จัดพิมพ์แบบรายงานผลการพิมพ์ก่อนเรียน - หลังเรียน ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ เก็บข้อมูลต่อไป

2. แบบบันทึกผลการพิมพ์ในการทดสอบ โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส รายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบบันทึกผลการพิมพ์สัมผัสก่อนเรียน - หลังเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกผล

2.2 สร้างแบบบันทึกผลการพิมพ์สัมผัสในการทดสอบแบบ Rubric (Rubrics)

Rubric คือ เครื่องมือในการให้คะแนน ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ด้านต่าง ๆ ที่ใช้พิจารณาชิ้นงานหรือการปฏิบัติ เช่น การประเมินงานเขียนจะพิจารณาวัตถุประสงค์ องค์ประกอบ รายละเอียด น้ำเสียงของการเขียน และกลวิธีการเขียน เป็นต้น อีกประการหนึ่งคือระดับคุณภาพของเกณฑ์แต่ละด้าน ซึ่งมีตั้งแต่ระดับดีเยี่ยมจนถึงต้องปรับปรุง (Heidi Goodrich Andrade, 1997)

Rubricการให้คะแนน คือ แนวทางการให้คะแนนอย่างละเอียด ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยผู้สอนหรือผู้ประเมิน เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลงานหรือกระบวนการที่เกิดจากความพยายามของนักเรียน (Barbara M. Moskel, 2000)

รูปรีเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติ ซึ่งตรงกันข้ามกับแบบสำรวจรายการ (Checklists) โดยปกติจะเรียกว่าแนวทางการให้คะแนน (Scoring guides) ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะในการประเมินการปฏิบัติงานของนักเรียน หรือประเมินผลผลิตซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติงาน (Craig A Mertler, 2001)

2.3 นำแบบบันทึกผลการพิมพ์สัมผัสนำเสนอครูที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม

2.4 จัดพิมพ์แบบบันทึกผลการพิมพ์สัมผัสนำเสนอครูที่ปรึกษาเพื่อให้นำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

3. แบบสรุปรายงานผล โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส รายวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสรุปรายงานผลการพิมพ์ เพื่อ เป็นแนวทางในการสร้างแบบสรุปรายงานผล

3.2 สร้างแบบสรุปรายงานผล

3.3 นำแบบสรุปรายงานผลนำเสนอครูที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

3.4 จัดพิมพ์แบบสรุปรายงานผลฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design ดังแผนภาพต่อไปนี้

ทดสอบก่อนทดลอง (Pre-test)	การทดลองโดยใช้ แผนการเรียนรู้	ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)
T ₁	X	T ₂
X แทน การพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัสโดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์		
T ₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)		
T ₂ แทน การทดสอบหลังเรียน (Post-test)		
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้		
1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส		
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนและให้ฝึกพิมพ์ด้วยโปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัสจากบทเรียนที่ง่าย ๆ และเพิ่มลำดับความยากขึ้น		
3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อทำการสอนเสร็จสิ้น		
4. วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัสโดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ หลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบวัดความคิดเห็น		

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาการพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัส ก่อนเรียน โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. การศึกษาการพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัส หลังเรียน โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. การเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัส ก่อนและหลังเรียน โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สรุปผลการวิจัย

1. นวัตกรรมมีประสิทธิภาพ E1 เท่ากับ 85.80 มีประสิทธิภาพ E2 เท่ากับ 83.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน-หลังใช้ชุดฝึกทักษะ มีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย เท่ากับ 12.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.54 โดยนักศึกษามีคะแนนความก้าวหน้าสูงสุด 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 30 นักศึกษามีคะแนนความก้าวหน้าต่ำสุด 0 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0

3. นักเรียนมีความพึงพอใจ/ความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือรายการผู้ให้บริการดูแลเอาใจใส่กระตือรือร้น ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือรายการผู้ให้บริการมีความสุภาพ เป็นมิตร ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.69) และต่ำที่สุดคือรายการมีการอธิบายการใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.50)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

1. ก่อนที่จะนำเครื่องมือใด ๆ ไปใช้ในห้องเรียนผู้วิจัยควรศึกษาทางด้านบริบทของเนื้อหาที่จะต้องทำการจัดการเรียนการสอน บริบทของนักศึกษา รวมถึงบริบทของห้องเรียนที่สามารถเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อความเหมาะสมในทุกด้าน เพราะหากนำไปใช้ผิดพลาดก็จะได้กลับกันโดยทันที

2. ข้อจำกัดทางด้านโปรแกรมสำเร็จรูป โปรแกรมที่นำมาใช้ในการฝึกพิมพ์นั้นจำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาประกอบการเรียนการสอน

3. ในการใช้โปรแกรมเพื่อให้ได้ผลนั้นผู้สอนอาจจะต้องกระตุ้นผู้เรียนบ้างในบางครั้ง เพราะผู้เรียนอาจยังไม่มีความรับผิดชอบเพียงพอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการฝึกพิมพ์จากโปรแกรมสำเร็จรูปนั้นอาจจะเป็นเพียงการฝึกพิมพ์ที่ให้ผู้เรียนมีความถนัดเบื้องต้นเท่านั้น ผู้สอนอาจจะต้องหาใบงานเสริมเพื่อให้ผู้ฝึกพิมพ์สามารถพิมพ์ประโยคต่างๆ เพิ่มขึ้นได้

2. ถ้าผู้เรียนมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นผู้เรียนอาจจะต้องหาวิธีการวัดแบบอื่นเพิ่มขึ้นได้

3. เวลาฝึกพิมพ์เพื่อบันทึกสถิตินั้น ผู้สอนอาจไม่จำเป็นต้องให้วัดจากโปรแกรมเพียงอย่างเดียว อาจจะให้ผู้เรียนลองฝึกพิมพ์จาก Microsoft Word และคำนวณค่าสถิติด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนฝึกคิดการคำนวณค่าสถิติและค่าคะแนน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสเพิ่มมากขึ้น และสามารถพิมพ์ได้อย่าง คล่องแคล่วรวดเร็ว และแม่นยำ
2. ผู้สอนสามารถใช้โปรแกรมการฝึกพิมพ์สำหรับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (20200-1005) เพื่อฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในสาขาวิชาการเลขานุการให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเลขานุการ ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางประชิด เดชเดโช
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(เลขานุการ)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้าน สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างเสริมวินัยให้แก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ของตนเองทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นครูที่ปรึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำ

ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม ปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงด้านพฤติกรรมการเรียน เมื่อนักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบ จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนและมีความขยันอดทน มีแรงจูงใจ ทำให้มีผลการเรียนดีขึ้น ซึ่งจะจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน และครูทุกท่านที่จะนำมาเสริมสร้าง พัฒนานักเรียนให้มีคุณค่ามีคุณประโยชน์ต่อครอบครัว โรงเรียน สังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเลขานุการ กลุ่ม 2 จำนวน 25 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่

1. วินัยในตนเอง
2. ความรับผิดชอบ
3. แรงจูงใจในการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

สมมติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบแบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเลขานุการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. กำหนดวัตถุประสงค์

4. กำหนดกลุ่มประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน

5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเลขานุการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม

7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเลขานุการ ภาคเรียนที่ 2/2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน ตอบแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรง โดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง ครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียน และการเรียนมากขึ้น ปรากฏว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเข้าใจใตต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความ

เต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความสนใจการเรียนของนักเรียน

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีความมีวินัยและมีความรับผิดชอบมากขึ้น ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง

2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไข และสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของ

เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน

ของนักเรียนระดับ ปวช.3 แผนกวิชาการเลขานุการ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางพัชณี โทมัย
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(ธุรกิจศึกษา-เลขานุการ)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาของการวิจัย

จากการที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนในรายวิชาเลขไทย ประยุกต์ นักเรียนระดับ ปวช.3 แผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช นอกจากนักเรียนจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาแล้ว ปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ การมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของสังคมที่ทุกคนต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสุข วินัยในตนเองนี้เป็นคุณธรรมประการหนึ่ง ที่ทุกคนควรสร้างขึ้น สำหรับ

บังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้คนเราบรรลุจุดมุ่งหมายของชีวิต ประสบความสุขความเจริญในชีวิต จึงเป็นวินัยที่ครูควรสร้างสรรค์ให้เกิดแก่นักเรียน เพราะถ้านักเรียนมีวินัยในตนเองก็จะทำให้นักเรียนได้ควบคุมพฤติกรรมของตน ให้เป็นไปในทางที่ดีงามและประสบความสำเร็จในชีวิต จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของวินัยในห้องเรียน จึงได้ทำการศึกษาเรื่อง เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียนของนักเรียนชั้น ปวช. 3 แผนกเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเจตคติต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน

สมมติฐานการวิจัย

เมื่อนักเรียนมีวินัยในตนเองแล้วก็จะทำให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับ ปวช.3 แผนกเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 53 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับ ปวช.3 แผนกเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 27 คน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

เครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถาม

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1. นักเรียนทำการบ้านเสมอจนถึงคาบเรียน	40.74	22.22	37.04
2. นักเรียนหลีกเลี่ยงงานที่ครูมอบหมาย	37.04	0	62.96
3. นักเรียนไม่เคยอดทนทำงานที่ครูมอบหมาย	37.04	25.92	37.04
4. เวลาใกล้สอบนักเรียนมีความพร้อมในการดูหนังสือ	55.56	7.40	37.04
5. เมื่อนักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยทันที	62.96	0	37.04

1. นักเรียนทำการบ้านเสมอจนถึงคาบเรียน นักเรียนที่ทำประจำมีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 40.74% นักเรียนที่ไม่เคยทำคิดเป็น 37.04% ส่วนนักเรียนที่ทำบางครั้งคิดเป็น 22.22% แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีที่ทำการบ้านก่อนถึงคาบเรียน

2. นักเรียนหลีกเลี่ยงงานที่ครูมอบหมาย นักเรียนที่ไม่เคยทำมีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 62.96% นักเรียนที่ทำประจำคิดเป็น 37.04% นักเรียนที่ทำบางครั้งไม่มีเลย แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการที่จะหลีกเลี่ยงการทำงานที่ครูมอบหมาย

3. นักเรียนไม่เคยอดทนทำงานที่ครูมอบหมาย นักเรียนที่ทำประจำและไม่เคยทำมีค่ามากที่สุดคิดเป็น 37.04% ส่วนนักเรียนที่ทำบางครั้งคิดเป็น 25.92% แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีที่จะอดทนทำงานตามที่ครูมอบหมาย

4. เวลาใกล้สอบนักเรียนมีความพร้อมในการดูหนังสือ นักเรียนที่ทำประจำมีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 55.56% นักเรียนที่ไม่เคยทำคิดเป็น 37.04% ส่วนนักเรียนที่ทำบางครั้งคิดเป็น 7.40% แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเตรียมความพร้อมในการดูหนังสือเมื่อใกล้เวลาสอบ

5. เมื่อนักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยทันที นักเรียนที่ทำประจำมีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 62.96% นักเรียนที่ไม่เคยทำคิดเป็น 37.04% ส่วนนักเรียนที่ทำบางครั้งไม่มีเลย แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีที่ทำผิดแล้วพยายามแก้ไขโดยทันที

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยทางสังคม
2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเจตคติที่ดีของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนมีวินัยในตนเองมากขึ้น

**ความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ
ของนักเรียน นักศึกษา แผนกวิชาการเลขานุการ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช**

ผู้วิจัย	นางนรินทร์ นวลเจริญ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(การจัดการโลจิสติกส์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาวิชาชีพด้านเลขานุการ เป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีความสำคัญต่อองค์กรทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน จากพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้บทบาทของเลขานุการในฐานะผู้บริการสนับสนุนทวีความสำคัญขึ้นเป็นอย่างมากต่อประสิทธิภาพของการบริหารองค์กรทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน งานเลขานุการเปลี่ยนไปตามปริวรรต

เทคโนโลยี การจัดการเรียนการสอนด้านเลขานุการจำเป็นต้องนำความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยเกี่ยวกับกระบวนการการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อรวบรวมข้อมูล การสื่อสารกับข้อมูลและสารสนเทศ ที่เก็บในเครื่องคอมพิวเตอร์ เรียนรู้หลักการวิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การเรียนการสอนสาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปี 2563 ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีการพัฒนาการเรียน การสอนให้ทันสมัยบรรจุเนื้อหาวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพจริง มีการนำเอาความเจริญทางด้านเทคโนโลยีมาปรับเข้ากับการเรียน การสอน พยายามจัดให้สอดคล้องความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ในทางปฏิบัติ ได้ประสบปัญหา ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน หลายประการ เช่น การเนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนไม่ใช้เทคโนโลยีใหม่ในการสอน สภาพแวดล้อมในการเรียนโดยทั่วไปไม่เอื้ออำนวยในการเรียนการสอน

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อจะนำไปพัฒนาการเรียน การสอน ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านความสนใจของนักเรียนนักศึกษา แผนกการเลขานุการ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านคุณภาพเพื่องานในแผนกการเลขานุการ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านครูผู้สอนในแผนกการเลขานุการ
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านหลักสูตรการเรียนการสอนของครูผู้สอนในแผนกการเลขานุการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เข้ามาใช้บริการในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2563-เดือนมกราคม 2564 ตามสถิติการใช้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 50 คน ตามสูตรของทาโรยามาเน (Taro Yamane) ที่มีความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการของนักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียน

สาขาวิชาการเลขานุการของนักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 50 ฉบับ
3. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน พบว่า แบบสอบถามจำนวน 50 ฉบับ ได้รับคืน 50 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจาก นักเรียนนักศึกษาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 50 ฉบับ
3. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน พบว่า แบบสอบถามจำนวน 50 ฉบับ ได้รับคืน 50 ฉบับ คิดเป็น 100% และมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็น 100%

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของ นักเรียนนักศึกษา แผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้สูตรค่าเฉลี่ย
3. สูตรค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation – S.D) (Lafferty Petter and Rowe Julain 1995 : 561 – 562)

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการของนักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านดังนี้

- (1) ด้านความสนใจของนักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการ นักเรียนนักศึกษามีความคิดเห็นว่าประทับใจวิชาการเลขานุการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
- (2) ด้านคุณภาพเพื่องานในแผนกการเลขานุการนักเรียนนักศึกษาสามารถเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- (3) ด้านครูผู้สอนในแผนกการเลขานุการนักเรียนนักศึกษามีความคิดว่าครูผู้สอนมีเนื้อหาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน

(4) ด้านหลักสูตรการเรียน การสอน ของครูผู้สอนในแผนกการเลขาณการ นักเรียนนักศึกษาที่มีความคิดว่าการเรียน การสอน มีประโยชน์ น่าสนใจ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นควรศึกษาความพึงพอใจของการเรียนการสอนสาขาอื่นๆในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชทั้งนี้เพื่อนำผลไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของแต่ละสาขา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงเหตุผลของนักเรียนนักศึกษาที่ตัดสินใจเรียนในแผนกเลขาณการ
2. ได้ทราบถึงเจตคติที่ดีของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อวิชาการเลขาณการ
3. ได้นำผลการสำรวจข้อมูลมาปรับใช้ในการพัฒนางานเลขาณการ

การปรับปรุงพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาเรียน

ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การจัดการสำนักงาน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวขวัญใจ สีตอง
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.ธุรกิจศึกษา-การเลขาณการ
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญของมนุษย์ มนุษย์ใช้การติดต่อสื่อสารในการรับส่งข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้สามารถก้าวทันต่อสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน ทำให้เทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการประยุกต์เครื่องมือและอุปกรณ์สื่อสารให้มีประสิทธิภาพสูงในการทำสื่อสารเป็นไปอย่างไร้พรมแดน ในแต่ละวันคนที่ไม่มีโทรศัพท์มือถือจะต้องมีการใช้โทรศัพท์ในด้านต่างๆ เช่น โทรออก รับสาย ฟังเพลง เล่นเกม อย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นอย่างน้อย บางคนจะใช้เวลาอยู่กับหน้าจอโทรศัพท์มากกว่าครึ่งวันโทรคุยเล่นกับเพื่อน โทรคุยกับแฟน เล่นเกม อัปเดตสถานะ เป็นต้น แต่คนบางกลุ่มที่ใช้เวลาเกือบทั้งวันกับโทรศัพท์ อาจจะใช้เวลาติดต่อดูธุรกิจ ทำธุรกรรมทางการเงิน ติดต่อประสานงานต่างๆ จากข้อมูลข้างต้นจะพบว่าโทรศัพท์มือถือเครื่องเล็กๆ เพียงเครื่องเดียวแต่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์มากมาย ทั้งในด้านของสังคม ด้านธุรกิจ ด้านการศึกษา และด้านบันเทิง ซึ่งแต่ละคนอาจจะใช้ประโยชน์ในแต่ละด้านมากน้อยแตกต่างกันไป เนื่องจากโทรศัพท์ได้เป็นที่ยอมรับว่าเป็นอุปกรณ์สื่อสารที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต ปัจจุบันสมาร์ทโฟนเป็นโทรศัพท์แบบพกพาขนาดเล็กซึ่งมีความสามารถคล้ายคอมพิวเตอร์และสามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้และเป็นที่นิยมกันมากกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักเรียน ซึ่งสามารถสังเกตได้ทั้งการใช้

เปิดเผยและการแอบใช้ในชั้นเรียน เห็นได้ว่านักเรียนนำสมาร์โฟนมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็นำมาใช้ในเรื่องส่วนตัวด้วย

การที่นักเรียนได้นำสมาร์โฟนมาใช้ในขณะเรียนนั้นได้ส่งผลกระทบต่อการเรียนมากขึ้น พบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความมีวินัยและความรับผิดชอบ จึงทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่พึงประสงค์ ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ส่งผลต่อ

นักเรียนบางคนมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ไขปัญห โดย การปรับปรุงพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาเรียน ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 การจัดการสำนักงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน ที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในชั้นเรียนของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้วิธีเก็บโทรศัพท์ก่อนเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 การจัดการสำนักงาน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรายงานครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วย ๓ ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม การใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน
ด้านที่ 2 ด้านผลกระทบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน

ด้านที่ 3 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้โทรศัพท์ก่อนเรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือ

1. กำหนดสิ่งต้องประเมิน
2. ศึกษาทฤษฎีหลักการต่าง ๆ จากตำรา แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสอบถามออนไลน์
5. ตรวจสอบโดยครูผู้เชี่ยวชาญในกลุ่ม PLC
6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในกลุ่ม PLC เพื่อให้ข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์ มีความชัดเจนในข้อคำถามและภาษาที่ใช้

7. สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

8. หลังจากการปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ผู้เชี่ยวชาญในกลุ่ม PLC เสนอแนะจึงดำเนินการส่งลิงค์ให้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปสอบถามความคิดเห็นกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดทำเป็นแบบสอบถามออนไลน์
3. กลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบสอบถามครบทุกคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับยี่ห้อของโทรศัพท์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปัจจุบันนักเรียนใช้โทรศัพท์ยี่ห้อ iPhone HUAWEI และ VIVO ตามลำดับ
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์ในการเล่นเฟส แชนเฟส มากที่สุด รองลงมา ดูวิดีโอ, โทและรับสาย ถ่ายรูปและถ่ายวิดีโอ, เล่นเกมส์, ฟังเพลง ตามลำดับ
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียน

3.1 พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาเรียน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาเรียน อยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการใช้โทรศัพท์เพื่อศึกษาหาความรู้ เช่น แพลตฟอร์มภาษาอังกฤษ หรือคิดเลข มากที่สุด รองลงมา คือ การใช้โทรศัพท์ด้านสื่อสารออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ อินสตาแกรม ทวิตเตอร์ ฯลฯ การใช้โทรศัพท์เพื่อถ่ายรูป ถ่ายคลิปวิดีโอ อัปเดตเสียง การใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อแชทพูดคุยกับเพื่อน แฟน การใช้โทรศัพท์เพื่อตามเพื่อนให้เข้าเรียน การใช้โทรศัพท์เพื่อฟังเพลง ดูคลิป เล่นเกมส์ และใช้โทรศัพท์เพื่อส่งข้อความ SMS MMS ตามลำดับ

3.2 ผลกระทบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน พบว่า การใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนผลกระทบ เป็นบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ไม่ค่อยพูดคุยกับผู้คนรอบข้าง มากที่สุด รองลงมา คือ ไม่มีสมาธิในการเรียน ปวดตามคอ บ่า ไหล่ จากการก้มมองโทรศัพท์มากเกินไป ไม่ได้ยินเสียงครู หรือตูดสิ่งที่ครูสอนไม่ทัน รู้สึกไม่พอใจเมื่อครูประจำวิชาห้ามใช้โทรศัพท์หรือให้เก็บโทรศัพท์ โมโหเวลาเพื่อนกวนตลก กำลังเล่นโทรศัพท์อยู่ เกิดการหลอนเหมือนได้ยินเสียงโทรศัพท์ และหงุดหงิดเวลาไม่ได้เล่นโทรศัพท์ ตามลำดับ

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนที่ครูจะใช้วิธีการเก็บโทรศัพท์ก่อนเรียน มีระดับผลการเรียนเท่าเดิม และความคิดเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ครูใช้วิธีการเก็บโทรศัพท์ก่อนเรียน มีระดับผลการเรียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนรู้โดยการปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ในห้องเรียนระหว่างเรียน โดยการเก็บโทรศัพท์มือถือก่อนเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.1 การจัดการสำนักงาน ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและมีสมาธิในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น จึงควรนำวิธีการปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ในห้องเรียนโดยการเก็บโทรศัพท์มือถือไปใช้กับทุกๆ รายวิชา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ในชั้นเรียนของนักเรียน
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้วิธีเก็บโทรศัพท์ก่อนเรียนเพิ่มขึ้น

ความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษา ในการใช้ห้องคอมพิวเตอร์
ของแผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวพรรณวดี พลอยมี
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การจัดการสำนักงาน)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โลกปัจจุบันได้ก้าวเข้าสู่ยุค “สังคมการเรียนรู้” ความมั่นคงและความผูกพันของแต่ละสังคม ไม่ได้ขึ้นอยู่กับทรัพยากรหรือกำลังอาวุธต่อไป หากขึ้นอยู่กับ ภูมิปัญญา เป็นหลัก จึงทำให้ประเทศต่างๆ ได้ให้ความสนใจกับการจัดการศึกษา เน้นการสร้างภูมิปัญญาของแต่ละสังคมให้มีศักยภาพสูง แข็งแรงเพียงพอแก่ภาคการผลิต รวมทั้งการนำไปสู่ความเป็นปึกแผ่นของสังคม เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเทคโนโลยีที่ผสมผสานกันระหว่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีคมนาคม ที่มีส่วนสำคัญต่อการนำสารสนเทศซึ่งประกอบด้วยข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ให้สามารถเคลื่อนไหลได้สะดวกรวดเร็วเป็นปัจจัยในการดำเนินงานกิจการงานต่างๆ เทคโนโลยีเครือข่ายจึงเป็นหัวใจที่สำคัญสำหรับสถาบันการศึกษาโดยเน้นการรวมระบบสื่อสารต่างๆ ให้เป็นหนึ่งเดียวเพื่อประโยชน์ทางด้านการเข้าถึงข้อมูล และขมความรู้นบนพื้นฐานหรือเครือข่ายของสถาบันการศึกษาต้องรวมเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต เครือข่ายการเข้าถึงแบบไร้สาย รวมทั้งระบบการกระจาย สัญญาณ เช่น เครือข่ายวิทยุโทรทัศน์ ทั้งนี้เทคโนโลยีในอนาคตกำลังรวมตัวกันบนพื้นฐานของการใช้งานร่วมกับ IP Network การวางโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีของสถาบันการศึกษาจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทราบความพึงพอใจในการใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ กรณีศึกษานักเรียนระดับชั้น ปวช.3 ภาคเรียนที่ 2/2563ทั้งด้านสถานที่ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนเพื่อจะได้ข้อมูล

พื้นฐานสำหรับการเรียนการสอนในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชและเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนในการใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยการศึกษาความพึงพอใจในการใช้ห้องคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน ที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

จากสภาพปัญหาผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยการศึกษาความพึงพอใจในการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ของนักเรียนแผนกเลขานุการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงในการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการให้บริการ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านบุคลากรที่ให้บริการ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านสถานที่ให้บริการ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านเทคโนโลยีที่ให้บริการ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนแผนกเลขานุการ ระดับ ปวช.3 ที่เข้ามาให้บริการในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2563-กุมภาพันธ์2564 ตามสถิติในการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลมี 4 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ระดับความพึงพอใจ ประโยชน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวกับการบริการที่มีการใช้บริการห้องคอมพิวเตอร์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้สูตรค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจในการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ของนักเรียนนักศึกษาแผนกเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการใช้บริการที่ได้รับความนิยมคุ้มค่า คำนึงประโยชน์ให้มากที่สุด และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย ดังนั้นผู้บริหารควรจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อพัฒนาในด้านนี้
2. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการใช้บริการมีการแต่งกายของบุคลากรเหมาะสมกับการบริการ พุดจาด้วยน้ำเสียงที่สุภาพ ประจําอยู่ในโซนที่ตนรับผิดชอบ
3. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้บริการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ มีความสะอาด ของสถานที่มีความเหมาะสมต่อการให้บริการ ควรจัดหาทำเลที่เหมาะสมในการสร้างห้องน้ำขึ้นมาใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลความคิดเห็นของ นักเรียนแผนกเลขานุการ ระดับ ปวช.3 ต่อการบริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้แนวทางในการพัฒนาการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสุภาวรรณ จันทร์หุย
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บ.บ. (การจัดการทั่วไป)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาเยาวชนทั้งทางด้านปัญญา บุคลิกภาพและช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิต ทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพมีมาตรฐานความเป็นเลิศ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังที่มาตรา 6 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากสภาพสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) จึงได้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนใน สังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะพร้อมทั้ง มีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน

ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาในระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน

ที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อให้นักเรียน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการพัฒนา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 53 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน นักศึกษา
2. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง
3. สร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. กำหนดรูปแบบการสร้างแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์ข้อมูล
3. เก็บรวบรวมและประเมินผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามจากกลุ่ม ตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนักศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด ระดับ ปวช.3 แผนกที่ศึกษาอยู่ แผนกวิชาเลขานุการ รายได้ต่อวันในการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช 100 - 150 บาท เกณฑ์เฉลี่ยสะสม 2.00-3.00

2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านครูผู้สอน รองลงมาคือ ด้านผู้ปกครอง ด้านผู้เรียน ด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนนักศึกษากับครู รายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

- 1) ด้านผู้เรียน ควรส่งเสริมในด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนให้มากขึ้น
- 2) ด้านครอบครัว ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนมากขึ้น
- 3) ด้านครูผู้สอน ควรส่งเสริมพัฒนาครูให้ได้รับการอบรมเรียนรู้ทางด้านวิชาชีพให้มากขึ้น
- 4) ด้าน สภาพ แวด ล้อม ใน วิทยาลัย อาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช ควรส่งเสริมสภาพบรรยากาศที่เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ให้มากขึ้น
- 5) ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนนักศึกษากับครู ควรส่งเสริมให้ครูดูแลและให้คำปรึกษากับนักเรียนนักศึกษามากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการทดสอบวัดความรู้นักเรียน นักศึกษาอยู่ตลอดเวลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา
2. ได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา

แผนกวิชาการจัดการทั่วไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO วิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย น.ส.ปานทิพย์ จันทรวงฤทธิ์
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาการจัดการคลังสินค้าในงานโลจิสติกส์ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ครูผู้สอนได้วิธีการสอนแบบบรรยายและสาธิตตัวอย่างประกอบ ซึ่งในชั้นเรียนจะผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การฝึกงาน เป็นเวลา 1 ภาคเรียน ระยะเวลาประมาณ 4 เดือน ทำให้ผู้เรียนบางคนมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนดีในระดับหนึ่ง อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายขาดความสนใจเรียนรู้

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO ครูผู้สอนจึงจัดหาสื่อออนไลน์ เพื่อปรับพื้นฐานความรู้และฝึกทักษะในการจัดการคลังสินค้าของนักศึกษา ให้สามารถเรียนรู้โดยเกิดความเข้าใจ และเกิดทักษะในการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO ได้เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO วิชาการจัดการต้นทุนในงานโลจิสติกส์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ของนักเรียนระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ทบทวนเพื่อเพิ่มความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 27 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO วิชาการจัดการต้นทุนในงานโลจิสติกส์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ โดยใช้แบบทดสอบก่อนการใช้สื่อออนไลน์ และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ฉบับ มี 10 ข้อ

2. สื่อออนไลน์ เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO นักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนก่อนจัดการเรียนการสอน โดยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัดกับกลุ่มประชากร
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO กับนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ จำนวน 27 คนในชั้นเรียนร่วมกัน
3. ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ผู้วิจัยให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ จำนวน 27 คน ทำแบบชุดซ่อมเสริม เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO ในรายวิชาการจัดการต้นทุนในงานโลจิสติกส์
4. หลังจากการให้นักศึกษา ทำแบบชุดซ่อมเสริมเรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO แล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบภายหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริม (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม
5. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริมของนักเรียนระดับ ปวส. 1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ มาหาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลโดยใช้ค่าร้อยละ โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบฝึกทักษะ เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO ของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ จำนวน 27 คน ทำแบบทดสอบได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือเกณฑ์ผ่านต้องได้คะแนน 70% ขึ้นไป โดยจากผลการทดสอบคะแนนของนักศึกษาก่อนการใช้สื่อการเรียนออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยทั้งหมด 2.44 หรือร้อยละ 11.0 และคะแนนของนักเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยทั้งหมด 8.96 หรือร้อยละ 89.0 ผลสรุปคือ จากนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 27 คน นักศึกษาผ่านเกณฑ์ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 89.0 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ซึ่งแสดงว่าสื่อการเรียนออนไลน์ที่ใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเครื่องมือที่ให้นักศึกษามีความรู้อย่างมากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาผ่านเกณฑ์เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การสร้างสื่อออนไลน์ในรายวิชาที่มีการคำนวณ ควรจะสร้างเป็นตารางเพื่อความง่ายและสะดวกต่อการศึกษารู้อย่างของนักศึกษา และควรมีเฉลยแบบฝึกหัดเพื่อให้นักศึกษาได้ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัด

**ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน
วิชาการและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002)
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563**

ผู้วิจัย	นางสาวกัมพิกา แสงสุวรรณ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การจัดการทั่วไป) บธ.บ.(การบัญชี) บธ.ม.(วิทยาการจัดการ)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 มีข้อความเกี่ยวกับการจัดการศึกษาความตอนหนึ่งว่า ".....ความรู้ที่จะศึกษามีอยู่สามส่วน คือ ความรู้วิชาการ ความรู้ปฏิบัติการ และความคิดอ่านตามเหตุผลความเป็นจริงซึ่งแต่ละคนควรเรียนรู้ให้ครบ เพื่อสามารถนำไปใช้ประกอบกิจการงาน และแก้ปัญหาทั้งปวงได้อย่างมีประสิทธิภาพ....." เป็นกระแสพระราชดำริซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการจัดการศึกษาอันทรงคุณค่ายิ่ง เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ค่านิยม เจตคติและคุณภาพของบุคคล เพื่อให้เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในโลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วทั้งด้านวิทยาการความก้าวหน้า โดยเฉพาะเทคโนโลยีสื่อสาร หรือการแข่งขันอย่างรุนแรงด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นสาระสำคัญของแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงระบุไว้ชัดเจนให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะการศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญที่สามารถพัฒนาคุณภาพของบุคคล เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและยั่งยืน เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นกลับมาพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถาบันการศึกษานึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์ในการ ศึกษาวิชาชีพ ทำการวิจัย ผลิตครู ผลิตผู้เรียน และส่งเสริมวิทยฐานะครู ซึ่งจากปณิธานดังกล่าวนี้วิทยาลัยฯ สามารถผลิตผู้เรียนที่มีคุณภาพ ไปประกอบอาชีพสุจริตได้เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในด้านสายอาชีพ เป็นระยะเวลานานหลายปีแล้ว จึงเล็งเห็นว่านักศึกษาที่จบไปแล้ว และนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาเป็นอาชีพได้นั้น ต้องได้รับการพัฒนาจากครูผู้สอนเป็นสำคัญ และสิ่งที่ขาดเสียมิได้เลยก็คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้รายงานในฐานะที่เป็นผู้สอนวิชาการและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) เห็นว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาอย่างยิ่ง จึงทำการศึกษาแนวทางและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจะบังเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี และเนื่องจากสภาพการจัดการเรียนการสอนในวิชาการและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพได้จริง จะต้องจัดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันและความสนใจของผู้เรียน มี

การฝึกทักษะการปฏิบัติงาน ให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยกันทำความเข้าใจสิ่งที่เรียน มีกิจกรรมหลากหลายสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการบูรณาการทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้ให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้นรวมทั้งมีทักษะชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ดังนั้น จึงได้มีการจัดทำแบบสอบถามขึ้นในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เพื่อประเมินผลความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ในรายวิชาการและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุง พัฒนาการสอนของครูผู้สอน ให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาการและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนในภาคเรียนถัดไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาการและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช คือความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่เรียนวิชาการและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) ของ นางสาวกัมพิกา แสงสุวรรณ จำนวน 81 คน จำแนกได้ดังนี้ ระดับ ปวส.1 การบัญชี กลุ่ม 1 จำนวน 41 คน, ระดับ ปวส.1 การจัดการโลจิสติกส์ จำนวน 21 คน และระดับ ปวส.1 การเลขานุการ กลุ่ม 1 จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นข้อความเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ แผนกวิชาที่สังกัด ระดับชั้น วิชาที่ประเมิน และครูผู้สอนที่ได้รับการประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาการและการจัดการสมัยใหม่

(30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ กำหนดขึ้นตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) มีการประมาณค่าคำตอบของคำถามดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 161)

- ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 ความพึงพอใจในหัวข้อนี้มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนี้มาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนี้ปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนี้น้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนี้น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถามและข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม

3. สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ได้แก่ แผนกวิชา ระดับชั้น รายวิชาที่ประเมิน และครูผู้สอนที่ได้รับการประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของ นักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

5. เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

6. เขียนรายงานการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 81 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบการบรรยายโดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าความถี่แต่ละรายการ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ได้แก่ แผนกวิชาที่สังกัด ระดับชั้น วิชาที่ประเมิน และครูผู้สอนที่ได้รับการประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ของลิเคิร์ต (Likert)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถามและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามการศึกษาศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 โดยครูผู้สอนคือ คุณครูกัญญิศา แสงสุวรรณ สังกัดแผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 มากที่สุด ร้อยละ 50.6 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ร้อยละ 25.9 และสาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1 ร้อยละ 23.5

การศึกษาค่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.18 โดยมีความพึงพอใจต่อ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน รายการผู้สอนใช้สื่อการสอนได้อย่างน่าสนใจ สูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.46 ส่วนรายการที่มีความพึงพอใจต่ำที่สุดคือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน รายการผู้สอนเข้าสอนและเลิกสอนตรงตามเวลา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.56 และด้านการวัดและประเมินผล รายการผู้สอนมีวิธีการวัดผลหลายวิธี อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.58

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการจัดทำวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนทุกแผนกวิชา เพื่อพัฒนาคุณภาพการ

จัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน/นักศึกษา ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นไปอย่างเหมาะสม มีผลการเรียนที่ดีขึ้น
3. ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนในภาคเรียนถัดไป
4. เป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เลขานุการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวอังคณา ชูสุวรรณ
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(ธุรกิจศึกษา)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเองซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรควินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ของตนเองจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นคุณครูสอนนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการ กลุ่ม 1 ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนบาง

คนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลกระทบต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้และส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้ผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้ผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1 จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.1 เลขานุการ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 29 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบต่อหน้าที่ในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการ ห้อง 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบต่อมากขึ้น ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอก

การบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและมีความรับผิดชอบหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไข และสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน รหัสวิชา 30214-2001

ผู้วิจัย	นางกชนน เอียดแก้ว
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บ.ธ.ม (การจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยในสังคมที่เป็นยุคดิจิทัล ส่งผลให้ค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนไทยบางส่วนไม่สามารถเลือกรับปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่งผลให้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่เป็นรากเหง้าของคนไทยถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่ค่านิยมยึดตนเองเป็นหลักมากกว่าการคำนึงถึงสังคมส่วนรวม รักสนุกและความสบาย เชื่อข่าวลือ ขาดความอดทน ขาดวินัย วัตถุนิยม ยอมรับคนที่ฐานะมากกว่าคนดีมีคุณธรรม มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหลายประการที่ลอกเลียนแบบวัฒนธรรมจากต่างประเทศ ชี้ให้เห็นว่าคนไทยยังขาดทักษะในการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีจากต่างประเทศ มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ละทิ้งค่านิยมที่ดีงามอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยและลดคุณค่าของความเป็นไทย จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการปรับเปลี่ยนให้คนมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579) กอปรกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ได้กล่าวว่า คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ ทำให้ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของคนในสังคมไทย ดังนั้น บุคคลที่จะอยู่รอดและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขต้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่รวดเร็วขึ้นได้ โดยที่บุคคลสามารถที่จะกล้าพูด กล้าคิด กล้าทำ

และกล้าเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ พฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมจึงเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่จะช่วยให้เยาวชนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและวางรากฐานและพัฒนาให้คนไทยเป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี ค่านิยมที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีจิตสำนึกที่ต่อสังคมส่วนรวม เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ให้สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคน โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง โดยทักษะสำคัญจำเป็นในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะที่เรียกตามคำย่อว่า 3Rs 8Cs ประกอบด้วย การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics) ส่วน 8Cs ประกอบด้วย ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion) ซึ่งเป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญของทักษะขั้นต้นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และคุณลักษณะที่เด็กไทยจำเป็นต้องมี (ณัฐพงษ์ เพราแก้ว, 2559)

การกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของบุคคลเป็นลักษณะบุคลิกภาพอย่างหนึ่งที่เกิดจากลักษณะของบุคคลและสภาพแวดล้อม โดยแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกัน บุคคลสามารถแสดงออกซึ่งความต้องการของตนได้อย่างเหมาะสมโดยสื่อออกมาทั้งทางวาจา น้ำเสียง สีหน้า และท่าทาง เมื่อพิจารณาในบริบทของสังคมไทยจะพบว่า ผู้ใหญ่มักอบรมเลี้ยงดูเด็กไทยให้มีความอ่อนน้อมถ่อมตน เกรงอกเกรงใจผู้อื่น มีความนอบน้อม การเลี้ยงดูเช่นนี้อาจทำให้เด็กพัฒนากลายเป็นความไม่กล้าแสดงออกซึ่งสิทธิและความต้องการของตนได้อย่างเหมาะสม สิ่งนี้เองจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุคคลไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่บุคคลมีลักษณะการแสดงออกที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการสนทนาได้ เนื่องจากผู้ที่ไม่กล้าแสดงออกมักจะประสบปัญหาในการสื่อสารและการตัดสินใจ จึงมักกลัวการประเมินที่ส่งผลทางลบแก่ตน เป็นผลให้บุคคลที่ไม่กล้าแสดงออกมักจะคล้อยตามสิ่งซึ่งนำที่ได้รับได้ง่าย (ภารดี ศิริสุทธิพัฒนาม, 2551)

พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมเป็นสิ่งที่สำคัญในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีความรู้สึกดีต่อตนเอง ควบคุมตนเองได้ ลดความประหม่า เหนื่อย ความกลัว ความวิตกกังวลได้ มีทักษะในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถแสดงออกได้ถึงความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความสนใจ อารมณ์ตามความต้องการที่แท้จริงของตนเองได้อย่างเปิดเผยและจริงใจตามความเป็นจริง ปราศจากความวิตกกังวล และเคารพสิทธิของตนเอง ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น กล้าฝ่าฟันอุปสรรคและปัญหาในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีความสุข ตรงกันข้าม หากบุคคลนั้นมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างไม่เหมาะสมหรือบกพร่อง บุคคลนั้นจะพบปัญหาด้านการติดต่อสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งจะทำให้เกิดความยากลำบากในการทำงาน การเรียน รวมไปถึงการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตด้วย (จิตรารมณ ชีรนวนิชย์, 2556)

ในระยะวัยรุ่นเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตเป็นวัยวิกฤต (Critical Period) หรือวัยพายุพายุ (Storm and Stress) เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนการดำรงชีวิตอย่างมาก มีปัญหาและความยากลำบากในการปรับตัว มีการเปลี่ยนแปลงมากและรวดเร็วในทุกด้านของพัฒนาการ ซึ่งเป็นช่วงปรับเปลี่ยนการเรียนในระดับมัธยมศึกษา วัยรุ่นทั้งหญิงและชายมักมีปัญหาเรื่องการปรับตัวเรื่องการเรียน เรื่องเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ในวัยรุ่นบางกลุ่มมีพฤติกรรมชอบฝ่าฝืนกฎระเบียบ ไม่ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม ไม่ชอบเข้าเรียน ชอบก่อวุ่น อาจเนื่องจากเด็กอาจมีปัญหาเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวหรืออิทธิพลกลุ่มเพื่อน ส่งผลให้การเรียนตกต่ำได้เช่นกันและอาจทำให้สูญเสียความภาคภูมิใจในตนเอง มีปัญหาทางอารมณ์ตามมา เช่น อับอายเพื่อนฝูง ครู อาจารย์ ถูกแรงกดดันจากพ่อแม่อีกด้วย ดังนั้น วัยรุ่นจึงต้องเรียนรู้ในการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งขึ้นอยู่กับพฤติกรรมความกล้าแสดงออกที่เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคลที่ตัววัยรุ่นได้ปฏิสัมพันธ์ด้วย (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2553)

ในการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกทักษะและส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมโดยใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนการสอน รายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน รหัสวิชา 30214-2001 เป็นการทำให้บุคคลมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมช่วยให้มีบุคลิกที่ดีขึ้นสามารถปรับตัว มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกกล้าพูดต่อหน้าผู้อื่นกล้าเข้าร่วมกิจกรรมได้รับการยอมรับจากเพื่อน พฤติกรรมกล้าแสดงออกสามารถที่จะฝึกฝนและสามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ในตัวของบุคคล ดังนั้น การส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมโดยใช้กระบวนการกลุ่มจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้ในการประเมินทักษะของนักศึกษา

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน รหัสวิชา 30214-2001 ได้ส่งเสริมในด้านความกล้าแสดงออก แต่ความกล้าแสดงออกในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าแสดงออกทางพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวแต่เป็นการแสดงออกทางความคิดที่สร้างสรรค์ สังเกตพฤติกรรม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ขณะสอนพบปัญหานักศึกษามีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ผู้เรียนไม่กล้าที่จะแสดงออกทางด้านความเป็นผู้นำและยังขาดความเชื่อมั่นในตนเองนั้น ครูผู้สอนจึงได้ศึกษาการแก้ปัญหาให้นักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้า

แสดงออกอย่างเหมาะสมในรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน รหัสวิชา 30214-2001 โดยใช้กระบวนการกลุ่มในชั้นเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามกลุ่มเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ (ทวิภาคี) และ ม.6 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน รหัสวิชา 30214-2001 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 ตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้แก่ เพศ กลุ่มเรียน และอาชีพหลักของผู้ปกครอง จำนวน 3 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประกอบด้วยคำถามจำนวน 19 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการนำเสนอการเป็นทีม และด้านการแสดงความคิดเห็น ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	นักศึกษามีพฤติกรรมข้อนั้นระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	นักศึกษามีพฤติกรรมข้อนั้นระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	นักศึกษามีพฤติกรรมข้อนั้นระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	นักศึกษามีพฤติกรรมข้อนั้นระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	นักศึกษามีพฤติกรรมข้อนั้นระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการประเมินระดับพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ผู้วิจัยได้กำหนดในการแปลความหมายข้อมูลตามเกณฑ์ของเบสต์ (Best, 2006 : 331) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูล พฤติกรรมนักศึกษาขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน รหัสวิชา 30214-2001 โดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยมีวิธีการเก็บรวบรวม ข้อมูลดังนี้

1. แจ้งการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการ วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ และใช้สถิติในการวิจัยดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ กลุ่มเรียน และอาชีพหลักของผู้ปกครอง โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละ (%)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในภาพรวมจากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ของเบสต์ (Best, 2006 : 331)
3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามกลุ่มเรียน โดยใช้ t-test (Independent-Sample t-test)
4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง โดยใช้ F-test หรือ One-way ANOVA และหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการตรวจสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลของการวิจัยสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทั้งหมดเป็นเพศหญิง ร้อยละ 100.0 เป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ (ทวิภาคี) ร้อยละ 57.7 และนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ทวิภาคี (ม.6) ร้อยละ 42.3 ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างและทำสวน/เกษตรกรรมมากที่สุด ร้อยละ 30.8 รองลงมาเป็นอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 19.2 ค่าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 11.5 และอื่น ๆ ร้อยละ 7.7

2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีระดับของพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.68 ($\bar{X} = 3.68$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .810 (S.D. = .810) เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ข้อที่ 4 นักศึกษาสามารถสื่อสารกับเพื่อนได้อย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.42 ($\bar{X} = 4.42$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .578 (S.D. = .578)

อันดับที่ 2 ข้อที่ 11 นักศึกษารู้สึกภูมิใจที่เพื่อนร่วมห้องยอมรับความสามารถและข้อจำกัด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.23 ($\bar{X} = 4.23$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .710 (S.D. = .710) และข้อ 19 การได้ร่วมทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.23 ($\bar{X} = 4.23$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .765 (S.D. = .765)

อันดับที่ 3 ข้อที่ 2 ถ้าเพื่อนขอร้องให้นักศึกษาทำในสิ่งที่ไม่มีเหตุผลสมควร นักศึกษากล้าที่จะบอกปฏิเสธ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.15 ($\bar{X} = 4.15$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .784 (S.D. = .784)

3. ข้อมูลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม

3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ของนักศึกษาวินัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามกลุ่มเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่กลุ่มเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษากลุ่มทวิภาคีมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมสูงกว่านักเรียนกลุ่ม ม.6

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ของนักศึกษาวินัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง โดยใช้ F-test หรือ One - Way ANOVA พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพหลักของผู้ปกครองต่างกัน มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. แม้ว่าผลการศึกษาระดับ ปวส.1 การจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมาก สถานศึกษาควรส่งเสริมและรักษาพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกและเสริมสร้างให้นักศึกษามีพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกที่สูงขึ้น ทั้งนี้อาจมีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษากล้าที่จะเข้าหาผู้ใหญ่ เนื่องจากค่านิยมในสังคมมักให้เกียรติและให้ความเกรงใจกับคนที่มีความรู้มากหรือมีฐานะทางสังคม จึงทำให้นักเรียนไม่กล้าเข้าหาผู้ใหญ่และวิทยาลัยฯ ควรมีการอบรมให้กับนักเรียนผู้ที่กำลังจะเข้ามาศึกษาต่อ ให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ทักษะพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมดังกล่าวไปปรับใช้ในการรักษาสัมพันธภาพ รักษาและปกป้องสิทธิของตนเอง โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และทำให้วิทยาลัยฯ มีนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้น

2. จากผลการศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่อยู่ในกลุ่มเรียนทวิภาคีมีความกล้าแสดงออกมากกว่ากลุ่ม ม.6 วิทยาลัยฯ ควรคำนึงถึงการสำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาอื่นก่อนเข้ารับการอบรมในโครงการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมว่ากลุ่มใดควรเข้ารับการแก้ไขกลุ่มใดควรเข้ารับการส่งเสริม ซึ่งจะทำให้สถานศึกษามีระดับพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมสูงขึ้น

3. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักเรียนวิทยาลัยฯ อื่น

4. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม เช่น ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับการศึกษา ภาวะผู้นำ และลักษณะของที่อยู่อาศัย เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบระดับพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. นักศึกษามีพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม
3. นักศึกษามีผลการเรียนที่ดีขึ้น

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายนิรุทธิ์ สระบัว
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาของรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001 - 1001 พบว่าเมื่อให้นักศึกษาจัดกลุ่มกลุ่มละ 4 คน นักศึกษาจะเลือกอยู่กลุ่มเดียวกับเพื่อนที่ตนสนิท ขาดปฏิสัมพันธ์

กับเพื่อนคนอื่นๆ ในห้อง เมื่อมอบหมายงานให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มทำงานพบว่านักศึกษา ขาดการวางแผนการทำงาน นักศึกษาบางคนจึงไม่ทราบบทบาทและหน้าที่ของตนอย่างชัดเจน ภาระงานจึงตกอยู่ที่นักศึกษาบางคนในกลุ่มเท่านั้น ทำให้ส่งงานไม่ทันตามกำหนด และผลงานยังมีข้อบกพร่อง แต่เมื่อมอบหมายงานให้นักศึกษาทำคนเดียว ผลงานของนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีข้อบกพร่องน้อยกว่าผลงานของกลุ่มแสดงให้เห็นว่านักศึกษายังขาดพฤติกรรมกรการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาค่ำกว่าที่ควรจะได้รับ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีเรียนที่ช่วยให้นักศึกษาได้มีการพึ่งพาอาศัยกัน ทำให้นักศึกษามีสัมพันธภาพอันดีกับผู้อื่น มีการปรึกษากันอย่างใกล้ชิด สมาชิกแต่ละคนทราบบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรับปรุงวิธีการทำงานของกลุ่มให้ดีขึ้นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (วรรณทิพา, 2538; Johnson, Johnson and Hobulec, 1991; Slavin, 1995)

นอกจากนี้ การเรียนแบบร่วมมือยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของตนอย่างเต็มที่ สมาชิกที่อ่อนในกลุ่มจะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จร่วมกันและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ (ดาวคลี, 2543; เพชรพรรณ, 2544; Back, 1993 อ้างถึงใน สุวิมล, 2542; Theodora De Baz, 2001)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 1 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. นักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 54 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้หลักการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการใช้แบบทดสอบการวิเคราะห์การกระจายคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3000-1001 เพื่อทดสอบความสามารถของนักศึกษาทั้ง 3 ห้อง จากนั้น

นำมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกัน จึงเลือกจับฉลากมา 1 ห้องเรียน ให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และ อีก 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มควบคุม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001-1001 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบทดสอบตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 ซึ่งหาคุณภาพของข้อสอบเรียบร้อยแล้ว และนำมาทดสอบกับนักศึกษาทั้ง 3 ห้อง นำคะแนนที่ทดสอบมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏว่าทั้ง 3 ห้องเรียน มีคะแนนเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน

2. นำคะแนนสอบจากแบบทดสอบรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001-1001 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ที่มีคุณภาพของข้อสอบแล้ว ทำการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า คะแนนสอบแบบทดสอบรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001-1001 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.01

3. ทำการเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยวิธีการจับฉลาก ผลปรากฏว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 1 จำนวน 19 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 จำนวน 19 คน และกลุ่ม 3 จำนวน 18 คน เป็นกลุ่มควบคุม ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001-1001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 เรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพในองค์การ จำนวน 6 รวม 12 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ รายวิชาวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001-1001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 เรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพในองค์การ จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ รวม 12 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001 - 1001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) พุทธศักราช 2557 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เรื่องเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพในองค์การ จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 30 ข้อ

4. แบบสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาด้านทักษะความสามารถต่อกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ระหว่างวันที่ 15 พฤศจิกายน 2563 ถึงวันที่ 15 ธันวาคม 2563 โดยแบ่งการทดลองเป็น 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ตามแผนการวิจัยแบบสองกลุ่ม มีการทดสอบหลังการทดลอง(Randomize Control Group Posttest Design)

1. ปฐมนิเทศนักศึกษา เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและ

ประเมินผลการเรียนรู้ ใช้เวลาในการทดลอง 18 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนปกติ ทดลองสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที จำนวน 6 สัปดาห์

2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง ซึ่งมีการดำเนินการในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังนี้

3. ดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพในองค์การ ตามหน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 30 ข้อ เวลา 60 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

2. เปรียบเทียบความแตกต่างกันของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบทีแบบทั้งสองกลุ่มอิสระต่อกัน(t-test Independent)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สรุปได้ว่าหลังจากการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นไปตามสมมุติฐาน

2. การศึกษาเปรียบเทียบทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สรุปว่า หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องนี้ เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และวิธีการเรียนรู้แบบปกติ ในรายวิชาการบริหารงานคุณภาพภายในองค์การ (3001 - 1001)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

1. ผู้สอนควรให้ความรู้ แนะนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจแนวคิดและขั้นตอนการเรียนรู้

2. เนื้อหาที่ใช้ในการเรียน ควรเป็นเนื้อหาที่เป็นความรู้ ทฤษฎี ที่สามารถสร้างความสนใจของนักศึกษา ไม่ยาวเกินไป

3. ผู้สอนควรเปิดกว้างสำหรับวิธีการนำเสนอแผนผังความคิดของนักศึกษา เพราะนักศึกษาแต่ละคนมีวิธีการนำเสนอแผนผังความคิดที่แตกต่างกัน เพื่อให้นักศึกษาเกิดความคิดสร้างสรรค์

4. ควรมีการอบรมครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อเป็นการขยายวิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ให้แก่ครูผู้สอนที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้

5. ผู้สอนควรแนะนำแหล่งความรู้อื่นให้กับผู้เรียน เช่น จากอินเทอร์เน็ต ห้องสมุด เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาทุกระดับชั้นเพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสในการที่จะได้รับการพัฒนาทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
2. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาในกลุ่มการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้นักศึกษามีทักษะความสามารถในการทำงานกับผู้อื่นในระดับสูง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเป็นผู้ประกอบการ
โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการจัดทำแผนธุรกิจ ระดับ ปวช.2
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางธมลวรรณ นาคาลักษณ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ. (การจัดการทั่วไป)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูปการศึกษาที่เกิดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลกนับเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญประการหนึ่ง ทำให้เกิดแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้หลายประเทศในสังคมโลกต้องปฏิรูปการศึกษาก็คือ เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy) และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ อันนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว และการแข่งขันอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจการค้า และอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ดังนั้น ประเทศที่จะอยู่รอดได้หรือคงความได้เปรียบในการแข่งขันก็คือ ประเทศที่มีอำนาจทางความรู้และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) ในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประเทศต่าง ๆ ทำให้ประเทศไทยสามารถเรียนรู้และประยุกต์ใช้ประสบการณ์เหล่านั้นได้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปี 2555 คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีความเป็นเลิศทางวิชาชีพ มุ่งเน้นคุณธรรม ก้าวทันเทคโนโลยี บริหารจัดการที่ดีมีคุณภาพ สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ รหัส 20001-1003 มุ่งเน้นการดำเนินการจัดทำแผนธุรกิจถือเป็นหัวใจสำคัญในการทำธุรกิจ เพราะประกอบด้วยแผนการจัดการ แผนการผลิต แผนการเงินและบัญชี แผนการตลาด ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้โดยนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ประโยชน์จากกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 มากกว่าร้อยละ 70

ประชากร

ประชากรของการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบการให้คะแนนการเขียนแผนธุรกิจ
2. แบบการให้คะแนนการนำเสนอแผนธุรกิจ
3. แบบสรุปคะแนนรายวิชาการเป็นผู้ประกอบการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ให้นักเรียนจับกลุ่ม ๆ ละ 5-7 คน และดำเนินการจัดทำแผนธุรกิจตามความถนัดและความชอบและมติของกลุ่ม
2. ครูผู้สอนแนะนำการจัดทำแผนธุรกิจเบื้องต้น และนัดตรวจงานเป็นระยะ
3. นักเรียนจัดทำแผนธุรกิจและนำเสนอแผนธุรกิจ โดยครูผู้สอนเป็นผู้ตรวจและให้คะแนน
4. นำผลคะแนนที่ได้หาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลคะแนนการเขียนแผนธุรกิจและการนำเสนอแผนธุรกิจคิดเป็นค่าเฉลี่ย
2. นำผลคะแนนที่ได้รวมกับผลคะแนนอื่น ๆ ในรายวิชาการเป็นผู้ประกอบการ และหาผลรวม (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)
3. คำนวณหาค่าร้อยละจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลได้ดังนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 55 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าร้อยละ 70 จำนวน 40 คน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่าร้อยละ 70 จำนวน 15 คน

ข้อเสนอแนะ

ในทุกรายวิชาควรจะให้ให้นักศึกษามีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับตัวนักศึกษาเอง และควรให้นักเรียน นักศึกษาก้าวให้ทันต่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไม่ว่าจะเป็นวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง การจัดทำจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ นำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการใช้ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน
วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวกุลิสรา คงสงค์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา น.บ. (นิติศาสตรบัณฑิต)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาย่อมมีเป้าหมายที่สำคัญคือต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่ถ่ายทอด โดยผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้ว มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังสอน และสามารถนำสิ่งที่ครูสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆ ได้ โดยครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี คือครูสามารถนำสื่อการเรียนมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยเนื้อหาในบทเรียนจะต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชาเป็นปัจจุบันไม่ล้าสมัย โครงสร้างเนื้อหาชัดเจนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันคือควรจะต้องมีการออกแบบบทเรียนที่ได้นำทางผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและจำเนื้อหาได้ มีการจัดระบบเนื้อหาสัมพันธ์กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนหรือปูพื้นความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใหม่มีลำดับขั้นตอนของการนำเสนอความยากง่ายมีการนำเสนอวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนรู้ล่วงหน้าถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหาเค้าโครงเนื้อหาอย่างกว้างๆ ผู้เรียนจะสามารถผสมรายละเอียดส่วนย่อยให้สัมพันธ์กับเนื้อหาส่วนใหญ่นำไปสู่ผลการเรียนรู้มีประสิทธิภาพขึ้นที่สำคัญเนื้อหาควรจะนำเสนอได้ตรงและครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของผู้เรียน

ดังนั้น การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญต่อการปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน
2. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป็นนักศึกษาชั้น ปวส. ที่เรียนวิชา กฎหมายธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 4 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 79 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากนักศึกษา ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 79 คน ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างประชากร โดยศึกษา ประชากรจำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ใช้มาตราส่วนประเมินค่า Rating scale ตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

มาก ให้คะแนน 4 คะแนน

ปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน

น้อย ให้คะแนน 2 คะแนน

น้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย หมายถึง

4.51-5.00 ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

3.51-4.50 ระดับความคิดเห็นมาก

2.51-3.50 ระดับความคิดเห็นปานกลาง

1.51-2.50 ระดับความคิดเห็นน้อย

1.00-1.50 ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความเป็นจริงเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบ
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม spss for window

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน วิชา กฎหมายธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาเพศหญิงล้วน ซึ่งมีระดับความคิดเห็น ดังนี้ อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย สื่อที่ใช้มีความชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วยสื่อที่ใช้ตรงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้มีความน่าสนใจ สามารถกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ช่วยให้การเรียนรู้ กระตุ้นให้คิดและจดจำได้นาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ทันสมัย แปลกใหม่ แตกต่างไปจากการเรียนปกติ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้มีความเหมาะสมกับเวลา ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนมาพัฒนาเทคนิค การสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

การศึกษาคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักศึกษา ระดับ ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวอมรทิพย์ แซ่ลิ่ม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	น.บ. (นิติศาสตรบัณฑิต)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระแสความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางสภาวะแวดล้อมและวิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างมากทำให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาหลายด้าน เช่น สิ่งแวดล้อม, ปัญหายาเสพติด, ปัญหาโรคเอดส์ ฯลฯ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากความไม่สมดุลกัน ระหว่างความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสารกับความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาของคนไทย ทำให้รัฐบาลไทยต้องเปลี่ยนนโยบายการพัฒนาประเทศจากที่เคยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจมาเป็นการพัฒนาคนแทน ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 จึงได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ท่านได้พระราชทานพระราชดำริเกี่ยวกับครูไว้น่าสนใจมาก “ครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสติปัญญาของเยาวชนในชาติ ครูเป็นบุคคลที่สำคัญและมีความหมายอย่างมากต่อกระบวนการให้การศึกษาเพราะถ้าปราศจากครูซึ่งเป็นผู้สอน การศึกษาหาความรู้ของเยาวชน จะมีความยากลำบากขึ้นต้องใช้เวลานานมากในการเรียนรู้ แต่ถ้าได้ครูผู้สอนที่ดีความตั้งใจสอนและมีความรู้ดี มีวิธีการถ่ายทอดที่เหมาะสมจะช่วยให้การศึกษาบรรลุเป้าหมายได้สะดวกรวดเร็วและง่ายขึ้น ซึ่งแนวพระราชดำรินี้สอดคล้องกับมาตรา 4 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ให้ความหมายของครูว่า “ครูเป็นบุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ”

นอกจากนี้สังคมเด็กให้ความเห็นเกี่ยวกับครูที่พวกเขาต้องการว่า “คือครูที่ใจดี มีเหตุผล มีศีลธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย มีความมั่นใจในตัวเอง พร้อมทั้งจะเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำไม่ลำเอียง ไม่เข้มงวดแต่คอยเอาใจใส่ดูแลให้กำลังใจ ไม่ลงโทษด้วยวิธีรุนแรง ไม่ใช้อารมณ์ มีวิธีการสอนที่สนุกสนาน ไม่สอนเร็วหรือช้าเกินไป ไม่ให้งานมากและครูจะต้องมีหน้าตาอึดอัดแน่นหนา เป็นกัลยาณมิตรกับเด็ก”

จากความคาดหวังของสังคม และบุคลากรหลายระดับที่หวังให้ครูมีบทบาทหน้าที่สำคัญและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นแบบอย่างและเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศและพัฒนาพลเมืองของชาติให้มีความ

เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยะประเทศทั้งทางด้านคุณธรรม ความรู้ และความสามารถต่าง ๆ แต่ก็ยังมีครูบางคนที่ย้ายมาประพฤติ ปฏิบัติตนผิดวินัย จรรยาบรรณของครูที่ดี เป็นที่เสื่อมเสียต่อสถาบันวิชาชีพครูเป็นอย่างมาก ดังที่เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่บ่อยๆ เช่น ครูลงโทษนักเรียนด้วยวิธีรุนแรง ครูข่มขืนและทำอนาจารลูกศิษย์ ครูขายยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ร้ายแรงที่สุด ที่นักเรียนทุกคนไม่พึงประสงค์ให้มีในตัวครู แต่ยังมีพฤติกรรมบางอย่างที่ครูทั่ว ๆ ไปชอบประพฤติปฏิบัติด้วยความเคยชิน เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนไม่พึงประสงค์ให้ครูกระทำเช่นกัน ได้แก่ ด้านการสอน ครูสอนโดยยึดตัวครูเป็นสำคัญครูเป็นใหญ่แต่เพียงผู้เดียว ครูเป็นคนที่ถูกเสมอครูไม่เคยเป็นผู้ผิด ด้านวิชาการ ครูสอนแต่ในตำราเรียนครูมีความรู้แคบไม่กว้างไกล ด้านสุขภาพกายและจิต ครูชอบใช้อารมณ์ และแสดงอารมณ์ฉุนเฉียวกับนักเรียนโดยไม่มีเหตุผลด้านมนุษยสัมพันธ์ ครูพูดจากับนักเรียนด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ใช้คำที่รุนแรง ด้านบุคลิกลักษณะ ครูบางคนแต่งกายไม่สุภาพน่าเกลียดไป ด้านการอบรมและการปกครอง ครูไม่ค่อยให้ความยุติธรรมกับนักเรียนเท่าที่ควร ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ครูบางคนไม่ค่อยมีความรับผิดชอบหน้าที่ ขอบเขตหน้าที่และเข้าสอนไม่ตรงเวลาซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลต่อภาพพจน์ที่ดีของครูในสายตาของนักเรียนที่มองว่าครูคือแม่พิมพ์ที่เป็นต้นแบบที่ดีของพวกเขาเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจและต้องการทราบความคิดเห็นและความต้องการของนักศึกษาซึ่งเป็นพลเมืองของพวกเขา ตามที่พวกเขาพึงประสงค์ และผู้วิจัยก็เป็นครูสนับสนุนการสอนรับทราบความต้องการของเขา เพื่อจะได้นำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มาปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้เกิดผลดีต่อการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ทั้ง 8 ด้าน ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ เป็นรายข้อในแต่ละด้าน ทั้ง 8 ด้าน ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มี 3 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ไว้ทั้งหมด 8 ด้านแบบสอบถามมี 50 ข้อลักษณะของแบบสอบถาม จะถามความต้องการของนักเรียนต่อคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ โดยมีเกณฑ์ให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

3 คะแนน หมายถึง ต้องการมาก

2 คะแนน หมายถึง ต้องการปานกลาง

1 คะแนน หมายถึง ต้องการน้อย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สร้างเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยอาศัยหลักและแนวคิดในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร คุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์
2. นำข้อมูลและความรู้ที่ได้มาสร้างแบบสอบถามประเภทมาตรา

ส่วนประมาณค่า 3 ระดับ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปปรึกษาผู้รู้เพื่อตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ตรวจแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มประชากรได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

5. นำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติการวิจัยโดยหาค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม 8 ด้าน และเป็นรายชื่อในรายด้านด้วยการใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย (mean)
2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ ทั้ง 8 ด้าน ตามทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. วิเคราะห์ระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ เป็นรายชื่อในแต่ละ

ด้านทั้ง 8 ด้าน ตามทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนประชากร

X แทน คะแนนเฉลี่ย

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูลออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.00 หมายถึง นักเรียนต้องการคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง นักเรียนต้องการคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง นักเรียนต้องการคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ในระดับต่ำ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า ระดับของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตามคุณลักษณะทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางและลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ นับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปยังต่ำสุด เรียงตามลำดับได้ ดังนี้

ลำดับ 1 ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย

ลำดับ 2 ด้านคุณธรรมและความประพฤติ

ลำดับ 3 ด้านสุขภาพกายและจิต

ลำดับ 4 ด้านมนุษยสัมพันธ์

ลำดับ 5 ด้านการสอน

ลำดับ 6 ด้านบุคลิกลักษณะ

ลำดับ 7 ด้านการอบรมและการปกครอง

ลำดับ 8 ด้านวิชาการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อในแต่ละด้านทั้ง 8 ด้าน นักศึกษาระดับ ปวส. 1 ที่เรียนวิชาเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะแสดงความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูทั้ง 8 ด้าน แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ควรจะมีการวิจัยการออกแบบแต่งงาน เสริมสวย ในชั้นเรียนให้กว้างขวางขึ้น เช่น วิจัยในชั้นเรียนอื่นๆ รายวิชาอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบว่า นักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนวิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีความต้องการครูที่มีคุณลักษณะอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางให้ครู และผู้บริหารโรงเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขคุณลักษณะของครูให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีตามของนักเรียนต่อไป

แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด

เรื่อง Family โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวฉันทนา หมวกพลาย
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปีการศึกษา 2563 นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองครั้งนี้ จำนวน 25 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำมาก มีสาเหตุจากการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนเห็นว่าเป็นกลุ่มสาระที่ยาก และไม่มีแรงบันดาลใจในการเรียน

จากสภาพปัญหาที่พบจะเห็นได้ว่าวิธีการที่จะส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการจะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นนั้นต้องเริ่มที่การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นั่นคือการเริ่มจากสิ่งที่เด็กชอบ จากการที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ผู้วิจัยจึงมีวิธีการแก้ไขโดยใช้แบบฝึกทักษะ แทรกในบทเรียนแต่ละบท เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้และสนใจมากขึ้นเพราะในบทเรียนที่มีกิจกรรมแทรกอยู่จะช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาหรือคำศัพท์ได้ดีกว่าการเรียนตามหนังสือและ ช่วยให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานและอยากเรียนในวิชาภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน การแก้ไขด้วยวิธีนี้เป็นการแก้ไขความคิดของผู้เรียนเพราะตัวผู้เรียนในแต่ละคนมีความถนัดที่แตกต่างกัน ถ้าจะวัดความรู้ของผู้เรียนด้วยการสอบอาจจะไม่เพียงพอ เราจึงหาวิธีแก้ไขโดยใช้แบบฝึกทักษะต่างๆที่ช่วยในด้านการเรียนการสอนในแต่ละเนื้อหาเป็นเครื่องมือช่วยวัดความรู้ความเข้าใจ ของตัวผู้เรียนโดยอาจจะเป็นการให้นักเรียนทบทวนบทเรียนแต่ละบทหลังจากกิจกรรมเพื่อทดสอบ ความเข้าใจของตัวผู้เรียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด เรื่อง Family โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด เรื่อง Family โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด เรื่อง Family โดยใช้แบบฝึกทักษะ
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะ วิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด เรื่อง Family ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตำบล คลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน/ชุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องFamily
2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง พูด 1 ชุด
3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ และการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด เรื่อง Family โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 วิเคราะห์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร

1.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยแบบฝึกทักษะ

1.3 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้ว มาตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด เรื่อง Family โดยใช้แบบฝึกทักษะ นำไปสอนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนา นักเรียน

2. แบบทดสอบก่อนเรียน -หลังเรียน

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาอังกฤษฟัง พูด เรื่อง Family เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทั้งก่อนเรียน หลังเรียน เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย จำนวน 10 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการและเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารการวัดและประเมินผล

2.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ ตามหลักหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด เรื่อง Family ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยแบบ 5 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้

2.4 นำแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด เรื่อง Family ไปใช้เก็บรวบรวมคะแนนกับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในชั้นเรียน

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิธีการของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด ดังนี้

3.1 เกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจต่อการเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ ดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	กำหนดให้ 5	คะแนน
ความพึงพอใจมาก	กำหนดให้ 4	คะแนน
ความพึงพอใจปานกลาง	กำหนดให้ 3	คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	กำหนดให้ 2	คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	กำหนดให้ 1	คะแนน

3.2 นำผลการประเมินที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย โดยยึดเกณฑ์การตัดสินใจ ดังนี้

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
4.50 – 5.00	หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง ความพึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้ดำเนินขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. อธิบายถึงการเรียนรู้โดยการใช้แบบฝึกทักษะ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการประเมินผลการเรียนรู้
2. ทดสอบก่อนเรียน (Post test) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ดำเนินการวิจัยโดยการทำการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด เรื่อง My family โดยการใช้แบบฝึกทักษะ
4. ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้โดยการใช้แบบทดสอบหลังเรียน (Post test)
5. ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด เรื่อง My Family โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แล้วนำผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน
6. การเก็บข้อมูลจากตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้มาหาความถี่แล้ววิเคราะห์ บรรยายเป็นความเรียง ประกอบ ตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลัง ของกลุ่มตัวอย่างและเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด เรื่อง Family โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยรวมสูงขึ้น
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด เรื่อง Family โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยรวมเฉลี่ย 3.80 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยรวมเฉลี่ย 8.14 ค่า t -test = 10.31 แสดงว่า นวัตกรรมที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น โดยคะแนนก่อนและหลังเรียนต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05
3. แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ โดย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X}$ = 4.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แบบฝึกมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ $\bar{X}$ = 4.6 รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียน โดยการเรียนรู้จากแบบฝึกทักษะ $\bar{X}$ = 4.52 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบฝึกเป็นสื่อการสอนที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในห้องเรียน $\bar{X}$ = 4.04

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด เรื่อง Family โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จากผลการวิจัยที่ค้น พบว่าการใช้แบบฝึกทักษะ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและ ผู้เรียนสามารถทราบผลการเรียนรู้และตอบสนองโต้ทันที โดยแบบฝึกที่ทำขึ้นมีเนื้อหาที่น่าสนใจผู้เรียนสามารถศึกษา ค้นคว้า และประเมินผลการเรียน ด้วยตนเอง นับเป็นสื่อการสอนที่ผู้สอนสามารถนำไปพัฒนาในการจัดการเรียน การสอนใน รูปแบบฝึก ในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ในการจัดทำรายงานวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยสามารถพัฒนาแบบฝึกในรูปแบบอื่นๆ นอกเหนือจากการจัดทำเป็นรูปเล่ม เช่น สร้างเป็น E-BOOK โดยใช้คอมพิวเตอร์ หรือเกมส์ต่าง ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงขึ้น
2. เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนท่านอื่นๆ ในการนำโดยใช้แบบฝึกทักษะ ในการนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนต่อไป

**การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียน
สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช**

ผู้วิจัย นางนันทรัตน์ ชนะชู
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศศ.บ (ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนรายวิชา การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ (20000-1203) พบว่าผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต้องปรับปรุง วัดได้จากผลการสอบแบบอัตนัยของนักเรียน เนื่องจากผู้เรียนขาดทักษะความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ ผู้เรียนขาดความชำนาญในการเขียน ไม่รู้ว่าจะเรียงประโยคอย่างไร เขียนอย่างไรเป็นต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ปวช.1 หลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 35 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 22 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ชุด
3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน
2. หาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำระหว่างการดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน
3. หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทดสอบหลังเรียน
4. หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและจัดระดับความพึงพอใจ
5. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพ ของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 75.04 /83.76
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ปวช.1 หลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรศึกษาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนให้เข้าใจก่อนลงมือสอนเพื่อให้การเรียนการสอนไม่ติดขัด ผู้เรียนเรียนไปได้อย่างราบรื่น และสนุกกับการเรียน
2. ครูควรมีการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนอยู่เสมอเพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียน
3. เวลาในการทำกิจกรรมของนักเรียนแต่ละคน ครูควรยืดความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน จึงสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมเพื่อไม่เป็นการปิดกั้นความคิดของนักศึกษามากเกินไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเพื่อให้เนื้อหาเหมาะสมสามารถใช้สอนนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ได้
2. ควรมีการศึกษาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องอื่นๆ ต่อไป
3. ควรพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้นวัตกรรมอื่นๆ อีก
4. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเรื่องที่จะฝึกเขียนตามความสนใจ ซึ่งเป็นการเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนมีชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเพื่อให้เนื้อหาเหมาะสมสามารถใช้สอนนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ได้
2. เป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องอื่นๆ ต่อไป

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวชญา แซ่ตัน
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 (3000-1207) เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจากสื่อประเภทต่างๆ การออกเสียงและการสนทนาได้ตอบสนองตามสถานการณ์ต่างๆ แต่เนื่องจากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจอาจเป็นเพราะนักศึกษามีพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษไม่ดีพอและขาดแรงจูงใจด้านการเรียนภาษาอังกฤษทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นวิชาที่ยาก ผู้สอนมีความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้านการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและการประเมินผล และด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสอนเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามสภาพปัญหาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า 5

ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scale)

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อ 1-2 มาสร้างแบบสอบถามมีโครงสร้าง เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้โดยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์เป็นการหาความเที่ยงตรง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปให้นักเรียนที่เป็นประชากร จำนวน 32 คน และเก็บคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาสมบูรณ์ครบ 32 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2. ตรวจสอบให้คะแนนการทำแบบทดสอบและคะแนนแบบสอบถาม แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

3. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ในภาพรวม และแยกรายด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับแบบสอบถามปลายเปิดนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบจัดกลุ่มของคำตอบ โดยการแจกแจงความถี่

1. ด้านการสอนและเทคนิคการสอน
2. ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์
3. ด้านสื่อประกอบการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาทั้งหมดที่ศึกษาในรายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 100 ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุด 3.01-3.50 ร้อยละ 43.75 และต่ำสุดคือ ต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ 3.13 นักเรียนเข้าเรียนต่อภาค การเรียนส่วนใหญ่เข้าเรียนมากกว่า 10 ครั้ง ร้อยละ 93.75 และต่ำสุดคือ น้อยกว่า 5-10 ครั้ง ร้อยละ 6.25

2. สภาพการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสนทนา ภาษาอังกฤษ 2 ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, $S.D = 0.15$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล สูงที่สุด ระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) = 0.32 รองลงมาคือ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) = 0.27 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) = 0.34 และ ต่ำที่สุดคือ ด้านสื่อประกอบการสอน ระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.02 ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) = 0.44 ตามลำดับ

3. ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมในวิชาการ สนทนาภาษาอังกฤษ 2 ระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 1.66 ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ($S.D$) = 0.13 เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการสอนและ เทคนิคการสอน ระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 1.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) = 0.28 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 1.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) = 0.42 ด้านสื่อประกอบการสอน ระดับ น้อย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 1.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) = 0.41 และต่ำ ที่สุดคือด้านการวัดและประเมินผล ระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 1.57 ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) = 0.33 ตามลำดับ

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียน การสอน ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหา ในวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ระดับการปฏิบัติการมีค่าเท่ากับ 4.10 ค่าเฉลี่ยระดับปัญหามีค่าเท่ากับ 1.66 เห็นได้ว่าภาพรวมระดับปฏิบัติการใน การเรียนการสอนสูงกว่าระดับปัญหา โดยทุกด้านมีระดับปฏิบัติการในการ เรียนการสอนสูงกว่าระดับปัญหา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทบทวนวิจัยในด้านการจัดการเรียนการสอน โดยวิธีการ เรียนรู้ด้วยตนเอง หรือมีกลุ่มคอยให้คำแนะนำการเรียน และสามารถศึกษา ค้นคว้า หาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

2. ควรมีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการพัฒนาประสิทธิภาพ การสอน เน้นการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ทักษะปัญญา ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนใน รายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 จะช่วยทำให้ผู้สอนได้เข้าใจนักเรียน ใน ขณะเดียวกัน จะทราบผลการสอนของตนเองตามความคิดเห็นของนักเรียน

2. นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการ จัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2

การสำรวจความพึงพอใจการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางนุชนาถ หนูมาศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ศ.ม. การสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือ สำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในชีวิตประจำวัน รวมถึงในแวดวง อุตสาหกรรม หรือ การท่องเที่ยวที่ยังต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่าง ประเทศโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล การศึกษาภาษาอังกฤษของไทย มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาอังกฤษ (English as a Foreign Language) ตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ ดังเช่น ปารมมภักดิ์ โชติกเสถียร (2552) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งนาน ตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งอย่างน้อยเรียนมาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี คนไทยน่าจะใช้ ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีแต่กลับพบว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังมี ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในเวลาที่มีการพูดสนทนา โต้ตอบกัน อีกทั้งผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-net) ปี การศึกษา 2559 นั้น ปรากฏว่าในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษา ปีที่ 3 นั้นมีผลการทดสอบรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีระดับเกณฑ์ที่ต่ำลงมาก แสดงให้เห็นว่า ระบบการเรียนการสอนทางด้านภาษาอังกฤษในห้องเรียน นั้น ยังไม่ตอบสนองกับผู้เรียนได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรและไม่สามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้จริง ซึ่งปัญหาข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการ เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน สถานศึกษาทั่วไป นั้นไม่สามารถทำให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษได้บรรลุทักษะในการสื่อสารจึงทำให้ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีแนวความคิดที่จะเลือกฝึกการเสริมประสบการณ์การ เรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนมากขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ผ่านทางการเรียนจากสถาบันกวดวิชา หรือสถาบัน ภาษาต่างๆ ขึ้นโดยที่ผ่านมามีสถาบันภาษา และสถาบันกวดวิชาได้เกิด ขึ้นมาอย่างมากมายตามจำนวนความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการติดต่อสื่อสารและ การเรียนการสอนในสังคมยุคสมัยนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กับคอมพิวเตอร์หรือเครื่องมือสื่อสารชนิดพกพา จึงมีบทบาทในการ ประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ด้วย ตนเองเพิ่มมากขึ้น เยาว์ภา สงวนวรรณ (2556) ได้กล่าวว่า จาก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และระบบสารสนเทศสามารถช่วยทำให้การ เรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเฉพาะประสบการณ์การเรียนรู้ ด้วยตนเอง และ นิคม ทาแดง (2558) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบและ กระบวนการของสังคมการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้ในยุคของสังคมการสื่อสาร อย่างในปัจจุบันจะต้องเป็นระบบเปิดให้มีอิสรภาพ ความเสมอภาค และ สามารถตอบสนองต่อความจำเป็น ความต้องการความถนัดและขีด

ความสามารถของผู้เรียน โดยผ่านทางสื่อทุกรูปแบบ เพื่อตรงกับความต้องการและความสนใจและความต้องการของผู้เรียนมากที่สุดสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2555 หมวดที่ 9 หมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีสาระสำคัญดังนี้คือ 1) รัฐต้องจัดโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ช่องทางและสื่อโทรคมนาคมเพื่อการศึกษา 2) รัฐต้องจัดให้มีโครงสร้างและหน่วยงานเฉพาะ เพื่อรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3) รัฐต้องส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษาตลอดทั้งประชาชนให้มีความสามารถในการผลิต และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคสังคมที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในการแสวงหาความรู้และการศึกษาตลอดชีวิต

นักเรียนสามารถเรียนรู้ค้นคว้าภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองทุกเมื่อทั้งในและนอกห้องเรียน แต่เทคโนโลยีในปัจจุบันไม่ได้มีไว้เพื่อการศึกษาเพียงอย่างเดียวแต่เอื้อไปถึงความสะดวกในการสื่อสารอีกด้วยทำให้เป็น แรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีผิดวัตถุประสงค์ และสาเหตุนี้ก็สามารถทำให้นักเรียนอาจจะมีการเรียนที่ตกต่ำลงได้เช่นกัน

เหตุนี้เองผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนและนักเรียนให้ดีขึ้น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความพึงพอใจการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ห้อง 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ห้อง 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำเป็นที่ต้องใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันเพื่อให้ผู้สนใจศึกษาต่อในเรื่องนี้ได้นำไปเป็นแนวทางต่อไปในการเรียนภาษาอังกฤษ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 33 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposing Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและวิธีการประเมินความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษ จากการทำแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามฯ แบบ Rating Scale (5 ตัวเลือก)

3. ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบแบบสอบถาม (IOC)
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
5. ปรับ / แก้ไขแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ให้กับกลุ่มตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม จำนวน 33 ชุด ก่อนการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะอธิบายจุดประสงค์ของการเก็บข้อมูล และอธิบายวิธีการกรอกแบบสอบถามให้เข้าใจก่อนแล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมิน

2. หลังจากนำแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ตอบครบทุกข้อและสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามแบบที่ได้มาตรวจวัดให้คะแนนตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้และนำข้อมูลที่ได้อ่านค่าความความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษ

แนวทางที่กลุ่มตัวอย่างใช้ Social Media เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าความถี่แต่ละรายการโดยการหาร้อยละ (Percentage) ได้แก่ เพศและอายุ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจการใช้เทคโนโลยีการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การสำรวจความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ห้อง 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 100 จำแนกตามเพศดังนี้ เพศชาย ร้อยละ 15 และเพศหญิง ร้อยละ 85
2. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 100 จำแนกตามอายุดังนี้ 17 – 18 ปี ร้อยละ 21 และมากกว่า 18 ปี ร้อยละ 79
3. ผลการวิจัยความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวม ซึ่งมีค่าความพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 1.013)

4. ผลการวิจัยความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.654)
5. ผลการวิจัยความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.75)
6. ผลการวิจัยความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษด้านรูปแบบและเนื้อหาในการสอนผ่านระบบออนไลน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.845)
7. ผลการวิจัยความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านโปรแกรมออนไลน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.871)

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการทำการวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนอื่นในโอกาสต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัย

1. ได้ทราบความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีและนำข้อมูลที่ได้มาวัดระดับความสำคัญและความจำเป็นในปัจจุบัน
3. ได้ทราบแนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคต

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
สาขาวิชาการจัดการคหกรรมเพื่อการโรงแรม โดยใช้สื่อวีดีโอ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางมาลัย ชูขันธ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ศษ.ม.(บริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจำเป็นต้องมีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย สามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น แต่ปัญหาส่วนใหญ่นักศึกษายังไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อการทำแบบทดสอบมากกว่าการจัดประสบการณ์ด้านการพูดให้กับผู้เรียน ทำให้ไม่ได้รับการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำภาพยนตร์แอนิเมชันมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการคหกรรมเพื่อการโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยให้ผู้เรียนได้ชมภาพพร้อมกันได้ฟังสำเนียงน้ำเสียงจากเจ้าของภาษา เรียนรู้ประโยคที่ใช้ในชีวิตจริงและจดจำสำเนียงจากเจ้าของภาษา เข้าใจความหมายของภาษาพูด ภาษาท่าทางที่ปรากฏในภาพยนตร์ การเข้าใจบทสนทนาได้ตอบกันในสถานการณ์ต่าง ๆ และเป็นการสร้างแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการจัดการคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อวีดีโอ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาบริหารคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 89 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการคหกรรมเพื่อการโรงแรม จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบ 2 ชุด ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
2. บทสนทนาการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากสื่อดิจิทัล หรือสื่อออนไลน์
3. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วย

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียด วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์รายวิชาตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2563
2. ค้นคว้า เนื้อหา บทเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการจากเอกสาร ตำราเรียน และสื่อออนไลน์ต่างๆ ให้ตรงตามเนื้อหาที่ต้องการและนำไปใช้เพื่อประกอบการเขียนแผนการเรียนรู้
3. การหาคุณภาพของแผนการสอน แบบทดสอบ และสื่อออนไลน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปให้ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาในเรื่องความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นในการสอนและฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ การถามตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามแผน
2. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ทั้ง 2 ชุด ซึ่งชุดที่ 1 ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 20 นาที ส่วนชุดที่ 2 ผู้วิจัยใช้วิธีการเรียกสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล เพื่อฟังเสียง สำเนียงการพูด และทดสอบความเข้าใจในทักษะการฟัง พร้อมบันทึกคะแนน เพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติ

3. ขณะดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยสอนตามเนื้อหาและวิธีการที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นหรือแผนการสอนทั้ง 3 แผน เพื่อฝึกและพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

4. เมื่อนักศึกษาเรียนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผนแล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน ทั้ง 2 ชุด คือชุดที่ 1 ข้อสอบปรนัย และข้อสอบชุดที่ 2 ชุดคำถามเพื่อสัมภาษณ์ผู้เรียนเป็น ภาษาอังกฤษ 5 คำถาม นำข้อสอบไปตรวจ บันทึกคะแนนเพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติ

5. วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสังเกตจากคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรปลูกฝังการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อความสะดวกในการสนทนาได้อย่างทันท่วงทีเพราะเมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์ก็จะสามารถนำมาคาดเดาปะติดปะต่อเป็นประโยคและเรื่องราวได้
2. ผู้สอนควรมีเวลาในการรับฟังปัญหา หรือปรึกษาข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างเต็มที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น
2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Reading Business Documents ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางพัชรี ทองขวัญ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้โลกมีพัฒนาการและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารอย่างไร้พรมแดน ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี

สารสนเทศจนวนมหาศาลหลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทย สังคมไทย และคนไทย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นที่การจัดการศึกษาของประเทศต้องเร่งพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาคนในประเทศ ให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ คือทักษะการอ่าน ดังที่ วีระชาติ ชัยเนตร (2541 : 4) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความรู้มาก สอดคล้องกับพรรณศรี ปทุมสิริ (2541 : 2) กล่าวว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนยุคใหม่ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งสำหรับการแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านจะช่วยสร้างเสริมความรู้ความคิดของคนให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น การอ่านมีบทบาทสำคัญในการเรียนทุกระดับ วิชา จิตติวัตร (2528 : 15) กล่าวว่า ในบรรดาทักษะภาษาอังกฤษอันประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ทักษะที่จำเป็นมากที่สุดคือทักษะการอ่าน ซึ่งต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านฉลากยา การอ่านป้ายโฆษณา ตลอดจนวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากต่างประเทศ ตลอดจนความจำเป็นในการอ่านตำราภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องการและควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 50) ให้ความคิดเห็นว่า ในกระบวนการเรียนการสอนทักษะต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ นับว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มากที่สุด ทักษะหนึ่ง ผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน น้อยกว่าการอ่าน และในทางตรงกันข้าม แฮร์ริสและสเปย์ (Harris and Spay. 1979 : 2) เชื่อว่าการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ข่าวสาร และการบันเทิง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน การฟัง การพูด และ การเขียน ดังที่ กัญญา ปัญญสุทธ์ (2522 : 3) กล่าวว่า ในการสอนทักษะจำเป็นต้องฝึกซ้ำ ๆ ทบทวนบ่อย ๆ จึงจะใช้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องแม่นยำมากขึ้น การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นต้องฝึกให้มีความชำนาญ เพื่อฝึกฝนประสบการณ์ทำให้เกิดความคิดกว้างขวาง มีความคิดเฉียบแหลม การอ่านภาษาอังกฤษไม่สามารถแยกออกจากทักษะอื่นๆ ดังที่ ไวท์ (White. 1981 : 89) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าตำราทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะการอ่านสูงย่อมมีโอกาสมากกว่าในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้เป็นอย่างดี

การที่ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้ ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ต้องสามารถเป็นผู้นำในการใช้สื่อและนวัตกรรม การเรียนการสอน สื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พูนทรัพย์ นาคานาคา. 2539 : 3) โดยเฉพาะในสังคมที่เรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ใช้ภาษานั้นเป็นภาษาแม่ และไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการ

สื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังเช่นในประเทศไทย จึงเป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการใช้ภาษาน้อยที่สุด (กิตติพงษ์ ทวีวงศ์, 2538 : 3) รวมทั้งการขาดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน (ดวงเดือน แสงชัย, 2533) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นอกจากครูสอนภาษาอังกฤษจะต้องรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแล้ว เครื่องมือที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของครูภาษาต่างประเทศ ก็คือสื่อการเรียนที่ดี และการมีตำราอย่างเพียงพอ ซึ่งจะเป็เครื่องมือที่ช่วยในการสอน สื่อการเรียนจะเป็นตัวกำหนดส่วนสำคัญของการเรียนการสอนในห้องเรียน เพราะสื่อการเรียนนั้นผู้สอนจะกำหนดไว้เรียบร้อยแล้วว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร เรียนอะไร และตอนใดที่ควรเน้นเป็นพิเศษ เพื่อสอนเนื้อหาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

แบบเรียนหรือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ประพันธ์ จูมคามูล (2532 : 19) และ สุโร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 15) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยนั้นยากเกินกว่าระดับสมองของผู้เรียน เช่น เนื้อหา คำศัพท์ยากหรือมากเกินไป ดังนั้นหนังสือหรือสื่อการเรียนจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ กล่าวคือ บทเรียนควรจะมีแนวทางด้านให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ มีกิจกรรมกลุ่มให้ผู้เรียนได้กระทำร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนน่าสนุก น่าเรียนรู้ของใหม่ และ เป็นบทเรียนที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปจนทำให้ผู้เรียนเกิดการท้อแท้ เบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติไม่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จุดอ่อนอีกประการหนึ่งของสื่อการเรียนภาษาอังกฤษคือ มีแบบฝึกและแบบฝึกหัดไม่เพียงพอและไม่มีความหลากหลาย สื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนไทยในบางโรงเรียน สื่อการสอนไม่สัมพันธ์กัน มีระดับความยากง่ายต่างระดับกันมาก ผู้เรียนจึงเกิดปัญหาและต่อต้านการเรียนภาษาอังกฤษและเพื่อให้สอดคล้องกับความคิดของโรเจอร์ (Rogers, 1988 : 467) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริงในอนาคตแล้ว ผู้เรียนควรเริ่มเผชิญกับภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตจริงตั้งแต่ในห้องเรียน ซึ่งการใช้เอกสารจริงในกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรเสนอเนื้อหาตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงภายใต้สถานการณ์จริง เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอนนั้น การนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Robinson, 1980 : 35) เพราะการที่ผู้เรียนพบภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ก็จะมีมองเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาว่าสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารจริงได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น

สมิตรา อังวัฒนกุล (2536 : 115 - 116) ได้เสนอให้มีการนำสื่อที่เป็นของจริงมาใช้ในการเรียนการสอนว่า วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้สื่อที่เป็นเอกสารจริงนั้นสามารถช่วยแก้ปัญหา ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ โดยผู้สอนอาจจะนำสื่อที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์มาสอน หรือให้นักเรียนฟังจากวิทยุโทรทัศน์

เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และอรอนงค์ หิรัญบุรณะ (2526 : 65) ได้กล่าวถึงตัวอย่างของเอกสารจริงที่พบในชีวิตประจำวันว่ามีอยู่หลายประเภท เช่น ข่าว บทความ ป้ายโฆษณา การ์ตูน เป็นต้น และข้อดีของการนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับบทความที่เขาจะได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจการอ่านมากขึ้น

ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ความสำคัญในเรื่องทักษะการอ่าน ซึ่งผู้สอนพบปัญหาว่านักเรียนระดับชั้นปวส.1 สาขางานการเลขานุการ มีปัญหาด้านการอ่าน เนื่องจากนักเรียนอ่านไม่ออก และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ หรืออ่านข้อความแล้วไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำเอกสารในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจมาพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น และรู้คุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความหมายตามความต้องการของตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต ทั้งในด้านการศึกษาค้นคว้าในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกการอ่านหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Reading business documents ของ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขางานการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการเลขานุการ มีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้น หลังจากใช้แบบฝึกการอ่านหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Reading business documents

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขางานการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (300001207) จำนวนทั้งหมด 18 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้วิธีสุ่มมาจากจำนวนทั้งหมดของประชากรหรือ (μ)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขางานการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (300001207) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 18 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกการอ่านหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Reading business documents รายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (300001207)
2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Reading business documents รายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (300001207)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องการจัดกาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกการอ่าน
2. ศึกษาหลักสูตร จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของรายวิชา เพื่อกำหนดและวิเคราะห์เนื้อหา

3. สร้างแบบฝึกการอ่าน ตามหลักสูตร จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของรายวิชา
4. นำแบบฝึกการอ่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และหาค่า IOC
5. นำแบบฝึกการอ่านทดสอบกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.1 สาขางานอาหารและโภชนาการ จำนวน 30 คน
6. แก้ไขปรับปรุงแล้วก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Reading business documents รายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (300001207) นักเรียนจำนวน 18 คนบันทึกผลคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Reading business documents วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (300001207)
3. ทดสอบหลังเรียน
4. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$)
2. วิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบค่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t-test

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกแบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Reading business documents รายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (300001207) มีค่า t ที่คำนวณได้ (1.17) น้อยกว่าค่า t จากตาราง ($t_{0.05} .18 = 1.734$)

นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขางานการเลขานุการ มีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้น หลังจากใช้แบบฝึกการอ่านหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Reading business documents

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Reading business documents ครูควรวางแผนให้เหมาะสมกับระยะเวลา
2. ครูควรศึกษาวิธีการสอนนี้ให้เข้าใจถ่องแท้ และชี้แจงการทำกิจกรรมให้นักศึกษาเข้าใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Reading business documents วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (300001207) สูงขึ้น
3. นักศึกษามีทักษะการอ่านและเกิดความเชื่อมั่นในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. นักศึกษาได้เรียนรู้การสร้างสรรคและสามารถนำไปบูรณาการเข้ากับความรู้อื่น ๆ ตลอดจนนำไปพัฒนาวิธีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

การใช้แอปพลิเคชันในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2/2563

ผู้วิจัย นางสาวดลฤดี ขาญเชาว์
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ปริญญาโท (การสอนภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ในยุคศตวรรษที่ 21 นอกจากจะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารแล้วภาษาจีนก็เป็นอีกภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญในสังคมโลก ทั้งภาครัฐและเอกชนล้วนมีการส่งเสริมให้เรียนรู้ทั้ง 2 ภาษาแต่ในทางปฏิบัตินักเรียนกลับยังไม่สามารถใช้ภาษาทั้ง 2 ในการสื่อสารได้ อันเนื่องจากยังไม่มีความเข้าใจ คำศัพท์ไม่ได้หรือเรียนแล้วแต่ยังใช้ไม่เป็น ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาของนักเรียนจึงต้องเลือกใช้แอปพลิเคชันเพื่อเป็นสื่อในการช่วยการเรียนการสอนภาษา เพราะในแอปพลิเคชันนั้นมีทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เสมือนสถานการณ์จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะฟัง-พูดของการเรียนภาษาจีนด้วยแอปพลิเคชันช่วยสอน
2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนก่อนและหลังใช้สื่อแอปพลิเคชันการฟัง-พูดภาษาจีน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 1-4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 123 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับสิ่งที่เรียน เป็นแบบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
2. แผนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในที่ทำงาน
3. แอปพลิเคชันช่วยสอน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง คือ การเลือกใช้แอปพลิเคชันฝึกทักษะภาษาจีน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแอปพลิเคชันฝึกทักษะภาษาจีนที่ได้ผ่านการเลือกและตรวจสอบประสิทธิภาพโดยการทดลองใช้กับกลุ่มทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 3 คน ครั้งที่ 2 จำนวน 9 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการทดสอบก่อนเรียนด้วยแอปพลิเคชัน
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการทดสอบหลังเรียนด้วยแอปพลิเคชัน
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

- ผลการประเมินประสิทธิภาพของแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาจีน พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (E1) ที่ร้อยละ 80.66 และเมื่อทดสอบหลังเรียน (E2) ที่ร้อยละ 95.77 ซึ่งมีประสิทธิภาพที่ 80.66/95.77 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
- การศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

- ควรนำรูปแบบของแอปพลิเคชันไปใช้ในการพัฒนาในด้านอื่นๆ หรือในรายวิชาอื่นๆ
- ควรศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแอปพลิเคชันกับสื่อการสอนในรูปแบบอื่นๆ
- ควรส่งเสริมให้ผู้สอนได้นำแอปพลิเคชันที่พัฒนาแล้วไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ได้ทราบสภาพปัญหา ความต้องการและความสามารถในการฟังภาษาจีน เพื่อใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม
- สามารถนำกระบวนการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนสำหรับผู้สอนในรายวิชาอื่นๆ ได้
- ได้แอปพลิเคชันที่มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ซึ่งผู้สอนสามารถนำกิจกรรมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวคันธรส วิทยากรมย์
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม.(ภาษาจีน)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาจีนถูกใช้เป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนทั่วโลกทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมการเมืองการศึกษาเทคโนโลยีธุรกิจบันเทิงตลอดจนชีวิตด้านสังคมทั่วไปนานาชาติประเทศจึงเล็งเห็นความสำคัญของภาษาจีนเช่นเดียวกับประเทศไทยซึ่งให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาบังคับปัจจุบันการใช้ภาษาจีนของนักเรียนไทยยังได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจเพราะนักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังมีความสามารถทางภาษาจีนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มลดลงซึ่งแนวโน้มของความสามารถภาษาจีนที่ลดลงของนักเรียนไทยดังกล่าวอาจจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตเนื่องจากคนไทยอาจไม่สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารหรือเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เท่าทันประเทศอื่นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นส่วนประกอบแรงจูงใจซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้โดยเฉพาะทัศนคติที่เป็นบวกสามารถช่วยผลักดันผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนอันส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาจีนมากขึ้นในปัจจุบันพบว่านักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชมีการเรียนรู้ภาษาจีนที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้อาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวนทั้งหมด 173 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/2 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทัศนคติการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนเพื่อนำมาเป็นกรอบทฤษฎีในการวิจัย

2. สร้างแบบสอบถาม โดยมีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับทัศนคติการเรียนรู้ภาษาจีน เป็นคำถามเชิงปลายปิด (close-ended items) แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ และประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ

ตอนที่ 2 ทัศนคติการเรียนรู้ภาษาจีน ประกอบด้วย 17 ข้อ โดยข้อคำถาม เกี่ยวกับทัศนคติการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale)

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. ส่งแบบถามสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content validity) ตลอดจนความเหมาะสมของการใช้ภาษา แล้วจึงปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน รวมทั้งสิ้น 28 ฉบับ 100% ของจำนวนเป้าหมายและเป็นแบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์ทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ ผลวิเคราะห์ปรากฏว่า เพศของผู้ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิงซึ่งคิดเป็นร้อยละ 92.9 ที่เหลือเป็นเพศชาย

คิดเป็นร้อยละ 7.01

2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาจีน ผลวิเคราะห์ปรากฏว่าพื้นฐานด้านการเรียนรู้ภาษาจีน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุดได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถาม เคยเรียน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 และพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่เคยเรียน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0

3. ทัศนคติการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติต่อตนเองต่อการเรียนวิชาภาษาจีน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่มากที่สุดคือ ภาษาจีนสามารถเพิ่มความก้าวหน้าในการทำงาน ($\bar{X}=4.00$) และมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นเมื่อสามารถใช้ภาษาจีนได้ ($\bar{X}=4.00$) รองลงมาคือภาษาจีนสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคตได้และการเรียนภาษาจีนช่วยให้มีความมั่นใจมากขึ้น ($\bar{X}=3.86$) และน้อยที่สุดคือการเรียนรู้ภาษาจีนทำให้ข้าพเจ้ามีทัศนคติและมุมมองชีวิตที่กว้างขึ้น ($\bar{X}=3.64$)

4. ทัศนคติการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ด้านเนื้อหาวิชาภาษาจีนโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$) ส่วนด้านที่ค่าเฉลี่ยเห็นด้วยมากที่สุดคือ ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจากเดิม ($\bar{X}=4.07$) และรองลงมาคือ สามารถนำเนื้อหาวิชาภาษาจีนไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=3.75$) และเนื้อหาการเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก ($\bar{X}=3.75$) และเนื้อหาที่ครูผู้สอนใช้สามารถนำไปใช้สื่อสารในการทำงานได้จริง ($\bar{X}=3.71$) และค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุดคือ เนื้อหาวิชาภาษาจีนง่ายต่อการเข้าใจ ($\bar{X}=3.39$)

5. ทัศนคติการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ทักษะการพูดบทสนทนาถามตอบเป็นภาษาจีนมีผลต่อการจดจำของนักเรียน ($\bar{X}=3.96$) และรองลงมาคือ ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยในบทเรียนทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X}=3.71$) และการเล่นเกมภาษาจีนทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น ($\bar{X}=3.71$) และมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกทักษะภาษาจีนจากสถานการณ์จริง ($\bar{X}=3.64$) และน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีนทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น ($\bar{X}=3.54$)

6. ทัศนคติการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ แสงสว่างที่เพียงพอต่อการมองเห็นสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X}=4.43$) และรองลงมาคือ โต๊ะ เก้าอี้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ($\bar{X}=4.25$) และสื่อสัททัศน์ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย ($\bar{X}=4.18$) และความสะอาดในห้องเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X}=4.07$) และ น้อยที่สุดคือ เสียงรบกวนต่าง ๆ เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X}=4.04$)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถ
2. ควรศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียน
3. ควรศึกษากลุ่มนักเรียนถึงสาเหตุของการที่ทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาจีน
4. ควรศึกษาถึงแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน
5. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของครูผู้สอนกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ศักยภาพและ

ความสามารถรวมทั้งความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

**การศึกษาการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการส่งงาน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การท่องเที่ยว 1
ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด 2 รหัสวิชา 2000-1204**

ผู้วิจัย นางสาวนภัสวรรณ ปานดำ
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนได้นำเสนอโดยใช้โปรแกรม Microsoft office : power point ในการบรรยาย ปรากฏว่า นักเรียนไม่สนใจที่จะฟังการบรรยาย และไม่จดบันทึกการเรียนการสอน และไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มเติม เนื่องจากมี power point สำหรับอ่านสรุปก่อนสอบ นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการส่งงาน การบ้าน และงานที่ได้รับมอบหมายอีกด้วย ส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลงเรื่อย ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ได้ทำการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนรู้และการส่งงานของนักศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด 2
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้และการส่งงาน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ชนิด 2 คำตอบคือ ถูกและผิด จำนวน 10 ข้อ
2. แบบทดสอบก่อนเรียน (post-test) ชนิด 4 คำตอบคือ ถูกและผิด จำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งค่าระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ และไม่ ดี ดังนี้

9-10	คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ ดีมาก
7-8	คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ ดี
5-6	คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง
3-4	คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ พอใช้
1-2	คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ ไม่ดี
3. ใบบันทึกพฤติกรรมการณ์เข้าชั้นเรียนและการส่งงาน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งจะนำมาจากเนื้อหาที่ได้บรรยายในชั้นเรียนและงานที่มอบหมาย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังการเรียน
2. สร้างแบบทดสอบ
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
4. ประเมินผลการทดลองและนำไปปรับปรุงแบบทดสอบ
5. ทำการทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test)
2. คะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน (post-test)
3. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น การเข้าเรียน การส่งงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียน (post-test) แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
2. สังเกตพฤติกรรม
3. บันทึกการส่งงาน

สรุปผลการวิจัย

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว กลุ่ม 1 ในช่วงสัปดาห์ที่ 1-4 พบปัญหาดังนี้

1. ไม่ฟังการบรรยายและไม่ใส่ใจเรียน
2. เล่นเกมส์และ facebook ผ่านมือถือและ I-pad
3. ถ่ายรูปเล่นในชั้นเรียน
4. พูดคุยในชั้นเรียน
5. หลับ
6. มาเรียนสายหรือขาดเรียน

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ 5 เป็นต้นไป โดยใช้วิธีการปรับพฤติกรรม 2 วิธี คือ วิธีการเสริมแรงเชิงบวก (Positive Reinforcement) หลังจากการบรรยายเสร็จสิ้นลง ซึ่งจะใช้เวลาโดยประมาณ 2 ชั่วโมง สำหรับ 1 ชั่วโมงจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ถาม-ตอบประเด็นข้อสงสัย ซึ่งกรณีที่นักศึกษาคนใดสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องตามเนื้อหา จะบวกคะแนนเพิ่มให้ 1 คะแนน/คำถาม และการทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) โดยกำหนดให้นักศึกษาจดบันทึกสรุปการบรรยายในสมุด และส่งท้ายชั่วโมงทุกสัปดาห์ รวมถึงการส่งการบ้าน โดยให้ทำใส่ในสมุด เขียนด้วยลายมือ ส่งก่อนเข้าเรียนในสัปดาห์ถัดไป พบว่า นักศึกษามีความตั้งใจและใส่ใจการเรียนมากขึ้น พูดคุยและเล่นในชั้นเรียนน้อยลง เข้าชั้นเรียนเร็วขึ้น แต่ยังคงมีนักศึกษาจำนวน 2 คน ที่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการณ์เข้าชั้นเรียนสาย ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมและการพูดคุยเป็นการส่วนตัว ส่วนปีติมาธดาอยู่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นักศึกษาค้นดังกล่าวจำเป็นต้องช่วยงานของญาติ ประกอบกับเดินทางไกล จึงทำให้มาสาย นอกจากนี้ พฤติกรรมส่วนตัวจากการสังเกตพบว่า นักศึกษาค้นดังกล่าวเป็นคนอารมณ์ดี คิดอะไรง่าย ๆ ทำง่าย ๆ ไม่ค่อยสนใจระเบียบวินัย จึงไม่สนใจเกี่ยวกับการเข้าเรียน หรือเห็นความสำคัญของการเข้าชั้นเรียน อ่าน

หนังสือเอง ซึ่งในการทำแบบทดสอบก็สามารถทำคะแนนได้ดีกว่าคนที่เข้าชั้นเรียน แต่ผลการเรียนปลายภาคอยู่ในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ควรมีการสำรวจถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานของนักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ในการสอนรายวิชาการใช้เครื่องใช้สำนักงาน ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยในขณะที่ทำการเรียนการสอนให้มากที่สุด
3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอในขณะที่ทำการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วิธีการสอนเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การทักทายและการกล่าวลา

ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 1

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวพุทธพร ตันติสุทธิเวช
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้นในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทย เพราะมีการเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติติดต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น (กรมวิชาการ, 2550)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ คือทักษะการอ่าน ดังที่ วีรชาติ ชัยเนตร (2541 : 4) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความรู้มาก สอดคล้องกับพรรณศรี ปทุมสิริ (2541 : 2) กล่าวว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนยุคใหม่ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งสำหรับการแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านจะช่วยสร้างเสริมความรู้ความคิดของคนให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น การอ่านมีบทบาทสำคัญในการเรียนทุกระดับ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (

2528 : 15) กล่าวว่า ในบรรดาทักษะภาษาอังกฤษอันประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ทักษะที่จำเป็นมากที่สุดคือทักษะการอ่าน ซึ่งต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านฉลากยา การอ่านป้ายโฆษณา ตลอดจนวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากต่างประเทศ ตลอดจนความจำเป็นในการอ่านตำราภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องการและควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 50) ให้ความคิดเห็นว่า ในกระบวนการเรียนการสอนทักษะต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ นับว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มากที่สุด ทักษะหนึ่ง ผู้เรียนมีโอกาสนำมาใช้ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน น้อยกว่าการอ่าน และในทานองเดียวกัน แฮร์ริสและสเปย์ (Harris and Spay. 1979 : 2) เชื่อว่าการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ข่าวสาร และการบันเทิง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน การฟัง การพูด และ การเขียน ดังที่ กัญญา ปัญญาสุทธิ์ (2522 : 3) กล่าวว่า ในการสอนทักษะจำเป็นต้องฝึกซ้ำ ๆ ทบทวนบ่อย ๆ จึงจะให้ได้ อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องแม่นยำมากขึ้น การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องฝึกให้มีความชำนาญ เพื่อฝึกฝนประสบการณ์ทำให้เกิดความคิดกว้างขวาง มีความคิดเฉียบแหลม การอ่านภาษาอังกฤษไม่สามารถแยกออกจากทักษะอื่นๆ ดังที่ ไวท์ (White. 1981 : 89) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าตำราทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะการอ่านสูงย่อมมีโอกาสมากกว่าในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้เป็นอย่างดี

การที่ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ต้องสามารถเป็นผู้นำในการใช้สื่อและนวัตกรรม การเรียนการสอน สื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พูนทรัพย์ นาคานาคา. 2539 : 3) โดยเฉพาะในสังคมที่เรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ใช้ภาษานั้นเป็นภาษาแม่ และไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังเช่นในประเทศไทย จึงเป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการใช้ภาษาน้อยที่สุด (กิตติพงษ์ ทวีวงศ์. 2538 : 3) รวมทั้งการขาดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน (ดวงเดือน แสงชัย. 2533) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นอกจากครูสอนภาษาอังกฤษจะต้องรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแล้ว เครื่องมือที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของครูภาษาต่างประเทศ ก็คือสื่อการเรียนที่ดี และการมีตำราอย่างเพียงพอ ซึ่งจะเป็คู่มือที่ช่วยในการสอน สื่อการเรียนจะเป็นตัวกำหนดส่วนสำคัญของการเรียนการสอนในห้องเรียน เพราะสื่อการเรียนนั้นผู้สอนจะกำหนดไว้เรียบร้อยแล้วว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร เรียนอะไร และตอนใดที่ควรเน้นเป็นพิเศษ เพื่อสอนเนื้อหาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

แบบเรียนหรือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ประพันธ์ จุมคามูล (2532 : 19) และ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 15) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยนั้นยากเกินกว่าระดับสมองของผู้เรียน เช่น เนื้อหา คำศัพท์ยากหรือมากเกินไป ดังนั้นหนังสือหรือสื่อการเรียนจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ กล่าวคือ บทเรียนควรจะมีแนวทางด้านให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ มีกิจกรรมกลุ่มให้ผู้เรียนได้กระทำร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนน่าสนใจ น่าเรียนรู้

ของใหม่ และ เป็นบทเรียนที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปจนทำให้ผู้เรียนเกิดการท้อแท้ เบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จุดอ่อนอีกประการหนึ่งของสื่อการเรียนภาษาอังกฤษคือ มีแบบฝึกและแบบฝึกหัดไม่เพียงพอและไม่มีความหลากหลาย สื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนไทยในบางโรงเรียน สื่อการสอนไม่สัมพันธ์กัน มีระดับความยากง่ายต่างระดับกันมาก ผู้เรียนจึงเกิดปัญหาและต่อต้านการเรียนภาษาอังกฤษและเพื่อให้ออกคล้อยกับความคิดของโรเจอร์ (Rogers. 1988 : 467) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริงในอนาคตแล้ว ผู้เรียนควรเริ่มเผชิญกับภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตจริงตั้งแต่ในห้องเรียน ซึ่งการใช้เอกสารจริงในกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ยังจำเป็นอยู่ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรเสนอเนื้อหาตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงภายใต้สถานการณ์จริง เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอนนั้น การนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Robinson. 1980 : 35) เพราะการที่ผู้เรียนพบภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ก็จะมองเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาว่าสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารจริงได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น

ปัญหาที่ผู้วิจัยประสบในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนคือ ผู้สอนมักเน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกพูด นักเรียนไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 71 ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการพูดได้อย่างเหมาะสม ตามโอกาสและสถานการณ์ รวมทั้งระบบการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่ได้เน้นการสอบพูด จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดตามเป้าหมายของหลักสูตร ประกอบด้วย การเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 57.05 ประกอบด้วยทางโรงเรียนมีอาจารย์ต่างชาติ ซึ่งจากการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนยังไม่สามารถพูดสื่อสารพื้นฐานในชีวิตประจำวันได้

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีความสำคัญในเรื่องทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนพบปัญหาวานักเรียนระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 2 มีปัญหาด้านการพูด เนื่องจากขาดพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์ของการสนทนากล่าวและทักทาย นักศึกษาขาดความมั่นใจในการพูด ไม่กล้าพูด หรือไม่สามารถพูดได้ตอบโต้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำเอกสารในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (2000-1202) มาพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพทักษะในการพูด และเห็นความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การทักทายและกล่าวลา ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 2 ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี มีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น หลังจากใช้แบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การทักทายและกล่าวลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (2000-1202) จำนวนทั้งหมด 128 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (2000-1202) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 26 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การทักทายและกล่าวลารายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (2000-1202)
2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การทักทายและกล่าวลารายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (2000-1202)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การทักทายและกล่าวลารายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (2000-1202) นักเรียนจำนวน 7 คน บันทึกผลคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การทักทายและกล่าวลารายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (2000-1202)
3. ทดสอบหลังเรียน
4. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$)
2. วิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบค่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t-test

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกแบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การทักทายและกล่าวลารายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (2000-1202) มีค่า t ที่คำนวณได้ (26.15) มากกว่าค่า t จากตาราง ($t_{0.01, 41} = 2.261$)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 1.1 ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้ครูทำสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาประกอบการสอนอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะสื่อ

การเรียนการสอนเป็นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและช่วยให้นักศึกษาเข้าใจง่าย รวดเร็ว และชัดเจนขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักศึกษาตามลำดับขั้นตอน และควรติดตามดูแลการปฏิบัติงานของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบ พร้อมทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหาเกิดขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

2.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การทักทายและกล่าวลา รายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (2000-1202) สูงขึ้น
3. นักศึกษามีทักษะการพูดและเกิดความเชื่อมั่นในการโต้ตอบภาษาอังกฤษ
4. นักศึกษาได้เรียนรู้การสร้างสรรค์และสามารถนำไปบูรณาการเข้ากับความรู้อื่น ๆ ตลอดจนนำไปพัฒนาวิธีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

**การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้า
โรงแรม เรื่องที่ 4 Reception ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ (MEP) วิทยาลัยอาชีวศึกษา
นครศรีธรรมราช ก่อนและหลังใช้วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ**

ผู้วิจัย	นางสาวสุดารัตน์ นุ่มทอง
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้เป็นเทคนิคการสอนรูปแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาท สภาพความเป็นจริงจากสิ่งที่เกิดขึ้น ผ่านการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งเทคนิคการสอนรูปแบบนี้นับว่าเป็นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ลงมือปฏิบัติร่วมกันระหว่างผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้สมัยใหม่ ที่มุ่งเน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญและเข้าใจผู้เรียน (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2550) และแสดงออกตามความรู้สึกที่นึกคิดของตนและนำเสนอการแสดงออกของผู้แสดงทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และ พฤติกรรมที่สังเกตพบว่าเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ (ทิศนา ขวมนมณี, 2550) และยังทำให้ผู้เรียนได้รู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งอาจจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราระบายนความตึงเครียดของอารมณ์ (สรสิริ ลักษณะศิริ, 2550) พบว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริงและมั่นใจในการสื่อสาร แตกต่างจากก่อนการทดลอง

นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในสถานการณ์จริงในอนาคต หากเจอเหตุการณ์ที่แสดงบทบาทสมมติมาแล้วนักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติแล้ว ดังผลการวิจัยของ (วนิดา ต้นติชชาวลวงศ์, 2556) พบว่า หลังได้การจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่องที่ 4 Reception ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ภาษาต่างประเทศ (MEP) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังใช้วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่องที่ 4 Reception ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ภาษาต่างประเทศ (MEP) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังที่ใช้วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ภาษาต่างประเทศ (MEP) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ หน่วยการเรียนรู้ Reception กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 8 ชม.
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Reception นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 3 เลือก จำนวน 20 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
3. แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนทดลอง(Pretest) โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยการเรียนรู้ Reception โดยเก็บคะแนนก่อนการทดลอง

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ในหน่วยการเรียนรู้ Reception กับที่สร้างขึ้น จำนวน 4 แผน กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3. ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยการเรียนรู้ Reception โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) เพื่อเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ค่าร้อยละ ($\bar{X}$)
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยการเรียนรู้ Reception นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ภาษาต่างประเทศ (MEP) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่จัดการวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (ร้อยละ 15.45) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (ร้อยละ 8.70) ซึ่งมีพัฒนาการที่สูงขึ้น เฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 6.75 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยการเรียนรู้ Reception นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ภาษาต่างประเทศ (MEP) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่จัดการวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนรายบุคคลแตกต่างจากเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60 เมื่อพิจารณานักเรียนทั้งกลุ่ม พบว่า มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนรายบุคคล พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

1. ในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูด ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องศึกษาเป้าหมายของพฤติกรรมและความเข้าใจจุดมุ่งหมาย รวมทั้งลำดับขั้นตอนดังกล่าว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเกิดผลที่ดีตามจุดประสงค์ก่อนนำไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมการสื่อสารของนักเรียน

2. ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำวิธีการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไปปรับใช้ในการเรียนการสอน โดยเลือกใช้ตามความเหมาะสมเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติและเป็นผู้ศูนย์กลางในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดี และสามารถพัฒนาพฤติกรรมสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่องที่ 4 Reception ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ภาษาต่างประเทศ (MEP) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังใช้วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติสูงกว่าก่อนการเรียนรู้หรือไม่ และสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60 หรือไม่อย่างไร อันจะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ศึกษานำไปใช้ในการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบบทบาทสมมติในการเพิ่มศักยภาพทางการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น

2. เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารในการกำหนดแนวทางพัฒนาและบุคลากรใน สถานศึกษา

แผนวิชาการโรงแรม

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาแผนกวิชาการ
โรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1
ในรายวิชาการและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 30701-2303
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางจตุพร กิจผลิต
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของ นักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการและเครื่องดื่ม รหัส 30701-2303 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการ ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการ ของสถานประกอบการ และเพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจาก นักศึกษา จึงมีความสนใจที่จะดำเนินการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงาน บริการของ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข สอดคล้องตรงตามความต้องการของสถาน ประกอบการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการของนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการของสถานประกอบการ
3. เพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม ที่กำลังศึกษา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 125 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม ที่กำลัง ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาการและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 30701-2303 ภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม แบ่ง ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 การแสดงความคิดเห็นของการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ในงานบริการของนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรม การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตามกรอบแนวคิดและการวิจัยจากงานวิจัยที่คล้ายคลึงกัน
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 63-70) และศึกษาจากแบบสอบถามของคนอื่น ๆ ที่วิจัยคล้ายคลึงกัน
3. สร้างแบบสอบถาม ตามหลักคุณธรรม 8 ประการ ได้แก่ ความ ซื่อสัตย์ ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ และ จรรยาบรรณวิชาชีพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงและซักซ้อมความเข้าใจและขั้นตอนการตอบ แบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถาม มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ของข้อมูลในการตอบ
3. ระยะเวลาที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 11 มกราคม – 5 มีนาคม 2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงาน บริการของ นักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนใน รายวิชาการและเครื่องดื่ม รหัส 30701-2303 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 80 คน สรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 80 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10 เพศหญิง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 90 จำแนกเป็นสาขางานดังนี้ สาขางานการ บริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 1 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 จำนวน 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 25 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 3 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25 รวมจำนวนนักศึกษา 80 คน มีความเห็น ต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของ นักศึกษา สาขาวิชา การโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัย อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการและเครื่องดื่ม รหัสวิชา

30701-2303 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.53

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า นักศึกษาสามารถปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพด้านการบริการ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.71 มีบุคลิกภาพที่ดีและแต่งกายสุภาพเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบของวิทยาลัยฯ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.68 พุดจาไพเราะด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวลและสุภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.61 มีความรับผิดชอบ ตรงเวลาและมีระเบียบวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.60 มีความพร้อมและกระตือรือร้นในการให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.58 นักศึกษามีความสุขในการให้บริการผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 4.57 มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สุภาพ อ่อนน้อม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.56 ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความรู้สึก ตั้งใจและมุ่งมั่นพยายามทำให้งานนั้นสำเร็จถึงแม้จะเหน็ดเหนื่อย อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.55 ความเสียสละและมีจิตอาสา ในการช่วยเหลืองานวิทยาลัยฯ ถึงแม้ว่าเป็นวันหยุด ค่าเฉลี่ย 4.52 ให้บริการตรงตามมาตรฐานและทำงานพิเศษนอกเหนือเวลาเรียนตามที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่หวังค่าตอบแทนหรือเงินรางวัล อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.51 มีทัศนคติที่ดีต่องานบริการ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.50 ต้อนรับและให้บริการ ทุกคนอย่างเสมอภาค อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.48 มีไหวพริบ ปฏิภาณดี สามารถแก้ไขปัญหาลักษณะเฉพาะหน้าได้ดี อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 4.47 ใช้เวลาว่างในวันหยุดหรือปิดภาคเรียนโดยการทำงานพิเศษเพื่อหารายได้ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 4.45 มีความเข้าใจและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในงานบริการ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 4.33

สรุปผลการวิจัยการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการและเครื่องดื่ม รหัส 30701-2303 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ

1. ครูควรศึกษาธรรมชาติของเพศและวัยของนักเรียน ประกอบกับพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความรับผิดชอบ ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ครูควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนให้ความร่วมมือในการพัฒนาเจตคติที่ดี รวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับเจตคติ และการพัฒนานตนเองในทุกๆด้าน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยทางสังคม
2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเจตคติที่ดีของนักเรียน

การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัสวิชา 30701-2002 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางศุภรัตน์ ศรีจันทร์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกและยุคสมัยปัจจุบันมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่ละประเทศมีการแข่งขันสูงในทางด้านกิจการงานต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา เทคโนโลยี ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมก้าวหน้า ยุคสมัย สังคมไทยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนระบบทางการศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเสริมคุณลักษณะนิสัย ปลุกฝังให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้าความรู้ได้จากสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นรากฐานของการทำงานของประชากรในอนาคตที่เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัวให้อยู่รอดก้าวหน้า ก้าวหน้า ก้าวหน้าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน

การเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัส 30701-2002 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วยการเรียน 40 คะแนน งานที่มอบหมาย 20 คะแนน และคะแนนจิตพิสัย 20 คะแนน ครูผู้สอนให้นักศึกษาทำงานส่งเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักศึกษาทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหา นั้น ๆ เสร็จแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักศึกษาว่ามากน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักศึกษาไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอนประจำวิชาแจกให้ นักศึกษาก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาได้ ซึ่งครูผู้สอนได้สังเกตพบว่า มีนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ไม่ส่งงานที่มอบหมายหรือส่งงานแต่ไม่ตรงเวลาที่กำหนด

ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมีความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยแก้ปัญหาการส่งงานโดยลดอุปสรรคในการส่งงานแบบปกติให้ส่งผ่าน Google Classroom ที่สามารถส่งงานได้ตลอดเวลาและทุกที่ที่นักเรียนมีสัญญาณอินเทอร์เน็ต เพื่อให้การเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การส่งงานผ่านระบบ Google Classroom
2. แบบประเมินความพึงพอใจ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้นักเรียนส่งงานช้า
2. ใช้ Google Classroom ในการแก้ไขปัญหาทางการส่งงานของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง
3. เชื้อปริมาณงานและประเมินผลจากการที่นักศึกษาส่งงานผ่านระบบ Google Classroom จากนั้นนำปริมาณที่ได้มาคิดหาค่าเฉลี่ย หรือร้อยละของปริมาณงานที่นักศึกษาส่งผ่านระบบ Google Classroom
4. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในการส่งงานผ่านระบบ Google Classroom

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตรวจสอบปริมาณงานจากการที่นักศึกษาส่งงานผ่านระบบ Google Classroom
2. ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัสวิชา 3701-2002 โดยใช้วิธีการส่งผลงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ไปแก่นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for The Sciences for Windows)
1. ข้อมูลปริมาณงานจากการที่นักศึกษาส่งงานผ่านระบบ Google Classroom วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
 2. ข้อมูลความพึงพอใจต่อการแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัสวิชา 3701-2002 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัสวิชา 3701-2002 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนด คิดเป็นร้อยละ 82 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า เรียงลำดับจำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนดจากมากไปหาน้อยดังนี้ ชิ้นงานที่ 2 จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนด และชิ้นงานที่ 1 จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนด จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานช้า คิดเป็นร้อยละ 8 เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า เรียงลำดับจำนวนนักศึกษาส่งงานช้าจากมากไปหาน้อยดังนี้ ชิ้นงานที่ 2 จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานช้า และชิ้นงานที่ 1 จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานช้า จำนวนนักศึกษาที่ไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 10 เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า เรียงลำดับจำนวนนักศึกษาที่ไม่ส่งงานจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ชิ้นงานที่ 1 จำนวนนักศึกษาที่ไม่ส่งงาน และชิ้นงานที่ 2 จำนวนนักศึกษาที่ไม่ส่งงาน

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านมีความต้องการที่ใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ในการส่งงานต่อไป ระดับมากที่สุด ด้านประหยัดเวลาในการส่งงาน ลดขั้นตอนและอุปสรรคในการส่งงาน ระดับมากที่สุด ด้านความเข้าใจในการใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ระดับมากที่สุด ด้านสามารถส่งงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด ระดับมากที่สุด ด้านสามารถนำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ ระดับมากที่สุด และด้านใช้ได้เหมาะสมกับวิชาที่เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยการส่งผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom)
2. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนของการส่งงานนักศึกษา ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการส่งงานของนักศึกษาให้กับครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 การโรงแรม กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวเพ็ญภา สมบันดาล
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ศศบ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานสากลที่กำหนดนี้ย่อมต้องการมีการ สร้างระบบและกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมจัดเตรียมองค์ประกอบและสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง การวิจัยและพัฒนาให้ได้กระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ภาพ ยอมรับความรู้ความเข้าใจหลักการที่ เหมาะสมกับวิชานี้มาให้เกิดเป็น กระบวนการเรียนการสอนที่ดีมีประสิทธิภาพและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ นำไปสู่ ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนดังนี้ 1. ตัวบ่อน ได้แก่ครูผู้สอน ผู้เรียน สาขาการโรงแรม 2. กระบวนการดำเนินงาน ได้แก่ การดำเนินงาน การเรียนการสอนประกอบกิจกรรมหลายชนิดได้แก่ การเตรียมความพร้อม การประเมินความรู้ของผู้เรียนก่อนสอน การให้ความรู้ใหม่ กิจกรรมเสริมทักษะโดยการจัดโต๊ะอาหาร มาตรฐานสากลแบบเพื่อนช่วยเพื่อน 3. การควบคุม ได้แก่ การควบคุมที่จะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การเสริมสร้างกำลังใจ ตรวจสอบความรู้ขณะกำลังเรียน เพื่อปรับปรุงและควบคุม คุณภาพการเรียนการสอน 4. ผลผลิต ได้แก่ ความรู้ความสามารถที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนให้เป็นไปตามที่ตั้งใจ 5. ข้อมูล บ่อนกลับได้จากการประเมินผลหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนโดยดูจาก ผลผลิตที่ได้ได้ไม่ บรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ต้องปรับปรุงแก้ไข 2 ในการ สอนวิชา ภัตตาคารและการจัดเลี้ยง เป็นการสอนผู้เรียนให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา มีทักษะ ในการมองเห็นคุณค่า เกิดความคิด มีทักษะ ส่งเสริมให้แสวงหาความรู้โดยให้ผู้เรียนได้ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ในปี การศึกษา 2563 ผู้วิจัยได้จัดทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้ชุดการสอนพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง พบว่า ชุดการสอน วิชา ภัตตาคารและการจัดเลี้ยง สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียนดีขึ้น แต่ชุดการเรียนการสอนที่ดีควรมี คุณภาพ มีความน่าเชื่อถือด้วย ความจำเป็นที่ต้องทดสอบ การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ ว่า เนื้อหาสาระของชุดการสอนเหมาะสมและง่าย ต่อการเข้าใจอันจะช่วยให้ ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้นเป็นการประหยัดด้านแรงงาน เวลา และงบประมาณ ในการเตรียมต้นแบบ ผู้วิจัยเห็น ว่า จึงควรนำชุดการสอนมาพัฒนาให้มี ประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการ สอนบรรลุตาม วัตถุประสงค์ของรายวิชา อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและ หลังเรียน โดยใช้วิธีจับคู่แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม 3
2. ศึกษาความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมแบบจับคู่เพื่อนช่วย เพื่อนเพื่อน วิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม กลุ่ม 3

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 35 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม กลุ่ม 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียน 10 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
2. ใบความรู้และใบงานที่เกี่ยวกับการจัดโต๊ะอาหาร

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ออกแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยให้สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้
2. จัดทำใบความรู้และใบงานที่เกี่ยวกับการจัดโต๊ะอาหาร
3. สร้างแบบสอบถามและนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เก็บรวบรวม ข้อมูลและนำมาประมวลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ระยะเวลาการทำวิจัย ในภาคเรียนที่ 2/2563
2. ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ดำเนินการทำการสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการสอน วัดและประเมินผลโดยใช้ใบงาน กิจกรรมและแบบทดสอบระหว่างเรียน
4. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิธีการจับคู่ เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียนระดับ ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขา การโรงแรม กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ 1. การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการเรียน การสอนแบบจับคู่ เพื่อนช่วยเพื่อน วิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช สรุปผลได้ดังนี้ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน วิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง หลังจากใช้วิธีการ เรียน การสอนแบบจับคู่ เพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการจัด กิจกรรมจับคู่แบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ผู้เรียนมี ความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรมีการจัดการเรียนการสอนที่จะกระตุ้นให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย หลากหลาย และเหมาะสม กับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนเป็นรายวิชา เพื่อนำผลการศึกษามาแก้ไขหรือพัฒนานักเรียนเป็น รายบุคคล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและการจัดกิจกรรม
2. เกิดความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

การสร้างแรงจูงใจเพื่อแก้ปัญหาการเรียน เรื่องหลักการจัดโต๊ะอาหาร
วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการ
อาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสารภี อุปลา
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ. การบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพปัญหา กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยหลัก
ที่ควรได้รับการปรับปรุง แก้ไข โดยเฉพาะในส่วนของวิธีการสอน เพราะ
วิธีการสอนของครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างทัศนคติที่ดี ซึ่งจะส่งผลให้
ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้น มีความสนใจในการเรียน ขยัน และ
รู้จัก รับผิดชอบ แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะในด้านการ ครูควร
สร้างสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้าเพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน สรุปได้ว่า
ครูควร สร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียน การนำเข้าสู่บทเรียนให้ผู้เรียน
ตื่นตัวสนใจ เกิดความกระตือรือร้นในการ เรียน การจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึง
สนใจที่จะนำเทคนิคการสร้างแรงจูงใจมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับการเรียนการ
สอน ทำให้ผู้เรียนมีความ สนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น
ผู้เรียนได้เรียนรู้ สนุกสนานและมีความสุขกับการเรียน ตลอดจนยังสามารถ
ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการจัดการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างแรงจูงใจเพื่อแก้ปัญหาการเรียน เรื่องหลักการจัดโต๊ะ
อาหาร วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม
กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4
ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 39 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 8 คน โดยการสุ่ม
แบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
2. ใบความรู้และใบงานที่เกี่ยวกับการจัดโต๊ะอาหาร
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสร้างแรงจูงใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ออกแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยให้สอดคล้อง
กับจุดประสงค์การเรียนรู้
2. จัดทำใบความรู้และใบงานที่เกี่ยวกับการจัดโต๊ะอาหาร
3. คำนวณการทำงานและคะแนนเวลาเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยครูผู้สอนตรวจประเมินการทำงานของนักศึกษาเป็น 5 ระยะ
จำนวน 8 คนและจะให้คะแนน เวลาเรียน 1 คะแนน ทุกครั้งที่ส่งงานครบ
สมบูรณ์ งานเป็นระเบียบเรียบร้อยและให้ตามเกณฑ์ ถ้านักเรียน ถ้านักเรียน ถ้านักเรียน ถ้านักเรียน ถ้านักเรียน
นักศึกษาส่งงานครบแต่ทำงานไม่เรียบร้อย โดยแจ้งคะแนนให้นักศึกษา
ทราบเป็นระยะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างแรงจูงใจเพื่อแก้ปัญหาการเรียน เรื่อง
หลักการจัดโต๊ะอาหาร วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม
ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการอาหารและ
เครื่องดื่ม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัด
นครศรีธรรมราช จากการประเมิน นักศึกษาที่มีคะแนนการทำงานและเวลา
เรียนผ่านเกณฑ์ 70% ของคะแนนเก็บทั้งหมด คือ ควรมีคะแนนและเวลา
เรียนรวมกันอย่างน้อย 28 คะแนน จากกลุ่มนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
จำนวน 8 คน มีผู้ผ่านเกณฑ์ประเมิน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวน
ผู้เรียน ผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวน
นักศึกษา แสดงให้เห็นว่าวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อแก้ปัญหาการเรียนวิชาความรู้
เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม วิธีนี้แก้ไขได้บางส่วนเท่านั้น ไม่
สามารถแก้ไขได้ทั้งหมด

ข้อเสนอแนะ

1. นักศึกษาที่มีปัญหา การขาดเรียน ไม่ส่งงาน ครูผู้สอนควรแจ้ง
ให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบ เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมและช่วยเหลือนักศึกษาใน
ลำดับต่อไป
2. การสร้างแรงจูงใจโดยใช้คะแนนการทำงานและคะแนนเวลา
เรียนเป็นเครื่องมือ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายได้ผล
บางส่วนแต่ก็ขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษาเองด้วยความกระตือรือร้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แก้ปัญหาในการเรียน เรื่องหลักการจัดโต๊ะอาหาร วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ได้ศึกษาข้อมูลที่เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา ไปใช้ในการวางแผนช่วยเหลือนักศึกษา

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	น.ส.กัญยาวิร์ ชื่นเจริญวงศ์
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามุขยทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าว ก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต ฉะนั้น ครูควรสร้างสรรควินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน จะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นครูที่ปรึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4 ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบ และระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้นั้นไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน และมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้นักเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน

ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพ และความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีสมรรถนะวิชาชีพ มีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่องานและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่องานที่และการเรียนดีขึ้น นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสังเกตแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4 จำนวน 38 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชาและการตอบแบบสอบถามนักศึกษา การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักศึกษา รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบสนใจเรียน ติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักศึกษาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ปรากฏว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่องานที่ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และ 2 พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน มีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำในขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอก

การบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียนหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัย
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง

การส่งเสริมการท่องเที่ยวในวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาววริยา อาหลิ
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญมากในปัจจุบัน เรื่องของคำศัพท์ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้ดีและเข้าใจในภาษาเช่นกัน ซึ่งจากการสังเกตนักเรียนปรากฏว่า นักเรียนจะจำคำศัพท์ได้น้อยมาก บางคนจะจำไม่ได้เลยแม้ว่าจะเคยท่องกับคุณครูผู้สอนวิชาอื่นมาแล้วก็ตาม ทำให้นักเรียนไม่สนใจและไม่อยากจะเรียนวิชานี้ ซึ่งเรื่องของคำศัพท์ถือเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาการโรงแรม ยังมีปัญหาในเรื่องของคำศัพท์อยู่มาก สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะนักเรียนยังขาดความเข้าใจในเรื่องการท่องคำศัพท์และการพัฒนาของสมองยังไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นจำนวนมาก

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พยายามศึกษาและส่งเสริมที่จะช่วยให้นักเรียนได้จดจำคำศัพท์และนำไปใช้ในการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ ได้มากขึ้น

จากความสำคัญและประโยชน์ของคำศัพท์ในภาษาอังกฤษดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะหาวิธีการส่งเสริมการท่องคำศัพท์ด้วยตนเองให้มากยิ่งขึ้น โดยใช้กลวิธีในการเขียนคำศัพท์และทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ ซึ่งวิธีนี้ผู้จัดทำคาดว่าจะสามารถพัฒนาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้ จึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมดังกล่าวมาทดลองใช้เพื่อช่วยพัฒนาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การโรงแรม โดยใช้กิจกรรมการเขียนคำศัพท์และทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์
2. เพื่อเป็นการฝึกนักเรียนให้มีความรับผิดชอบในการท่องคำศัพท์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ (Pre-test)
2. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ (3 ฉบับ)
3. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ (Post-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกหัด และแบบทดสอบหลังเรียน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การโรงแรม แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของบางคนไม่ถึง 25 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 50 สาเหตุเนื่องมาจากนักเรียนไม่มีความคุ้นเคยกับคำศัพท์นั้นมากนัก หรืออาจจะเคยพบเห็นมาบ้างแต่ยังไม่เขียนหรือจดจำได้ไม่ถี่นัก หรือนักเรียนอาจจะไม่นำไปใช้เท่าที่ควร แต่หลังจากนักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดทั้งสามครั้งแล้ว ผลปรากฏว่า คะแนนโดยเฉลี่ยของนักเรียนเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 51 เป็นร้อยละ 80 คิดเป็นความก้าวหน้าคือ ร้อยละ 29

ข้อเสนอแนะ

1. การสร้างแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์นี้อาจจะใช้รูปแบบที่หลากหลายออกไป เช่น อาจจะมีรูปภาพหรือในรูปแบบของการฟัง เพื่อที่จะทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ
2. การทำวิจัยจะมีการเพิ่มของกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น

การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสิริรัตน์ สงเทพ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระแสและวิวัฒนาการการเจริญก้าวหน้าของโลกได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมไทยก้าวหน้าทันโลกยุคโลกาภิวัตน์สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในการสร้าง

นิสัยให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เป็นคนยุคใหม่ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว "ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวหน้า" การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จะเห็นได้ว่ากระแสของการปฏิรูปการศึกษาได้ส่งผลการปฏิบัติงานของคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการจัดการศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้ระบุไว้ในมาตรา 24(5) มีข้อความสำคัญให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ระบุโดยสรุปว่า ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นครูเป็นบุคลากรการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับคำถามที่ครูสนใจด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ ครูทุกคนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานสอนหรือเพื่อปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครูที่ต้องจัดทำควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่ครูต้องใช้การบูรณาการความรู้ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติ ในการคิดค้นวิธีสอน สื่อหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ผสมผสานกับแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยในการประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน หรือแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นทักษะที่ครูต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ การอันเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของความเป็นครูมืออาชีพในยุคของการปฏิรูปการเรียนรู้ตามนโยบายแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24(5) กำหนดให้ครูใช้การวิจัยเป็นส่วนประกอบหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ (ยุทธนา ปฐมวรชาติ, 2544)

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางการส่งเสริมเจตคติที่ดีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม ในวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สร้างเจตคติที่ดีในการเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อรายวิชาอาหารท้องถิ่น
2. เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ
3. เพื่อเสริมสร้างเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การส่งเสริมเจตคติเป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม รายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร และจัดทำเป็นตารางกราฟแสดงข้อมูลเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทำตารางบันทึกการส่งงาน แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงผลงานเป็นกลุ่ม ในช่วงต้นภาคเรียนที่ 1 ของรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร
2. รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ
3. บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติและนำมาหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ และนำค่าเฉลี่ยร้อยละของการส่งงานในช่วงต้นภาคเรียนที่ 1 มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ช่วงปลายภาคเรียนที่ 1

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของการส่งงานรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร ก่อนการส่งเสริมเจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 45
2. ค่าเฉลี่ยของการส่งงานหลังการส่งเสริมเจตคติ พบว่า สูงขึ้นกว่าเดิม ทำให้สรุปได้ว่า การที่ครูผู้สอนได้ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อถามถึงสาเหตุการไม่ส่งงาน และให้แรงเสริมเป็นเจตคติในด้านการใช้รางวัลเพื่อเสริมเจตคติ พบว่า นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม มีการส่งงานสูงขึ้นจากร้อยละ 45 เป็นร้อยละ 80

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ควรมีการสำรวจถึงเจตคติของนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการส่งงานของนักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ในการสอนรายวิชาอาหารท้องถิ่น ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยในขณะที่ทำการเรียนการสอนให้มากที่สุด
3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

แผนกวิชาการท่องเที่ยว

การแก้ปัญหาให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 การท่องเที่ยว
มีทักษะด้านวิชาชีพไม่เท่ากันด้วยกิจกรรม Buddy Learning

วิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวพรศรี สุขสบาย
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ศศ.บ (พัฒนากาการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนสายวิชาชีพ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง เพื่อจะได้มีทักษะวิชาชีพที่สามารถนำไปจริงในการทำงาน โดยเฉพาะนักศึกษาที่เรียนในระดับ ปวส. สาขาการท่องเที่ยว ที่ทักษะวิชาชีพมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนและการทำงาน การเรียนการสอนในหลายวิชาจึงมีกิจกรรมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงเป็นส่วนมาก

แต่เนื่องด้วยการศึกษาต่อระดับ ปวส. สาขาวิชาการท่องเที่ยวนั้น รับนักเรียนที่จบจากระดับ ปวช. และ ที่จบจากชั้น ม.6 เข้ามาศึกษาต่อ ซึ่งนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าวเมื่อเข้ามาเรียนในระยะแรกจะมีความแตกต่างกันในการเรียนวิชาที่จะต้องปฏิบัติด้านวิชาชีพ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วนักเรียนที่จบการศึกษาระดับ ปวช. แล้วมาศึกษาต่อระดับ ปวส. มักจะคะแนนในหัวข้อปฏิบัติ ต่ำกว่านักเรียนกลุ่มที่จบการศึกษาระดับ ม.6 มา ด้วยเหตุผลหลากหลายประการ แต่ไม่ได้หมายความว่านักเรียนที่จบการศึกษาระดับ ม.6 มา จะมีทักษะในการปฏิบัติวิชาชีพที่อ่อนกว่ากลุ่มที่จบจากระดับ ปวช. เสมอไป

และด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงได้จัดทำวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 การท่องเที่ยว มีทักษะด้านวิชาชีพไม่เท่ากันด้วยกิจกรรม Buddy Learning ในรายวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ เพื่อสร้างความเท่าเทียมกันในการรับรู้และการปฏิบัติจริงแก่นักศึกษาทุกคน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการแก้ปัญหาให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 การท่องเที่ยว มีทักษะด้านวิชาชีพไม่เท่ากันด้วยกิจกรรม Buddy Learning ในรายวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 การท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 การท่องเที่ยว จำนวน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใบงาน

2. แบบฟอร์มการให้คะแนน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบฟอร์มการให้คะแนนขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. พิจารณาลักษณะงานที่ให้นักศึกษารับผิดชอบปฏิบัติ
2. วิเคราะห์สมรรถนะที่นักศึกษาต้องปฏิบัติได้จากใบงาน
3. สร้างแบบฟอร์มการให้คะแนนให้ตรงตามสมรรถนะที่ต้องการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบฟอร์มการให้คะแนน โดยการเปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงาน ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 โดยครั้งที่ 1 ให้นักศึกษาจับกลุ่มการปฏิบัติงานด้วยตนเองตามความสมัครใจ ส่วน ครั้งที่ 2 ครูให้นักศึกษาจับกลุ่มโดยมีกติกาการจับกลุ่มคือ ให้นักศึกษากลุ่ม ม.6 จับกลุ่มกับนักศึกษากลุ่ม ปวช.

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ โดยการเปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนักศึกษา ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 การท่องเที่ยว มีทักษะด้านวิชาชีพไม่เท่ากันด้วยกิจกรรม Buddy Learning ในรายวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบฟอร์มการให้คะแนน โดยการเปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงาน ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 โดยครั้งที่ 1 ให้นักศึกษาจับกลุ่มการปฏิบัติงานด้วยตนเองตามความสมัครใจ ส่วน ครั้งที่ 2 ครูให้นักศึกษาจับกลุ่มโดยมีกติกาการจับกลุ่ม คือ ให้นักศึกษากลุ่ม ม.6 จับกลุ่มกับนักศึกษากลุ่ม ปวช. ซึ่งทำให้เกิดการจับกลุ่มทั้งหมด 8 กลุ่ม

โดยหลังการปฏิบัติงานทั้ง 2 ครั้ง ปรากฏว่า การปฏิบัติงานครั้งที่ 2 นักศึกษาแต่ละกลุ่มมีคะแนนที่เพิ่มขึ้นทุกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

ครูผู้สอนควรมีการอธิบายถึงเหตุผลในการใช้กิจกรรม Buddy Learning ให้นักศึกษาเข้าใจเพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษามีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนจนสร้างความไม่สบายใจแก่นักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถทำให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 การท่องเที่ยว มีทักษะด้านวิชาชีพที่เท่าเทียมกันและปฏิบัติได้จริงทุกคน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว ของนักเรียนระดับ ปวช.2 การท่องเที่ยว

ผู้วิจัย นางวรรณ พงษ์จีน
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา บธ.บ (การจัดการการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยวของสาขางานการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีลักษณะเป็นชั้นเรียนที่มีนักเรียนหลากหลาย จากสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มักพบปัญหาด้านพฤติกรรมทางสังคมและพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนที่เป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน เช่น นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีพฤติกรรมนิ่งเฉยเมื่อผู้สอนตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกับเพื่อนนักศึกษา ไม่มีความรับผิดชอบในงานกลุ่ม ไม่สนใจฟังบรรยาย เล่นโทรศัพท์มือถือ พูดคุยกับเพื่อน หรือนั่งหลับ เป็นต้น ซึ่งการเรียนการสอนแบบบรรยายโดยผู้สอนที่เน้นเนื้อหา ความรู้และความจำ จึงไม่เหมาะสมสำหรับการสอน นอกจากจะทำให้บรรยากาศของการเรียนน่าเบื่อแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนขาดทักษะที่สำคัญในเรื่องการคิด การแสดงความคิดเห็น การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนขาดเป็นอย่างมาก ทั้งนี้วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนมิได้มาจากผู้สอนแต่ผู้เดียว แต่นักเรียนสามารถเรียนรู้จากเพื่อนด้วยกันได้ เพราะเพื่อนนักเรียนมิได้มาจากอาจารย์ผู้สอนแต่ผู้เดียว แต่นักเรียนสามารถเรียนรู้จากเพื่อนด้วยกันได้ เพราะเพื่อนนักเรียนด้วยกันนั้นย่อมมีประสบการณ์ในการเรียนคล้าย ๆ กัน เมื่อคนหนึ่งได้เรียนรู้จนเริ่มมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ก็สามารถช่วยเหลือเพื่อนคนอื่น ๆ ได้ว่ามีปัญหาที่ขัดข้องอยู่ที่ใด

ทั้งนี้ การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนภายในห้องเรียนนั้นสามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนนั้น คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน ความสามารถทางปัญญา วิธีการเรียนรู้โดยการบูรณาการคุณธรรมและจริยธรรม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ได้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง รวมทั้งแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ด้วยวิธีการ กระบวนการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ทั้งในและนอกห้องเรียนได้ ซึ่งทักษะที่สำคัญก็คือการแสวงหาความรู้ได้จากหลายแหล่งความรู้ โดยเฉพาะความรู้จากเพื่อนในกลุ่มเป็นแนวทางที่จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด (ปิยะมาศ ขาดินมตรี, 2550 ; ดวงเดือน เทพนวล, 2556 ; สิริรัตน์ เทียมเสริมวงศ์, 2558) จากสภาพจริงของการเรียนมักพบปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอน นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในชั้นเรียน มักแสดงพฤติกรรมนิ่งเฉยเมื่อผู้สอนตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกับเพื่อนนักเรียน ไม่มีความรับผิดชอบในงานกลุ่ม ไม่สนใจฟังบรรยายจากผู้สอนที่เน้นเนื้อหาความรู้และความจำ จึงไม่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน เพราะนอกจากจะทำให้บรรยากาศ

ของการเรียนการสอนที่น่าเบื่อจนทำให้ผู้เรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนขาดทักษะการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองเป็นอย่างมาก จากปัญหาดังกล่าว แนวทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สัมฤทธิ์ผลและประสบความสำเร็จวิธีหนึ่งคือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่ม (Group Process) ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับความรู้จากการลงมือร่วมกันลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ดังที่ ไกรสร แสงวงศ์ (2554) ได้ให้แนวคิดว่าทักษะทางสังคมเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม สามารถพัฒนาได้โดยการนำเอากระบวนการทำงานกลุ่มมาพัฒนาผู้เรียนในด้านบทบาทหน้าที่ของตนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้รู้จักวางแผนการทำงาน รู้จักคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการทำงานกลุ่มที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคมและขยายขอบเขตของการเรียนรู้ให้กว้างขวางขึ้น กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคน ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบช่วยเหลือกัน โดยกระบวนการทำงานร่วมกันทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในลักษณะพึ่งพากัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการเรียนแบบกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยกระบวนการกลุ่ม โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ดี สามารถนำความรู้ไปอธิบาย แลกเปลี่ยน ช่วยเหลือเพื่อนที่มีผลการเรียนต่ำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาท่องเที่ยว ที่เรียนในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว จำนวน 31 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากใช้นักเรียนที่เรียนรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยวทั้งหมดในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ภาคเรียนที่ 2/2563
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว หลักการปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง (Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เท่ากับ 0.89 และมีค่าความยากง่าย (Difficulty) รายข้อระหว่าง 0.30-0.80
3. แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านการจัด

กิจกรรม ด้านบรรยากาศการเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ หากค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าเท่ากับ 0.93 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.872

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนชี้แจงทำความเข้าใจลักษณะการเรียนรู้ในรายวิชา วิธีการวัดประเมินผล มอบหมายงาน และกำหนดให้แต่ละกลุ่มศึกษารวบรวมข้อมูลที่สนใจ นำมาเสนอรายงานในชั่วโมงเรียน
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบเรื่องหลักการปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยใช้เวลาทำแบบทดสอบ 60 นาที
3. สร้างโอกาสให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แบ่งกลุ่มกันทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อให้นักศึกษาทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน กำหนดหัวข้อเรื่อง หลักการปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม
4. สะท้อนผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยนักศึกษานำเสนอข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงานกลุ่ม จากนั้นให้นักศึกษาร่วมกันอภิปราย สรุปผลการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มแบบมีส่วนร่วม ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกลุ่ม
5. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวัดผลโดยใช้แบบทดสอบเรื่อง หลักการปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว จากการทดสอบหลังเรียน (Post-test) แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยใช้เวลาทำแบบทดสอบ 60 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และทดสอบค่าที (t-test Dependent)
2. นำข้อมูลความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความพึงพอใจในการเรียนทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือ ด้านบรรยากาศการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.25) รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.30) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) และด้านที่มีความพึงพอใจต่ำที่สุดคือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.40) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อนตนเองในขณะเรียนและร่วมมือกันทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มสามารถนำไปปรับใช้กับเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ ที่นักศึกษามีความแตกต่างกันระหว่างบุคคลได้
2. การเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ดังนั้น เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นควรใช้วิธีการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน
3. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาควรมีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และสร้างความพึงพอใจในการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มไปใช้ในการเรียนการสอนในรูปแบบอื่นในลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเทคนิควิธีการเรียนการสอน
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกระบวนการวิชาอื่น ๆ เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษา และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว
2. ทราบความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว

การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัสวิชา 20700-1003 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย	นายสุริยะ ศรีทันเดช
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(วัฒนธรรมศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศิลปวัฒนธรรมไทย รหัสวิชา 20700-1004 ซึ่งลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรจะเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับทฤษฎี และมีการปฏิบัติที่นักเรียนจะต้องแสดงออกถึงความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการละเล่นของไทยในภาคต่างๆ ครูผู้สอนจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือนำเสนอข้อเสนอนะเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลและนำไปสู่การปฏิบัติงานรายบุคคล และการปฏิบัติงานกลุ่ม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในเนื้อหาการเรียน มุ่งไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากการจัดการเรียนการสอนพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดการแสดงออกกระหว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียน ขาดความมั่นใจ พูดเสียงไม่ดัง ไม่แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานกลุ่ม บุคลิกภาพท่าทาง ปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลให้นักเรียนการกล้าแสดงออก รวมไปถึงรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

ผู้วิจัยจึงค้นหาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนกล้าแสดงออกในด้านต่าง ๆ และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พร้อมทั้งพัฒนาพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออกและบุคลิกภาพที่ดี ของนักเรียน รายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรม โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออกของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัสวิชา 20700-1003 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ
2. พัฒนาการเรียนการสอนในภาพรวม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรของการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (20700-1003) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 39 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัสวิชา 20700-1003 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กิจกรรมฝึกการแสดงออกโดยใช้วิธีแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน
2. แบบประเมินพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออก

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ออกแบบกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนวิธีแสดงบทบาทสมมติ
2. ออกแบบการประเมินพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการพัฒนาพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออกของผู้เรียน
2. กำหนดหัวข้อเรื่องโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

3. กำหนดการให้คะแนนแบบประเมินการพัฒนาพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออก โดยพิจารณาจากหัวข้อแบบประเมินการพัฒนาพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออกของผู้เรียน
4. บันทึกคะแนนลงในแบบประเมินการพัฒนาพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออก
5. นำคะแนนผลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ และการพัฒนาการเรียนการสอนในภาพรวม ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยการวัดผลและประเมินผลกิจกรรม/พฤติกรรม/ผลงานด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออกของนักเรียน ตามเกณฑ์การให้คะแนน (แบบสังเกตพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออก) ความสนใจใฝ่รู้ ความสามารถในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครูสอน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติ นักเรียนได้คะแนนก่อนการพัฒนาสูงสุด 12 คะแนน ต่ำสุด 7 คะแนน และหลังการพัฒนาพฤติกรรมโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ นักเรียนได้คะแนนสูงสุด 19 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 15 คะแนน แสดงให้เห็นว่าการใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีแสดงบทบาทสมมติสามารถพัฒนาพฤติกรรมมารการกล้าแสดงออกของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

ควรใช้วัดกรรมนี้กับเนื้อหาหน่วยอื่น ๆ ได้และควรนำวัดกรรมวิธีอื่นๆ มาทดลองใช้กับการเรียนการสอนวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวคิดพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และรายวิชาอื่น ๆ
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ มากขึ้น
3. นักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและมีกิริยาที่ดีด้านความเชื่อมั่น การกล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ ความสนใจใฝ่รู้ การตรงต่อเวลา คุณธรรมจริยธรรม ขยันอดทน

แผนวิชาสามัญ

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการจับใจความ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสรัญญา นนทโชติ
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(สังคมศึกษา)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต พัฒนาสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษากับกระบวนการอ่าน กระบวนการเรียนรู้ และการอ่านในมาตรา 24(3) และ (5) ในมาตรา 4 กล่าวไว้ว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิตและใน มาตรา 24 (3) และ (5) ได้ระบุไว้ว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนรักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมสื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ และมีความรอบรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2546 : 2-12) การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จะเกิดขึ้นได้ นักเรียนต้องมินิสัย รักการอ่านจะทำให้ นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามแนวการจัดการ การศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2546 ที่ยึดหลัก ว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญ ที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความ สนใจ ความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ มาใช้แก้ปัญหาการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง สถานศึกษาควรจัดการ เรียนการสอน และจัดกิจกรรมบูรณาการองค์ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องส่งเสริม การเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการอ่านในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 10)จึงเป็นที่มาของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และ มีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงได้กำหนด จุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการอ่านคือ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 ก : 4) โดยกำหนดคุณภาพ

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการจับใจความ นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราชไว้ว่า สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว เข้าใจความหมาย และหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยคและเข้าใจข้อความที่อ่าน นำความรู้ที่ได้ จากการอ่านมาคิดคาดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์ และกำหนดแนวทาง การปฏิบัติได้ เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545ข : 2) จากการสำรวจของสำนักงานสถิติ แห่งชาติ จากสถิติการอ่านของคนไทยพบว่าคนไทย อ่านลดลง จากร้อยละ 69.1 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 66.3 ในปี 2551 และจากจำนวนคนที่ไม่อ่าน หนังสืออีกร้อยละ 33.7 นั้น ใช้เวลาเพื่อดูโทรทัศน์ถึงร้อยละ 54.3 รองลงมา คือไม่มีเวลาอ่าน ไม่สนใจหรือไม่ชอบอ่านหนังสือ และอ่านหนังสือไม่ออก ตามลำดับ ซึ่งจากสถิติ โดยภาพรวมพบว่า คนไทยอ่านลดลงเกือบทุกวัย ส่วนใหญ่จะใช้เวลาดูโทรทัศน์มากขึ้น ทำให้จินตนาการน้อยลง อย่างไรก็ตามคนไทยใช้เวลาอ่านหนังสือน้อยลง จากเฉลี่ย 51 นาทีต่อวัน ในปี 2548 เหลือ 39 นาที/วัน ในปี 2551 โดยเยาวชนอ่านมากที่สุด 46 นาที/วัน (สำนัก ข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ <http://thainews.prd.go.th/> 2551) กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้โรงเรียนดำเนินการตามมาตรการเพื่อส่งเสริมการ อ่านและมาตรการเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างจริงจัง ในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนด มาตรการ 10 ประการ ไว้ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546 : 17)

1. อ่านหนังสือทุกวัน
2. เลือกสรรอ่านตามความสนใจ
3. ท่องอาขยานได้ เข้าใจความหมาย
4. ลายมืองามตามมาตรฐาน
5. บันทึกการอ่าน ฟัง ค้นคว้า
6. พัฒนาการเขียนเรียงความ ย่อความ
7. พยายามทำแบบฝึกหัด
8. ศึกษาวิเคราะห์เหตุผล
9. ร่วมกิจกรรมกับชุมชน และสถานศึกษา
10. ศรีทธา สืบทอดภาษาไทย

ผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและ ประเมินผลการศึกษาในรอบสอง เมื่อปีการศึกษา 2549 ตามมาตรฐานด้าน ผู้เรียน (มาตรฐานที่ 5) นักศึกษาสามารถในการคิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อ ความ ผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และจาก ประสพการณ์ ผู้วิจัยเป็นครูที่ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาภาษาไทย ได้เห็น ปัญหาของนักเรียนแต่ละรุ่นอย่างหลากหลาย และปัญหาการอ่าน เป็น ปัญหาสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งการอ่านจับใจความมีปัญหามากที่สุด ซึ่งจาก การเก็บข้อมูลจากนักเรียนในปีการศึกษา 2549 – 2551 คือปีการศึกษา 2549 นักเรียนทั้งหมด 48 คน นักเรียนที่อ่านจับใจความผิดบ่อย ๆ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 ปีการศึกษา 2550 นักเรียนทั้งหมด 49 คน นักเรียนที่อ่านจับใจความสำคัญผิดบ่อยๆ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 51.02 ปีการศึกษา 2551 นักเรียนทั้งหมด 54 คน นักเรียนอ่านจับใจความ สำคัญ ผิดบ่อย ๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40 จากความสำคัญ ของการอ่าน สภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบฝึกทักษะชั้น ประกาศนียบัตรชั้นสูง เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการอ่าน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ ให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง

มีความกระตือรือร้น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย สามารถเรียนรู้กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนอีกทางหนึ่ง ปัจจุบันการสอนอ่านจับใจความยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ พบว่าปัญหาที่ทำให้การอ่านจับใจความไม่ประสบผลสำเร็จ มีสาเหตุมาจากครูผู้สอนขาดแคลนวัสดุประกอบการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้ฝึกฝนทักษะการอ่านให้กับผู้เรียน จากปัญหาดังกล่าว ครูควรให้ความสำคัญของการอ่านจับใจความให้มาก และควรแก้ปัญหาข้อบกพร่องด้วยการสอนซ่อมเสริม ผลลัพธ์การอ่านที่ตรงกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของนักเรียนและครูควรให้นักเรียน เรียนด้วยตนเองมากขึ้น เพราะระบบการเรียนการสอนในปัจจุบันจะไม่ให้ครูสอนตามเนื้อหาหรือคู่มือครุมนัก แต่จะมุ่งเน้นให้นักเรียน เรียนด้วยตนเอง คือให้เด็กรู้จักคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ฉะนั้นการผลิตสื่อการสอน โดยเฉพาะชุดการสอนจึงมีความจำเป็นและสำคัญยิ่งสำหรับการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ที่สามารถ ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองอย่างเพียงพอ ครูไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนรักการอ่านน้อยลง และมีผลการเรียนต่ำ ฉะนั้น การสอนอ่านจับใจความที่ดี ต้องจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ และเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด ตีความ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2544 ซึ่งได้แบ่งระดับการอ่านไว้ 4 ประการ คือ การอ่านและเข้าใจตามตัวหนังสือ การอ่านเพื่อตีความ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ และการอ่านเพื่อสร้างสรรค์ ดังนั้น ขบวนการสอนอ่านจับใจความ เป็นสิ่งจำเป็นควรจะให้ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนการอ่านจับใจความ ตั้งแต่ผู้เรียนอายุน้อยนับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ซึ่งจะได้อรรถกถา การฝึกในระดับอุดมศึกษา เพราะปัญหาเกี่ยวกับการสอนอ่านจับใจความที่เกิดขึ้นระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง นั้นนักศึกษาบางคนอ่านได้แต่ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน จึงทำให้จับใจความของเรื่องไม่ได้ และส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง กับความคิดเห็นของผู้เรียนได้ เนื่องจากผู้เขียนมิได้แสดงแนวคิดหรือใจความสำคัญของเรื่องโดยตรง ซึ่งทำให้ขาดสมรรถภาพทางด้านการอ่านจับใจความ สูงจากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การอ่านจับใจความ ควรได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะในการอ่านจับใจความ เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ และเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้องและสามารถจับใจความของเรื่องได้ในเวลาที่รวดเร็ว นอกจากนี้การฝึกทักษะการอ่านจับใจความ เป็นวิธีการสอนอ่านอีกวิธีหนึ่งที่จะนำไปใช้แก้ปัญหการสอนอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะ สำหรับฝึกอ่านจับใจความ โดยนำไปทดลองกับนักเรียนเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สามารถตอบสนองนักเรียนให้มีทักษะในการอ่านจับใจความดีขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาพบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 65.54 เปอร์เซนต์ จากเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ 80 เปอร์เซนต์ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นทั้งด้านผู้เรียน ที่ยังขาดความรู้พื้นฐานในการเขียนและการอ่าน อันเนื่องมาจากเจตคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในด้านการเรียนการสอน ยังขาดความทันสมัยครอบคลุมเนื้อหา และที่สำคัญคือในด้านตัวผู้สอนเอง ยังขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาวิธีสอนให้มีความหลากหลาย ซึ่งปัจจัยที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนระดับค่อนข้างต่ำ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยคิดว่ามีวิธีแก้ปัญหการสอนหลายวิธีที่จะแก้ปัญหานี้ เช่น วิธีสอนแบบเกมและการเล่นต่างๆ ข้อดีคือนักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลินแต่มีข้อเสียคือ นักเรียนเพลินกับเกมและการเล่นเกมจนลืมรับผิดชอบงานที่มอบหมาย บางคนเล่นเกมสนุกสนานจับประเด็นความรู้ไม่ได้ ครูต้องใช้วิธีการคุนนักเรียน วิธีการแบบเรียนภาษาไทยจากการฟังนิทาน ข้อดีคือ นักเรียนฟังแล้วใส่อารมณ์ไปด้วย เกิดความเข้าใจตอบคำถามได้ สนุกสนานได้คิดเตือนใจ ข้อเสีย เขียนสรุปข้อความสำคัญไม่ได้ ครูเสียเวลาต้องอธิบายซ้ำแล้วซ้ำอีก นักเรียนที่เก่งเบื่อหน่ายการเรียนวิธีสอนแบบอธิบาย การสอนแบบนี้มีข้อดีคือครูอธิบาย นักเรียนตั้งใจฟัง เมื่อฟังเข้าใจ ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนได้ ข้อเสียคือครูต้องเตรียมตัวบรรยายและทำแบบฝึก นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เปื่อหน่ายการเรียน มีความสนใจต่ำ การใช้แบบฝึก มีข้อดีคือ นักเรียนได้ฝึกแบบฝึกในรูปแบบต่างๆอย่างหลากหลาย ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน จดจำและทบทวนบทเรียนอย่างเข้าใจ ตั้งใจเรียน สามารถทำการบ้าน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วย และที่สำคัญได้พัฒนาความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเรียนได้อย่างมีความสุข นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนเกิดทักษะและมีความรู้ความเข้าใจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงเลือกเอาการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะสำหรับการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยคาดหวังว่าการวิจัยเรื่องนี้ จะช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีและจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้แบบฝึกทักษะ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาบัญชี

ประชากรและกลุ่มประชากร

ประชากร ได้แก่ การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการจับใจความนักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้แบบฝึกทักษะ นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชตามมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

1. สามารถสะกดคำโดยใช้น้ำเสียงและรูปของพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ประสมเป็นคำอ่านและเขียนคำได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษา
2. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยค การเรียงลำดับคำและเรียบเรียงประโยคตามลำดับความคิดที่ชัดเจนโดยนำคำและชุดคำจากหนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐานมาจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะ จำนวน 10 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1. หลักและกลวิธีการอ่านจับใจความสำคัญ
- ชุดที่ 2. การอ่านจับใจความ ย่อหน้า
- ชุดที่ 3. การอ่านจับใจความ นิทาน
- ชุดที่ 4. การอ่านจับใจความ บทเพลง
- ชุดที่ 5. การอ่านจับใจความ บทร้อยกรอง
- ชุดที่ 6. การอ่านจับใจความ เกร็ดความรู้
- ชุดที่ 7. การอ่านจับใจความ จดหมาย
- ชุดที่ 8. การอ่านจับใจความ บทความ
- ชุดที่ 9. การอ่านจับใจความ ประกาศ
- ชุดที่ 10. การอ่านจับใจความ พจนานุกรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนมาหาค่าทางสถิติ โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อประสมตามเกณฑ์ 80/80 ตามสูตร E_1/E_2 (เผชญิ กิจระการ. 2544 : 136)
2. นำคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของสื่อประสม โดยใช้สูตร $E.I$ (เผชญิ กิจระการ. 2544 : 1-4)
3. นำคะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยสื่อประสมมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 72)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ปรากฏผลดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 21 คน
2. ผลการทดสอบวัดความรู้พื้นฐานก่อนการเรียน พบว่า นักเรียน 21 คน ได้ทำแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน พบว่ามีนักเรียนไม่ผ่านตามเกณฑ์
3. ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน พบว่า นักเรียน 21 คน ได้ทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 100
4. ผลการพัฒนา/ความเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ นักเรียนได้เรียนรู้ตามกระบวนการการอ่านจับใจความ 10 ครั้ง ๆ ละ 10 คะแนน รวม 100 คะแนน ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ผ่านไว้ ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทุกคน สรุปว่า คะแนนกลุ่มนักเรียนทดสอบแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ได้คะแนนรวมเฉลี่ย 87.81 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อทดสอบหลังการเรียนรู้แล้วคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.62 ปรากฏว่า เมื่อคำนวณหาประสิทธิภาพของคะแนนรวมจากได้เท่ากับ 87.81/87.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

5. การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.05 คะแนน และ 35.05 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนรวมก่อนเรียน 421 คะแนน เฉลี่ยก่อนเรียน 20.05 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนที่ 3.29 คะแนนรวมหลังเรียน 736 เฉลี่ยหลังเรียน 35.05 เฉลี่ยร้อยละหลังเรียน 87.62 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนที่ 1.32

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ต่อไป

1.1 จากการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี เป็นสิ่งที่ดี กล่าวคือ ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้สูงขึ้น ทั้งยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน มีความรับผิดชอบ และการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงถือว่าเป็นนวัตกรรมที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง

1.2 ในการนำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ไปใช้ในการเรียนการสอนให้กับนักเรียนนั้น ครูจะต้องมีการเตรียมพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ด้านตัวครู การนำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1) ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ ทุกขั้นตอนให้เข้าใจเป็นอย่างดีแล้วจึงนำไปใช้จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกและไม่เสียเวลาในการจัดการเรียนการสอนและอีกประการหนึ่งเนื้อหาในแผนการสอนหนึ่งๆ อาจมีความซับซ้อนครูผู้สอนควรมีการยืดหยุ่นเวลาทั้งนี้เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ควรมีการปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับระยะเวลาในแต่ละชั่วโมงที่ทำการเรียนการสอน

1.2) ศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ครูผู้สอนจะต้องศึกษาให้เข้าใจ ให้ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการ เนื้อหา จุดประสงค์ และรูปแบบการใช้ ตลอดจนแนวทางในการปฏิบัติของผู้เรียนในการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนรู้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากที่สุดควรมีการปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์ และรูปแบบเพื่ออำนวยความสะดวกการเรียนการสอน

2) ด้านนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ได้อย่างถูกต้อง และเกิดประโยชน์มากที่สุด ต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน ชี้แจงหลักและวิธีการในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความว่ามีวิธีการอย่างไร ตลอดจนขั้นตอนต่าง ๆ ในการใช้ รวมถึงข้อตกลงต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นเพื่อให้การเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยไม่ก่อให้เกิดความสับสนและเสียเวลา ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนครูในการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อก่อให้เกิดกำลังใจ และเกิดความรู้หรือแรงบันดาลใจในการจัดการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการศึกษานักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ครูจัดทำขึ้นกับการสอนที่ใช้แบบฝึกในหนังสือเรียน

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยของนักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชีที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ กับการสอนแบบโครงการ

การพัฒนาแบบการสอนเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์และทักษะการทำงานแบบโครงการ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายสมพงศ์ วรรณอนม
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม.
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้รอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความสามารถของชุมชนเมือง รัฐประเทศ หรือภูมิภาคหนึ่ง ๆ ในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิด เพื่อเลี้ยงสังคมนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่เราไม่ได้เป็นเจ้าของ

เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลนั้น คือ ความสามารถในการดำเนินชีวิตได้อย่างไม่เดือดร้อน มีความเป็นอยู่อย่างประมาณตน ตามฐานะตามอัตภาพ และที่สำคัญไม่หลงใหลไปตามกระแสของวัตถุนิยม มีอิสรภาพเสรีภาพ ไม่พัวพันการอยู่กับสิ่งใด หากกล่าวโดยสรุปคือ หันกลับมายึดเส้นทางสายกลางในการดำรงชีวิต

กล่าวโดยสรุป ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักคิดและหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตเพื่อนำไปสู่ความพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของคนไทย สังคมไทย เพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าไปพร้อมกับความสมดุลและพร้อมรับ

ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และด้านวัฒนธรรม ถ้าใช้หลักความพอเพียงเป็นหลักคิดและหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตก็จะสามารถอยู่ได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ปรับตัวและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงได้

สถานศึกษาทำหน้าที่ในการผลิตพลเมืองที่มีคุณภาพของชาติ เป็นแหล่งการเรียนรู้ พัฒนาทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม ในสังคมปัจจุบันเจริญและพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีมากมาย การพัฒนาด้านจิตใจ คุณธรรมและจริยธรรมยังมีน้อย ดังนั้น สถานศึกษาจึงได้จัดหลักสูตรการสอนเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษา สามารถเรียนรู้และใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข เมื่อนักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว จะทำให้ผลการเรียนในรายวิชาตามหลักสูตรที่จัดขึ้นดีขึ้น และบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนานักศึกษาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพื่อให้นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรมและลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. เพื่อให้สถานศึกษาปลอดภัยจากสิ่งเสพติด
4. เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของสถานศึกษา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาเศรษฐกิจพอเพียง รหัส 3000-1502 จำนวน 19 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนเตรียมการ/วางแผน
 - กลุ่มประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน
 - เขียนโครงการ วางแผนมอบหมายงานให้ฝ่ายต่าง ๆ
2. ขั้นตอนดำเนินการ/ปฏิบัติ
 - เสนอโครงการเพื่อขอ อนุมัติจากผู้อำนวยการ
 - วางแผนการจัดกิจกรรมในโครงการเศรษฐกิจพอเพียง โดยกำหนดตารางกิจกรรมในแต่ละกลุ่มกิจกรรม
 - มอบหมายงานให้แก่ผู้รับผิดชอบ
 - แต่งตั้งคณะกรรมการกลุ่มดำเนินงาน
 - ประชาสัมพันธ์โครงการเศรษฐกิจพอเพียงไปยังผู้ปกครองของนักศึกษาทุกกลุ่มตัวอย่าง ผ่านหนังสือให้นักศึกษาไปมอบให้ผู้ปกครอง
 - ประชุมกับนักศึกษาทุกคนเพื่อทำความเข้าใจข้อตกลงกัน
 - จัดกิจกรรมโครงการเศรษฐกิจพอเพียงตามตารางกิจกรรมที่กำหนดการ
 - ติดตามและประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการจัดดำเนินการจัดการเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า กิจกรรมทำปุ๋ยจากจำห้มชีวภาพ กิจกรรมบันทึกการออม กิจกรรมประดิษฐ์วัสดุเหลือใช้ โดยนักศึกษาทุกคนต้องทำทุกกิจกรรม โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 คน 4 กลุ่ม และกลุ่มละ 4 คน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100

การเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 85 การประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรม ร้อยละ 100 ความเหมาะสมของระยะเวลาการจัดกิจกรรม ร้อยละ 79.5 ความปลอดภัยในการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 100 ความปลอดภัยระหว่างทำกิจกรรม ร้อยละ 100 ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม ร้อยละ 100 มีความพึงพอใจในกิจกรรมครั้งนี้ ร้อยละ 100

กลุ่มตัวอย่าง 19 คน มีนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม ปลายเปิดในตอนต้นที่ 3 เกี่ยวกับความประทับใจที่มีต่อโครงการเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 ส่วนที่เหลือเป็นนักศึกษาที่ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.36

ข้อเสนอแนะ

1. ครูที่ปรึกษากิจกรรมต่าง ๆ ที่ท่านรับผิดชอบควรสร้างความตระหนักต่อผู้เรียนถึงผลที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน
2. ครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้เรียน
3. ควรเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริงได้คิดและแก้ปัญหาจริง ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาเศรษฐกิจพอเพียง รหัส 3000-1502 ได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม มีสมาธิปัญญาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
2. การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาเศรษฐกิจพอเพียง รหัส 3000-1502 ดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข
4. ชุมชนให้การยอมรับสถานศึกษามากขึ้น
5. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาเศรษฐกิจพอเพียง รหัส 3000-1502 ได้ปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในสถานศึกษา ครอบครัว และชุมชน

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบ บทบาทสมมุติ วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางกนกนัทธ์ แก้วเอียน
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพูดมีความสำคัญ และมีบทบาทมากในชีวิตประจำวัน เพราะมีส่วนช่วยเสริมความเจริญก้าวหน้าแก่บุคคลทั่ว ๆ ไปไม่ว่าผู้นั้น จะมีอาชีพอะไร ดำเนินงานใหญ่หรือเล็กเพียงใด ล้วนแต่มีความจำเป็นต้องฝึกให้มีความสามารถในการ พูดอย่างมีประสิทธิภาพทั้งสิ้น ทักษะการพูดต่อการประกอบอาชีพทางธุรกิจ รวมทั้งความจำเป็นที่ต้อง ส่งเสริมและฝึกทักษะการพูดไว้ว่า บุคคลที่จะประสบความสำเร็จในธุรกิจได้นั้นไม่เพียงแต่มีความรู้ อย่างเดียว หากจะต้องมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วได้ด้วย จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้ สมาชิกของสังคมได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกฝนศิลปะการพูดกันอย่างจริงจัง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติวิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติวิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติวิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบบทบาทสมมุติเรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**ประชากร**

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการตลาด กลุ่ม 2

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
2. แบบทดสอบความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยการใช้แบบบทบาทสมมุติ เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่าจำนวน 20 ข้อ
3. แบบประเมินการพูดในโอกาสต่าง ๆ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้า สร้างขึ้นเองโดย
2. ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ จากหนังสือเทคนิคการเขียน ข้อสอบของ ชาวล แพร่ตฤล (2518 : 210) และ ศึกษาการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์จากหนังสือ การวิจัยเบื้องต้น (บุญชมศรีสะอาด. 2545 : 50-63) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ
3. กำหนดเนื้อหาและเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหาเพื่อใช้ประกอบ ในการสร้างแบบทดสอบ
4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆวิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ
5. จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจำนวน 40 ข้อ ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป
6. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติวิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามดังนี้
 - 6.1 วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติวิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 - 6.2 สร้างแบบแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับข้อมูลที่ได้สามารถแปลผลเป็นคะแนนได้ (บุญชมศรีสะอาด. 2543: 158-163) จำนวน 25 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ
 - 6.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่แก้ไขแล้วพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อไปทดลองกับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจำนวน 24 คน
 - 6.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบแล้วพิมพ์เป็นแบบประเมินความพึงพอใจฉบับจริงเพื่อไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ
2. นำแบบประเมินเพื่อสอบถามความพึงพอใจ
3. สร้างแบบประเมินผลการพูดในโอกาสต่าง ๆ ใช้เครื่องมือวัดแบบประมาณค่าเนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาที่ได้รับการสอนเรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ มีความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ หลังเรียนว่าเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน มี ประสิทธิภาพ 81.69/86.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์80/80 ที่ตั้งไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆโดยใช้การสอน แบบบทบาทสมมุติ วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการตลาด กลุ่ม 2 มีค่าเท่ากับ0.5870 แสดงว่านักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น 0.5870 หรือคิดเป็นร้อยละ 58.70
3. นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ มีความพึงพอใจต่อการสอนบทบาทสมมุติโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 1.1 ควรให้นักศึกษาได้มีการใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์จริงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งความสามารถในการพูดจะไม่เกิดขึ้นหากขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง
 - 1.2 การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนการพูดในโอกาสต่างๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ สามารถพัฒนาความสามารถความกล้าแสดงออก พัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ ของนักศึกษาให้ดีขึ้น จึงควรใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนด้านการพูดในรายวิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ
 - 1.3 การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ไม่ควรจะจัดซ้ำกันบ่อย ๆ ในรูปแบบเดิมเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้
 - 1.4 ควรมีการควบคุมเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพูดในโอกาสต่างๆโดยใช้ การสอนแบบบทบาทสมมุติ ผู้สอนควรมีการวางแผนการใช้เวลาและควบคุมเวลาให้ดำเนินไปอย่าง ต่อเนื่องตามขั้นตอน
2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป
 - 2.1 ควรนำการสอนแบบบทบาทสมมุติไปสอนร่วมกับวิธีการสอนอื่นในรายวิชาต่างๆ
 - 2.2 ควรประเมินความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ หลังเรียนโดยใช้แบบประเมินการ พูดที่เป็นการประเมินการพูดในโอกาสต่างๆ จากการสอบปฏิบัติ
 - 2.3 ควรศึกษาการนำบทบาทสมมุติไปใช้ในการปรับพฤติกรรมผู้เรียน เช่นกิริยามารยาท ด้านคุณธรรมและจริยธรรม
 - 2.4 ควรนำกิจกรรมบทบาทสมมุติมาใช้เป็นกิจกรรมในการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิด กระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม
3. ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจสิ่งที่เรียนอยู่อย่างลึกซึ้ง

ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาการท่องเที่ยว ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชามนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน

ผู้วิจัย นายักติ เรืองศรี
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา คม.(บริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับทุกประเทศ เพราะเป็นต้นกำเนิดแห่งการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งของคน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 2) 2545 ได้กำหนดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา โดยให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อรองรับกระแสของการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ให้ความสำคัญสูงสุดในกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง แสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 2) 2545 ได้กำหนดแนวทางไว้ในมาตรา 24 คือ จัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรมทุกสาขาวิชา โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการรวบรวมแนวคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้และเสนอแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มความสามารถทั้งด้านความรู้ จิตใจ อารมณ์และทักษะต่าง ๆ

2. ลดการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาลง ผู้เรียนกับผู้สอนมีบทบาทร่วมกัน ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตจริง เรียนรู้ความจริงในตัวเองและความจริงจากสิ่งแวดล้อมจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

3. กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการทดสอบปฏิบัติด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เตรียมการจัดสิ่งเร้า ให้คำปรึกษา วางแนวกิจกรรมและประเมินผล ดังนั้น แนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้อาชีวศึกษาพื้นฐานงานอาชีพและเทคโนโลยี

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 2) 2545 การจัดกระบวนการเรียนรู้ จึงควรเป็นกระบวนการทางปัญญาที่พัฒนาบุคคลอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสุข บูรณาการเนื้อหาสาระตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคมและการเรียนรู้สอดคล้องกับความมั่นใจของผู้เรียน ทนสมัย เน้นกระบวนการคิดและการปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างไกล เป็นกระบวนการที่มีทางเลือกและมีแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และ

มุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข จากสภาพปัญหาที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชามนุษย์สัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและการออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมที่เกิดจากการออกแบบการเรียนการสอน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือทดลอง ได้แก่ แผนการสอน สื่อวัสดุการสอน
2. เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสังเกตจดบันทึก และแบบทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชามนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน ดังนี้

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยอัตราร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชามนุษย์สัมพันธ์กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. การประมวลผลข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้
 - 2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของคำตอบที่ได้ หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ
 - 2.3 ตรวจสอบความถูกต้องข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 - 2.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชามนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน สรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน วิชา มนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน กิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 4 กิจกรรม คือ การเรียนการสอนในห้องเรียน ใบงาน (งานเดี่ยว) กรณีศึกษา (งานกลุ่ม) และโครงการ/กิจกรรมภายนอกห้องเรียน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย อย่างยิ่ง 2 กิจกรรม และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย 2 กิจกรรม และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และระดับเห็นด้วย ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การปรับปรุง พัฒนา และเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้สอนต่อการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้พร้อม จากที่ทำหน้าที่มอบทุกสิ่งทุกอย่างแก่ ผู้เรียนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก กระตุ้นและให้กำลังใจ ร่วมคิดร่วมเรียน ไปพร้อมกับผู้เรียน สร้างบรรยากาศที่ดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย การเตรียมการสอนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าการเตรียมการสอน หรือการวางแผนการสอนไม่มีประสิทธิภาพจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนล้มเหลว จึงต้องมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างรอบคอบ เปิด โอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนหรือกำหนดกิจกรรม การเรียนการสอน และควรมีการประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอนตาม ความเป็นจริงของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และความมั่นคงในการดำรงชีวิต
2. เสริมสร้างศักยภาพให้กับนักศึกษา โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล
3. เพื่อจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้ ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรมทุกสาขาวิชา
4. เพื่อให้ให้นักศึกษาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีการพัฒนาและการเรียนรู้ที่สูงยิ่งขึ้น

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ เรื่อง การวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางมณฑา เพชรสุทธิ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา คศ.ม.(การบริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ เนื้อหาในบทที่นำมา วิจัยนี้จะเน้นถึงการใช้ภาษาในการสื่อสารระดับภาษา การใช้คำพูดให้ เหมาะสมกับกาลเทศะ โอกาส และสถานที่ เพื่อให้นักศึกษาสามารถ แยกแยะได้ว่าควรใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับบุคคล ซึ่งผู้สอนจะประสบ

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่นักศึกษาขาดความสนใจใฝ่ที่จะ ศึกษา ไม่ให้ความร่วมมือในการเรียน การสอนของครูผู้สอน ซึ่งสภาพปัญหา ดังกล่าวนี้นี้ชี้ให้เห็นว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนนั้น ควรได้รับ การปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนในวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ สัมฤทธิ์ผลตาม จุดประสงค์ของ การจัดการเรียนการสอน แนวทางแก้ปัญหานั้นได้แก่ ผู้สอน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตร ซึ่ง ได้ตระหนักถึงความ รับผิดชอบที่ต้องจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ ครบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้งทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย คุณธรรมและจริยธรรม ตาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ เรื่องวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับ หลังเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพเรื่องวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะภาษาไทยเพื่ออาชีพ เรื่อง วิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1ใช้ผั่งความคิดร่วมกับร่วมกับ การใช้คำถามกระตุ้นความคิด
2. ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพเรื่องการวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทย ของ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1ใช้ผั่ง ความคิดร่วมกับ ร่วมกับการใช้ คำถามกระตุ้นความคิด

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การจัดทำใบงานผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้
 - 1.1. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2556 คู่มือและ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.2. ศึกษาวิธีการทำใบงานจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.3. วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา
 - 1.4. กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและ คุณลักษณะที่ต้องการเน้น
 - 1.5. กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
 - 1.6. ดำเนินการจัดทำใบงานตามลำดับของจุดประสงค์การ เรียนลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยเรื่องการรับและการส่งสารด้วยภาษาไทย

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการสอน

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำใบงานไปใช้จริงกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2

2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนไปตรวจให้คะแนน

3. นำผลการตรวจสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียน และคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพเรื่องวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพเรื่องวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่สอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพเรื่องวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 แผนกการโรงแรม กลุ่ม 2 ที่สอนโดยใช้ผังความคิดร่วมกับร่วมกับการใช้คำถามกระตุ้นความคิดพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 5.13 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 8.76

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพเรื่องวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทย นักเรียนระดับ ปวช.1 การโรงแรม 2 โดยใช้ผังความคิดร่วมกับร่วมกับการใช้คำถามกระตุ้นความคิดพบว่าคะแนนทดสอบ หลังเรียนมี ค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่3.63 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1.1 ครูผู้สอนควรแจ้งจุดประสงค์การใช้ผังความคิดให้นักเรียนทราบก่อนการใช้

1.2 ครูผู้สอนควรแจ้งประโยชน์ของการใช้ผังความคิด และการนำไปประยุกต์ใช้ใน รายวิชาอื่นต่อไปได้

1.3 ครูผู้สอนแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ผังความคิดเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการคิด เพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ครูผู้สอนสามารถนำผังความคิดไปพัฒนาต่อยอดโดยเพิ่มทักษะการเขียนและการอ่าน เพื่อให้นักเรียนมีทักษะและสมาธิในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูที่สนใจการใช้ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ช่วยพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. เป็นแนวทางการวิจัยโดยใช้ใบงานในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาลีลาศเพื่อพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้ และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายเกรียงไกร สมถวิล
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	คบ.(พลศึกษา)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 1 สาขาวิชา การจัดการธุรกิจดอกไม้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้รางวัล ในการส่งเสริมเจตคติในการใช้สัญลักษณ์ในสมุดแบบฝึกหัด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของการส่งงานวิชากระบวนการ หลังการส่งเสริมเจตคติพบว่า การส่งงานสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการส่งเสริมเจตคติ ซึ่งนักเรียนระดับ ปวส.1 ควรได้รับการส่งเสริมเจตคติจากครูผู้สอน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานสูงขึ้น ข้อเสนอแนะ ควรมีการเสริมแรงและยกย่องชมเชยให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเสริมสร้างเจตคติการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ การจัดการธุรกิจดอกไม้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ การจัดการธุรกิจดอกไม้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง คือ การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.2 การจัดการธุรกิจดอกไม้ วิชาลีลาศเพื่อการพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ จัดทำเป็นตารางกราฟแสดงการเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ทำตารางบันทึกการส่งงาน แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงผลงานเป็นกลุ่ม ต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาลีลาศเพื่อการพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ
2. รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ
3. บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติ และนำมาหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ นำค่าเฉลี่ยร้อยละของการส่งงานช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาลีลาศเพื่อการพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ มาเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ช่วงปลายภาคเรียนที่ 2

สรุปผลการวิจัย

เจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้ จาก 30% เป็น 80%

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ครูผู้สอนทราบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานวิชาลีลาศเพื่อการพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ศึกษาและนำไปสำรวจเจตคติทางนักเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้ ในเรื่องของเจตคติต่อการเดินร่าแบบสากล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติเรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
โดยการสร้างความคิดรวบยอด ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การโรงแรม 2
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวจันทร์ทิพย์ ฤทธิเรือง
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(สังคมศึกษา)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 เป็นกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ได้

กำหนดความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และจะต้องรู้วิธีการฝึกผู้เรียนให้มีทักษะการคิดการจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้(กรมวิชาการ, 2551) และการจัดการเรียนรู้ควรเน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกันการเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ (กรมวิชาการ, 2545) จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและเอาใจใส่ต่อบทเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น จึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน นำวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการเรียนการสอน ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และจะต้องรู้วิธีการฝึกผู้เรียนให้มีทักษะการคิดการจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้และการจัดการเรียนรู้ควรเน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกันการเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและเอาใจใส่ต่อบทเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการสร้างความคิดรวบยอดของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาการโรงแรม กลุ่มที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยแผนผังความคิด
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิชาการโรงแรม กลุ่มที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาเจตคติเรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาการโรงแรม กลุ่มที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**ประชากร**

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 37 คน โดยการกำหนดแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผู้ศึกษาสร้างขึ้น เป็นปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และขอบข่ายเนื้อหาวิชาหลักสูตร
2. จัดหน่วยการเรียนรู้รายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากการวิเคราะห์หลักสูตรมาจัดหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. คัดเลือกหน่วยการเรียนรู้เพื่อการศึกษาผู้ศึกษาได้คัดเลือกหน่วยการเรียนรู้กลุ่มทักษะชีวิต รายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. ศึกษา ค้นคว้า นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้นี้โดยผู้ศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่รูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยนี้มากที่สุดโดยใช้แผนผังโน้ตส์
5. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเนื้อหาหลักกลุ่มทักษะชีวิต รายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ หลักการของเศรษฐกิจพอเพียง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังโน้ตส์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว
2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้ศึกษาทำการสอนด้วยตนเอง เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้แก่ หลักการของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต จำนวน 5 ชั่วโมง ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังโน้ตส์
3. เมื่อทดลองครบ 5 ชั่วโมงแล้ว ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) กับนักเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการสอบก่อนการทดลอง
4. ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 และแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาค่าเฉลี่ย (X) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนผลการประเมินทักษะหรือคะแนนการประเมินความพึงพอใจ ใช้สูตร

$$X = (\sum R) / N$$

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวัดก่อนเรียน และหลังเรียน โดยคำนวณจากสูตร t-test dependent

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาการโรงแรม กลุ่มที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยสร้างความคิดรวบยอด ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอด โดยกระบวนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แสดงความคิดเห็น ระหว่ง เพื่อนนักเรียนด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น ครูผู้สอนมีบทบาทกระตุ้นให้ผู้เรียนให้เกิดแนวคิด ด้วยการตั้งคำถาม ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทราบผล การปฏิบัติงานของตน จึงทำให้เกิดความสนใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาผลการใช้ผังโน้ตส์กับตัวแปรอื่น ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจในการเรียน และการนำไปใช้ศึกษาผลการสอนกับนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น
2. ควรนำเอารูปแบบ และกระบวนการศึกษาในครั้งนี้นำไปทำการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมเรื่องสถาบันทางสังคม โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวคันฉรีย์ บุญชัย
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ร.ม.(รัฐศาสตรมหาบัณฑิต)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้บัญญัติในเรื่องแนวทางการจัดการศึกษาหมวด 4 ตามมาตรา 22 ไว้ว่าจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในกระบวนการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ ตามสติปัญญาและความสามารถของตนการจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และ

ความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุลโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 23) การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การปฏิรูปการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาของไทย ได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยและกำหนดมาตราหลายมาตราที่ชี้ให้เห็นว่าการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ กล่าวคือ มาตรา 24 (5) ระบุให้ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถใช้การวิจัยเพื่อศึกษาค้นคว้าหาคำตอบหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การวิจัยจึงสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยฝึกกระบวนการคิด วิเคราะห์ หาเหตุผลในการ ตอบปัญหาและแก้ไขปัญหา มาตรา 30 ระบุให้ครูผู้สอนทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนนอกจากจัดกระบวนการเรียนการสอนแล้วยังใช้การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการรู้คำตอบ พัฒนาความรู้กันไปอย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนการสอนและทำการวิจัยเป็นกระบวนการเดียวกัน

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ และทรัพยากรมนุษย์ เป็นทั้งกระบวนการ และเนื้อหาในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม และเป็นการสร้างภูมิปัญญาให้แก่สังคม

การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาอารยประเทศได้นั้น จะต้องมีการพัฒนาในทุก ๆ ด้านพร้อมกันไป ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและการศึกษาโดยเฉพาะการศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ เป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเสริมสร้างกระบวนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมามีให้เห็นว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นมิใช่การพัฒนาที่ให้ความสำคัญเฉพาะกับการพัฒนาด้านใดด้านหนึ่งหรือความคิดที่ว่า หากพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวหน้าเจริญเติบโตแล้ว จะส่งผลให้การพัฒนาด้านอื่น ๆ เจริญองงามตามไปด้วย เป็นสิ่งที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่าไม่เป็นความจริง จากสภาพปัจจุบันที่ประเทศกำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การพัฒนาที่ยั่งยืนจำเป็นต้องมีการพัฒนา “**แบบบูรณาการ**” ซึ่งต้องเน้นการพัฒนาที่ “**ตัวคน**” ให้คนมีการพัฒนาคุณภาพ และสมรรถนะ ให้สามารถมีความคิดริเริ่ม ความคิดสร้างสรรค์ อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน สังคมและของชาติในที่สุด และนำไปสู่การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล

สำหรับสภาพความจริงในปัจจุบัน “**ตัวคน**” ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปด้วยดี เพราะฉะนั้นการจะทำให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปด้วยดีนั้นจะต้องมีการพัฒนาที่ ตัวคนเป็นสำคัญตัวคนในสถานศึกษาได้แก่ “**นักเรียน**” การที่จะทำให้นักเรียนเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพ ต้องมีการปลูกฝังในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมทางการเรียนพฤติกรรมทางการแต่งกาย หรือพฤติกรรมอื่น ๆ ที่มีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เกิดการคิดดี ทำดี โดยการเริ่มต้นที่พฤติกรรมที่ดีของนักเรียน

การที่นักเรียนประสบปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการออกกลางคัน เรียนไม่ทันเพื่อน เวลาเรียนไม่พอ ฯลฯ จากการตรวจสอบพบว่าเกิดจากพฤติกรรมบางอย่างที่นักเรียนไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างถูกต้อง

การเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เป็นการปลูกฝังความมีระเบียบวินัย คุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความเป็นมนุษย์ ความกตัญญู รักเกียรติภูมิแห่งตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความรู้จักคิด วิเคราะห์การทำงานเป็นกลุ่ม เคารพสิทธิของผู้อื่น เสียสละรักประเทศชาติ เห็นคุณค่าอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ศรัทธาในศาสนา จึงพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ยาก เพราะขัดกับหลักจิตวิทยาและธรรมชาติของการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านสติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม ความสามารถเข้าใจในเรื่องที่เรียนแตกต่างกัน ถ้าครูสอนเร็วผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะตามไม่ทันครูสอนช้าอธิบายมาก ๆ ผู้เรียนก็จะเกิดความเบื่อหน่าย ในการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้วิธีหนึ่งที่จะช่วยในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและยังปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ให้ดีขึ้น ได้แก่ การนำเอาวิธีการสอนมาให้ใช้เหมาะสมกับลักษณะวิชา กล่าวคือ ครูจะต้องหาวิธีการสอนที่ได้ผลมาใช้กับนักเรียน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม ปัจจุบันการเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

การเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมเป็นการศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ เป็นการเรียนรู้ที่จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุข รายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่องสถาบันทางสังคม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจศาสนา จริยธรรม ศีลธรรม แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวกับหน้าที่พลเมืองและศาสนา ทำให้พลเมืองในสังคมมีสภาพจิตใจที่เตรียมพร้อมที่จะพัฒนา การนำเอาหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเอง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นการกระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนคือ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจการเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดี ผู้วิจัยจึงหาทางแก้ปัญหาโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความตระหนัก ความเข้าใจ เห็นคุณค่าของการประเมินตนเอง และระลึกอยู่เสมอว่าการประเมินตนเองอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ โดยต้องกำหนดแนวทางในการดำเนินงานอย่างเป็นวงจรรอบรูปลูก เป้าหมาย มีระบบการติดตามประเมินผลให้ทราบปัญหาและความก้าวหน้า จึงได้จัดทำงานวิจัยนี้เพื่อ นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและนำเสนอแก่ผู้ที่จะต้องใช้อำนาจในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามความเหมาะสม

การจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม รหัสวิชา 20000-1501 ผู้เรียนเป็นนักศึกษาที่มีพื้นฐานต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ที่เพิ่มขึ้นได้นั้นขึ้นอยู่กับพฤติกรรม การเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ ความตั้งใจ ความสนใจของตัวผู้เรียน เนื่องด้วยรายวิชาดังกล่าวเป็นวิชาที่สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาพฤติกรรม การเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ ความตั้งใจ และความสนใจ เพื่อนำมาพัฒนา

ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความรู้ความสามารถทักษะชีวิตที่พร้อมสำหรับการนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันในอนาคตได้ จึงได้ศึกษาค้นคว้า ทดลอง หาแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง สถาบันทางสังคม โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง สถาบันทางสังคม โดยการใช้แบบฝึกทักษะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม (20000-1501) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม (20000-1501) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งเครื่องมือออกเป็น 3 ประเภท คือ

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน/ชุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย
- 1.2 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน จำนวน 38 ชุด (ก่อนเรียน 10 ข้อ และหลังเรียน 10 ข้อ)

2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 1) วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร
- 2) ศึกษาเอกสาร แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยแบบฝึกทักษะ
- 3) นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้ว มาตรวจสอบความสอดคล้องของ องค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้

ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้

- 4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ นำไปสอนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนานักเรียน

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง สถาบันทางสังคม เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย จำนวน 10 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาหลักการและเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารการวัดและ ประเมินผลต่าง ๆ
- 2) วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ (ตัวชี้วัด) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546)
- 3) สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยแบบ 5 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้
- 4) นำแบบทดสอบวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง สถาบันทางสังคมไปใช้เก็บรวบรวมคะแนนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในชั้นเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบของการวิจัยซึ่งใช้กลุ่มเดียว มีลักษณะของการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (Post-test) วิธิตำเนินการวิจัยมีดังนี้คือ

1. อธิบายถึงการเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีประเมินผล การเรียนรู้
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ดำเนินการวิจัยโดยทำการสอนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ
4. เมื่อสอนครบตามแผนแล้ว ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้โดยใช้ แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)
5. ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แล้วนำผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1 สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ร้อยละ (Percentage)
- 2 สถิติที่ใช้ในการศึกษา
 - 2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3 สถิติที่ใช้ตรวจสอบสมมุติฐาน

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาน้ำที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง สถาบันทางสังคม โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่ได้จากการสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน คำนวณจากสูตร t-test for Dependent Sample

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง สถาบันทางสังคม โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง สถาบันทางสังคม โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 พบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยรวม 246 ค่าเฉลี่ย 6.47 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยรวม 3.8 ค่าเฉลี่ย 8.37 มีพัฒนาการแตกต่างกันโดยรวม 72 ค่าเฉลี่ย 1.89 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง สถาบันทางสังคม โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม พบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยรวมเฉลี่ย 6.47 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยรวมเฉลี่ย 8.37 ค่า $t\text{-test} = 7.42$ แสดงว่า นวัตกรรมที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น โดยคะแนนก่อนและหลังเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง สถาบันทางสังคม โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ควรมีการพัฒนาวัตกรรมการในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนจะได้ฝึกในรูปแบบที่ หลากหลายแตกต่างกันไป และควรพัฒนาวัตกรรมการในกลุ่มสาระอื่น ๆ ทุกระดับชั้นด้วย
2. แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นต้องสามารถพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้จริง
3. ควรส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับสูงขึ้น
2. สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนานตนเองและนำเสนอแก่ผู้ที่จะต้องใช้ ข้อมูลภายในสถานศึกษา

3. สถานศึกษาจะได้ประโยชน์จากการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการให้บรรลุตามเป้าหมาย

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
ในการเรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับ ปวช.3
ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย	นางสาววิรดา สุตประเสริฐ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ.(พลศึกษา)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

การดำเนินชีวิตในปัจจุบันมีความยุ่งยากและซับซ้อนมาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย บุคคลจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยน วิธีการดำเนินชีวิต เพื่อให้รู้เท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงและปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม ประเทศชาติและโลก สุขศึกษาและพลศึกษาจึงวิชาที่สำคัญเพราะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีลักษณะดังกล่าว กล่าวคือบุคคลต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นการดูแล การส่งเสริม การพัฒนาและการบริหารจัดการชีวิตอันเป็นรากฐานสำคัญต่อการดำเนินชีวิตที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณของผู้เรียนแล้วยังเป็นการเสริมสร้างค่านิยมและสุนิสาที่ดี รักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเป็นองค์ประกอบรวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์; 2545:1)

พลศึกษา เป็นกลุ่มวิชาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน โดยตรง เพราะครอบคลุมเรื่องสุขภาพที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียนแต่ละคน โดยมุ่งพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านสาระความรู้เกี่ยวกับสุขภาพที่จำเป็นที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้านการเสริมสร้างเจตคติและค่านิยมที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยในตนเอง การเคารพในสิทธิของผู้อื่น และกฎกติกาของสังคม เป็นต้น และด้านทักษะกระบวนการปฏิบัติในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพที่ยั่งยืน ตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ผลรวมสุดท้ายคือผู้เรียนมีความสามารถในการควบคุมและพัฒนาองค์รวม (Holistic) ของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทุกด้าน (ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์; 2545:1)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดการเรียนการสอนวิชาสามัญ (พลศึกษา) เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนด้านปัญญาพัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา โดยการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เข้าใจธรรมชาติ รู้จักและเข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น รักการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องเหมาะสม ทั้งในด้านการป้องกัน การส่งเสริมและดำรงไว้ซึ่งสุขภาพที่ต่ออย่างถาวรทั้งตนเองของครอบครัว และชุมชน

ดังนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชา การพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนในวิชาสามัญ (พลศึกษา) เพื่อนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน และนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ (พลศึกษา) ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับ ชั้น ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 ห้อง ห้องละ 24 คน รวมประชากรนักเรียนทั้งหมด 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampline) ห้องละ 24 คน 5 ห้อง เป็นนักเรียนผู้ชาย 20 คน และเป็นนักเรียนผู้หญิง 100 คน รวมกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทั้งหมด 120 คน

3. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระยะเวลาในการทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

4. สถานที่ในการวิจัย

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ เพศ อายุ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ (พลศึกษา) ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด จากงานวิจัยและเอกสารตำราต่าง ๆ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ แบบสอบถามเป็นตรวจสอบรายการ (Check List) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงระดับการปฏิบัติ ระดับใดระดับหนึ่งใน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
2. พฤติกรรมด้านจิตพิสัย (Affective Domain)
3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเอกสารตำรา และค้นคว้าข้อมูลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอนวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาและพลศึกษา
2. ศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต สามัญ (พลศึกษา)
3. รวบรวมประเด็นต่าง ๆ ของข้อมูลนำมาสร้างแบบสอบถามและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญดู 5 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ พลศึกษา ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมเอาไว้ แล้วอธิบายชี้แจงรายละเอียดให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับก่อนที่จะให้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเป็นร้อยละ (Percentile)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ พลศึกษา นำมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

สรุป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ พลศึกษา ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ได้ผลดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนต่างกัน คือ เพศชาย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 ส่วนเพศหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 83.4
2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 16 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 และอายุ 17 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2
3. สรุปผลโดยภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมเกณฑ์การประเมินการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต $\bar{X}$ เท่ากับ 4.10 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = .473 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) ในการออกกำลังกายเป็นการร่วมกิจกรรมทางกายและเกมตามคำแนะนำ กฎ กติกา คำแนะนำ ในการเล่นกับผู้อื่นและเข้าใจสิทธิของตนเองและของผู้อื่นในการเล่นเป็นกลุ่ม ความสำคัญของ สุขภาพและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี การรักษาสิ่งแวดล้อม สุขบัญญัติแห่งชาติ ความหมายของการเจ็บป่วยป้องกันการบาดเจ็บและเจ็บป่วย ความสำคัญและประโยชน์ของอาหาร สุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร ลักษณะของอารมณ์ การทดสอบสมรรถภาพทางกายการใช้จ่ายตามคำแนะนำ สาเหตุและอันตรายของการเกิดอุบัติเหตุในบ้านการปฐมพยาบาล วิธีใช้คำพูดและท่าทางเพื่อขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดอุบัติเหตุและบาดเจ็บ

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ (พลศึกษา) ระหว่างเพศชายและเพศหญิงมาศึกษาว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ในการเรียนการสอน
2. เพื่อนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 โดยใช้โปรแกรมการออกกำลังกายแบบวงจร

ผู้วิจัย	นางสาวพวงน้อย เจนกิจ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(พลศึกษา)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ได้ระบุเรื่อง สุขภาพอนามัยอยู่ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 1) ได้กล่าวว่า การออกกำลังกายเป็นประจำจะช่วยให้บุคคลมีสมรรถภาพทางกายที่ดี คลอเรสเตอรอลในร่างกายน้อยลง สามารถควบคุมน้ำหนักของตนเองให้อยู่ในเกณฑ์ปกติได้ดี มีบุคลิกลักษณะท่าทางสง่างาม สามารถเคลื่อนไหวร่างกายอย่างกระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไว ร่างกายเจริญเติบโตได้สมบูรณ์ ช่วยลดความเครียด มีสุขภาพจิตและสังคมที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังลดการเจ็บไข้ได้ป่วย ตลอดจนความเชื่อมั่นในตนเองสูง ประสบความสำเร็จในงานมากขึ้น โดยเฉพาะด้านการเรียนและสมรรถภาพทางกาย ที่เป็นพื้นฐานจำเป็นของชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชนแต่ละคน โดยมุ่งพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ทางด้านสาระความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและ

สมรรถภาพทางกาย คุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง การเคารพสิทธิของผู้อื่น กฎกติกาของสังคมและด้านทักษะกระบวนการปฏิบัติในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพที่ยั่งยืน

การออกกำลังกายเป็นที่ยอมรับทั้งทางวิชาการและการรับรู้ของแต่ละบุคคลว่ามีประโยชน์ แต่คนส่วนใหญ่ก็ยังละเลยนั้นแสดงให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่เพียงแต่เห็นประโยชน์แต่ยังไม่เห็นความจำเป็นในการออกกำลังกาย และยังเข้าใจว่าการออกกำลังกายเพียงทำให้ร่างกายแข็งแรงเท่านั้น (กรมพลศึกษา, 2549 : 3) การทดสอบสมรรถภาพทางกายจึงเป็นสิ่งที่สามารถทำให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจหรือไม่ มีภาวะทางด้านร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด แต่สามารถนำข้อมูลของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแบบรายกลุ่มและแบบรายบุคคลได้ และสามารถพัฒนาส่งเสริมความสามารถทางด้านกีฬาหรือส่งเสริมการออกกำลังกาย รวมทั้งการพัฒนาทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวันให้มีความสุขตลอด ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ตลอดจนการนำมาแก้ไขและปรับปรุงเทคนิควิธีการด้านการฝึกซ้อมกีฬา และการเรียนการสอนของครูพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 26 คน พบว่า มีนักเรียนจำนวน 5 คน สมรรถภาพทางกายไม่ผ่านเกณฑ์ของการทดสอบ ซึ่งนักเรียนกลุ่มดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัยเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยมุ่งพัฒนาส่งเสริมการออกกำลังกายควบคู่กับการใช้โปรแกรมการออกกำลังกายแบบวงจร โดยมุ่งหวังให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 5 คน มีสมรรถภาพทางกายแข็งแรงสมบูรณ์และผ่านเกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่มีปัญหาสมรรถภาพทางกายไม่ผ่านเกณฑ์
2. เพื่อให้มีสมรรถภาพทางกายผ่านเกณฑ์การทดสอบร้อยละ 80 ทุกคน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีผลต่อการใช้โปรแกรมการออกกำลังกายแบบวงจร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 26 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่มีปัญหาสมรรถภาพทางกายไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอนวิชาพลศึกษา เรื่อง สมรรถภาพทางกาย
2. โปรแกรมออกกำลังกายแบบวงจร ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 สำนวญวิเคราะห์จุดอ่อนด้านสมรรถภาพทางกายของตนเองที่ต้องปรับปรุงตามเกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกาย

2.2 ฝึกออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายภายใต้การฝึกซ้อมของครูตามโปรแกรมการออกกำลังกายแบบวงจร ประกอบด้วย 8 สถานี คือ ห้อยตัว วิ่งอ้อมเก้าอี้ กระโดดไกล พุ่งลูกฟุตบอล ก้มเก็บของ กระโดดเชือก ดันพื้น และวิ่งเปรี๊ยะ

3. ทดสอบสมรรถภาพทางกายตามแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับประชาชนทั่วไป อายุ 9-19 ปี (Physical Fitness Test) ของกรมพลศึกษา (สุพิตร สมานิติ และคณะ, 2556)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยประยุกต์แบบแผนการทดลองแบบก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนหลัง (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และสาลี ทองทิว, 2535 : 71ป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (pc)
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. เปรียบเทียบผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายก่อนและหลังการฝึกโปรแกรมออกกำลังกายแบบวงจร โดยใช้ค่าสถิติแบบ T-test for Dependent Samples
5. เปรียบเทียบผลการฝึกโปรแกรมออกกำลังกายแบบวงจรกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สูตร T-test for Dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายหลังการฝึกโปรแกรมออกกำลังกายแบบวงจร มีคะแนนสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลการฝึกโปรแกรมการออกกำลังกายแบบวงจรกับเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 34.60 คิดเป็นร้อยละ 86.5 แสดงว่า การฝึกโปรแกรมออกกำลังกายแบบวงจรส่งผลให้นักเรียนมีผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80
3. นักเรียนมีความพึงพอใจการฝึกโปรแกรมการออกกำลังกายมีค่าเฉลี่ย 4.52 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด จากการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด คือ นักเรียนที่มีส่วนในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48

ข้อเสนอแนะ

1. ในการฝึกออกกำลังกายทุกครั้งครูผู้สอนควรให้คำแนะนำการออกกำลังกายที่ถูกต้องให้นักเรียนฝึกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดทักษะและมีการทดสอบความก้าวหน้าเป็นระยะ
2. การใช้ชุดฝึกกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ควรเริ่มจากท่าที่ง่ายไปหายาก ควรฝึกบ่อยๆ อย่างต่อเนื่อง และมีผู้เกี่ยวข้องคอยช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้การเสริมแรงทางบวกทุกครั้งตามความเหมาะสม

การพัฒนาเทคนิคการนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออก

ผู้วิจัย	นางสาวฉัตรกมล พุ่มทิม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ความคิด ความประพฤติทัศนคติและ ค่านิยมอันดีงาม ประเทศชาติจะเจริญรุ่งเรืองและพัฒนาได้อย่างรวดเร็วถ้าพลเมืองมีคุณภาพ การพัฒนาด้านการสอนนับว่าครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดเพราะครูเป็นตัวจักรที่เอื้ออำนวยให้การศึกษาบรรลุเป้าหมาย

จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้เรียนรู้ได้อย่าง มีคุณภาพ จนสามารถเข้าใจและบูรณาการไปสู่การปฏิบัติจริงรวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรง และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต รหัส 20000-1606 ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาดห้อง11 จึงมีการปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอน ปฏิรูปวิธีการสอน แก่ผู้เรียน โดยจะต้องทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ว่าตนเองจะต้องทำอะไร ทำอย่างไร ทำกับใคร ทำที่ไหน ทำเมื่อไร สามารถประเมินตนเองได้ว่ามีความสามารถในระดับใด จะต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตนเองอย่างไร ด้วยการประเมินผลการเรียนรู้ตามสมรรถนะโดยใช้ตัวบ่งชี้เป็นสำคัญ เพราะการที่ผู้เรียนสอบไม่ผ่านในข้อทดสอบ มิได้หมายความว่าผู้เรียนไม่มีความรู้ในวิชาที่ทำการสอน ผู้เรียนอาจจะรู้ในสิ่งที่ข้อสอบไม่ได้ถามก็ได้ ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาเทคนิคการนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยวิธีการดังศักยภาพด้านความคิดริเริ่มเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มี พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในสาระที่จะนำเสนอ โดยใช้หลักการบูรณาการ ในสิ่งที่ เป็นชิ้นงานสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งเป็นผลงานความภาคภูมิใจในชิ้นงาน และ มีผลต่อการนำเสนอหน้าชั้นเรียนในสิ่งที่ตนได้ทำนำมาพูดได้ด้วยความมั่นใจ อีกทั้งประยุกต์สู่อาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงและสอดคล้องกับความต้องการทั้งด้านทักษะวิชาชีพปฏิบัติการจริงและได้ผลงานชิ้นงานของผู้เรียนได้จัดทำ และผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้วยการประเมินผลการ เรียนของผู้เรียนจากการทดลองของกลุ่มตัวอย่างตามสมรรถนะ โดยใช้ตัวบ่งชี้เป็นสำคัญ และแบบบันทึกคะแนนโครงการ เพื่อส่งเสริม มาตรฐานที่ 4 ด้านการเรียนการสอน ทั้งนี้ เพราะผู้วิจัยเชื่อว่าการที่ผู้เรียนสอบไม่ผ่าน ข้อทดสอบมิได้หมายความว่าผู้เรียนไม่มีความรู้ในวิชาที่สอบผู้เรียนอาจจะรู้ในสิ่งที่ข้อสอบไม่ได้ถามก็ได้ การประเมินผลตามสมรรถนะเป็นการประเมินความก้าวหน้า และการแสดงออกของผู้เรียนบนรากฐาน ทฤษฎี ทางพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างกัน จึงต้องจัดให้ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ผู้วิจัยจึงเกิดแนวความคิดที่ต้อง ปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอน ปฏิรูปวิธีสอน

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ ซึ่งใช้วิธีการสอน แบบกระบวนการกลุ่ม และแบบพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารด้วยความมั่นใจ จากผลงานชิ้นงานสิ่งประดิษฐ์

ของ ผู้เรียน โดยการฝึกปฏิบัติประสบการณ์จริงแล้วนำมาถ่ายทอดเป็นการฝึกปฏิบัติในเรื่องการนำเสนออย่างมั่นใจ เกิดความสุขในการเรียนการสอน ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่เป็นครูผู้สอนเฝ้าสังเกตการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งแต่เดิมใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบความรู้ ความจำ ซึ่งไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย

จากกระบวนการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ผู้วิจัยได้นำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต รหัส 20000 1606 เน้นการฝึกปฏิบัติผู้เรียนทุกคน ต้องได้รับการพัฒนาได้ผลตามความมุ่งหมายดังรายงานวิจัยที่นำเสนอในฉบับนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านการสื่อสารได้อย่างมั่นใจโดยการฝึกปฏิบัติจริง
2. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านอาชีพ ให้สามารถบูรณาการ การเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงและสอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงาน
3. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานสิ่งประดิษฐ์นำมาสู่การสื่อสารนำเสนอได้อย่างมั่นใจ พูดในสิ่งที่ทำมาเสนอได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ใช้นักเรียนสาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 จำนวน 34 คน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยอัตราร้อยละ (Percentage)
 - 2.2 ข้อมูลพฤติกรรมทางการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยใช้กระบวนการกลุ่มโดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การประมวลผลข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของคำตอบที่ได้ หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ
 - 3.3 ตรวจสอบความถูกต้องข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 - 3.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือประเมินกระบวนการ ได้แก่ รายงานการเตรียมตัวก่อนนำเสนอ
2. เครื่องมือประเมินผลผลิตการปฏิบัติ ได้แก่ แบบประเมินผล การปฏิบัติกรนำเสนอ
3. เครื่องมือประเมินผลงาน ได้แก่ แบบบันทึกคะแนนโครงงาน
4. แบบประเมินผู้สอนจากศูนย์วิจัย

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ โดยการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีเกี่ยวกับแนวคิดพฤติกรรม

การกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และกระบวนการกลุ่ม การสร้างแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และกระบวนการกลุ่ม ได้แก่ ด้านการพูด ด้านการกระทำ และด้านการแสดงความคิดเห็น

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูล พฤติกรรมนักศึกษาขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมใน ชั้นเรียน รายวิชาการสร้างทีมงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

การวิจัยเรื่องการแก้ปัญหา นักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนรายวิชาการสร้างทีมโดยใช้ระบบกระบวนการกลุ่มผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
2. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) อยู่ในระดับบางครั้งและเมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการพูดอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรก คือถ้าเพื่อนของคุณ แต่งกายด้วยชุดใหม่ซึ่งคุณเห็นว่าสวย คุณจะบอกเขาให้ทราบว่าเขาแต่งการสวย รองลงมาคือ ถ้าเพื่อนทำอะไร เพื่อคุณ คุณจะบอกให้เขาทราบว่าเขาสวยซึ่งเพียงใด

2. พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม(ด้านการกระทำ) อยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกระทำอยู่ในระดับบ่อยครั้งลำดับแรก คือ คุณ สามารถแสดงความรู้สึกยอมรับและนับถือ เมื่อเพื่อนของคุณทำงานประสบความสำเร็จได้อย่างไม่ขวยเขิน รองลงมาคือการได้ทำงานกับเพื่อนทำให้ปฏิสัมพันธ์ด้าน

ความรู้สึก ความคิดและการกระทำ กับเพื่อนมีการ พัฒนาขึ้น

3. พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการแสดงความคิดเห็น) โดยภาพรวม นักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการแสดงความคิดเห็น) อยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกล้าแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรก คือ การได้ร่วมกันทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ทำให้คุณมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน รองลงมา คือ การทำงานเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนรู้สึกมีความคิดสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้อาจารย์ผู้สอนพัฒนาคุณภาพของคำถามและวิธีการ สอนให้มีประสิทธิภาพดีกว่าที่เป็นอยู่ อีกทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความเป็นกันเอง กับนักเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนให้มากขึ้น และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนที่สูงขึ้น ผู้สอนควรสังเกตและพยายามสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายเสริมสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียน ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความมั่นใจในตนเองและทัศนคติที่ดี มองเห็นประโยชน์และโอกาสท่ามกลางปัญหา และอุปสรรค ผู้สอนควรระวังในการใช้คำถามกับนักเรียน โดยคำนึงถึงให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและการพิจารณาถึงสภาพปัญหา อารมณ์ จิตใจของผู้เรียน ตลอดจนปัญหาในแง่คุณธรรม จริยธรรมและระลึกว่าผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ถามคำถามแต่ฝ่ายเดียว ควรจะเสริมสร้างการทำกิจกรรม การพูดคุยแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ การอภิปรายร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อลดความกังวลและ ความเครียดในการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีการสื่อสารโดยมีความมั่นใจ
2. ผู้เรียนนำไปประยุกต์กับอาชีพซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
3. ผู้เรียนมีศักยภาพในการนำเสนอผลงานได้อย่างมั่นใจ

แผนกวิชาสัมพันธ์

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัย	นายสกวเดือน บริพันธ์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	คบ.(คณิตศาสตร์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นการพัฒนาที่เน้นการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวิธีในการคิดคำนวณเป็นพื้นฐานในการศึกษาความรู้ ในการสอนที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุสำคัญ คือผู้เรียนไม่สนใจเรียน เห็นว่ายาก และวิเคราะห์ไม่เป็นจึงเป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นที่ 1 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 29 คน มีนักเรียนที่มีปัญหาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกือบทุกคน ดังนั้นผู้ทำการวิจัยจึงหาวิธีการดำเนินการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น โดยใช้แบบฝึกทักษะที่หลากหลาย

ดังนั้นในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ จะใช้วิธีการประเมินนักเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการด้วยแบบฝึกทักษะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นที่ 1 แผนกบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชรายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาการบัญชี ห้อง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 3 ชนิด

1. แผนการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องร้อยละ การตั้งราคาขาย การซื้อขายในระบบเงินผ่อนชำระ ดอกเบี้ย อสมการ และความน่าจะเป็น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 แผน

2. ชุดฝึกทักษะเรื่อง ร้อยละ การตั้งราคาขาย การซื้อขายในระบบเงินผ่อนชำระ ดอกเบี้ย อสมการ และความน่าจะเป็น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 6 ชุด

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร้อยละ การตั้งราคาขาย การซื้อขายในระบบเงินผ่อนชำระ ดอกเบี้ย อสมการ ความน่าจะเป็น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแผนจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ
2. สร้างชุดฝึกทักษะรายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจ
3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์รายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียน(PRE-TEST) ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสร้างขึ้นก่อนทดลอง 1 วัน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง ใช้เวลาในการทดสอบ 40 นาทีแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องร้อยละ การตั้งราคาขาย การซื้อขายในระบบเงินผ่อนชำระ ดอกเบี้ย อสมการ และความน่าจะเป็น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นที่ 1
3. ทำการทดลองสอบหลังเรียน(PRO-TEST) หลังการทดลองสิ้นสุดลงโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนที่ได้จากการตรวจผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขา การบัญชีกลุ่ม 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เฉลี่ยก่อนเรียน 42.59 จากคะแนน 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 36.20 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเฉลี่ย 57.41 จากคะแนน 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 63.10 จากการทดสอบทั้งสองครั้งผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 34.78 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นหลังจากได้แบบฝึกทักษะเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกบัญชีสามารถนำแบบฝึกทักษะเรื่องร้อยละ การตั้งราคาขาย การซื้อขายในระบบเงินผ่อนชำระ ดอกเบี้ย อสมการ และความน่าจะเป็น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบใช้และพัฒนาต่อไป

2. ควรมีการศึกษาเจตคติต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

3. ควรมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และในระดับชั้นอื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ด้วยแบบฝึกทักษะที่สูงขึ้น

การแก้ปัญหาให้นักเรียนขาดทักษะการคำนวณ เรื่องการหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง
วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม
ของนักเรียนระดับ ปวช.3 เทคโนโลยีสารสนเทศ
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป

ผู้วิจัย	น.ส.วรรณิภา อิศระดำเกิง
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(วิทยาศาสตร์ทั่วไป)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผู้สอนได้รับมอบหมายให้สอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ปวช.3 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อเริ่มสอนหน่วยที่ 2 เรื่องการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรงพบว่าผู้เรียนส่วนหนึ่งไม่สามารถคำนวณหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรงได้ ผู้สอนจึงแก้ปัญหาโดยการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาผู้เรียนขาดทักษะการคำนวณเพื่อหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง เพราะผู้สอนเห็นว่าทักษะการคำนวณ เป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งสามารถนำไปสัมพันธ์การเรียนในรายวิชาอื่น ๆ และถ้าไม่แก้ปัญหาดขาดทักษะ การคำนวณเพื่อหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง ผู้เรียนเหล่านี้จะมีปัญหาสืบเนื่องไปถึงหน่วยการเรียนรู้ต่อไป ด้วยไม่มีพื้นฐานที่เพียงพอ ซึ่งจะส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม และวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกันได้ ผู้วิจัยจึงได้จัดงานวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาให้นักศึกษา ขาดทักษะการคำนวณ เรื่องการหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม (2000-1302) ของนักศึกษาระดับ ปวช. 3 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนจากการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม (2000-1302) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. บทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง การเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง
2. แบบทดสอบก่อนเรียน บทเรียนสำเร็จรูป จำนวน 40 ข้อ (20 คะแนน)
3. แบบทดสอบหลังเรียน บทเรียนสำเร็จรูป จำนวน 40 ข้อ (20 คะแนน)
4. แบบทดสอบวัดทักษะการคำนวณหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน)
5. แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนจากการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. วิธีการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป

- 1.1 ศึกษาหลักสูตร และเอกสารการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม
- 1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป
- 1.3 วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 1.4 สร้างบทเรียนสำเร็จรูปตามจุดประสงค์
- 1.5 นำบทเรียนสำเร็จรูปไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอน การวัดผลการศึกษาและวิทยาศาสตร์ จำนวน 3 คน ตรวจสอบบทเรียนเนื้อหา และแบบทดสอบ

1.6 จัดพิมพ์บทเรียนสำเร็จรูปเป็นรูปเล่ม

2. วิธีการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

- 2.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 ศึกษาเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จากหลักสูตรและแบบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม
- 2.3 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อกำหนดเนื้อหาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อสอบ
- 2.4 สร้างแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม เป็นข้อสอบ แบบปรนัย จำนวนตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ และข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ ข้อสอบวัด

ทักษะการคำนวณหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรและสร้างแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนจากการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง

2.5 นำข้อสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิทยาศาสตร์ และด้านวัดผลการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ว่าข้อสอบแต่ละข้อตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร

2.6 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิธีการนำไปใช้

1.1 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนที่จะศึกษาแบบเรียนสำเร็จรูป

1.2 ให้ผู้เรียน เรียนบทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง การเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง โดยให้ผู้เรียนทั้ง 28 คน ในระดับ ปวช.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เวลาที่กำหนด 9 ชั่วโมง

1.3 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนจากการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง หลังจากศึกษาบทเรียนสำเร็จรูป

1.4 นำคะแนนที่ได้จากการประเมินผลครั้งแรกกับครั้งหลัง มาเปรียบเทียบ พัฒนาการการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป

1.5 ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1. แบบทดสอบก่อนเรียน บทเรียนสำเร็จรูป จำนวน 40 ข้อ (20 คะแนน) ใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2. แบบทดสอบหลังเรียน บทเรียนสำเร็จรูป จำนวน 40 ข้อ (20 คะแนน) ใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

3. แบบทดสอบวัดทักษะการคำนวณหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน) ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

4. แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนจากการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง ใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนมีระดับคะแนนก่อนเรียน โดยจำนวนผู้เรียนที่ผ่าน เกณฑ์ร้อยละ

39.29 ระดับคะแนน เฉลี่ยของห้อง 9.18 คะแนน

นักเรียน มีระดับคะแนนหลังเรียน โดยจำนวนผู้เรียนที่ผ่าน เกณฑ์ร้อยละ 85.71 ระดับคะแนน เฉลี่ยของห้อง 14.04 คะแนน

นักเรียน มีระดับคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการคำนวณ โดยจำนวนผู้เรียนที่ผ่าน เกณฑ์ร้อยละ 92.86 ระดับคะแนน เฉลี่ยของห้อง 15.29 คะแนน

ความพึงพอใจของผู้เรียนจากการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง รายวิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในภาพรวมในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปประกอบการสอน

1.1 การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปให้มีประสิทธิภาพควรมีการวางแผนการดำเนินการไว้อย่างละเอียด มีการปรึกษาและขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ เช่นศึกษานิเทศก์ผู้ชำนาญการสอนหรืออาจารย์ฝ่ายเทคโนโลยีการศึกษา

1.2 ควรศึกษาขั้นตอนและกระบวนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป จากตำราหรือ เอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษารูปแบบและกิจกรรมที่เหมาะสม

1.3 สร้างบทเรียนสำเร็จรูปตามขั้นตอนที่กำหนด

1.4 ควรปรับปรุง และพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินคุณภาพด้านเทคนิคด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการนำบทเรียนสำเร็จรูปไปใช้

2.1 ก่อนนำบทเรียนสำเร็จรูปไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในแผนการสอน รวมทั้งควรเน้นเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ และความมีระเบียบวินัยในตนเอง

2.2 ครูผู้สอนควรจัดเตรียมอุปกรณ์และบทเรียนสำเร็จรูปให้เรียบร้อยเพียงพอให้กับจำนวนผู้เรียน เพื่อสะดวกในการศึกษาค้นคว้าและบรรลุตามจุดประสงค์

2.3 ครูผู้สอนควรชี้แจงการทำกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ เรียนรู้ด้วย ตนเอง ซึ่งจะเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 ครูผู้สอนควรให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยแก่ผู้เรียน ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง รายวิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับวิธีการสอนอื่น ๆ เพื่อจะได้ข้อสรุปในการศึกษาอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

3.2 ควรมีการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชา อื่น ๆ ในทุกระดับชั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องการหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง

2. ผู้เรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การหาความสัมพันธ์ของปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรงในระดับมาก

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีว (20000-1401)

ด้วยวิธีการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายธนิกกุล ไตรเมศ

ตำแหน่ง ครู คศ.2

วุฒิการศึกษา ค.บ.(คณิตศาสตร์)

ปีการศึกษา 2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สภาพของสังคมไทยขณะนี้กำลังก้าวเข้าสู่ยุคการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสแห่งโลกโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีส่วนผลักดันให้สังคมไทยเป็นระบบเปิด ข้อมูลข่าวสารและทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นจากสังคมภายนอกได้หลั่งไหลเข้ามาสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้เองสังคมไทยจึงจำเป็นต้องมีพลเมืองที่มีคุณภาพและศักยภาพที่เหมาะสม การศึกษาซึ่งมีหน้าที่ในการเตรียมและพัฒนาค้นออกสู่สังคมต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาค้นหาทั้งหมดให้มีความสามารถในการเรียนรู้การแสวงหาความรู้ รวมทั้งความสามารถปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลง ที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล มุ่งให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แสวงหาความรู้และรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง รวมทั้งรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะตามระบบประชาธิปไตยเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานของการมีส่วนร่วมที่มีคุณภาพของสมาชิกในสังคม

ปัจจุบันการศึกษาทางด้านคณิตศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพราะคณิตศาสตร์มีส่วนช่วยพัฒนาในทุกๆ ด้านรวมทั้งการพัฒนาวิธีการคิดอย่างเป็นระบบซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่จำเป็นและสำคัญมาก แต่การสอนคณิตศาสตร์ เท่าที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันปรากฏว่าครูสอน โดยการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ เน้นการบอกให้นักเรียนท่องจำและปฏิบัติตามคำสั่งของครู (ประยูร อาณานาม, 2537 : 1) โดยที่นักเรียนอาจไม่เข้าใจในสิ่งนั้นอย่างแท้จริง รูปแบบการจัดชั้นเรียนโดยทั่วๆ ไปยังยึดติดครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนน้อยมาก โดยไม่เข้าใจบทเรียนก็ไม่กล้าซักถามครู หรือไม่กล้าปรึกษาหารือกับเพื่อน ครูอาจจะมีการใช้คำถามบ้างแต่นักเรียนที่ตอบคำถามของครูอาจมีเพียงกลุ่ม ๆ เล็ก 7-8 คน ซึ่งจะเป็นผู้ที่ตอบคำถามเป็นประจำสม่ำเสมอ ส่วนนักเรียนที่เหลือขาดโอกาสแสดงความคิดเห็น ทั้งที่ผู้เรียนส่วนที่เหลือนี้อาจจะมีความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึกเหมือนกับกลุ่มเล็กๆ ที่ตอบครูเป็นประจำก็ได้ แต่ครูไม่ได้เปิดโอกาสให้ทุกคนมีโอกาสได้ตอบอย่างทั่วถึง (พิพมา ศรชว, 2540 : 17) ทำให้นักเรียนเหล่านั้นเรียนตามเพื่อนไม่ทัน เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ทำให้เมื่อถึงเวลาสอบแล้วได้คะแนนต่ำ และทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียน

ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดชั้นเรียนและรูปแบบการสอนใหม่เพื่อให้นักเรียนสามารถติดตามบทเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และบรรลุวัตถุประสงค์ตามความมุ่งหวังของหลักสูตร วิธีการที่ทำให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนได้เป็นอย่างดีวิธีการหนึ่งที่เป็นที่นิยมนำมาใช้ในชั้นเรียน ก็คือ การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy Learning)

วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีว (รหัสวิชา 20000-1401) เป็นวิชาที่มีลักษณะของเนื้อหาที่ต้องมีความเข้าใจในบทนิยามซึ่งมักจะมีตัวแปรต่างๆ รวมถึงข้อความที่ทำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจได้ยากและต้องอาศัยเทคนิคการแก้โจทย์ปัญหาซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะแก้โจทย์ปัญหาไม่ได้เนื่องจากมีพื้นฐานความรู้ทางวิชาคณิตศาสตร์ที่แตกต่างกันเพราะในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดีผู้เรียนควรจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ดีในเบื้องต้นก่อน เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถต่อยอดทางความรู้และทางความคิดของวิชาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีว

จากปัญหาดังกล่าวผู้สอนเองพยายามที่จะพัฒนาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีว (รหัสวิชา 20000-1401) โดยการดำเนินงานให้ผู้เรียนได้ฝึกทำโจทย์ปัญหาโดยจะมีการปรับพื้นฐานทางวิชาคณิตศาสตร์ที่จำเป็นก่อนที่จะเริ่มเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีว แต่ผู้สอนได้สังเกตเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือผู้เรียน บางคนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่สนใจการเรียน เข้าเรียนสาย และคุยกันในเวลาเรียนซึ่งรบกวนนักเรียนคนอื่นที่เขาตั้งใจเรียนและท้ายที่สุดก็ทำให้การเรียนในห้องเรียนเป็นไปด้วยความล่าช้าเพราะผู้สอนต้องอธิบายวิธีการแก้โจทย์ปัญหาให้กับนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถทำโจทย์ได้ในแต่ละข้อที่แตกต่างกัน

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้สอนจึงได้จัดให้มีการเรียนแบบ เพื่อนช่วยเพื่อน โดยครูผู้สอนจะจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้เข้าจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ได้ช้า แล้วให้ช่วยสอนเนื้อหาที่ไม่เข้าใจรวมถึงการแก้โจทย์ปัญหาที่ไม่ได้ในรูปแบบของใบงานแล้วให้ออกมาแสดงวิธีทำเฉลยให้เพื่อนคนอื่นดูหน้าชั้นเรียน โดยมีครูคอยให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางแก่นักเรียนและจะมีคะแนนพิเศษให้เพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ออกมาแสดงวิธีทำหน้าชั้นเรียนและทำได้ถูกต้องเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจ มีทักษะในการแก้โจทย์ปัญหา และมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีว (20000-1401)
2. เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ
3. เพื่อแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ที่แตกต่างทางพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์โดยวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
4. เพื่อปรับพฤติกรรมนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนในระดับ ปวช.1 สาขานานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีว (รหัสวิชา 20000-1401) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังจากทดลองสอนทั้ง 2 กลุ่มสิ้นสุดลงโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับที่ใช้แบบทดสอบก่อนการทดลอง

การสร้างเครื่องมือ

1. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
2. แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตรวจสอบความเรียบร้อยของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (รหัสวิชา 20000-1401)
2. เตรียมความพร้อมนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีแบบปกติ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มก่อนที่จะเริ่มทำการทดลอง
3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเสร็จแล้วเก็บข้อมูลจากการทดสอบเอาไว้
4. ดำเนินการทดลอง โดยให้กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเรียนกับผู้วิจัยซึ่งใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ส่วนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีแบบปกติ เรียนกับผู้วิจัยเช่นเดียวกันโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้เวลาทั้งหมด 4 ชั่วโมง
5. ทำการทดสอบหลังเรียน (post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (20000-1401)
6. ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ(รหัสวิชา 20000-1401) แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (รหัสวิชา 20000-1401) ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระหว่างวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนแบบปกติ ก่อนการทดลอง
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (รหัสวิชา 20000-1401) ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระหว่างวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนแบบปกติ หลังการทดลอง

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มนักเรียนที่จะสอนด้วยวิธีแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และกลุ่มนักเรียนที่จะสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่สอนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่ม

เพื่อนช่วยเพื่อนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.75 และกลุ่มที่สอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.13 ซึ่งหมายความว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

2. กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (รหัสวิชา 20000-1401) เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว หลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่สอนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีคะแนนเท่ากับ 25.30 และกลุ่มที่สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.25 ซึ่งหมายความว่าหลังการทดลองนักเรียนได้รับการสอนวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบปกติ

3. กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .670 ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 67.00 และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการแบบปกติมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .574 ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 57.40 จากการเปรียบเทียบดัชนีประสิทธิผลในการทดลองนี้พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าวิธีสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการสอนในระดับอาชีวศึกษาควรสนับสนุนให้มีการเผยแพร่กิจกรรมการเรียนการสอน แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (รหัสวิชา 20000-1401) ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอน ผู้บริหาร นักการศึกษา ควรจะสนับสนุนให้มีการเขียนแผนการสอนด้วยรูปแบบวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับครูผู้สอนในการเลือกนวัตกรรมการสอนให้เหมาะสมกับชั้นเรียนได้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาหาประสิทธิภาพ วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในเนื้อหาเรื่องอื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ เพิ่มเติม

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กับวิธีสอนแบบอื่นๆ อีก เช่น การสอนโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ การสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูปประกอบการ์ตูนสี่ เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนก็สามารถช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพสูงขึ้นกว่าสอนแบบปกติได้และในรายวิชาอื่นๆ ก็สามารถใช่วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนได้ด้วยเช่นกัน

ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.1

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายวิระศักดิ์ พูนพจน์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	คม.(คณิตศาสตร์การศึกษา)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความนิยมจากต่างประเทศทำให้ทุกอย่างต้องเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าและความเจริญนั้นๆ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณค่าและมีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงมุ่งพัฒนาคนให้เกิดความสมดุล ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยเน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้และขัดเกลาทางสังคม กระบวนการในการพัฒนาการศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับตัวทัศนในการศึกษา โดยยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางแห่งการพัฒนา ให้ผู้เรียนรู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 4 เรื่องแนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 หลักการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ คณิตศาสตร์เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์เป็นรากฐานแห่งความเจริญของเทคโนโลยีต่างๆ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นวิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์สอนให้รู้จักใช้เหตุผลอย่างถูกต้อง คิดอย่างมีระบบระเบียบตามลักษณะโครงสร้างของวิชาคณิตศาสตร์ คิดอย่างละเอียดลออเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งมีคุณสมบัติเหล่านี้สามารถสร้างและสะสมพร้อมกันสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (จรรยาพร จวบไชย, 2546 : 1) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์เป็นทักษะการคิดคำนวณสรุปความคิดรวบยอด มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน และทักษะโครงสร้างที่มีเหตุผล สื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์มีลักษณะเป็นนามธรรม จึงยากต่อการเรียนรู้และทำความเข้าใจ (ยุพิน พิพิธกุล, 2530, หน้า 1-3) วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องใช้ความจำ ความเข้าใจ ทักษะความชำนาญ จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้และแก้ปัญหาได้ต่อไป ความรู้ในแต่ละเรื่องจะสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้พื้นฐานที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้เรื่องใหม่ ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมตั้งแต่เริ่มต้นร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง มีสมาธิโดยตลอด เมื่อเข้าใจเนื้อหาในชั้นเรียนแล้วยังไม่พอ ผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะความชำนาญอย่างสม่ำเสมอ ทำโจทย์หลายรูปแบบโดยทำให้รวดเร็วและแม่นยำ(ขมนาต เชื้อสุวรรณทวี, 2542, หน้า 123)

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ควรจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในความสามารถทางการเรียนการสอนของนักเรียนเพื่อประกอบการเลือกกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งในการสอนนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันแต่มีความสามารถแตกต่างกันในการเรียนคณิตศาสตร์นั้นจะเป็นผลดี เมื่อมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้

นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล หรืออาจให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าได้มีโอกาสช่วยเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า ซึ่งจะสามารถทำให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำกว่าเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นด้วยวัยที่ใกล้เคียงกัน ทำให้สามารถใช้ภาษาที่สื่อสารกันให้เข้าใจง่ายกว่าและกล่าให้จะชักถาม(สาคร บุญดาว ,2537, หน้า 118-132) และข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยได้จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดหลังจากจบการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องแล้วผลปรากฏว่าการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรโดยพิจารณาจากการผลการทดสอบหลังเรียนเรื่องการสร้างตารางค่าความจริงที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 7 คน ทั้งนี้เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีเนื้อหาค่อนข้างยาก ครูไม่สามารถทำให้ผู้เรียนมองเห็นเป็นรูปธรรมได้แล้ว ผู้เรียนก็จะเกิดการเรียนรู้ได้ยาก ในกระบวนการเรียนการสอนนั้นสื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งเพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้มีความคงทน ถ้าครูผู้สอนอาศัยสื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ แนวความคิด เจตคติ และทักษะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน จะทำให้เกิดการเรียนรู้ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น จดจำไปได้นาน สิ่งที่เป็นนามธรรมที่เข้าใจยากก็สามารถทำให้เป็นรูปธรรมที่เข้าใจง่าย นอกจากนี่ยังทำให้ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย เป็นการลดปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียนและเพิ่มประสิทธิภาพของผู้สอนไปในตัว (นุชลดดา ส่องแสง ,2540, หน้า 2)

แบบฝึกเสริมทักษะเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้อง (ฉวีวรรณ กิรติกร, 2537, หน้า 7-8) จากทฤษฎีการลองผิดลองถูกของธอร์นไดค์ (Thorndike) เกี่ยวกับกฎเกณฑ์การเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับกฎการฝึกหัดของวัตสัน (Watson) ที่พบว่า การฝึกหัดหรือการกระทำบ่อยๆย่อมทำให้ผู้ฝึกหัดคล่องแคล่วสามารถทำได้ดีเหมือนเดิมสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกฝนทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมทำได้ไม่เหมือนเดิมต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำก็จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น (สุจิต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรชัย , 2523 หน้า 52 -62) และนอกจากนี้แบบฝึกยังช่วยเสริมทักษะทางภาษา และเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนและช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ (เตือนใจ ตรีเนตร, 2544, หน้า 6-7 อ้างอิงจาก Patty , 1963, pp. 469-472)

ด้วยเหตุผลต่างๆดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะทดลองใช้การสอนซ่อมเสริม เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างตารางค่าความจริงมากขึ้น และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ การสร้างตารางค่าความจริง โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ กับครูวิระศักดิ์ พูนพั่ง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนห้องเรียน 2 ห้อง จำนวนนักเรียน 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ กับครูวิระศักดิ์ พูนพั่ง ที่มีผลการสอบเรื่องการสร้างตารางค่าความจริงที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องการสร้างตารางค่าความจริง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการสร้างตารางค่าความจริง แบบเติมคำ จำนวน 4 ข้อ
3. แบบบันทึกคะแนนก่อนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะและหลังการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทดสอบก่อนการปฏิบัติการทดลอง (Pre test) ดังนี้

1. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการสร้างตารางค่าความจริง กับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 4 ข้อบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลองสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล
2. ให้นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ การสร้างตารางค่าความจริงด้วยตนเองเป็นรายบุคคล จะสอนซ่อมเสริมตอนช่วงเวลา 16.00-18.00 โดยใช้เวลา 3 สัปดาห์ บันทึกผลคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทำแบบฝึกระหว่างเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน
3. ทดสอบหลังปฏิบัติการทดลอง ดังนี้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบจำนวนเต็ม กับนักศึกษา โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนสอบหลังการทดลอง สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ก่อนการใช้และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบจำนวนเต็ม โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนนำแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง ไปใช้ควรมีการแนะนำ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง เพื่อให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและวิธีการใช้ให้ถูกต้องชัดเจนจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญของครูหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน

2. ครูผู้สอนควรพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง โดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประพจน์ การเชื่อมประพจน์ ค่าความจริงของประพจน์ และการสร้างตารางค่าความจริงของประพจน์ ซึ่งมีเนื้อหาค่อนข้างยาก ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนในเนื้อหาให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ระดับ ปวส.
2. ควรมีการทดลองเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริงด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์กับวิธีการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ เลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและความพร้อมของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวกนกนาล จันทโรตยะ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(ฟิสิกส์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้มีการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ ในเรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 12-17) ทั้งนี้เพราะว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญก้าวหน้า รวมทั้งสร้างเสริมความสามารถของประเทศในการแข่งขัน ระดับนานาชาติ ซึ่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้มาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของบุคคลมากขึ้น และเป็นเครื่องมือที่จะช่วยยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชากรให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี จะต้องอาศัยการวางรากฐานทางการศึกษาที่มีคุณภาพ (รุ่ง แก้วแดง, 2540 : ไม่มีเลขหน้า) จึงทำให้การกระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตขึ้นมา รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เป็นรายวิชาอยู่หมวดทักษะวิชาชีพ กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะที่ผู้เรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรมต้องเรียน ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับไฟฟ้าและเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านและสำนักงาน การเก็บรักษาสินค้า การใช้พลังงานเพื่อการขนส่ง การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม สารละลาย แรงและการเคลื่อนที่สารเคมีที่ใช้ในชีวิตประจำวันและสำนักงาน สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงวิทยาศาสตร์และการนำวิทยาศาสตร์ไปใช้อย่างเกิดคุณค่าสูงสุด

ทั้งนี้ จากการที่ครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบใบความรู้ นักเรียนส่วนใหญ่จะยังไม่ค่อยเข้าใจเมื่อทำการทดสอบหลังเรียน นักเรียนจะมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำในเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่และเมื่อครูซักถามเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ที่ไม่สามารถตอบได้ ผู้เรียนไม่สามารถคิดและวิเคราะห์ในการทำงาน ใบงาน แบบทดสอบ และการตอบคำถามจากครูผู้สอนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสาเหตุคาดว่าเกิดจากในขณะทำการเรียนการสอน นักเรียนจะต่างคนต่างเรียนรู้ ใครสนใจมากก็จะมีคามรู้มาก และในขณะที่ทำงานก็จะต่างคนต่างทำ ไม่ได้เกิดกระบวนการระดมความคิด แลกเปลี่ยนข้อมูลและการสร้างแรงจูงใจจากเพื่อนร่วมห้อง ทำให้กระตือรือร้นในการทำงานและแบบทดสอบเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ครูผู้สอนพยายามมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาการเรียนการสอน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โดยการพัฒนาน่วยการเรียนรู เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ จัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นเมื่อถึงเวลาปฏิบัติจริง พร้อมครูผู้สอน และเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้อง รวมประชากรทั้งสิ้น 22 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การบัญชี กลุ่ม 5
2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5
3. ใบงานเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้
2. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้
3. การเขียนผังงาน โดยการจัดลำดับเนื้อหาและออกแบบการนำเสนอบทเรียน โดยจัดทำเป็นแผนผังหรือโครงสร้างของบทเรียน โดยการจัดลำดับเนื้อหา หัวข้อ แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบ เพื่อสะดวกต่อการปฏิบัติในขั้นตอนต่อไป
4. การเขียนผังงาน โดยการนำเนื้อหาที่จัดลำดับก่อนหลังไว้แล้วมาเขียนเป็นผังงานและออกแบบโครงสร้าง ขั้นตอนการทำงานแต่ละขั้นตอนของผังงานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม
5. การสร้างสตรอรี่บอร์ด
6. ขั้นตอนการสร้างบทเรียน นำสตรอรี่บอร์ด (Story Board) ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขถูกต้องแล้ว มาสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยโปรแกรมช่วยสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้แก่ โปรแกรม Microsoft Power Point
7. ทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเรื่อง ปฏิกริยาเคมี
8. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มผู้วิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล
2. การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วย

กระบวนการกลุ่ม เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 คำนวณจากสูตร E_1, E_2

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการ ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ใช้สูตร $t - test dependent$

ตอนที่ 3 ข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 มีจำนวน 1 หน่วย ประกอบด้วย คู่มือครูผู้สอน ใบความรู้ กิจกรรม (เชื่อกิจกรรม เวลา คำแนะนำ วิธีปฏิบัติกิจกรรม สื่อ/อุปกรณ์ การวัดและ การประเมินผล) โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด E_1/E_2 (80/80) คือ มีค่าเท่ากับ 82.92/81.67

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่พบว่า หลังจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ที่ระดับ .05

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. วิธีการสอนด้วยบทเรียนช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เป็นวิธีการที่ได้ดี นักเรียนสามารถศึกษาเองได้
2. บทบาทของครูผู้สอน ครูสอนควรอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานให้

มีเข้าใจ นักเรียนได้ปฏิบัติตามได้ทันและเข้าใจเนื้อหาขณะทำการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยเรื่องนี้ต่อไป โดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิมหรือเปลี่ยนกลุ่ม เพื่อความต่อเนื่อง และเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียน นักเรียนในเรืองการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบสาคิตกระบวนการกลุ่ม ต่อไปและใช้ร่วมกับวิชาอื่นๆ เพื่อเป็นการบูรณาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาที่เกี่ยวกับประสบการณ์ทางด้านวิชาการด้านต่าง ๆ ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5
3. เป็นแนวทางในการนำไปพัฒนา รูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยกระบวนการกลุ่มในรายวิชาอื่นต่อไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายสมโชค ทิพย์มณี
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	กศ.บ.(คณิตศาสตร์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นการพัฒนาที่เน้นการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิธีในการคิดคำนวณเป็นพื้นฐานในการศึกษาความรู้ ในการสอนที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุสำคัญ คือผู้เรียนไม่สนใจเรียน เห็นว่ายาก และวิเคราะห์ไม่เป็นจึงเป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นที่ 1 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 29 คน มีนักเรียนที่มีปัญหาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกือบทุกคน ดังนั้นผู้ทำการวิจัยจึงหาวิธีการดำเนินการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น โดยใช้แบบฝึกทักษะที่หลากหลาย

ดังนั้นในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ จะใช้วิธีการประเมินนักเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริหารด้วยแบบฝึกทักษะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นที่ 1 แผนกบัญชี กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชรายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกบัญชี ห้อง 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 3 ชนิด

1. แผนการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องร้อยละ การตั้งราคาขาย การซื้อขายในระบบเงินผ่อนชำระ ดอกเบี้ย อสมการ และความน่าจะเป็นชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 แผน
2. ชุดฝึกทักษะเรื่อง ร้อยละ การตั้งราคาขาย การซื้อขายในระบบเงินผ่อนชำระ ดอกเบี้ย อสมการ และความน่าจะเป็นชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 6 ชุด
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องร้อยละการตั้งราคาขาย การซื้อขายในระบบเงินผ่อนชำระ ดอกเบี้ย อสมการ และความน่าจะเป็นเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแผนจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ
2. สร้างชุดฝึกทักษะรายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจ
3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์รายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียน (PRE-TEST) ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสร้างขึ้นก่อนทดลอง 1 วัน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเองใช้เวลาในการทดสอบ 40 นาทีแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องร้อยละ การตั้งราคาขาย การซื้อขายในระบบเงินผ่อนชำระ ดอกเบี้ย อสมการ และความน่าจะเป็น นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
3. ทำการทดลองสอบหลังเรียน (PRO-TEST) หลังการทดลองสิ้นสุดลงโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนที่ได้จากการตรวจผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชีกลุ่ม 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เปรียบเทียบก่อนเรียน 42.59 จากคะแนน 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 36.20 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเฉลี่ย 57.41 จากคะแนน 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 63.10 จากการทดสอบทั้งสองครั้งผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 34.78 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นหลังจากได้แบบฝึกทักษะเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกบัญชีสามารถนำแบบฝึกทักษะเรื่องร้อยละ การตั้งราคาขาย การซื้อขายในระบบเงินผ่อนชำระ ดอกเบี้ย อสมการ และความน่าจะเป็น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบใช้และพัฒนาต่อไป
2. ควรมีการศึกษาเจตคติต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
3. ควรมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และในระดับชั้นอื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการด้วยแบบฝึกทักษะที่สูงขึ้น

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาการบัญชี 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์

ผู้วิจัย	นางทัศนีย์ พงศ์สมักร
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ.(วิทยาศาสตร์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต เพราะวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับทุกคน ทั้งในการดำรงชีวิตประจำวันและในงานอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนเทคโนโลยี เครื่องมือเครื่องใช้และผลผลิตต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตและการทำงาน เหล่านี้ล้วนเป็นผลของความรู้วิทยาศาสตร์ผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์และศาสตร์อื่น ๆ วิทยาศาสตร์ช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาวิธีคิด ทั้งความคิดเป็นเหตุ

เป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ มีทักษะที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลหลากหลายและประจักษ์พยานที่ตรวจสอบได้ วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ ซึ่งเป็นสังคมแห่งความรู้ (Knowledge-based society) ดังนั้น ทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติและเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นสามารถนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และมีคุณธรรม การจัดการศึกษาในรอบ 20 ปีที่ผ่านมา หลักสูตรวิทยาศาสตร์ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก และมีการปรับปรุงอยู่เสมอ ซึ่งส่วนใหญ่กิจกรรมการเรียนการสอนจะเน้นให้มีกิจกรรมการทดลอง โดยเน้นกระบวนการทำงานของนักวิทยาศาสตร์และฝึกกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้ นักเรียนได้ใช้กระบวนการเหล่านี้แก้ปัญหาต่าง ๆ ต่อไปในอนาคต แต่ปัญหาที่ประสบก็คือ ไม่ว่าหลักสูตรจะดีเพียงใด ถ้าจัดการเรียนการสอนยังคงเป็นเหมือนรูปแบบเดิม คือมีครูเป็นศูนย์กลาง สอนให้จำมากกว่าสอนให้ทำ สอนให้เชื่อมากกว่าการสอนให้ขัดแย้ง สอนเนื้อหามากกว่าสอนกระบวนการแสวงหาความรู้ได้ถือเอาศักยภาพของผู้เรียนมาใช้ แต่เป็นการปิดกั้นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยสิ้นเชิง เพื่อจัดทำแผนแม่บทระยะยาว พ.ศ. 2563-2567 ได้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเทียบกับนานาชาติ นักเรียนของไทยได้คะแนนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ทำข้อสอบประเภทความรู้มาใช้และกระบวนการคิดแก้ปัญหาไม่ค่อยได้ เขียนอธิบายไม่เป็น

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะจัดการศึกษาเพื่อเน้นไปยังประเด็นที่ว่า ผู้เรียนเมื่อเรียนแล้วได้รู้อะไร (What Learner Know) และสามารถทำอะไรได้บ้าง การออกแบบการเรียนรู้จึงต้องเน้นการวัดความสามารถภาคปฏิบัติของการเรียน (Competency – Measures of Learning) และใช้เทคนิคการเรียนแบบประสบการณ์ (Experiential Techniques) ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ให้แก่นักเรียน สิ่งที่จะช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ประสบผลสำเร็จ คือ ตัวครู วัสดุอุปกรณ์ สื่อ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้แรงจูงใจและสิ่งเร้ายังมีส่วนในการเรียนวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบการสอนต่าง ๆ เพื่อมาแก้ไขปัญหาค้นคว้าให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น รู้จักการทำงานกลุ่ม และสนุกสนานในการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้น จากการเน้นเรื่องประสบการณ์ข้างต้นที่กล่าวมา และยังสามารถนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือเข้ามาใช้ร่วมกันได้อีกด้วย

จึงได้สนใจศึกษาผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี เพื่อนำผลการศึกษาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์

3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์

4. เพื่อประเมินเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 61 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 30 ข้อ
3. แบบทดสอบวัดกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จำนวน 40 ข้อ
4. แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีแผนการวิจัยเป็นแบบแผนการวิจัยที่มีการสอบก่อนและหลังการทดลอง (Single – Group Pretest – Posttest Design) (ZMcMillan, 1996, p. 202)

ในการดำเนินการทดลองการวิจัยครั้งนี้ได้ทดลองกับนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนและแบบทดสอบวัดเจตคติแล้วบันทึกคะแนนไว้เพื่อหาค่าเฉลี่ย ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
2. สอนนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 17 สัปดาห์
3. หลังจากการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ทดสอบภายหลังการทดลอง (Posttest) ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบทดสอบวัดเจตคติชุดเดียวกันกับก่อนการทดลอง ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
4. ตรวจสอบการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ และแบบทดสอบวัดเจตคติหลังการทดลอง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนที่ได้จากการตรวจผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ทั้งก่อนและหลังการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มและเน้นประสบการณ์
2. นำคะแนนที่ได้จากการตรวจผลการทำแบบทดสอบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ทั้งก่อนและหลังการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่เรียนด้วยการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มและเน้นประสบการณ์

สรุปผลการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์ ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นสอน 3) ขั้นประสบการณ์ 4) ขั้นทำงานกลุ่ม 5) ขั้นนำเสนอและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ 6) ขั้นตรวจสอบผลงานและประเมิน 7) ขั้นประยุกต์ใช้ โดยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานกับการเรียนแบบเน้นประสบการณ์
2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์ มีผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์ มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์ มีเจตคติหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้
จากผลการวิจัยพบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้นภายหลังการทดลอง ดังนั้น ครูผู้สอนสามารถนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์ไปใช้จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์เป็นวิธีการเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนที่ฝึกกระบวนการทำงานกลุ่ม มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีข้อควรคำนึงดังนี้
 - 1.1 ครั้งแรกการจัดการเรียนรู้ของครูควรอธิบายวิธีการเรียนให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับกฎกติกา
 - 1.2 ครูต้องเตรียมการสอนแต่ละขั้นตอน รวมทั้ง สื่อ อุปกรณ์ เป็นอย่างดี จึงจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย
 - 2.1 การฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ควรศึกษาทักษะที่จำเป็นต้องใช้และมีความสำคัญในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เช่น ทักษะการทดลอง ทักษะการคิด ทักษะการสื่อความหมายข้อมูล ทักษะลงข้อสรุป

- 2.2 ควรศึกษาทดลองวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์กับวิชาอื่น เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น
- 2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มทดลองกับกลุ่มการสอนปกติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์นำไปใช้จัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นประสบการณ์ ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์
3. เป็นข้อมูลทางการศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวจุฑาทิพย์ มีแก้ว
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	คบ.(วิทยาศาสตร์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ดังนั้นทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์เพื่อที่จะมีความรู้ ความเข้าใจในธรรมชาติและเทคโนโลยี สามารถนำความรู้ ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์และมีคุณธรรม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์มีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงสังคม และเศรษฐกิจของประเทศ เห็นได้ว่าประเทศที่เจริญแล้วมีการพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างต่อเนื่อง วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญและเกี่ยวข้องกับทุกคนทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนเทคโนโลยีเครื่องมือเครื่องใช้และผลผลิตต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตและการทำงานล้วนเป็นผลของการนำความรู้ผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์และศาสตร์อื่น ๆ วิทยาศาสตร์ช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาวิธีคิดความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์คิดวิเคราะห์วิจารณ์มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลที่หลากหลาย และมีประจักษ์พยานที่ตรวจสอบได้

การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญในเรื่องการสร้างเสริมให้นักเรียนเกิดเจตคติเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเน้นทักษะกระบวนการในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากกว่าอดีตทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากจะศึกษาวิทยาศาสตร์ หากส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจ สนุกสนานกับการเรียนแล้วก็จะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จได้ ในการ

วางแผนการจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ เช่น ธรรมชาติของเนื้อหาบรรยายภาคของชั้นเรียน ความสนใจและความต้องการของนักเรียน รวมทั้งครูจะต้องนำเอาเทคนิควิธีการสอนหลายวิธี มาใช้ในบทเรียนหนึ่ง ๆ ให้มีเหมาะสม รูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่น่าสนใจ คือ การให้เด็กได้สนุกกับสื่อการเรียนรู้ นักเรียนจะได้มีการพัฒนาความคิด ความสนใจใฝ่รู้ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติที่ดี จากอดีตจนถึงปัจจุบันประสบปัญหาหลาย ๆ ด้าน ทำให้การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับต่ำ อันเนื่องมาจากการขาดความสนใจในการเรียนนั้น มีแนวทางในการแก้ไขให้ดีขึ้นด้วยการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน โดยการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเข้ามาประกอบการเรียนการสอน ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ ตั้งใจ และพร้อมที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่งจะส่งผลให้ผลการเรียนดีขึ้น

จากประสบการณ์การสอน พบว่า นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความสนใจและความเอาใจใส่ในการเรียน โดยเฉพาะการเรียนในห้องเรียน และการทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การนำสื่อการเรียนรู้มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน น่าจะช่วยให้เด็กเกิดความสนใจ เกิดความสนุกสนาน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ผู้วิจัยจึงได้จัดทำงานวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 การโรงแรม 4 ในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน วิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มากขึ้น
2. เพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียน วิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 4 จำนวน 29 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ อัดแท่งพินทุไม้ สิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ วิดีโอกระต่าย
2. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ
3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย วิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จำนวน 30 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จากเอกสารตำรา คู่มือครู แบบเรียนและเอกสารตำรา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียน
3. ออกแบบสื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและช่วงวัยของผู้เรียน ปรับปรุงสื่อการเรียนให้มีความเหมาะสม
4. ออกข้อสอบเพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิชาพลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ
5. สร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2563 – กุมภาพันธ์ 2564
3. เมื่อดำเนินการสอนครบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post – test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน
4. เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนก ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผลข้อมูล ที่ได้จากการประเมินจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ภายหลังได้รับการสอนโดยใช้สื่อ สูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกการโรงแรม กลุ่ม 4 มีแรงจูงใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สื่อ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยนวัตกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้อง และตามความสนใจของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีความสนุกสนานและเรียนอย่างมีความสุข
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวณัฐวิทย์ สุขประจันต์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(ศึกษาศาสตร์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและความคาดหวังของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในการปฏิรูปการเรียนรู้ไว้ในเรื่องแนวการจัดการเรียนรู้ในเรื่องแนวทางการจัดการศึกษาต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ถึงแม้ว่าครูจะพยายามปรับเปลี่ยนแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนคิดแล้วก็ตามแต่ก็พบปัญหา คือ เนื้อหาวิชาที่มีจำนวนมากแต่เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีน้อย ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะในเรียนรู้ในหลายๆ ด้าน เช่น การแก้ปัญหาทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงสนใจผลการเรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการสำหรับผู้เรียนเพื่อเป็นการช่วยให้ผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียนสามารถได้เรียนรู้ด้วยตนเองและแก้ปัญหาด้านเวลาที่จำกัดในการเรียนการสอน โดยคาดหวังว่ากระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนได้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ก่อนและหลังของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ จำนวน 20 ข้อ
3. แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแผนจัดการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ
2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ
3. สร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อการใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) โดยใช้แบบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้อยู่ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)
3. สิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทดสอบหลังเรียน (Post – test) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรายวิชาเรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ
4. ทำการทดลองสอบหลังเรียน (PRO-TEST) หลังการทดลอง สิ้นสุดลงโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล)
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) พบว่าผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน กลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.05 และผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน กลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.76 เมื่อนำผลที่ได้มาหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหามากที่สุดร้อยละ 26 รองลงมาคือด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลร้อยละ

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน อาจนำไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาอื่น
2. ต้องศึกษาทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านให้เข้าใจก่อนจะนำรูปแบบนี้ไปใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้กระบวนการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. เป็นแนวทางในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ในหน่วยเรียนอื่นๆ หรือในรายวิชาอื่นๆ ซึ่งส่งเสริมการวิจัยและสนับสนุนการเรียนรู้

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวพรพิมล จงจิต
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ทรัพยากรบุคคลากรที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเองทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรควินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน

ในที่สุดก็สามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นครูผู้สอนนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนพบว่าพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัยจึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้นักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้น ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ประจำปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

เพื่อศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ วินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ แรงจูงใจในการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ

2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบต่อของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. กำหนดวัตถุประสงค์

4. กำหนดกลุ่มประชากร การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้น ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนชั้น ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสังเกตให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม

7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนชั้น ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชาและการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบสนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น การทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนชั้น ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจโดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความสำเร็จ รับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและความสำเร็จในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถาม ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักเรียน ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 มีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการเรียนและมีวินัยและความสำเร็จมากขึ้น ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอนสั่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไข

โดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความสำเร็จต่อหน้าที่และการเรียนส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง

2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมกรเรียนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูแนะแนว ผู้ปกครอง ในการนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักศึกษา มาสร้างเสริม พัฒนา นักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรเรียนให้มีความรับผิดชอบและมีวินัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุพิชชา ชนะพลชัย
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(ฟิสิกส์)
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรควินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้อง

ปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด จากการเป็นครูประจำวิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในรายวิชา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียน ไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้อาจไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไขให้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้อย่างเหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

ปัจจุบันพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดความรับผิดชอบและมีวินัย ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางวิชาอาจมีผลกระทบต่อนักเรียนด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์ จึงเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องพฤติกรรมความรับผิดชอบและความมีวินัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบและมีวินัยในการเรียนให้ดีขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของพฤติกรรมการเรียนเรื่องความรับผิดชอบและมีวินัย สิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 โดยคิดจากนักเรียน 30 คน ที่เลือกลำดับที่ 2 คือ นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 โดยคิดจากนักเรียน 30 คน และสิ่งที่ไม่กระทำความเลย เป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะที่เรียน คิดเป็นร้อยละ 66.67 โดยคิดจากนักเรียน 30 คน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องควรร่วมมือแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

พฤติกรรมการเรียนวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายสิริเทพ อิศรธาดล
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสังคมไทยกำลังเผชิญวิกฤตทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการซึ่งส่งผลกระทบต่อคนไทยทั่วประเทศ ดังนั้นนโยบายของรัฐจึงต้องมุ่งพัฒนาเพื่อการศึกษาของปวงชน เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ทั้งในด้านความรู้ คุณภาพชีวิต และทักษะต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา จำเป็นต้องให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ได้กำหนดความสำคัญของการศึกษาว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อ ความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรยาลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัด สภาพแวดล้อมทางสังคมตลอดจนจัดการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติอารยประเทศ (กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 หน้า 2)

ด้วยเหตุนี้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงมุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข คือ เป็นคนที่มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม รู้วิธีที่จะแสวงหา

ความรู้และนำความรู้ไปใช้ในการจัดการ และแก้ไขสถานการณ์ ปัญหา ขัดแย้ง รู้จักตนเอง ปรับเปลี่ยน ตนเองให้อยู่ร่วมกับผู้อื่น และสร้างสรรค์ สังคมได้ ตลอดจนสามารถเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของงานทางสติปัญญา ลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรม และพฤติกรรมทางสังคม ดังที่ กิตยวดี บุญเชื้อ (2541, หน้า 23) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาไทยที่พึงประสงค์ เป็นการจัดการกระบวนการศึกษาที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนได้ พัฒนาการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ตลอดทั้งฝึกฝนนักเรียนรู้วิธีแสวงหา ความรู้ด้วย ตนเอง และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อให้มีความรู้ อย่างลึกซึ้งและกว้างไกล ทั้งยังสามารถหาความรู้ ด้วยตนเอง และเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อให้มีความรู้ลึกซึ้งและกว้างไกล ทั้งยังสามารถนำ ความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์เข้ากับตัวเองอย่างกลมกลืน สร้างสรรค์ เพื่อ ความสุขให้ตนเองและคนรอบข้าง โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญของการปฏิรูป การเรียนรู้คือ การพัฒนาคุณภาพคนไทย เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดโครงสร้างหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยใช้เวลาเรียนตามหลักสูตรในแต่ละ ช่วงชั้นชั้นละ 3 ปี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรดังกล่าว ครูผู้สอน ต้องเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอนที่ครูเป็นศูนย์กลางกลายมาเป็นผู้อำนวย ความความสะดวกให้แก่ นักเรียน โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีหน้าที่ติดตาม ความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเป้าหมายของการศึกษาคือการพัฒนา นักเรียนให้มีคุณภาพ

ในส่วนของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 นั้นได้ กำหนดสาระการเรียนรู้ให้ครอบคลุมและตอบสนองต่อการพัฒนานักเรียน โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ถึง 8 กลุ่มสาระและได้กำหนดจุดมุ่งหมายที่ เน้นการพัฒนานักเรียนให้สมดุลทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม โดยเฉพาะกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมได้กำหนดเป้าหมาย ของการพัฒนาโดยให้ความสำคัญปลูกฝังนักเรียนให้มีความสามารถในการ ดำรงชีวิตอย่างเป็นกระบวนการ เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ ตลอดจนมี คุณลักษณะ บทบาทหน้าที่ที่สำคัญคือ คิดเป็น มีวินัยซึ่งได้ถูกต้องต่อ สภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สามารถเป็นผู้นำด้านความคิด และปฏิบัติในการ พัฒนาสร้างสรรค์สภาพแวดล้อม และสังคมอย่างยั่งยืน อีกทั้งเป็นแบบอย่าง ที่ดีในการแสวงหาความรู้ นำค่านิยมที่ดีงามและหลักธรรมมาฝึกฝนปรับปรุง ตนให้มีความเจริญก้าวหน้า มีชีวิตที่สงบสุข ด้วยเหตุนี้สาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมจึงออกแบบมาเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเป็น พลเมืองดีให้แก่ นักเรียน (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 3)

อย่างไรก็ตาม โรงเรียนมีหน้าที่สำคัญคือการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาร่วมกับท้องถิ่นของตนเอง เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นพลเมืองดี มีปัญญา มีความสุข ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานการ เรียนรู้หรือตั้งอยู่บนพื้นฐานธรรมชาติของแต่ละกลุ่มสาระเป็นสำคัญ (กรม วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 2) โรงเรียนแม่เจดีย์วิทยาคม เป็นสถานศึกษาหนึ่งที่จัดการศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 3 และระดับช่วงชั้นที่ 4 และได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระให้ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดย มอบหมายให้ครูผู้สอนแต่ละกลุ่มสาระได้จัดทำสาระการเรียนรู้และผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง ครูผู้สอนต้องพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้น นักเรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนต้อง เปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้

ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนในการ แสวงหาความรู้จากสื่อ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่นักเรียนเป็นหลัก สอดคล้องกับ สำลี รักสุทธี (2544, หน้า 1) ที่กล่าวว่า การจัดการสอนที่เน้นนักเรียนเป็น สำคัญนั้นมีหลายวิธีการหรือหลายกิจกรรม ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำมาจัดการ เรียนการสอนได้ แต่ละกิจกรรมยึดนักเรียนเป็นสำคัญ เช่น เกมการศึกษา สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง โครงการ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภูวิภาดารธรรม (2545, หน้า 1) ที่กล่าวถึง การเรียนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางว่า การจัดกิจกรรมการเรียนต้อง คำนึงถึงความต้องการและความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด เน้นให้นักเรียนสามารถสร้าง องค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และสืบค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ดังที่ ประเวศ วะสี (2541, หน้า 68-72) ได้กล่าวถึง การปฏิรูปการสอนไปสู่การเรียนด้วย ตนเอง นักเรียนเป็นตัวตั้ง และเรียนจากสถานการณ์จริงทั้งความจริงใน ตัวเองและสิ่งแวดล้อม โดยครูต้องลดบทบาทในการถ่ายทอดเนื้อหาใน ห้องเรียน สนับสนุนให้นักเรียนได้ เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและทำ กิจกรรมมากที่สุดเพื่อให้เกิดความสุขกับการเรียนและเกิดการเชื่อมโยง ระหว่างเนื้อหาทฤษฎีชีวิต พร้อมทั้งมีการนำพาให้มีการศึกษาเพื่อเรียนรู้จาก แหล่งวิทยาการโดยรอบสถานศึกษาด้วย

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาอาชีวอนามัยและความ ปลอดภัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 3 คน สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ค่อยดี มักมี พฤติกรรมการเรียนที่ ค่อนข้างเป็นปัญหาในห้องเรียนและคาบเรียน โดยที่ครูผู้สอนดำเนินการสอน ด้วยการอธิบายแล้ว นักศึกษาส่วนหนึ่งไม่ค่อยสนใจและตั้งใจเรียนหรืออ่าน หนังสือการ์ตูน และบางคนมักถือโอกาสทำงานอื่น บ้างก็คุยกัน เล่นกัน นักศึกษาบางคนแสดงอาการง่วงเหงาหาวนอน และขาดสมาธิในการเรียน ขวนขวายน้อย หลับที่โต๊ะเรียน ให้ความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก ห้องเรียน (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2554)

จากสภาพการณ์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนหรือ การแสดงออกในขณะเรียนของ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช บางส่วนเป็นไปในลักษณะที่ไม่พึง ประสงค์ ดังนั้น ผู้ศึกษาในฐานะครูผู้สอนจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการ เรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เป็นไปใน ลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ว่ามีผลมาจากปัจจัยใด ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาไป เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของ นักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาอาชีวอนามัยและความ ปลอดภัยของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการเรียนวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเลขานุการ กลุ่ม 1 จำนวน 31 คน วิทยาลัย อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสังเกต
2. แบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ศึกษาจะทำหน้าที่ สังเกตนักศึกษาและนักศึกษาแต่ละคนจะได้รับการสังเกตคนละ 2 ครั้ง ดำเนินการแล้ว เสร็จภายในเวลา 2 เดือน
2. แจกแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเลขานุการ กลุ่ม 1 ในวิชาอนามัยและความปลอดภัย ให้แก่นักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด พอสรุปผลของการวิจัยดังนี้

1. นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100 เนื้อหาสาระที่นักศึกษาชอบเรียนคือ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 40 ระดับผลการ เรียนที่ได้รับในวิชาอนามัยและความปลอดภัย ภาคเรียนที่ 2 คือระดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 40 บุคคลที่ นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยคือ บิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 84 ส่วนครอบครัวของนักศึกษาส่วนใหญ่เป็น ครอบครัวเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 60
2. ครูผู้สอนโดยรวมเห็นว่าพฤติกรรมก่อนเรียนของนักศึกษาที่แสดงออกในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.17$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าพฤติกรรมก่อนเรียนของนักศึกษาที่แสดงออกในระดับมาก คือ เตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อม ($\bar{X} = 2.60$) นอกนั้นเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในระดับปานกลาง
3. ครูผู้สอนโดยรวมเห็นว่าพฤติกรรมขณะเรียนของนักศึกษาที่แสดงออกในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.80$) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าพฤติกรรมขณะเรียนของนักศึกษาที่แสดงออกในระดับมาก คือ ขาดสมาธิและเหม่อลอย ($\bar{X} = 2.96$) ส่วนพฤติกรรมที่แสดงออกในระดับน้อยคือ แอบอ่านหนังสือการ์ตูน ($\bar{X} = 1.44$) แอบรับประทานขนม ($\bar{X} = 1.32$) ขอบลูกจากเก้าอี้ ($\bar{X} = 1.00$) นอกนั้นเป็นพฤติกรรมที่ แสดงออกในระดับปานกลาง
4. พฤติกรรมก่อนเรียนและขณะเรียนของนักศึกษานั้นแสดงออกในระดับ ปานกลาง

ข้อเสนอแนะ**ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้**

1. ครูผู้สอนควรมีการเตรียมการสอนให้พร้อมก่อนสอน ทั้งในส่วนของกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน
2. ครูผู้สอนควรมีการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนของนักศึกษา โดยมีการย้ำเตือนทุกครั้งก่อนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การเตรียมตัวและการเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ครูผู้สอนควรมีการสร้าง

ข้อตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในขณะที่เรียน เช่น ไม่คุยกันภายในห้องเรียน ไม่นำขนมมากินในห้องเรียน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการเรียนและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาใน วิชาอนามัยและความปลอดภัยในช่วงชั้นอื่น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาจากกลุ่มประชากรอื่น เช่น ผู้ปกครองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในวิชาอนามัยและความปลอดภัยซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับพฤติกรรมของนักเรียน
2. ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรูของนักศึกษาซึ่งสามารถใช้เป็น แนวทางในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาอนามัยและความปลอดภัยต่อไป